

Giới thiệu Sur Phụ Giá Lâm Convert

PS: tác phẩm mới (bên Trung mới ra khoảng 1 tuần)

★ Nếu thấy hay các bạn nhớ vote + like để ủng hộ nhé ★

[illegible]

Thần Châu mệnh mông, vạn vật đều linh.

Cái này đã đặt vững cơ bản phạm tục trật tự trên đại lục, có một ngày rất cực nghênh đón một vị quái la khách mời.

Hắn bác học, hắn tầm nhìn, hắn không chỗ nào không biết.

Hắn hẹp hòi, hắn tự bệnh, hắn không chuyện ác nào không làm.

Rất nhiều người đều không thể đối với hắn làm ra chuẩn xác đánh giá, chỉ biết là vị này đột nhiên xuất hiện nam nhân có đem toàn bộ Thần Châu huyền ảo long trời lở đất thực lực khủng bố.

[illegible]

Bạn đang đọc truyện *Sư Phu Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Quỷ tu Diệt Không

đêm tối lơ mờ không dưới, dần dần lộ ra một vệt tia ánh sáng trắng.

đây là ánh bình minh trước thời khắc cuối cùng.

Tượng trưng hi vọng cùng tân sinh.

Thế nhưng giờ khắc này, ở trong một cái rừng trúc, lại tràn ngập nồng nặc gần như muốn hóa thành thực chất tuyết vong...

cùng tử vong.

Trì châu van rừng trúc, đây là trì châu phi thường có tiếng một chỗ danh thắng.

Sớm nhất thời điểm, vạn rừng trúc cũng không phải thật sự là rừng trúc, vắn vắn chỉ là một mảng nhỏ trúc địa mà thôi. Có điều theo một vị từ hào rừng trúc lão nhân mạo diệt ông lão ở đây ngộ đạo viên kính sau khi, nơi này cũng nhân rừng trúc lão nhân đặt chân mà dần dần biến thành một mảnh diện tích rộng lớn rừng trúc. đương nhiên, nơi này cũng khẳng định không ngừng 10 ngàn khóa gây trúc, "Vạn" Ở đây chỉ là một hư từ mà thôi, bị tri châu đảm người dùng để hình dung mảnh này rừng trúc nơi. chỉ là gọi nhiều người. " vạn rừng trúc" ba chữ này cũng là dần dần cố định xuống.

Lúc này ở vào rừng trúc nơi sâu xa, mấy chục khỏa màu sắc tươi đẹp ngọc bích trúc đã bị thanh lý hết sạch, lộ ra ra một mảnh tầm nhìn bao la đất trống.

bi chém đứt những này ngọc bích trúc, mắt võ tron nhãn, nếu là cần thân nhìn, vẫn có thể nhìn thấy mắt võ nơi có mối mề trúc tráp.

Từ một điểm này trên Xem, cũng đã có thể nhìn ra chặt đứt những này ngọc bích trúc người không chỉ có một cái Thần Binh, thậm chí liền ngay cả võ nghệ cũng tuyệt đối là siêu nhiên chi chúc.

Rừng trúc trên đất trống, cái kia ngã xuống mười mấy bộ thi thể, cũng là rất tốt một cái khác bằng chứng: những người này đều là bị một kiếm đứt cổ, ngoài ra trên người càng không có đề nghị nơi thương thế.

Một tên trên người mặc y phục dạ hành nam tử đứng thẳng ở rừng trúc chính giữa, ngang dọc tứ tung thì thể liền phân bố ở hán quanh thân, chỉ là hán nhưng là liền không thêm nhìn, hai con mắt nhìn chăm chú cách đó không xa chính nửa quỳ trên mặt đất, chỉ còn nửa cái tức giận một người đàn ông tuổi trung niên.

y phục dạ hành nam tử trên mặt, che lại mặt nạ màu đen, chỉ lộ ra một đôi trần đầy sát khí sắc bén hai mắt. tay phải hấn cầm trường kiếm mũi kiếm chỉ đĩa, trên mũi kiếm không có vết máu để lại, ngược lại là ý lạnh âm u không ngừng từ trên thân kiếm lan tràn mà ra.

"Giao ra bách trúc thư, ta có thể làm chủ tha cho người một mạng."

nửa quỳ trên mặt đất tên nam tử kia, là một tên vốc người khôi ngô hùng tráng người đàn ông trung niên.

Từ trên hình thể xem, tên này dường như hùng binh thường người đàn ông trung niên hiển nhiên là nắm giữ mạnh mẽ thể phách cùng thiên phú. Nhưng là hiện tại, hắn lại máu me khắp người nửa quỳ ở địa, tóc tai bù xù đáng ghét hiện ra đến mức dị thường vô cùng chật vật, trong tay một thanh Cương Dao cũng đã đứt đoạn mất một đoạn, mà cầm đao tay phải càng là đã cúi hạ xuống, tựa hồ là chịu rất lớn trọng thương, dù cho tay trái của hắn như thế nào đi nữa bụng, cũng Không ngừng được vai phải Máu tươi không ngừng chảy ra.

"Người Đến cùng là ai!" người đàn ông trung niên ánh mắt lóe lên một vệt sợ hãi, nhưng vẫn là lớn tiếng quát lên, "Ta là quá an Triệu gia..."

"quá an Triệu gia thì lại làm sao?" nam tử mặc áo đen ánh mắt ngưng lại, lạnh lùng nói, "nếu như ngươi là một Vương Phủ người, như vậy ta hay là còn có thể kiêng kỵ mấy phần. Chỉ là một quá an Triệu gia, ta còn không để vào mắt. mau mau giao ra bích trúc thư, sẵn ta hiện tại tâm tình tốt hay là còn có thể tha cho ngươi một cái mạng."

Tựa hồ là bị nam tử mặc áo đen ngông cuồng kinh đến, người đàn ông trung niên sắc mặt biến hóa đến mức dị thường khó coi, nhưng rất nhanh ánh mắt liền biến hóa đến kiên định lạ thường lên: "bích trúc thư, ta coi như phá hủy cũng chắc chắn sẽ không giao cho ngươi!"

Đứt lời, người đàn ông trung niên bỗng nhiên giơ tay một cái, nhưng là đem một cái tương tự với gãy trúc như thế vật mạnh mẽ hướng về trên đất vỗ tới.

"Ngươi dám!" Nam tử mặc áo đen bỗng nhiên một bước xa bước ra.

Nhưng là tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, lại vẫn là so với không được tên này trung niên tráng hán.

trong tay cái này như gãy trúc như thế màu bích lục vật bị hắn một chưởng vỗ trên đất sau, lòng bàn tay kinh lực phun một cái, lực tay bỗng nhiên ép một chút, này một đoạn xanh biếc dễ thương người ngọc trúc lúc này liền bị đánh nát vô số bột phần.

Nhìn trước mắt tình cảnh này, nam tử mặc áo đen ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo: "Ngươi muốn chết!"

trường kiếm trong tay kiếm khí bỗng nhiên phun một cái, một vệt màu nhũ bạch gió kiếm xuất hiện giữa trời, trong khoảnh khắc liền xuyên qua tên này trung niên tráng hán lồng ngực, một chùm sương máu trực tiếp ở tại phía sau lưng nổ tan ra, rơi ra một chỗ. Hết thấy Phun ra tung toé máu tươi bên trong, càng là có chứa ngưng tụ băng sương, mà người đàn ông trung niên trước ngực phía sau lưng không bỏ miệng vết thương, càng là có hàn khí tán ra.

được này trọng thương, ai cũng rõ ràng, tên tráng hán này hiển nhiên là không thể có thể sống sót.

Nhưng là, trong ánh mắt của hắn lại không có một chút nào khiếp nhược, có chỉ là một loại kiên định cùng Hào hiệp: "Không nghĩ tới... Đường đường Tuyết sơn kiếm phái người dĩ nhiên..."

Bởi vì bóng người sa che mặt, đứng là không nhìn ra tên này nam tử mặc áo đen sắc mặt làm sao, chỉ là hắn cái kia càng ngày càng ánh mắt lạnh như băng nhưng là đầy đủ nói rõ tâm tình của hắn ở giờ khắc này cũng không bằng trước hắn đem những người này toàn bộ chém giết như vậy ung dung.

"Ai!" nam tử mặc áo đen đột nhiên mãnh vừa quay đầu lại, trường kiếm trong tay đồng thời vung lên, lại là một đạo kiếm khí xuất hiện giữa trời.

nhưng vào lúc này, trong rừng trúc trên đất nhưng là tràn ngập ra một mảnh sương mù.

Này sương mù làm đến phi thường đột ngột, Hầu như có thể nói là đột nhiên liền tràn ngập ra, liền một điểm dấu hiệu đều không có. hơn nữa này sương mù, hiển nhiên cũng không phải cái gì phổ thông sương mù, không chỉ có này sương mù chỉ là trên đất dần dần lẫn lộn, cũng không có tràn ngập đến giữa không trung, hơn nữa liền ngay cả nam tử mặc áo đen chém ra đạo kia phá không kiếm khí cũng ở ngang qua mười mấy mét sau, một cái va vào mảnh này sương mù trong nháy mắt, liền khác nào đá chìm biển lớn như vậy bật vô âm tín.

Dù cho nam tử thực lực cũng không tính quá mạnh, kinh khí ly thể mười mấy mét sau sẽ có yếu bớt, nhưng lại cũng tuyệt không đến nỗi ngay cả sương mù đều không thể tách ra liền triệt để trừ khử.

Nam tử mặc áo đen con ngươi bỗng nhiên co rút lại, ánh mắt cũng biến thành nghiêm nghị lên: "Quý tu?"

"Chỉ là cái tiểu hài tử mà thôi, hà tất như vậy lưu ý đây." tựa hồ là ở đáp lại nam tử mặc áo đen nghi vấn, một tiếng trong trẻo tiếng nói từ trong rừng trúc truyền ra.

Nương theo âm thanh hạ xuống, một tên ăn mặc kỳ trang dị phục người trẻ tuổi một mặt thông dong từ trong rừng trúc bước chậm đi ra.

sở dĩ nói là kỳ trang dị phục, đó là bởi vì tên này người trẻ tuổi trên người trang phục cùng hoàn cảnh chung quanh hoàn toàn chính là hoàn toàn không hợp. Đó là một cái người mặc áo đen chưa từng gặp xuất thân áo đuôi ngắn, có chút giống là phổ lam một gia ăn mặc vải thô áo tang, thể nhưng ở chất liệu trên lại hiển nhiên cũng không phải như vậy, đó là một loại một chút nhìn qua liền biết phi thường mềm mại thư thích chất liệu. mà hai chân của hắn, ăn mặc cũng là một cái vải vóc kỳ lạ quần, loại này quần đồng dạng không thấy được mặc cho chất liệt gì.

có thể chẳng biết vì sao, như vậy kỳ trang dị phục đáng ghét, rơi vào người mặc áo đen trong mắt, nhưng là tên này người thanh niên trẻ cả người đều biểu lộ ra một loại quý dị thông dong cùng tự tin.

Người mặc áo đen cẩn thận lùi lại vài bước, tách ra cái kia rõ ràng Là khi theo Tên này người thanh niên trẻ di động mà từ từ phân tán ra sương mù.

Người trẻ tuổi Quý tu thân phận, hiện ra nhưng đã là bị hấn xác định.

Hắn hay là có thể ung dung chém giết chu vi mười mấy người, thậm chí liền ngay cả tên kia vào huyền bảy tầng người đàn ông trung niên cũng có thể dễ dàng chém giết. Nhưng là này một cái thực lực, nhưng cũng không đại biểu hắn có thể giải quyết trước mắt tên này Quý tu, đó là một loại hoàn toàn khác nhau hệ thống tu luyện cùng nhằm vào sức mạnh, trừ phi hắn có thể bước vào Thông Huyền cảnh giới, như vậy mới có cùng Quý tu sức đánh một trận, nếu không thì dù cho hắn tự nghĩ thực lực không yếu, cũng đối phó không được một tên cấp thấp nhất Quý tu.

huống chi, trước mắt tên này Quý tu, một chút nhìn qua liền biết tuyệt đối không phải cái gì phổ thông Quý tu.

Nghĩ tới đây, tên này người mặc áo đen cũng có chủ ý.

Chỉ thấy hắn liếc mắt nhanh chóng nhìn lướt qua tên này Quý tu phía sau, quả nhiên thấy một sắc mặt đã bị dọa đến trắng nõn đũa nhỏ.

Tiểu hài này ăn mặc phi thường rách nát, hơn nữa khuôn mặt nhỏ cũng bần thiêu, thậm chí liền ngay cả tóc cũng đều dính thành một kết một kết, xem ra hẳn là một tên trẻ ăn mày. tuy rằng từ dáng dấp kia trên xem, tựa hồ chỉ có sáu, bảy tuổi, thế nhưng trên thực tế bất kỳ một tên trẻ ăn mày đều muốn So với bề ngoài xem ra lớn hơn một chút, dù sao bọn họ gầy yếu đều chỉ là bởi vì dinh dưỡng theo không kịp mà dẫn đến phát dục trì trệ.

Nam tử mặc áo đen không có suy nghĩ nhiều, thân hình bỗng nhiên hơi động, một bước xa liền cấp tốc hướng về tên này trẻ ăn mày lướt tới.

Không tới ba mươi mét khoảng cách đối với tên này nam tử mặc áo đen mà nói, cũng có điều chỉnh là chuyện trong nháy mắt mà thôi.

Trần ngập ra sương mù màu xám, ở nam tử mặc áo đen bay lượn bên dưới, cấp tốc phân chia ra, khác nào một thanh thiêu cắt vào mỡ bò bên trong.

Kiểm trong tay, ở nam tử mặc áo đen thao túng dưới, cũng cấp tốc nhiễm phải một tầng mật mờ khí, đó là huyền kinh dựa vào khí tức, chỉ cần hắn hơi suy nghĩ, liền có thể vung ra phá không kiếm khí đã thương địch thủ, giết địch. Lấy tên này trẻ ăn mày tình huống, dù cho hắn không có giết người chi tâm, thế nhưng chỉ cần bị này kiếm khí xẹt qua, kết cục cũng tất nhiên chẳng tốt đẹp gì, mà hắn tự thân cũng Có thể dựa vào này trước lược tốc độ cấp tốc thoát ly mảnh này sương mù phạm vi, sau đó trốn vào trong rừng trúc cấp tốc rời đi.

hắn hay là đối phó không được tên này Quý tu, thế nhưng nếu muốn giết tên này trẻ ăn mày lại vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa tới nay việc, cũng xác thực không thể lưu lại bất kỳ chứng nhân.

"Ai, người này lại là cần gì chứ?" Một tiếng thờ dài, ở nam tử mặc áo đen bên người vang lên.

này đột nhiên xuất hiệnlưỡi đao biến hóa, để tên này nam tử mặc áo đen cả kinh về mặt đại biến, trong tay sức mạnh nhất thời thất hành, liền không thể chờ đợi được nữa hướng về bên cạnh tên kia Quý tu vung tới.

Nhưng là chính như trước hắn suy đoán như vậy, lấy hắn có điều là Thông Huyền Cảnh giới thực lực, Căn bản là không thể làm sao đạt được tên này Quý tu chút nào: cái kia đủ để xé rách người thường phá không kiếm khí, lại liền tên này Quý tu thân thể đều không hề xuyên thủng, liền bị mặt đất cái kia khác nào vô cùng vô tận Sương mù màu xám Nuốt chửng phân giải.

"Người này mô phỏng theo Tuyết sơn kiếm phái độc nhấtphục kích sương lạnh kiếm khí đúng là có mấy phần chỗ thích hợp, ngoại trừ đắm chìm Sương lạnh kiếm quyết mấy chục năm người, người bình thường một chút vẫn đúng là không nhìn ra thật giả." tuổi trẻ Quý tu mở miệng nói rằng, " kỳ thực, người là trường sinh môn người đi."

Không phải câu nghi vấn, mà là một câu khẳng định cú.

Hắc y trong mắt của nam tử, lộ ra vẻ kinh hãi: "Người... đến cùng là ai! ?"

"ta là ai đều không quan trọng, trọng yếu chính là, ta đã cho người cơ hội." người thanh niên trẻ nhẹ mặt lộ vẻ bất đắc dĩ vẻ, "Này khói xám, liền ngay cả ta đều không thể hoàn toàn điều động đây, người như thế một cái va đi vào, cùng nhào vào mạng nhện phi trùng có cái gì khác biệt đâu?"

phảng phất là Để chứng minh tuổi trẻ Quý tu lời nói giống như vậy, nguyên bản nhìn như vô hại mảnh này sương mù màu xám, đột nhiên biến hóa đến mức dị thường hung mãnh lên: hết thảy khói xám đánh lượn vòng quanh đến nam tử mặc áo đen trên người, liền dường như xuân tằm phun ra tằm ti như vậy cấp tốc đem nam tử mặc áo đen bao vây trong đó, ngờ ngợ chỉ có thể nghe được nam tử mặc áo đen đứt quãng tiếng kêu thảm thiết, thế nhưng này tiếng vang nhưng cũng rất nhanh sẽ trở nên yếu ớt xuống.

trước sau chỉ là mấy cái hô hấp công phu, đảm nhiệm cái kia như kén tằm xem như khói xám lại một lần nữa tán mát ra thì, tên kia trước bị bao vây trong đó nam tử mặc áo đen đã sớm mất đi hình bóng, liền ngay cả mặc trên người Cái kia màu đen y vật cũng đều biến mất đến không còn một mảnh.

lại một lần nữa trần ngập ra khói xám, quay về bên cạnh tên kia trẻ ăn mày tựa hồ cũng có chút rục rạc rục rịch, chỉ có điều lần này nhưng là bị tuổi trẻ Quý tu lấy lớn lao tâm trí khống chế lại, mới không có để tên này trẻ ăn mày bước nam tử mặc áo đen gót chân.

Tuổi trẻ Quý tu nhìn trong rừng trúc đầy đất thi thể, bất đắc dĩ thở dài: "Vạn trong rừng trúc máu tanh hiện... quả nhiên vẫn là bắt đầu rồi." nói tới chỗ này, tuổi trẻ Quý tu lại liếc mắt một cái bị hủy diệt bích trúc thư mảnh vỡ, cùng với hiện tại xem như là hải cốt không còn nam tử mặc áo đen, lại nói: "Chỉ có điều, tựa hồ cùng Nguyên lai Kịch vốn có chút khác nhau đây."

Vừa lúc vào lúc này, tuổi trẻ Quý tu cảm giác được chính mình góc áo bị người kéo nhẹ một hồi.

Quay đầu lại, nhưng là nhìn thấy tên kia trẻ ăn mày chính nhẹ nhàng xả một hồi chính mình góc áo, Có điều vừa tựa hồ là sợ Lâm bản y phục của chính mình, vì lẽ đó có vẻ đặc biệt cẩn thận từng li từng tí một.

"Người không sợ?" tuổi trẻ Quý tu mở miệng nói rằng.

"Sợ." ngoài người ta dự liệu, tên này trẻ ăn mày nhưng là mở miệng trả lời một câu, ánh mắt tuy rằng có vẻ kinh hoàng, thế nhưng trên mặt nhưng không thấy quá nhiều hoảng sợ.

"Vậy người còn không đi?"

Lần này, trẻ ăn mày Không hề trả lời, nhưng là dùng sức xiết chặt Chính mình cầm lấy cái kia một mảng nhỏ góc áo.

Nhẹ nhàng thở dài, tuổi trẻ Quý tu mở miệng nói rằng: "Theo ta, người sẽ càng nguy hiểm."

Trẻ ăn mày trong mắt lộ ra một vệt sáng sủa: "ta không sợ!"

"Được rồi." Quý tu bất đắc dĩ lắc lắc đầu, "Ta tên Diệp Không."

Lời nói vừa ra, giữa bầu trời liền đột nhiên vang lên một tiếng sấm rền, tuy không mưa xối xả, cũng chỉ một tiếng sấm vang, có thể này Lôi Minh tiếng nhưng là kéo dài hồi lâu cũng không có dừng lại.

Liền phảng phất, là phía thế giới này cũng thừa nhận tuổi trẻ Quý tu thân phận cùng lai lịch.

"Được rồi, lần này, là thật cùng kịch bản hoàn toàn khác nhau." tuổi trẻ Quý tu, hay hoặc là nói Diệp Không, liếc mắt một cái trẻ ăn mày, nếu để cho không khỏi nhiều một vệt ý cười, vừa giống như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, liền lại mở miệng nói rằng: "Như vậy, người có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2 : Thân phận

Vạn rừng trúc, vị trí tri châu Tây Nam bộ, nam bắc ngang dọc ước một trăm km, đồ vật ngang dọc ước chín mươi km.

Cái này diện tích hay là không coi là nhỏ, thế nhưng đối với ngang dọc hơn vạn km tri châu mà nói, nhưng cũng có điều chỉ là một góc mà thôi.

Tri châu vạn rừng trúc, là năm xưa rừng trúc lão nhân ngộ đạo nơi, cũng là động phủ tồn tại, càng là hấn đi về cõi tiên vị trí. Nghe đồn hội tụ một trong số đó học sinh tâm đắc bí trúc thư liên giấu ở này vạn trong rừng trúc, chờ đợi người hữu duyên đến kế thừa y bát, bởi vậy hấp dẫn vô số giang hồ hào kiệt, thậm chí là tu đạo bên trong người đến đây thăm dò, chỉ là mấy trăm năm quá khứ nhưng từ không có người tìm tới, lâu dần này một nghe đồn cũng là dần dần mất đi, chỉ là đơn thuần đem này vạn rừng trúc xem là tri châu một chỗ danh thắng nơi.

có điều càng nhiều người, đặc biệt là thương nhân bách tính, nhưng là đem này vạn rừng trúc xem là một cái bốn phương thông suốt thương nói.

Nó đông tiếp Đại La dẫn, tây bị quá an dẫn, nam lân Thượng Thanh dẫn, bắc hàm tiêu an dẫn.

Này bốn dẫn Cộng chúc tri châu an mới, nhân vạn rừng trúc tồn tại, vì lẽ đó này bốn dẫn thương mại liên hệ cũng làm cho trở thành an mới giàu có nhất địa phương.

Thần Châu đại lục nhân tự nhiên biến động mà phân bốn lục, cộng Cửu Châu, mỗi châu có chín mới, mỗi mới các chín dẫn. Không ngừng các châu diện tích lớn tiểu khác nhau, liền ngay cả mới, dẫn diện tích lớn tiểu, thành trấn nông thôn nhiều ít cũng đều là khác nhau, tạo thành những này khác nhau nguyên nhân căn bản vẫn là quyết định bởi với các nơi tài nguyên, sản vật, thậm chí khí hậu Thiên Tạng vân vân.

Nhân vạn rừng trúc nổi danh, vì lẽ đó qua đường đội buôn cũng không ít.

Hay là nói như cá diếc sang sông có chút khuếch đại, thế nhưng cơ bản trên một ngày vẫn là có thể gặp phải hai, ba chỉ đội buôn, phiêu đội, tình cờ có quen biết đoàn xe nếu là hành trình gần gũi, liền cũng thẳng thắn kết bạn mà đi. Dù sao nơi có người thì có giang hồ, này vạn rừng trúc tuy là bốn dẫn giao

thông tiện lợi nơi, nhưng cũng chưa từng có Thái Bình đi nơi nào, nếu là đội ngũ quy mô rất lớn, tự nhiên cũng có thể miễn đi một ít có ý đồ riêng người chủ ý.

Lúc này, một nhánh vận có bốn xe hàng hóa đoàn xe chính do Đông hướng tây mà đi.

Nhân mặt trời chính liệt, lại trị viêm Hạ thời tiết, Hơn nữa Rừng trúc từ trước đến giờ không lấy già ẩm nổi danh, vì lẽ đó ánh mặt trời chiếu sáng bên dưới, đoàn xe bên trong người cơ bản đều đã toàn thân là hãn. tuy rằng không có ai có vẻ bất mãn, thế nhưng đại đa số người trên mặt vẫn là toát ra mất hứng buồn bực về, trong đó có mấy cái càng là trực tiếp cởi áo, để trần trên người.

Đoàn xe không có mang theo tiêu cực kỷ, hiển nhiên đây chỉ là một nhánh đội buôn.

Nhưng lôi kéo xe vận tải cũng không phải ngựa, mà là Lão Ngưu, thậm chí liền ngay cả đi theo hộ vệ cũng có điều bảy người, trong đó còn có hai cái xem ra tựa hồ là cho đủ số người đàn ông trung niên, tính cả đầu lĩnh một ông già Cùng theo ở đoàn xe khoảng chừng : trái phải phụ trách chăm sóc bốn con bò hai người trẻ tuổi, này chỉ có mười hai người bốn xe đội buôn bất kể như thế nào cũng không giàu có, thuộc về loại kia lực lâm chắc chắn sẽ không xem lần thứ hai loại hình.

đầu lĩnh lão đầu nhi trả lời liếc mắt một cái đội buôn mọi người, lại nhìn sắc trời một chút, sau đó mở miệng nói rằng: "tên to xác gần như cũng mệt mỏi, chúng ta liền ở ngay đây nghỉ ngơi một hồi đi, chờ thêm ngày hôm đó người, hơi hơi râm mát điểm chúng ta trở lên đường."

"Được rồi." cái kia vài tên ở trần hộ vệ cao hứng đáp một tiếng, Sau đó liền bắt đầu đi tới một bên nghỉ ngơi.

Hai tên tuổi không nhỏ người đàn ông trung niên thì lại đi tới ông lão bên người, thấp giọng tự nói gì đó, cũng không có như những kia tuổi trẻ hộ vệ như thế trực tiếp ngồi trên mặt đất, cái này có thể là xuất phát từ về mặt thân phận rụt rè. có điều hai tên phụ trách chăm sóc Lão Ngưu tồi tở, thì lại không có tốt như vậy đãi ngộ, bọn họ muốn trước đem bốn con bò cấn qua một bên, sau đó lại muốn phụ trách chân chạy mang nước, phân phát lương khô, đội được hầu hạ xong tất cả mọi người sau mới có thể dừng lại nghỉ ngơi.

Đón gần ăn chút lương khô sau, bởi vì ánh mặt trời còn độc, hết thảy này chi đội buôn cũng không có tiếp tục lên đường, mà là ở rừng trúc thương nói một bên nghỉ ngơi nói chuyện phiếm. Hai tên tồi tở thì bị phái đi phụ cận tìm kiếm mức nước, có hai, ba tên hộ vệ cũng theo đi, ước ao có thể chuẩn bị món ăn dân dã trở về buổi tối thêm món ăn.

Vạn trong rừng trúc có một cái từ nam hướng bắc đi ngang qua mà qua dòng sông, từ này điều chủ hà chi nhánh đi ra dòng suối hầu như trải rộng toàn bộ vạn rừng trúc, vì lẽ đó nơi này nuôi sống vô số động thực vật, càng bởi vì Đã từng làm rừng trúc lão nhân động phủ nơi, nhân linh khí đầy đủ cũng sinh ra không ít yêu thú tinh quái. Chỉ có điều những này yêu quái thông thường đều ở vạn rừng trúc khá là trung tâm khu vực hoạt động, vì lẽ đó chỉ ở vạn rừng trúc biên giới thương đạo hạnh đi đám người vẫn tính an toàn.

Thanh Phong thổi bay, thành này nóng bức bầu không khí mang đến từng tia từng tia mát mẻ.

Sắc bén nhất khoảng cách nhất định giữa trưa đã bắt đầu chệch đi, tuy vẫn còn không tính là mát mẻ, thế nhưng nhiệt độ nhưng cũng không có cao như vậy.

Vừa nãy nỗ lực đi ra ngoài săn thú hộ vệ cùng mức nước tồi tở đã lực tục trở về, có điều xem bọn hộ vệ về mặt, hiển nhiên bọn họ cũng không có thu hoạch gì.

Dần dần ông lão nhìn những người này, cười ha ha cũng không nói gì, chỉ là gọi trên một tiếng xuất phát, đội ngũ liền bắt đầu một lần nữa ra đi. Dựa theo ông lão tính toán, lấy bọn họ như vậy tốc độ tiến lên, đại khái nhiều nhất lại quá tam thiên liền có thể tiến vào quá an dẫn, sau đó sẽ đi tới đại khái nửa ngày liền có thể tiến vào một tiểu huyền tiến hành nghỉ ngơi, đến thời điểm cũng sẽ không dùng tiếp tục ngủ ngoài trời hoang dã.

Thế nhưng lần này, còn chưa đi ra trăm mét, ông lão liền nhấc tay ra hiệu đội buôn dừng lại.

Một tên hình thể trắng hán khôi ngô, chính nắm một tên đứa nhỏ từ trong rừng trúc chậm rãi đi ra, nhưng cũng vừa vận ngăn ở này chi đội buôn phía trước.

Hai người này, tự nhiên chính là Diệp Không cùng tên kia bị hấn thu làm đệ tử tiểu khát cái.

hai ngày đêm trước mượn trường huyết chiến kia sau khi, Diệp Không bất ngờ phát hiện tên này chết ở nam tử mặc áo đen dưới kiếm trung niên trắng hán, thân thể lại Phù hợp chính mình mà chiếm cứ điều kiện, vì lẽ đó hấn liền không chút do dự trực tiếp lợi dụng thân phận này.

Bởi vì Diệp Không rất rõ ràng, Quý tu thân phận ở tri châu không phải là cái gì có thể thấy rõ quang thân phận, thường thường rất nhiều tinh thần trọng nghĩa mãnh liệt người rất khả năng sẽ thuận lợi thay trời hành đạo, bởi vậy cũng chỉ có thể mượn dùng người khác thì thể để che dấu một hồi.

Điểm này, xem như là Quý tu độc nhất năng lực đặc thù.

Chỉ có điều Diệp Không chiếm cứ, cùng Bình thường Quý tu chiếm cứ nhưng là có tuyệt nhiên khác nhau khác nhau.

Tầm thường Quý tu phạm là thi thể đều có thể chiếm cứ, thậm chí còn có thể căn cứ đến người sống trên người, nhờ vào đó thao túng đối phương. thế nhưng Diệp Không không chỉ có không cách nào căn cứ đến hoạt trên thân thể người, thậm chí liền ngay cả chiếm cứ tựa hồ cũng yêu cầu phù hợp một số đặc thù điều kiện thi thể mới có thể hành, mà bởi cho tới bây giờ Diệp Không đều khuyết thiếu đầy đủ số liệu hàng mẫu, vì lẽ đó hấn cũng không rõ ràng có thể bị chính mình chiếm cứ thi thể nhất định phải phù hợp điều kiện gì.

Cũng chính vì như thế, cho nên đối với này cụ trắng hán thi thể lại có thể bị hán chiếm cứ, hán tự nhiên là cảm thấy bất ngờ cùng mừng rỡ.

sau khi ở vạn trong rừng trúc đi rồi hai ngày, Diệp Không mới rốt cuộc tìm được một cái quan đạo.

Chỉ là không nghĩ tới, vừa mới đi tới quan đạo liền lại ở chỗ này gặp phải một nhánh đội buồn.

Song phương đột nhiên có chút trầm mặc, lẫn nhau đều ở quan sát lẫn nhau.

Hơn nữa Diệp Không còn phát hiện, đối phương này chỉ đội buồn cái kia bày tên hộ vệ, ở tên kia ông lão ra hiệu đình chỉ tiến bước thời điểm, liền lập tức các đi phía trái hữu đi mấy bước, nhìn như đang bảo vệ xe bò hàng hóa, Thế nhưng Trên thực tế nhưng là mơ hồ bày ra một chiến trận.

Đối với chiến trận này, Diệp Không cũng không xa lạ gì.

Sừng trâu trận.

một công thủ đều có thể số lẻ trận.

Diệp Không hai mắt hơi híp lại, ánh mắt từ này mười trên người của hai người từng cái đảo qua, chợt khoe miệng khẽ giương lên, hán đã nhìn ra trong này thành tựu, có điều hán cũng không có vạch trần ý tứ: "lão tiên sinh, ta trước ở vạn trong rừng trúc lạc đường, tìm mấy ngày mới rốt cục đi ra, xin hỏi một tiếng nơi này là nơi nào?"

Nghe được Diệp Không, người lão già kia nhưng là hơi sững sờ, tựa hồ hoài nghi lỗ tai của chính mình giống như vậy, có vẻ hơi thất thần.

Cái này phản ứng, để Diệp Không hơi nhướn mày, hán đã ý thức được vấn đề chỗ ở: đối phương nhận biết mình!

Quý tu bất kể là chiếm cứ vẫn là căn cứ, đều chỉ là "Mượn một trong số đó dùng", không cách nào thu được thân thể này chủ nhân cũ ký ức, không giống đoạt xác như vậy Là Hoàn toàn dung hợp nuốt chửng, sẽ thu được đối phương ký ức, cái này cũng là "Tả Thi Hoàn Hồn" cái thuyết pháp này nguyên do.

Chỉ có thể mượn, mà không thể đoạt.

Bởi vậy, Diệp Không cũng không biết này cụ trắng hán thi thể khi còn sống tính cách, mạng lưới liên lạc vân vân.

Cái này cũng là tại sao Diệp Không ở tại trước khi chết nghe được đối phương nói ra quá an Triệu gia, thế nhưng là cũng không muốn trở lại quá an nguyên nhân, thực sự là bởi vì kẻ hồ quá nhiều.

ngay ở Diệp Không tâm niệm chuyển động thời gian, người lão già kia nhưng là đột nhiên mở miệng: "dễ bàn dễ bàn, theo này quan đạo hướng về trước trực hành, đại khái ba, bốn ngày cước trình chính là quá An. Nếu là bởi vậy hướng về Đông, đại khái tam thiên khoảng chừng : trái phải cước trình là có thể nhìn thấy một cái lối rẽ, tiếp tục hướng về đông là Đại La, chuyển đạo hướng nam nhưng là Thượng Thanh. Nếu là các hạ muốn đi tiêu an, như vậy chỗ rẽ liền phải tiếp tục Đông Hành hai đến tam thiên cước trình, sau đó theo chỗ rẽ hướng về bắc mà xuống. "

"Như vậy, cái kia Liền cảm ơn lão tiên sinh ." Diệp Không thu hồi ánh mắt, khẽ cười một tiếng, sau đó nhìn đối phương cũng không có đi trước dự định, liền dẫn tên kia trẻ ăn mày từ đội buồn tránh khỏi.

được rồi mấy bước, muốn là đột nhiên nhớ tới Cái gì, Diệp Không lại mở miệng: "lão tiên sinh, xin hỏi người là có hay không thừa bao nhiêu lương khô cùng nước uống đây? ta nghĩ hướng về ngài mua một điểm."

nguyên bản nhìn thấy Diệp Không dừng bước thì, cả người đều căng thẳng lên ông lão ở nghe được câu này sau, cũng mới thanh tỉnh lại, quay đầu Thi trên mặt đã Vung lên nụ cười: "Đương nhiên có thể. ngược lại chúng ta cũng mau trở lại đến quá an, còn còn lại không ít lương khô cùng nước uống, bán người một ít cũng không sao. "

"Vậy thì nhiều Tạ lão tiên sinh ." Diệp Không cười cợt.

Song phương rất nhanh sẽ Giao tiếp xong xuôi, cũng không biết là xuất phát từ Loại nguyên nhân nào, Diệp Không cùng ông lão cùng với những hộ vệ kia đều không có động tác gì, toàn bộ giao dịch quá trình đều là do tên kia trẻ ăn mày cùng một tên tôi tớ đang phụ trách. đội được song phương giao dịch xong sau khi, Diệp Không cũng không có tiếp tục dừng lại, mà là mang theo tên kia trẻ ăn mày ra đi, hướng về phía đông đi đến.

Chờ đến Diệp Không đã biến mất ở tầm mắt của bọn họ trong phạm vi sau, ông lão mới Rốt cục chân chính thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay đầu lại liếc mắt một cái bị mọi người mơ hồ bảo vệ ở chính giữa một gã hộ vệ, trên mặt lộ ra một uể oải nụ cười.

"Lão già tử, ngài..." một người đàn ông tuổi trung niên Về mặt khá là không rõ tiến lên.

"Câm miệng!" ông lão trầm giọng quát lên, "Chúng ta mau tới đường, miễn cho phát sinh một ít phiền phức không tất yếu."

hai người đàn ông tuổi trung niên về mặt hai mặt nhìn nhau, có vẻ hơi không biết làm sao. thậm chí liền ngay cả chính tên hộ vệ đội người, cũng đều một mặt mờ mịt, hoàn toàn không biết lão già tử tại sao lại một mặt vẻ kinh hoàng.

người khác không rõ ràng tình huống của bọn họ, thế nhưng bọn họ cũng sẽ không tự ti, mặc dù là cái trang giả trang thành một nhánh không cái gì tài lực bản cùng Đội buôn, thế nhưng ngoại trừ Cái kia hai cái tôi tớ ở ngoài, bọn họ ở đây mỗi người nhưng là hàng thật đúng giá tiền thiên cao thủ, đặc biệt là dẫn đầu Trình lão gia tử càng là Tiên Thiên bốn tầng cao thủ. Phần này thực lực hay là ở quá An chín dưới trưởng trong thành không tính là cái gì, thế nhưng Ở tại bọn hắn đương Huyền có thể được cho là cao thủ chân chính, đại nhân vật.

Tựa hồ là ở lo lắng cái gì, cũng hay là đang sợ hãi cái gì, năm vượt qua năm mươi Trình lão gia tử rốt cục thở dài: "vừa nãy vị kia là Hồ Gia, ta từng ở khánh nguyên thành rất xa gặp qua một lần."

"Hồ Gia?"

Tất cả mọi người chột hai mắt nhìn nhau, có điều rất nhanh, liền có một người đàn ông tuổi trung niên hoàn toàn biến sắc: "Hồ Gia! nhưng là từ quá an Triệu gia đến..."

"cầm khẩu!" Trình lão gia tử lần thứ hai khẽ quát một tiếng, "Vị kia Hồ Gia không phải khánh nguyên Triệu gia như vậy bång chi con cháu, mà là từ bốn gia bên kia tới được ruột thịt, lần này tựa hồ là có chuyện quan trọng gì. Có điều chuyện như vậy có thể không phải chúng ta nên đánh nghe, đặc biệt là lần này, chúng ta là đang giúp Phạm gia làm việc, nếu để cho vị kia gia biết..."

Quá an Triệu gia, có thể mang theo một dẫn tên thành tiền tố, thế lực tự nhiên không giống người thường.

Vì lẽ đó cùng thuộc về quá an dẫn chín dưới trưởng trong thành, tự nhiên đều có Triệu gia bång chi huyết thống.

Nơi có người dĩ nhiên là có giang hồ, vì là các loại lợi ích tất nhiên cũng là có các loại phân tranh, giết chóc.

Cho tới nay ở khánh nguyên thành cùng Triệu gia đối chọi gay gắt, Chính là đồng dạng bối cảnh thâm hậu Phạm gia, mà bọn họ này một nhánh đội buôn ngầm chính là thế Phạm gia đi giang hồ, bởi vậy khó tránh khỏi là sẽ lo lắng Diệp Không giờ khắc này Triệu gia thân phận, đặc biệt là này được gọi là Hồ Gia thân phận còn không phải khánh nguyên Triệu gia như vậy bång chi, mà là chân chính quá an Triệu gia loại này bốn gia đồng chính.

"Nhưng là, ta nghe nói Triệu Hồ người này tính nét phi thường không được, càng cuồng ngạo, có thể vì sao vừa nãy... Vừa nãy..." này người đàn ông tuổi trung niên, Bây giờ nói Không ra "Nho nhĩ lễ độ" Bốn chữ này, bởi vì cùng nghe đồn bên trong Triệu gia Mãnh Hồ thực sự là có quá to lớn khác biệt.

"Ta cũng không biết." Trình lão gia tử lắc lắc đầu, "đừng động nhiều như vậy, nói không chắc hẳn là nhân tại sao việc gấp cũng phải Ngụy trang thân phận. Ngược lại hẳn không quen biết chúng ta này không thể tốt hơn, chúng ta vẫn là mau tới đường đi, đón lấy xin mời đoàn người khỗ cực dưới, trong chúng ta đồ không ngừng lại, một hơi trước tiên chạy tới bội huyền lại nói."

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3 : dị tâm

Bởi vì trên đường gấp phải xem ra hiển nhiên là có cái gì đặc thù sự tình Triệu Hồ, hơn nữa Trình lão gia tử dẫn dắt đội ngũ này cũng không có dừng lại, mà là khá là cấp thiết đi suốt đêm, mãi cho đến lúc đêm khuya, bốn phía hoàn cảnh đã không phải chỉ là cây đuốc có thể triệt để rọi sáng tình huống, bọn họ mới không được không dừng lại nghỉ ngơi.

Có điều như vậy, cũng không phải không có lợi, nguyên bản còn cần tam thiên mới có thể ra lâm cước trình, bây giờ nhưng cũng chỉ còn không tới một nửa, nếu là dựa theo bọn họ tốc độ như vậy tiếp tục nữa, muộn nhất biết rõ đêm khuya thời điểm, bọn họ liền có thể đến cách vạn rừng trúc gần nhất bội huyền.

Nếu là người bình thường như thế chạy đi, khó tránh khỏi sẽ quanh thân đau nhức uể oải Không thể tả.

Có điều ở đây mười hai người bên trong, ngoại trừ hai tên tôi tớ thân phận người chỉ là còn chưa đi vào Tiên Thiên cảnh giới nhị lưu cao thủ ở ngoài, những người khác ít nhất đều có Tiên Thiên một tầng thực lực. Đặc biệt là đầu lĩnh Trình lão gia tử càng là có Tiên Thiên bốn tầng, hai tên tuổi Trọng đại người đàn ông trung niên cũng đều có Tiên Thiên ba tầng thực lực.

Như vậy một nhánh đội buôn Nếu là phóng tới quá an chín dưới trưởng trong thành tự nhiên không tính là gì, tối đa cũng chính là các trong đại gia tộc gia đình tay chân cấp bậc này, nhưng là phóng tầm mắt những kia tiểu trong huyện, phần này thực lực coi như chúc "Mạnh mẽ" hai chữ.

Triệu Hồ thực lực, tuyệt không vượt qua Tiên Thiên sáu tầng trình độ, lấy này chỉ đội buôn thực lực hơn nữa sừng trâu trận, chỉ cần Triệu Hồ hăm trận

không cách nào phá vòng vây tất nhiên muốn chết ở những người này trên tay. có thể bằng "Quá an Triệu gia" bốn chữ này, nhóm người này nhưng cũng chỉ là cầu khẩn Diệp Không không nên tới gây sự với bọn họ, liền bay lên một tia chống lại ý nghĩ đều không có.

Bởi vậy có thể thấy được "Quá an Triệu gia" lực uy hiếp.

Bởi vì buổi chiều kinh pháp, hơn nữa chạy đi thì uể oải, vì lẽ đó buổi tối đội buồn người đều không có cái gì tán gẫu hứng thú, vội vã ăn một chút lương khô sau, liền ngồi xuống đất mà ngủ.

Không lâu lắm, mọi người tiếng hít thở liền dần dần Vững vàng.

Trình lão gia từ Nhưng là lẫn lộn khó ngủ, chẳng biết vì sao, trong lòng đều là có một vết lải đi không được hoảng sợ.

Vừa lúc vào lúc này, u ám trong rừng trúc, đột nhiên vang lên một trận nhẹ vang lên.

Vốn là nằm ở cực đoạn cảnh giác trạng thái Trình lão gia từ lúc này liền vươn mình mà lên, chân khí trong cơ thể cấp tốc vận chuyển lên, sau đó rút vào đến hai trong tay. hần hầu như không chút do dự nào, lấy Một loại cùng hần bây giờ tuổi tuyệt nhiên ngược lại nhanh nhẹn tốc độ xoay người, cũng không thèm nhìn tới hai tay bỗng nhiên đánh ra, quyền kinh trong nháy mắt dâng trào ra.

Thiết Sư quyền.

đây chính là hần lại lấy thành danh một bộ võ học quyền pháp, lấy cương mãnh cùng uy lực mạnh mẽ mà xưng, Chết ở hần này đôi nắm đấm thép dưới người tuyệt không phải số ít.

Nhưng là lần này, nhưng không có để vị này năm vượt qua năm mươi Trình lão gia từ cảm thấy thoải mái, ngược lại ở song quyền đánh ra sau khi, trên mặt của hần liền hiện ra một vết khó có thể tin về mặt, sau đó màu máu trên mặt rất nhanh sẽ biến mất không còn một mống.

Chính hần Đây cơ hồ có thể nói là siêu trình độ phát huy xem như một đòn, không chỉ có không có cho kẻ địch tạo thành bất cứ thương tổn gì, trái lại bởi vì lực phản chấn mà chịu đến nội thương rất nhỏ.

Thực lực của đối thủ tuyệt đối ở chính mình bên trên!

Đây là Trình lão gia từ trong giây lát này phán đoán.

Theo bản năng, Trình lão gia từ liền muốn mở miệng phát sinh hô quát thanh, để những hộ vệ khác tỉnh lại.

Nhưng là còn không chờ hần mở miệng, một vết lạnh lẽo hần ý cũng đã từ phản gáy của hần nơi truyền đến: Một đoạn mũi kiếm kẻ sát ở bên trái hần trên cổ.

Còn có một người!

Trình lão gia từ biết, chính mình lần này chỉ sợ là ngã xuống, bởi vì hần lại không có nhận ra được lạng lẽ tới gần đối thủ có hai vị, hơn nữa càng đáng sợ, là cùng mình chính diện giao thủ vị kia, lại có thể đem kinh lực của chính mình toàn bộ phản chấn trả lại trong cơ thể hần, không chỉ có để hần vì vậy mà bị nội thương, đồng thời còn đem có thể sản sinh vang vọng Triệt đề trừ khử, đã như thế nhân chạy đi mà nằm ở chiều sâu uể oải những hộ vệ khác, đương nhiên sẽ không vì vậy mà bị đánh thức.

Lặng yên nuốt một hồi nuốt bọt, Trình lão gia từ thả xuống hai tay, ra hiệu chính mình không làm tiếp ra chống lại.

Người từng trải hần biết rõ, nếu đối phương không có ngay lập tức giết mình, như vậy rất khả năng là có việc còn muốn hỏi chính mình, đã như thế hần trái lại là có tránh được một kiếp độ khả thi, dù sao đối phương là có thể giao lưu người.

vào lúc này, Trình lão gia từ mới nhìn rõ, đứng ở trước mặt mình chính là một vị trẻ tuổi, từ tướng mạo trên xem tuổi tác của hần hần là ở chừng hai mươi tuổi. mà phía sau dán vào chính mình vị kia, bởi vì góc độ quan hệ, hần đứng là thấy không rõ lắm, có điều từ đối phương trái tim nhảy lên cường độ đến xem, e sợ tuổi cũng sẽ không đại đi nơi nào, nên cũng là ở hai mươi tuổi đến hai mươi lăm tuổi trong lúc đó.

Ở mặt trước tên kia người thanh niên trẻ ra hiệu dưới, Ba người rất nhanh sẽ đã rời xa chỗ này lâm thời nơi đóng quân.

Trước khi đi, người trẻ tuổi đem chiếu nhìn lướt qua hai tên tuổi trọng đại người đàn ông trung niên, khoe miệng nhẹ nhàng giương lên, lộ ra một vết xem thường cười gằn.

Mãi đến tận ba người đi ra thì, hai người đàn ông tuổi trung niên mới lạng lẽ mở hai mắt ra, nhìn lẫn nhau, bọn họ đều từ đối phương trong con ngươi nhìn thấy thần sắc kinh khủng. lúc này có Dạ Phong (gió đêm) thổi mà lên, hai người Mới kinh ngạc phát hiện Ngay ở vừa gần gần mây giầy bên trong, bọn họ lại đều bị kinh chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

"Làm sao bây giờ?" một người mở miệng hỏi.

tên còn lại trên mặt lộ ra giầy dựa vẻ do dự, một lát sau mới cắn răng: "Ngươi mang theo đồ vật cùng người đi về trước, ta đi lên xem một chút!"

mới bắt đầu mở miệng vị kia chần chờ một chút, sau đó mới trọng trọng gật đầu: "Ngươi Cần thận!"

Sau đó hai người lập tức liền tách ra hành động.

Bởi vì đối phương căn bản cũng không có ẩn giấu hành tích dự định, vì lẽ đó này người đàn ông tuổi trung niên rất nhanh sẽ đuổi tới ba người: Bọn họ chỉ là hơi hơi tìm kiếm một nói chuyện không dễ dàng bị làm thời nơi đóng quân những hộ vệ kia nghe được khoảng cách, căn bản cũng không có trốn dự định.

Tên kia người thanh niên trẻ nhìn sắc mặt xám trắng Trình lão gia tử, sau đó mở miệng nói rằng: "Người gần nhất có hay không gặp phải cái gì chuyện kỳ quái."

Suy nghĩ một chút, lại bổ sung một câu: "Hoặc là cái gì người kỳ quái."

Không quá giải đối phương hỏi lời này ý tứ, Trình lão gia tử trên mặt lộ ra mấy phần mờ mịt, có điều phía sau hần vị kia vậy này kiếm tựa hồ là người nóng tính, vừa mới quá hai giây mà thôi, mũi kiếm cũng đã vì khê nâng lên, ở Trình lão gia tử trên cổ cắt ra một đạo biểu bì vết thương.

"Không có!" Trình lão gia tử vội vàng mở miệng nói rằng, "Chúng ta chỉ là phổ thông đội buôn, muốn dựa vào buôn bán thảo dược kiếm ít tiền mà thôi, chúng ta không có gặp phải cái gì chuyện kỳ quái, cũng không có gặp phải cái gì người kỳ quái."

Trình lão gia tử trả lời, để người thanh niên trẻ khê cau mày, bởi vì hần có thể cảm giác được, ông lão này nói là thật sự. Có điều rất nhanh, hần lại như là nghĩ đến cái gì giống như, lại mở miệng nói rằng: "Ngày hôm qua hoặc là ngày hôm nay, các người có hay không gặp phải người nào?"

Lời này, trong nháy mắt liền để Trình lão gia tử lộ ra hiểu ra vẻ mặt, trong nội tâm không khỏi đối với Diệp Không chiếm cứ thân thể Triệu Hồ mạnh mẽ chửi bới lên. Hần vào hôm nay gặp phải Diệp Không đóng vai Triệu Hồ, đặc biệt là đối với Diệp Không biểu hiện ra nho nhã lễ độ cảm thấy đặc biệt nghi hoặc cùng cảnh giác, cũng bởi vậy mới hạ lệnh để đội buôn gia tốc tiến bước, có thể lại không nghĩ rằng hần cuối cùng vẫn là không thể tránh được kiếp nạn này: Nếu như giờ khắc này hần còn không biết đối phương là hướng về phía Diệp Không đến, như vậy hần liền không phải một tên hợp lệ người từng trải.

Không hề do dự chút nào, Trình lão gia tử trực tiếp liền đem gặp phải Diệp Không sự cùng với quá an Triệu gia ruột thịt thân phận nói ra, đồng thời còn nói ra đối phương cũng không có trả lời quá an, mà là hướng về phía đông đi, nhưng cụ thể muốn đi đâu liền không được biết rồi.

Nghe xong tự thuật sau khi, người thanh niên trẻ khê gật đầu.

Có điều ngay trong nháy mắt này, Trình lão gia tử nhưng là cảm ứng được lớn lao sát cơ, hần tâm tư hiểu rõ, lúc này liền chợt quát một tiếng, ánh mắt lóe lên một tia quả quyết, không tiến ngược lại thụt lùi hướng về trước mặt người thanh niên trẻ mãnh vô tới.

Trong nháy mắt này, Trình lão gia tử đem khí thế của tự thân hoàn toàn nhảy lên tới đỉnh cao, cả người chân khí cũng hoàn toàn ngưng tụ với hai tay, hai chân, nỗ lực mượn mạnh mẽ lực bộc phát cùng cương mãnh quyền kinh từ chính diện xé ra một đạo phá vòng vây khẩu.

Mà này, cũng là hần duy nhất cầu sinh cơ hội.

Nhìn Trình lão gia tử hung mãnh như vậy phản công, đứng ở trước mặt hần người thanh niên trẻ trên mặt vẻ châm chọc nhưng là càng nồng: "Một thân Chân Nguyên như vậy hỗn loạn, cũng là có thể so với vào huyền hai tầng mà thôi, bằng người phế vật như vậy cũng dám phản kháng."

Mang theo một vết châm biếm, người thanh niên trẻ tay phải giống như chậm thực nhanh trực tiếp xuyên thấu Trình lão gia tử song quyền, so với song quyền oanh hướng mình trước trước một bước ấn tới Trình lão gia tử trên lồng ngực.

Một chương này, xem ra tựa hồ vền vẹn chỉ là nhẹ nhàng dán lên đi mà thôi, thế nhưng đảm nhiệm người thanh niên trẻ chương kinh phun một cái, Trình lão gia tử lại chỉ cảm thấy mình ngưng tụ lại đến chân khí liền hoàn toàn tán loạn, lồng ngực nơi truyền đến đau nhức để hần rõ ràng ý thức được, chính mình xương ngực đã bên trong ao, mà cái này cũng là hần hiếm hoi còn sót lại cuối cùng ý nghĩ.

Bóng tối vô tận nuốt chửng hần ý thức, triệt để mất đi hơi thở sự sống thì thể bay ngược mà ra, dường như vài rách bình thường tầng tầng té xuống đất.

Ở cách đó không xa, tận mắt nhìn tình cảnh này cái kia người đàn ông tuổi trung niên, cả người lông tơ bỗng nhiên nổi lên, lúc này cũng không quay đầu lại cấp tốc xoay người rồi đi.

Nhưng là một giây sau, hần nhưng là phát hiện chu vi cảnh tượng đã điên đảo lên, sau đó hần liền nhìn thấy một bộ không đầu thi thể ở hướng về trước chạy trốn vài bước sau khi, cũng té xuống đất. Mà tên kia trước cầm kiếm kèm hai bên Trình lão gia tử nam tử, nhưng là đứng ở đó cụ thi thể không đầu bên cạnh, trường kiếm trong tay chính đang nhỏ xuống vết máu.

Hần là lúc nào xuất hiện?

Đó là... Thân thể của ta sao?

Hai cái ý nghĩ vừa mới lóe lên quá, tương tự bóng tối vô tận liền không chút khách khí nuốt chửng này người đàn ông tuổi trung niên ý thức.

"Còn lại những người kia, liền giao cho người." Tên kia để như ăn cháo liền đem Trình lão gia tử đánh giết tên kia người thanh niên trẻ đi tới tên này nam tử cầm kiếm bên người, sau đó mở miệng nói rằng, ngữ khí mang có mấy phần giọng ra lệnh, "Ta đuổi theo Triệu Hồ."

Nam tử cảm kiếm không nhúc nhích, chỉ là lạnh lùng nhìn tên người thanh niên trẻ.

Tựa hồ là biết đối phương đang suy nghĩ gì, người thanh niên trẻ cười nói: "Yên tâm, ta không phải tiêu nhân loại kia muốn ăn một mình ngu xuẩn. Hơn nữa bí trúc thư bí mật, ngươi cũng biết, ta nghĩ ẩn giấu cũng ẩn giấu không được, còn không bằng đến thời điểm ngươi và ta đồng thời chia đều, như vậy chúng ta đồng thời tiến vào ngoại môn cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau... . Vẫn là nói, ngươi muốn làm cả đời tôi tớ đệ tử?"

Trước mắt hai người này thực lực mạnh mẽ nam tử, dĩ nhiên chỉ là tôi tớ đệ tử địa vị! ?

Nếu để cho Trình lão gia tử nghe nói như thế, e sợ không cần hai người này ra tay, chính hắn sẽ dọa chết tươi.

"Không muốn dùng mệnh lệnh khẩu khí nói chuyện với ta." Nam tử cảm kiếm lạnh giọng nói rằng.

Đối với tên này đồng bạn thái độ, người thanh niên trẻ đúng là không để ý lắm.

"Quá an Triệu gia gần nhất cùng Đại La Lâm gia khá là thân thiết, vì lẽ đó không bắt ngờ bọn họ hẳn là hướng về Đại La dẫn đi tới, ngươi tốt nhất chú ý một chút." Nhìn người thanh niên trẻ xoay người chuẩn bị rời đi, suy nghĩ một chút, nam tử cảm kiếm vẫn là trầm giọng mở miệng, "Không muốn quá mức mù quáng tự tin, nếu không thì cẩn thận bước tiêu nhân gót chân."

"A." Người thanh niên trẻ trên mặt lại một lần nữa hiện ra một vết vẻ khinh thường, "Chỉ là một vọng tộc mà thôi, thay đổi một Vương Phủ bực này thế gia cái kia còn tạm được."

"Vậy cũng muốn ngươi trở thành đệ tử chân truyền mới có tư cách đi miệt thị một vọng tộc." Nam tử cảm kiếm không chút lưu tình trào phúng nói, "Bằng vào chúng ta có điều là đệ tử tạp dịch thân phận, còn không tư cách có thể đi miệt thị một vọng tộc... . Ngươi tốt nhất đừng quên, chúng ta là trường sinh môn đệ tử, không phải là Tuyết sơn kiếm phái hoặc là Thiên Nhai sơn trang."

Bị nam tử cảm kiếm như thế đỉnh đầu, người thanh niên trẻ trên mặt cái kia mặt nạ cười khinh thường cũng rất nhanh sẽ cứng đờ, ánh mắt lóe lên một vết tức giận.

Bất quá đối với người thanh niên trẻ trong mắt nơi sâu xa tiềm tàng một tia sát cơ, nam tử cảm kiếm đúng là hoàn toàn không để ở trong lòng.

Đệ tử tạp dịch vốn là không nói bối phận, vì lẽ đó hai người tự nhiên cũng không có cái gì cấp trên cấp dưới hoặc là sư huynh đệ phân chia. Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, song phương thậm chí hận không thể đối phương chết đi, cứ như vậy cái kia liên quan với bí trúc thư bí mật là có thể chân chính độc hưởng.

Chỉ có điều, hai người đều rất rõ ràng, lẫn nhau trong lúc đó thực lực chênh lệch cũng không hề lớn, ai cũng không thể đem đối phương phải giết nắm.

Mà ngao cò tranh nhau chuyện ngu xuẩn như thế, hai người tự nhiên cũng đều sẽ không đi làm.

Mang theo một chút vi diệu đối địch tâm tình, hai người rất nhanh sẽ quay đầu bắt đầu các bận bịu các: Một tiếp tục đi truy sát Diệp Không, một cái khác tắc khứ đem những người còn lại diệt khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 :Tập kích

Đêm tối lờ mờ sắc dưới, Diệp Không ôm thanh dật nhanh chóng chạy trốn.

Nguyên vốn cần hai, tam thiên lộ trình, đối với Diệp Không không chế thi thể này có thực lực mà nói, cũng có điều là hơn một ngày một đêm thời gian mà thôi. Ngoại trừ cần phải thời gian nghỉ ngơi cùng ăn uống thời gian ở ngoài, Diệp Không cần bản cũng không có bất kỳ dừng lại, toàn bộ hành trình đều ở chạy đi.

Liên tục mấy ngày đều là như thế lại đây, tên kia bị Diệp Không đặt tên là thanh dật trẻ ăn mỳ cũng đã bắt đầu quen thuộc kiểu sinh hoạt này.

Lại tiến lên một hồi lâu sau, Diệp Không mới dần dần trì hoãn tốc độ, tìm một chỗ vẫn còn toàn sạch sẽ địa phương, đem thanh dật buông ra.

"Sư phụ?" Thanh dật có chút đầu óc choáng váng đáng đáp, tựa hồ còn không phản ứng lại tình huống dưới mắt.

Có điều bị ôm liên tục cao tốc đi nhanh, có phản ứng như thế cũng không kỳ quái.

"Trước tiên nghỉ ngơi một chút, sau đó ngời cẩn thận ngủ một giấc, chúng ta ngày mai hừng đông tái xuất phát." Diệp Không ôn nhu nói, đồng thời cũng đem trước cùng đội buôn mua được lương khô cùng nước uống thả xuống, sau đó cùng thanh dật bắt đầu ăn lên.

Cố gắng là quá mức uể oải, hơn nữa bị Diệp Không ôm xóc nảy chạy trốn, thanh dật muốn ăn có chút uể oải suy sụp, vì lẽ đó đơn giản ăn chút gì sau, rất nhanh sẽ ngủ.

Thân thể của nàng còn phi thường suy yếu, quanh năm dinh dưỡng không đầy đủ đưa đến kết quả là dù cho nàng đã bái Diệp Không sư phụ, cũng không cách nào học tập bất kỳ tâm pháp công pháp. Liên quan với điểm này, Diệp Không cũng phi thường rõ ràng, cứ việc hắn là sư làm người sư, thể nhưng hắn cũng rõ ràng một suy yếu thân thể là tuyệt đối không cách nào tiến hành tu luyện, vì lẽ đó Diệp Không chuẩn bị chờ an ổn xuống sau, trước tiên từ điều dưỡng thanh dật thân thể bắt đầu.

Có điều đây là một chậm chậm quá trình, coi như tiến triển lại thuận lợi cũng ít nhất đến có bán năm trở lên quang cảnh.

Nhìn thấy thanh dật an tường ngủ sau, Diệp Không mới một bên nuốt lương khô, một bên quan sát bên trong thân thể tự thân tình huống.

Bị nuốt đồ ăn rất nhanh sẽ bị phân giải thành thân thể cần thiết năng lượng, tiêu hóa tốc độ rõ ràng nhanh với người thường.

Thế nhưng thân thể nhưng cũng không có tỏa ra bất kỳ mùi hôi mùi vị, hơn nữa nội tạng cũng cũng không có bởi vì thi thể tử vong mà mục nát, trái lại ở Diệp Không chiếm cứ thi thể này sau khi, hắn thậm chí bắt đầu cảm thấy đói bụng, uể oải chờ Quý tu nên triệt để mất đi cảm giác.

Cho tới thi thể này trên người nguyên bản những kia trải qua chiến đấu mà tạo thành thương thế, cũng ở Diệp Không chiếm cứ thi thể này sau, vền vẹn chỉ là bỏ ra một ngày nhiều thời giờ, liền bị vòn quanh ở Diệp Không bên người khỏi xám chữa trị, loại này tốc độ chữa trị nhanh chóng quả thực có thể nói là làm người nghe kinh hãi.

Thế nhưng Diệp Không tâm tư, nhưng không có thả ở trên mặt này.

Hắn rất tò mò, đến cùng là ra sao thi thể, mới có thể bị hắn chiếm cứ.

Bởi vì hắn biến thành quỷ Mat tháng ngày đã có một quãng thời gian rất dài, thế nhưng đến nay mới thôi, tính cả bây giờ chiếm cứ thi thể này, cũng có điều chỉ có hai cỗ mà thôi. Mà bởi thứ một bộ thi thể là một vị tự nhiên qua đời ông lão, vì lẽ đó ở Diệp Không chiếm cứ thi thể mới hai ngày thời gian, liền bởi vì thân thể hủ hóa nguyên nhân mà bị bức ép ra ngoài thân thể.

Vì lẽ đó ở khuyết thiếu đầy đủ tham khảo số liệu tình huống, Diệp Không đối với này cũng có chút mờ mịt.

Hơn nữa ngoài ra, hắn cũng nhận ra được một vấn đề khác.

Hắn chiếm cứ thi thể này sau khi, hắn dĩ nhiên không có cách nào chủ động thoát ly, chẳng khác gì là nói linh hồn của hắn đã bị vây ở thi thể này bên trong.

Nhưng là quỷ dị, nhưng là hắn loại này chiếm cứ cũng không thuộc về đoạt xác.

Vì lẽ đó hắn có thể thao túng thi thể này hành động, nhưng là nhưng không cách nào thu được thi thể này khi còn sống ký ức. Thậm chí bởi vì không phải triệt để nắm giữ, vì lẽ đó Diệp Không linh hồn không cách nào triệt để hòa vào thi thể này bên trong, đã như thế Diệp Không liền phát hiện mình không chế thi thể này thì cũng không đủ linh hoạt.

Tuy nói hắn còn có thể phát huy ra thi thể này khi còn sống tu luyện cấp độ cảnh giới, nhưng là đang tiến hành cụ thể hành động thì, nhưng dù sao là có một loại trắc cảm.

Dùng Diệp Không để hình dung, vậy chính là có lùi lại.

Suy nghĩ hồi lâu đều chưa nghĩ ra muốn như thế nào giải quyết "Lùi lại" vấn đề này, hơn nữa trước mắt cũng bởi vì khuyết thiếu đầy đủ số liệu mà không cách nào tiến hành những phương diện khác ước định, vì lẽ đó ở ngăn ngại suy tư sau, Diệp Không liền từ bỏ vấn đề này, ngược lại bắt đầu suy nghĩ phải như thế nào thoát khỏi đón lấy phiền phức.

Hắn ở chiếm cứ thi thể này sau, bởi vì thương thế vẫn không có triệt để khôi phục nguyên nhân, vì lẽ đó đang hành động thì tự nhiên không khỏi lưu lại một chút dấu vết. Mà đợi được thân thể hắn thương thế cơ bản khỏi hẳn, Linh Giác khôi phục sau, Diệp Không mới nhận ra được phía sau chính mình có những kẻ địch khác ở truy kích, hơn nữa khoảng cách đã rất gần, liền bắt đầu đi hắn không thể làm gì khác hơn là lợi dụng chính mình đối với vạn rừng trúc càng quen thuộc địa lợi ưu thế, cùng đối phương ngăn ngại kéo dài khoảng cách.

Thế nhưng Diệp Không rất rõ ràng, hắn không có cách nào vẫn như thế đầu chuyển xuống.

Bởi vì, hắn cũng không đủ đồ ăn.

Cái này cũng là hắn sẽ lộ diện cùng cái kia chi đội buôn tiếp xúc một trong những nguyên nhân, một nguyên nhân khác nhưng là nói dối —— hắn biết, chi cần hắn cùng này chi đội buôn có tiếp xúc, phía sau kẻ địch nhất định sẽ đi chặn lại này chi đội buôn đồng thời tiến hành hỏi dò, đến thời điểm hắn liền có thể thông qua này chi đội buôn cho kẻ địch chế tạo một nói dối: Khiến người ta lầm tưởng hắn là muốn đi tới Đại La dẫn.

Điểm này, ở hán biết rõ bản thân mình thi thể này thân phận là quá an Triệu gia con cháu sau, liền vẫn hiện lên ở Diệp Không trong đầu.

Người bình thường chỉ cần hơi thêm hơi thở, cũng không khó biết quá an Triệu gia cùng Đại La Lâm gia gần nhất bởi vì một chỗ khoáng vật chuyện làm ăn quan hệ mà khá là thân thiết, vì lẽ đó song phương tất nhiên sẽ có vắng lai, thậm chí còn sẽ có hai Phương gia tộc nhân viên thường trú, bởi vậy Diệp Không hướng về đông mà đi đi tới Đại La dần chính là một cái chuyện tự nhiên.

Thế nhưng trên thực tế, quá an Triệu gia từ lúc hơn 100 năm trước, rồi cùng tiêu an Hứa gia có mật thiết lui tới. Chỉ có điều chuyện này hai Phương gia tộc đều phi thường biết điều, cũng không có thu xếp kỳ cổ khắp nơi tuyên dương, thậm chí liền ngay cả vắng lai thân phận cũng đều tiến hành nguy trang giả mạo, người bình thường muốn biết như vậy bí ẩn là tuyệt đối không thể.

Mà Diệp Không muốn, chính là thông qua như vậy nói dối cho đối phương tạo thành một giả tạo, thật thuận tiện hán đi tới tiêu an dần.

Thế nhưng muốn chấp hành kế sách như thế, liền yêu cầu hai cái bước đi.

Cái thứ nhất bước đi là nói dối, Diệp Không đã hoàn thành.

Mà thứ hai bước đi, chính là muốn cùng đối phương kéo dài ít nhất hai ngày trở lên khoảng cách kém. Chỉ có như vậy, ở này điều hầu như mỗi ngày đều có vài chi đội buôn tiến lên thượng trên đường, mới có thể triệt để che lấp tung tích của hán, để đối thủ của hán không cách nào phán đoán hán cụ thể hướng đi.

"Thời gian còn chưa đủ." Diệp Không chau mày, "Trước liền vẫn duy trì nửa ngày khoảng chừng : trái phải khoảng cách, bây giờ đối phương nếu như còn đuổi theo, như vậy nhất định sẽ toàn lực ứng phó truy kích, ánh bình minh trước liền sẽ tìm tới nơi này... Xem ra phải mạo hiểm hiểm."

Nói tới chỗ này, Diệp Không không khỏi quay đầu lại liếc mắt một cái khi đến đường, ánh mắt cũng biến thành trở nên kiên nghị, hiển nhiên là đã làm ra quyết định: "Biết đánh bích trúc thủ chủ ý, hiển nhiên thực lực cũng không cường đại, hán là sẽ không vượt qua vào huyền sáu tầng, lấy thân thể này vào huyền bốn tầng để phán đoán, chỉ cần đối phương không vượt qua hai người, đem bọn họ dẫn vào đến tân trúc ảo cảnh bên trong, ta mới có thể đem bọn họ triệt để lưu lại."

Cấp tốc phán đoán rõ ràng những này, Diệp Không làm một hít sâu sau, lần thứ hai liếc mắt một cái ngủ dung an tường thanh dật, sau đó liền nhắc lên chuỗi này từ đội buôn mua được ngắn chuỗi đao, hướng về khi đến đường cấp tốc lao đi.

Tốc độ của hán cực nhanh, thậm chí so với ôm thanh dật tiến lên thời điểm còn phải nhanh hơn mấy phần.

Cảm thụ Dạ Phong (gió đêm) từ trên mặt gào thét xẹt qua, Diệp Không nội tâm mơ hồ nhiều hơn mấy phần muốn điên cuồng gào thét hơn khoan khoái ý nghĩ.

Ở đi tới thể giới này nhiều năm như vậy, Diệp Không chưa bao giờ một khắc giống như bây giờ cảm thấy dị thường vui vẻ, đó là một loại phảng phất hết thấy ràng buộc đều từ trên người giải trừ cảm giác. Nếu như duy nhất muốn nói có cái gì còn để hán không hài lòng, vậy thì là thi thể này mang cho hán loại kia lùi lại cảm, trước sau không cách nào biến mất, điều này làm cho hán khá là tiếc nuối.

Đại khái cấp tốc chạy hơn một canh giờ, Diệp Không rất nhanh sẽ phát hiện trong rừng trúc có một bóng người mờ ảo đang hướng về phương hướng của chính mình chạy tới.

Lần nhau trong lúc đó khoảng cách, đại khái ở mấy trăm mét có hơn.

Lấy vào huyền cảnh thực lực mà nói, năng lực nhận biết hiển nhiên không thể xa như vậy, không có đột phá vào huyền sáu tầng trước, năng lực nhận biết thậm chí đều không thể lan tràn đi ra ngoài. Mà dù cho đột phá vào huyền sáu tầng, năng lực nhận biết nhiều nhất cũng là lan tràn ra mười đến khoảng hai mươi mét, coi như trời sinh lực lượng tinh thần người mạnh mẽ, nhiều nhất cũng chính là ba mươi mét cực hạn.

Chỉ có Thông Huyền cảnh cao thủ, lực lượng tinh thần nhận biết phạm vi mới có thể đột phá ba mươi mét hạn chế.

Thế nhưng Diệp Không tình hình, hiển nhiên có chút đặc thù.

Hán cũng không phải dùng mắt thường đến xem, cũng không phải lấy lực lượng tinh thần lan tràn phương thức đi nhận biết, mà do đó Quỷ tu độc nhất khí tức phán đoán phương thức đến cảm ứng: Lấy hán thực lực trước mắt cảnh giới, chỉ cần là 300 mét trong vòng học sinh giả khí tức, hán đều có thể dễ dàng bắt lấy.

Nín hơi mà đứng, Diệp Không khí tức trực tiếp hoàn toàn biến mất, khác nào vật chết bình thường vô thanh vô tức, thậm chí coi như tiến vào cảm giác người khác phạm vi, cũng không ai có thể nhờ vào đó phán đoán ra Diệp Không đến cùng sống hay chết, trừ phi tận mắt nhìn thấy.

Sau một khắc, Diệp Không trên mặt liền hiện ra một vệt sắc mặt vui mừng: "Chỉ có một người! ?"

Có điều này mặt sắc mặt vui mừng, rất nhanh sẽ biến mất ở Diệp Không trên mặt, hán một lần nữa trở nên bình tĩnh lại. Mặc dù biết đối thủ chỉ có một người, thế nhưng hán cũng không có dự định thay đổi chính mình chi trước định ra chiến thuật, hán vẫn là quyết định đem đối phương dụ dỗ đến tân trúc trong ảo cảnh, chỉ có điều phần thắng nhưng là do trước năm, sáu thành tăng cao đến tám, chín phần mười.

Lặng yên chuyển đổi trận địa, Diệp Không liền đứng đối phương tất kinh con đường bên chờ đợi.

Đảm nhiệm đối diện này bóng người tôi gần đến mấy chục mét có hơn thì, dựa vào đêm khuya bóng tối tiềm tàng Diệp Không, cũng rốt cục thấy rõ đáng đáp của đối phương.

Đây là một tên tướng mạo tuấn tú người thanh niên trẻ, hần khí huyết dồi dào, khí tức chất phác, dù cho chưa giao thủ, Diệp Không cũng biết trước mặt thực lực của người này là vào huyền năm tầng, còn mạnh hơn chính mình một điểm. Nếu như là một đối một chính diện giao phong, lấy quá an Triệu gia đệ tử thực lực, coi như cùng một cấp bậc tuyệt không là đối thủ của đối phương, dù sao đối phương là xuất thân tà ma tám giáo một trong trường sinh môn, so với chỉ là lên thành vọng tộc địa vị quá an Triệu gia mà nói, mạnh đến nỗi không chỉ một sao nửa điểm.

Dù cho là Diệp Không, cũng không dám nói ở một đối một chính diện giao phong bên trong có niềm tin tất thắng, lại không nói hần bây giờ thi thể này thực lực so với đối thủ liền thấp một cấp độ, riêng là hần thao tác thi thể này còn có một chút lùi lại điểm ấy, cũng đủ để cho hần ở giao chiến bên trong tạo thành khốc liệt kết cục.

Cũng chính là căn cứ vào rõ ràng nhận thức điểm này, vì lẽ đó Diệp Không mới không nghĩ muốn cùng đối phương chính diện giao phong.

Liền ở tên này tướng mạo tuấn tú trường sinh môn đệ tử sắp xẹt qua Diệp Không trạm vị trí trong nháy mắt, Diệp Không cũng đã bỗng nhiên múa đao mà ra.

Một vệt hàn quang, khác nào xé tan bóng đêm trắng xóa chớp giật, ở này tối tăm trong rừng trúc bộc phát ra.

Sáng như tuyết trên thân đao, chiếu rọi ra tên này trường sinh môn đệ tử cái kia kinh ngạc vẻ mặt.

Nhưng sắc bén lưỡi đao, nhưng là bay thẳng đến tên này trường sinh môn đệ tử phần gáy xù trăm đi.

Đao thể cương mãnh vô cùng, tràn ngập quyết chí tiến lên bá ý.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5 : Phục kích

Cố gắng là vạn rừng trúc bố trí một loại nào đó trận pháp nguyên lý, ở đêm xuống, vạn rừng trúc sẽ có vẻ phi thường âm u.

Đặc biệt là ở quá nửa đêm sau khi, vạn rừng trúc có thể coi phạm vi sẽ trở nên càng nhỏ hơn, tuy nói còn chưa tới đưa tay không thấy được năm ngón Hắc Âm trình độ, thế nhưng xác thực rất khó nhìn rõ mấy mét ở ngoài tình huống. Hơn nữa ở nửa đêm qua đi, vạn rừng trúc nguyên bản một ít yêu thú hàng ngũ, cũng sẽ trở nên đặc biệt hung bạo, phảng phất có một loại nào đó đặc thù sức mạnh ở thúc đẩy cường hóa những này yêu thú lực thực bản năng.

Có điều như vậy nguy hiểm, cũng vẹn vẹn chỉ là đối với một ít người bình thường mà nói.

Như ngô tri như vậy vào huyền năm tầng cao thủ, chỉ cần không phải xâm nhập quá sâu vạn rừng trúc, cũng sẽ không gặp phải cái gì không cách nào ngăn cản nguy hiểm.

Huống chi, ngô tri vẫn là xuất thân từ tám đại tà giáo một trong trường sinh môn.

Lúc này ở vạn trong rừng trúc hết tốc lực chạy vội, trên mặt hần vẻ mặt có vẻ cực kỳ bình tĩnh, chỉ là trong mắt tình cờ toát ra đến mấy mạt sự thù hận nhưng cũng đầy đủ bộc lộ ra nội tâm hần chân thực ý nghĩ. Nếu để cho hần tìm tới cơ hội, hần cũng không ngại cho mình một người đồng bạn khác chế tạo một chút phiền toái, thậm chí là ra tay diệt khẩu, chỉ ít dưới cái nhìn của hần, vạn rừng trúc bí mật tốt nhất là chỉ nắm giữ ở hần tay của một người bên trong.

Dù sao, không có ai sẽ hiềm trên tay mình tài nguyên quá nhiều.

Thế nhưng, nếu như không cách nào đem chính mình "Đồng bạn" thuận lợi giải quyết, như vậy ngô tri cũng tuyệt đối sẽ không lựa chọn độc chiếm. Bởi vì đến thời điểm chỉ cần đối phương đem vạn rừng trúc bí mật tuyên dương ra ngoài, như vậy muốn chia sẻ này một tài nguyên người sẽ là gấp mười lần, mấy chục lần gia tăng rồi.

Vì lẽ đó cứ việc nội tâm còn có chút phần hận bất bình, thế nhưng ngô tri tâm tư vẫn như cũ duy trì một loại nào đó bình tĩnh, chỉ ít sẽ không để cho tham dục vượt qua lý trí.

Cho tới vị kia đã cùng nhóm người mình mất đi liên hệ tiêu nhân, ngô tri tiến lên tốc độ cũng không có một chút nào yếu bớt, hần thông qua các loại tung tích đã phán đoán ra được, quá an Triệu gia vị kia ruột thịt đệ tử Triệu Hồ đã ở mặt trước cách đó không xa, đại khái chỉ còn nửa ngày không tới khoảng cách. Hơn nữa thông qua loại này loại mạnh mẽ, hần có thể xác định, Triệu Hồ thực lực đã đột phá vào huyền ba tầng, nằm ở vào huyền bốn tầng hoặc là năm tầng cảnh giới, khoảng cách sáu tầng còn có khoảng cách nhất định.

Người chết, là không cần bị lưu ý.

Mang theo như vậy tâm tư ý nghĩ, ngô tri tiến lên tốc độ cũng không có một chút nào yếu bớt, hần thông qua các loại tung tích đã phán đoán ra được, quá an Triệu gia vị kia ruột thịt đệ tử Triệu Hồ đã ở mặt trước cách đó không xa, đại khái chỉ còn nửa ngày không tới khoảng cách. Hơn nữa thông qua loại này loại mạnh mẽ, hần có thể xác định, Triệu Hồ thực lực đã đột phá vào huyền ba tầng, nằm ở vào huyền bốn tầng hoặc là năm tầng cảnh giới, khoảng cách sáu tầng còn có khoảng cách nhất định.

Thần Châu bên trên, mỗi một cảnh giới lớn đều chia làm ba cái cảnh giới nhỏ, lấy ba thành chuẩn. Vì lẽ đó mỗi cái cảnh giới nhỏ đột phá, mang sẽ mang đến nhất định về mặt thực lực tăng cường cùng cường hóa, vào huyền ba tầng như không có thủ đoạn đặc thù, như vậy rất khó chống lại vào huyền bốn tầng cao thủ; cùng lý, vào huyền sáu tầng cũng rất khó chống lại vào huyền bảy tầng, đây là do Thần Châu thiên địa pháp tắc giao cho sức mạnh thăng hoa.

Vì lẽ đó, ở ngô tri nhận thức bên trong, nếu Triệu Hồ vẫn có thể cùng chính mình duy trì khoảng cách nhất định, như vậy tất nhiên cũng là vào huyền hai cảnh cao thủ. Bởi vì nếu như vẫn còn vào Huyền Nhất cảnh giai đoạn, lại không nói hần có thể hay không giết đến vào huyền bốn tầng tiêu nhân, chỉ ít đang bị chính mình truy kích trong quá trình nhất định có thể không cách nào duy trì như vậy ổn định khoảng cách. Mà nếu như nói Triệu Hồ có vào huyền sáu tầng, thậm chí là vào huyền Tam Cảnh thực lực, như vậy hần chắc chắn sẽ không lựa chọn lần trốn, mà là sẽ ngược quá mức đem nhóm người mình đánh giết.

Căn cứ vào phán đoán như vậy, ngô tri mới dám một thân một mình đến đây truy sát Triệu Hồ, dù sao hần đã là một tên vào huyền năm tầng cao thủ.

Ngay ở hần một cước điểm địa mụn trong cơ thể Chân Nguyên bạo phát, lần thứ hai một bước trước lược mười mấy mét sau, miễn cưỡng hết lực thời gian, một vết hàn quang đột nhiên từ phía bên phải của hần bộc phát ra!

Này mặt hàn quang, khác nào xé tan bóng đêm trắng xóa chớp giật, đem vạn trong rừng trúc Hắc Ám triệt để đuổi xa, hiển lộ ra thế giới chân thực sắc thái.

Đột nhiên xuất hiện công kích, từ hàn quang bên trong tàn mát ra dũng mãnh bá ý, để ngô tri tư duy có chút đình trệ, trên mặt lộ ra một vết kinh ngạc vẻ, hần hoàn toàn không nghĩ rõ ràng, vì sao lại ở đây gặp phải công kích.

Thế nhưng rất nhanh, một luồng nguy cơ từ vòng cảm trong nháy mắt liền bao phủ ở ngô tri trên người, kích thích hần tóc gáy đứng thẳng.

Mất thấy lưỡi đao thẳng tắp thẳng tắp hướng về phần gáy của chính mình bổ tới, sắp bổ trúng chính mình, ngô tri cái kia tư duy rốt cục khôi phục như cũ, bỗng nhiên phát sinh một tiếng uyển như là đã thủ khàn khàn tiếng gào thét, cả người Chân Nguyên lập tức bị điều động lên, tiếp cận gần một nửa Chân Nguyên trực tiếp bị bức ép ra ngoài thân thể, bỗng nhiên nổ tan ra.

Ở này ngàn cân treo sợi tóc trong nháy mắt, từ ngô tri trên người nổ tan ra Chân Nguyên, rốt cục chấn động đến mức này một đao sản sinh một chút bất công.

Sắc bén lưỡi đao không thể chém ở ngô tri phần gáy nơi, thoáng sai lệch trượt mấy phần, từ ngô tri ngực xẹt qua.

Bị đao khí bao phủ xé rách vạt áo mảnh vỡ tung bay, một đạo mấy cm dài tinh vi ngân rõ ràng bộc lộ ra song phương trong tầm mắt.

Một giây sau, tinh vi ngân nơi huyết nhục bay khắp, vết thương vỡ toang ra, máu tươi bỗng nhiên phun tung toé mà ra.

"A!" Ngô tri dường như đã thủ bị thương xem như, phát sinh càng thêm kinh người tiếng gào thét, cả người cũng lao đảo rút lui mấy bước.

Thế nhưng dù cho là ở loại này đột nhiên bị tập kích tình huống, ngô tri cũng không có mất đi trong lòng tàn nhẫn tính. Ở lão đảo rút lui đồng thời, thừa dịp đối phương đao thế đã hết, không cách nào đứng lúc trả lời phòng trong nháy mắt, mãnh hít một hơi, lợi dụng còn có thể điều động một tia Chân Nguyên, tay phải cũng ngưng quyền bỗng nhiên nổ ra.

Một con to lớn nắm đấm màu đen, mạnh mẽ đánh vào đối phương ngực bên trong.

Nhìn đối phương vô lực trả lời đao phòng ngự, bị chính mình cú đấm này bắn trúng ngực, bay ngược mà ra và chiết mười mấy rế : cái gây trúc, ngô tri máu máu trên mặt cũng biến mất đến không còn một mống, biến hóa đến tái nhợt dị thường. Thế nhưng nội tâm cái kia mặt căng thẳng cùng hoảng sợ, cũng rốt cục thoáng bình phục lại, bởi vì hần biết đối phương cũng vô lực tiếp tục múa đao truy kích, này liền để hần nắm giữ hồi khí bước đệm thời gian.

Song phương trong nháy mắt này giao chiến, nhìn như các bị tổn thương, bình một ván.

Nhưng là trên thực tế, ngô tri nhưng là rất rõ ràng, chính mình ăn thiệt thòi muốn so với đối phương càng to lớn hơn.

Bởi vì cái kia vội vàng phản kích, vẹn vẹn chỉ là vì để tránh cho bị đối phương chiếm thượng phong tiếp tục lạnh lùng hạ sát thủ, trên thực tế lực sát thương phi thường có hạn, kém xa cùng đối phương ở trên người mình chém một đao tạo thành thương thế đánh đồng với nhau. Hơn nữa càng phiền toái, là trong cơ thể mình lúc này Chân Nguyên bị tiêu hao tiếp cận ba phần năm, hơn nữa còn là trong nháy mắt bỗng nhiên bộc phát ra, hầu như thương tới bản nguyên, coi như có thể dựa vào song phương kéo dài khoảng cách bước đệm hồi khí, có thể trong khoảng thời gian ngắn có thể điều động Chân

Nguyên cũng chỉ có một phần năm

Ngô tri trên mặt, biểu lộ vẻ nghiêm túc.

Thế nhưng rất nhanh, trên mặt hắn về nghiêm túc, liền biến thành tức giận về, trong hai mắt lửa giận hầu như đều muốn hóa thành thực chất: "Triệu Hổ! Ta nhất định phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

Bởi vì ở tầm mắt của hắn trong phạm vi, tên kia bị hắn một quyền đánh bay ra ngoài người, ở sau khi rơi xuống đất một vuron mình, liền lập tức hướng về xa xa bỏ chạy, thân hình khá là chậm vật cùng lay động vô lực, hiển nhiên là bị thương không nhẹ. Mà ngô tri rất rõ ràng chính mình vừa nãy cú đấm kia uy lực làm sao, tuyệt đối không thể tạo thành kết quả như thế, cho nên đối phương tất nhiên là trước cùng tiêu nhân giao chiến thì được quá trọng thương, vừa nãy cái kia một đao nên chính là hắn chủ mưu hồi lâu một đòn toàn lực, chỉ là không thể toại nguyện giết mình.

Cho tới tại sao lại cho rằng đối phương là Triệu Hổ, nhưng là ngô tri đã nhận ra trên tay đối phương này thanh ngắn chuỗi đao, cùng Trình lão gia tử nói tới tình báo hoàn toàn ăn khớp.

Không chần chờ chút nào, ngô tri lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đuổi theo, đồng thời cũng không ngừng điều tức vận may, bắt đầu khôi phục thân thể uể oải cùng trong cơ thể Chân Nguyên.

Càng là phần nộ, ngô tri liền càng là bình tĩnh, hắn đã quyết định, đón lấy một khi có cơ hội liền trực tiếp dưới nặng tay giải quyết Triệu Hổ, không chút lưu tình!

Trốn ở phía trước Diệp Không, cảm nhận được ngô tri Thao Thiên tức giận, hắn cũng không vì đối phương bị lừa truy kích lại đây mà có thư giãn. Hắn muốn chính là đem đối phương triệt để giết chết ở chỗ này, vì lẽ đó ở đặt thành cái mục tiêu này trước, Diệp Không đương nhiên sẽ không có thả lỏng.

Có điều lúc này, nghe được ngô tri gào thét, Diệp Không cũng rút cuộc biết thi thể này thân phận: Nguyên lai thi thể này gọi Triệu Hổ, sau này đúng là có thể hơi hơi hơi thắm một chút. Có điều việc cấp bách, vẫn phải là trước tiên giải quyết này điều đuổi...

Một đuổi một chạy hai người, mỗi một bước đều có thể dễ dàng bước ra khoảng mười mấy thước, thế nhưng Diệp Không nhưng cũng không là một mục chạy về phía trước, mà là mang theo ngô tri ở vạn trong rừng trúc đông chuyển tây nhiễu, xem ra rất có vài phần hoảng không chọn đường cảm giác. Mà cái cảm giác này rơi vào ngô tri trong mắt, liền thành Triệu Hổ nỗ lực bỏ qua chính mình chứng minh, đã như thế cũng là tăng thêm ngô tri suy đoán, hắn cho rằng Triệu Hổ tất nhiên là bị thương nặng, vô lực chống lại chính mình, cho nên mới muốn thông qua vạn rừng trúc đến thoát khỏi chính mình truy kích.

Ngô tri ánh mắt, trở nên càng ngày càng độc ác, hắn đã nhận định Diệp Không không có bất kỳ phản kháng thủ đoạn, hơn nữa trong cơ thể hắn Chân Nguyên cũng khôi phục hai phần năm, dựa vào võ công của hắn, giết chết một trọng thương chưa lành người đã đầy đủ.

Nghĩ tới đây, ngô tri không chần chờ nữa, cả người bỗng nhiên lần thứ hai gia tốc, dưới chân liền đạp mấy bước, trong nháy mắt liền đem tự thân cùng Diệp Không trong lúc đó khoảng cách rút ngắn đến mười mét trong vòng. Mà tay phải hắn nắm đấm, cũng tỏa ra một loại đen thui trong suốt màu sắc, đồng thời loại này ánh sáng rất nhanh sẽ khuếch tán đến có tới một bóng rổ như vậy đại.

Chết quyền.

Trường sinh môn tôi tớ đệ tử cơ sở võ học một trong.

Cái môn này võ học là từ trường sinh môn một môn cực cao trong công pháp tách ra đơn giản hoá đi ra, chỉ có trở thành đệ tử nội môn sau, mới có thể chân chính học được môn công pháp này.

Có điều dù cho chỉ là đơn giản hoá vài cái phiên bản (chết quyền) cũng nắm giữ so với bình thường võ học càng to lớn hơn uy lực, đặc biệt là trong số mệnh kẻ địch sau khi, chết quyền ngưng tụ âm khí còn có thể nhập vào cơ thể mà vào, ăn mòn đối thủ ngũ tạng lục phủ, tạo thành càng to lớn hơn hai lần thương tổn.

Diệp Không trước đã đã trúng ngô tri một lần chết quyền, có điều đó là ngô tri vội vàng ra tay công kích, vì lẽ đó nhập vào cơ thể mà vào âm khí cũng không mạnh, có khả năng tạo thành đến tiếp sau thương tổn phi thường có hạn —— đây là ngô tri ý nghĩ, thế nhưng trên thực tế, cái kia nhập vào cơ thể mà vào âm khí còn không đối với Diệp Không thân thể tạo thành tổn thương gì, cũng đã bị "Ăn" đi.

Nếu như muốn nói Diệp Không không sợ nhất thương tổn như thế nào, như vậy không thể nghi ngờ chính là thuộc tính Âm thương tổn.

Có điều điểm này, ngô tri cũng không biết, hắn cảm thấy chỉ cần áp sát năm mét bên trong, chính mình này ngưng tụ lần thứ hai chết quyền uy lực, liền đủ để đem Diệp Không triệt để đánh giết.

Năm mét!

Ngô tri ánh mắt vì ngưng, lúc này hắn khoảng cách Diệp Không chỉ còn không tới tám mét, hơn nữa khoảng cách này còn đang không ngừng rút ngắn, xem ra tựa hồ là Diệp Không đã mệt bỏ hơi tai, vô lực tiếp tục lưu vong.

Bảy mét!

Sáu mét!

Còn kém một bước!

Ngô tri trên mặt lộ ra một vết sắc mặt vui mừng.

Có điều đang lúc này, ở vẫn còn kém 1 mét khoảng cách vị trí, Diệp Không nhưng là đột nhiên xoay người mặt hướng ngô tri đứng vững vàng.

Bất thành linh biến hóa, để ngô tri trái tim bỗng nhiên nhảy một cái, tựa hồ ý thức được cái gì không tốt ý nghĩ.

Dường như ngô tri dự liệu như vậy, một luồng màu trắng sương mù đột nhiên liền từ bốn phương tám hướng dâng trào ra, che kín tầm mắt của hắn, một luồng nhẹ nhàng cảm giác hôn mê vậy đột nhiên đánh úp về phía đầu óc của hắn. Thời khắc này, ngô tri rốt cục có thể khẳng định, đối phương chạy trốn làm ra các loại giả tạo đều là ở mê hoặc chính mình, mục đích gì chính là vì để cho mình rơi vào cái này trong ảo cảnh, một luồng nổi giận cảm sản sinh để sắc mặt của hắn đỏ bừng lên.

Hắn phát sinh một tiếng gầm nhẹ, tay phải ngưng tụ chết quyền cũng bỗng nhiên hướng về phía trước đánh ra.

Thế nhưng cú đấm này đang ra tay trong nháy mắt, ngô tri cũng đã nhận ra được vấn đề.

Đánh hụt!

Đối phương đã không ở trước mặt mình!

Nhìn màu đen quyền ẩn phá không mà đi, xé nát che đầy tầm nhìn sương mù màu trắng, nhưng là chính mình phía trước lại dường như hắn dự liệu như vậy rỗng tuếch thì, ngô tri nội tâm liền bắt đầu không ngừng chìm xuống.

123

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6 : 4 phương đao pháp

Một tiếng gào thét đao âm, đột nhiên từ ngô tri sau đầu vang lên.

Không có bất kỳ suy tư, ngô tri bỗng nhiên một bay về phía trước nhào, lẩn khỏi chỗ, chặt vật tránh thoát này một đao.

Khẩn đón lấy, hai tay hắn ở địa đây một cái, cả người phiến một bộ nhào liền muốn một lần nữa đứng lên đến, nhưng là lúc này, cái kia vùng không một đao nhưng cũng đột nhiên một biến hướng, cái hoành thành thụ tiếp theo liền hướng về hắn bổ xuống.

Đã như thế, ngô tri cũng không thể không từ bỏ đứng dậy ý nghĩ, cả người lập tức hướng bên lẩn thứ hai một lần, tách ra theo sát mà tới chiêu thức.

Mà đánh úp về phía lưỡi đao của hắn, cũng trong nháy mắt này theo ngô tri động tác mà sản sinh biến động, cũng không có chờ đao thế tan mất mới lần thứ hai ra tay. Mà là ở lưỡi đao lạc đến giữa đường thì liền bỗng nhiên phát lên, toàn bộ động tác như nước chảy mây trôi chảy đến cực điểm, hoàn toàn không có bất kỳ trúc trắc cùng trì trệ cảm.

Thời khắc này, ngô tri trên mặt lộ ra không hề che giấu chút nào vẻ kinh ngạc.

Nhưng cứ việc hắn đầy mặt khó nén kinh ngạc, thậm chí còn mang có mấy phần nghi hoặc, thế nhưng hắn cũng không phải ngồi chờ chết người. Nhìn Diệp Không một đao tiếp một đao áp chế chính mình, hắn tâm trạng xoay ngang, Chân Nguyên lần thứ hai ngưng tụ với tay phải của hắn, ở đứng dậy trong nháy mắt liền cấp tốc hướng về Diệp Không vùng quyền mà ra, màu đen quyền ẩn trong nháy mắt lần thứ hai xuất hiện giữa trời.

Lần này, Diệp Không nhưng không có bất kỳ lưu thủ ý nghĩ.

Tay phải nắm chặt chuỗi đao, thủ đoạn hơi xoay một cái, Hoành Đao biến hóa thụ, chân phải hướng về trước đập xuống đồng thời, tay phải cũng dài thương xem như đâm thẳng mà ra.

Mũi thương tức Trường Đao.

Chỉ nghe một tiếng đinh tai nhức óc xem như nổ vang, ngô tri ngưng tụ Chân Nguyên đánh ra màu đen quyền ấn ngay ở này vẫn đâm dao đánh xuống triệt để phá nát. Khẩn đôn lấy, Diệp Không đâm ra này một dao nhưng cũng chỉ là thoáng bị ngăn cản như vậy trong nháy mắt sau, liền khí thể bất biến lần thứ hai hướng về ngô tri trên người đánh tới, xuất hiện giữa trời dao khí trước một bước đánh vào ngô tri ngực, để hấn nguyên bản trước ngực vết thương lần thứ hai mở rộng, mà thật vất vả mới ngừng lại máu tươi, cũng lần thứ hai phun ra tung toé.

So sánh với trước ở vạn rừng trúc bị Diệp Không chém trúng cái kia một dao, lần này hấn chịu đến thương tổn hiển nhiên càng nặng mấy phần.

Có điều, Diệp Không lúc này thao túng Triệu Hồ sắc mặt, vậy đột nhiên nhất bạch, trong cơ thể Chân Nguyên vận chuyển nhất thời có một loại trì trệ cảm, một luồng cảm giác suy yếu đồng thời đánh úp về phía Diệp Không tinh thần. Điều này làm cho Diệp Không âm thầm học sinh hận: Nếu không là loại kia đường như lùi lại bình thường trúc trắc cảm, hấn tất nhiên có thể nắm lấy trọng thương ngô tri trong giây lát này, cấp tốc hồi khí lại đẩy sau bổ khuyết thêm một dao, triệt để chấm dứt cái này trường sinh môn đệ tử tạp dịch.

Thế nhưng rất đáng tiếc, bởi vì linh hồn cùng thân thể không phối hợp, dẫn đến Diệp Không hồi khí muốn so với tình huống bình thường chậm một giây, mà tư duy khổng chế, cũng đồng dạng có một chút lùi lại. Hai trùng điệp thêm nữa dưới, Diệp Không phản ứng cùng động tác rơi vào thường trong mắt người, tự nhiên là muốn chậm hơn rất nhiều, cũng càng phù hợp "Trọng thương" loại này khái niệm.

Chỉ là ngô tri lại hoàn toàn không có ý thức đến điểm này, hoặc là nói hấn hiện tại sự chú ý đã hoàn toàn tập trung ở Diệp Không trên mặt: "Tứ phương Lôi Động! . . . Đây là một Vương Phủ tứ phương đao pháp! Người không phải Triệu Hồ! Người đến cùng là ai! ?"

Trì châu mộc gia, là Thần Châu đại lục chín đại thế gia một trong. Làm có thể cùng Tuyết sơn kiếm phái, Thiên Nhai sơn trang, trường sinh môn bực này tông môn đánh đồng với nhau cường đại thế gia, một gia cũng bởi vậy bị trì châu đám người xưng là một Vương Phủ.

Mà (tứ phương đao pháp), chính là một gia một môn trải qua vô số đơn giản hoá, sửa chữa mà hình thành cơ sở võ học, hấn chỉ có ba cái chiêu thức: Tứ phương Lôi Động, tứ phương bất động, tứ phương Phá Sát.

Cái môn này võ học ở một Vương Phủ địa vị thì tương đương với trường sinh môn (chết quyền), là chuyên môn cho một Vương Phủ gia đình học tập chiến kỹ. điển hình nhất đặc thù, chính là bất luận ba vị trí đầu đao do đó như thế nào tư thế vung lên, đệ tứ đao tất nhiên là tương tự với trường thương đâm thẳng, lực sát thương rất lớn, hầu như có thể nói là ba vị trí đầu đao chồng chất, hơn nữa càng hiếm có, là này bốn đao có tính liên quán cùng linh động tính.

Đương nhiên, giống như vậy cơ sở võ công, hoặc nhiều hoặc ít cũng là rất có thể bị mô phỏng theo, lấy tạo nên một ít không thể cho ai biết bí mật.

Lại như trước Triệu Hồ liền ngộ nhận là giết hấn người là Tuyết sơn kiếm phái đệ tử.

Có điều loại này mô phỏng theo thủ đoạn dùng để lừa gạt người bình thường hay là vẫn được, nhưng trường sinh môn làm một Vương Phủ đối thủ cũ một trong, đối với một Vương Phủ võ công hiển nhiên có sâu sắc nghiên cứu điều tra, người khác hay là không nhìn ra thật giả, có thể ngô tri cũng tuyệt đối có thể dễ dàng phân biệt ra được.

Đối mặt ngô tri có chứa mãnh liệt ngạc nhiên nghi vấn, Diệp Không vẫn chưa làm ra hồi đáp gì, hấn chỉ là lạnh lùng nhìn ngô tri.

Nếu như có thể không cần thông qua chiến đấu liền giải quyết đối thủ, Diệp Không đương nhiên cũng sẽ không đi lãng tốn sức, dù sao lùi lại vấn đề này rất khó để Diệp Không phát huy ra bộ thân thể này nên có thực lực: Ở bề ngoài xem, Diệp Không có vào huyền bốn tầng thực lực, nhưng là trên thực tế bởi vì linh hồn cùng thân thể không thể cùng bộ tạo thành lùi lại, lại làm cho Diệp Không nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra tiếp cận vào huyền ba tầng thực lực mà thôi.

Vì lẽ đó, nếu như chỉ dựa vào chảy máu liền có thể đem ngô tri giết chết, Diệp Không đương nhiên nhạc thấy thành.

Dù sao vào huyền cảnh còn vẫn là thuộc về "Phạm nhân" trình độ, vẫn chưa vì vậy mà siêu thoát, vì lẽ đó nếu như thương thế quá nặng, mất máu quá nhiều, cũng như thế là sẽ suy yếu, uể oải, không còn chút sức lực nào, thậm chí tử vong vân vân.

Thế nhưng rất đáng tiếc, ngô tri kinh ngạc cũng vên vên chỉ là trong nháy mắt mà thôi, hay là bản thân hấn sẽ không có hi vọng quá Diệp Không trả lời.

Hấn lợi dụng Chân Nguyên hội tụ đến ngực vết thương nơi, đồng thời thông qua căng thẳng bắp thịt cơ rút lại vết thương, do đó đạt đến cảm máu tác dụng, phòng ngừa vết thương tiếp tục chuyển biến xấu. Đồng thời hấn cũng thông qua khóe mắt vui vẻ bắt đầu cẩn thận quan sát hoàn cảnh chung quanh, nỗ lực tìm kiếm thoát thân cơ hội thoát đi.

Theo chu vi màu trắng yên vụ từ từ tiêu tan, chu vi cảnh tượng cũng dần dần hiện ra ở ngô tri tầm nhìn bên trong.

Có thể nương theo càng ngày càng nhiều cảnh tượng lục tục xuất hiện, ngô tri trong lòng mắt toát ra đến vẻ khiếp sợ cũng là càng ngày càng mãnh liệt.

Lúc này, hoàn cảnh chung quanh đã không còn là vạn rừng trúc cái kia mảnh sinh trường đến trắng kiện bách trúc.

Tuy nói chu vi vẫn là một tương tự rừng trúc hoàn cảnh, thế nhưng những cây trúc này màu sắc nhưng phải so với càng thêm tươi đẹp xanh tươi rất nhiều, phẳng phát lại như là dùng mỹ ngọc điêu khắc thành. Hơn nữa so sánh với vạn trong rừng trúc những kia hơi một tí yêu cầu hai người mới có thể ôm hết trắng kiện bách trúc, trước mắt những này xanh tươi như ngọc gậy trúc liền có vẻ tinh tế rất nhiều, bất kỳ người trưởng thành tay cũng có thể đem hợp nắm.

"Nơi này là . . . Tân trúc ảo cảnh!" Ngô tri phát sinh tiếng kinh hô, so với trước nhìn thấy Diệp Không có thể triển khai tứ phương đao pháp còn muốn

càng thêm khó có thể tin, "Làm sao. . . Khả năng! Ở không mở ra rừng trúc động phủ điều kiện tiên quyết, tân trúc ào cảnh hân là không cách nào mở ra. . . Đây, đây đến tốt cùng. . ."

Nói xong lời cuối cùng, ngô tri quay đầu nhìn phía Diệp Không ánh mắt, đã do nguyên lai nghi ngờ không thôi đã biến thành kinh hãi hoảng sợ: "Người. . . Người không phải Triệu Hồ! Người là. . . Rừng trúc lão nhân! Người đoạt xác Triệu Hồ! Chẳng trách tiêu nhân sẽ chết ở trên tay của người! Chẳng trách người sẽ tứ phương đao pháp!"

Một lúc mới bắt đầu, ngô tri còn hơi nghi hoặc một chút, có điều sau đó rất nhanh sẽ biến hóa đến kiên định lạ thường lên, thật giống như đã phát hiện cái gì bí mật động trời như thế.

Có điều, lấy trí châu đại chúng biết cô sự mà nói, sẽ có như thế một suy đoán cũng đúng là chuyện rất bình thường.

Rừng trúc lão nhân ở vạn rừng trúc hiểu rõ viên cảnh sau, liền gia nhập mộ Vương Phủ trở thành một danh giáo người, sau bởi vì tài hoa xuất chúng bị thưởng thức, được mộ Vương Phủ vun bón, liền từ giáo đầu một đường lên cấp đến trở thành một tên khách khanh. Mà bởi vì có khách khanh thân phận địa vị, rừng trúc lão nhân cũng không lại yêu cầu ở tại mộ Vương Phủ, liền trở về đến vạn rừng trúc nơi này trồng gậy trúc, mãi cho đến bỏ mình nói diệt.

Có người nói, rừng trúc lão nhân là ở vạn rừng trúc bình thường qua đời, cũng không phải là nhân chiến đấu mà ngã xuống.

Vì lẽ đó ngô tri có loại này suy đoán, cũng là rất tự nhiên sự tình: Ai cũng sẽ không an tâm chờ chết, đặc biệt là tranh đấu cùng trời thọ những người tu đạo, càng là sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp tránh khỏi tử vong phủ xuống. Đoạt xác hay là làm đất trời oán giận, thế nhưng nếu như có thể bởi vậy kéo dài tuổi thọ, như vậy rất nhiều người đều đồng ý bí quá hóa liều, chỉ là đoạt xác muốn tìm được một bộ thân thể thích hợp cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Diệp Không cũng không phải rừng trúc lão nhân, đối với này hân tự nhiên là khịt mũi con thường, có điều hân vẫn còn có chút thưởng thức ngô tri nhạy cảm phản ứng.

Trên thực tế, rừng trúc lão nhân xác thực còn không chân chính ngã xuống, hơn nữa cũng xác thực đang chuẩn bị tìm kiếm thân thể thích hợp đoạt xác, bích trúc thư chính là hân tung đi mồi nhử. Chỉ có điều những chuyện này, người bình thường cũng không thể biết, mà biết bí mật này Diệp Không nhưng sẽ không đối với bích trúc thư có cái gì nhớ nhung, hoặc là nói hân căn bản là không đem bích trúc thư để ở trong mắt.

Chỉ là một quyền hoàng cấp công pháp tâm quyết, đối với biết được vô số Thiên cấp thậm chí là Thần Cấp công pháp bí tịch Diệp Không mà nói, đương nhiên là không hề sức hấp dẫn.

Hơn nữa, bích trúc thư ghi chép công pháp nội dung, hân cũng tương tự là biết được.

"Ta không phải rừng trúc lão nhân, có điều có một chút người đoán đúng, hân xác thực không chết." Diệp Không hiếm thấy mở miệng nói đáp, "Thế nhưng hân chẳng mấy chốc sẽ chết rồi."

"Người có ý gì?" Ngô tri đã không nghĩ muốn giết trước mắt cái này Triệu Hồ ý nghĩ, hân hiện tại nghĩ chỉ có như thế nào chạy ra cái này ảo cảnh.

"Mất đi thân thể hồn, coi như có mạnh đến đâu cũng không cách nào trên thế gian vô hạn chế tiếp tục giữ vững. Hân đem tự thân bao bọc ở động phủ nơi sâu xa trong pháp trận, tránh né thiên địa linh khí đồng hóa ăn mòn đã có hơn trăm năm lâu dài, này đã xem như là thủ đoạn hân Cao Siêu, nhiều nhất lại có thêm mười năm hân phải chân chính tiêu tan với phía thế giới này."

Diệp Không liếc mắt một cái ngô tri ngực vết thương, máu tươi tuy rằng bị ngừng lại, thế nhưng thương thế chuyển biến xấu lại rất rõ ràng càng ngày càng tăng lên, vì lẽ đó hân cũng không ngại lại tiêu tốn chút thời gian nói chút phí lời, bởi vì hân cũng có thể nhân cơ hội này chậm chậm hồi khí.

"Ý của người là. . . Bích trúc thư là một cái âm mưu! ?"

"Tại sao có thể nói là âm mưu đây? Đây là quang minh chính đại dương mưu." Diệp Không khẽ lắc đầu, "Chỉ muốn các người đối với bích trúc thư có tham dục, hoặc là nói đúng rừng trúc lão nhân động phủ còn sót lại tài nguyên có cần thiết cầu, như vậy các người liền không cách nào tránh khỏi, thế tất yếu tự mình thăm dò một phương. Thế nhưng bởi vì người ích kỷ tính, các người đương nhiên sẽ không đem những bí mật này tuyên dương ra ngoài, cuối cùng tiến vào rừng trúc động phủ người chắc chắn sẽ không vượt qua năm cái, chờ các người phá giải vô số cạm bẫy đi tới rừng trúc trước mặt lão nhân thì, các người còn có mấy người sống sót? Một vẫn là hai cái?"

Diệp Không, tự tự như lời đánh vào ngô tri tâm phòng trên, chấn động đến mức tinh thần hân có chút hoảng hốt.

Nhìn thấy ngô tri lộ ra phản ứng như thế này, Diệp Không ánh mắt ngưng lại, dưới chân một điểm, cả người khác nào một mũi tên nhọn xem như cấp xạ mà ra.

Tứ phương Phá Sát!

Chịu đến Diệp Không sát khí kích, ngô tri cuối cùng từ thất thần trạng thái khôi phục như cũ, nhưng là vào lúc này, hân cũng đã vô lực né tránh, bởi vì khí thế đã bị Diệp Không vững vàng khóa chặt.

Ngô tri rất thấy không cách nào né tránh, trong lòng cũng bỗng nhiên bất chấp, phát sinh gầm lên giận dữ, trong cơ thể còn lại không có mấy Chân Nguyên toàn bộ ngưng tụ với hai tay, dường như như kim loại toả sáng hắc quang trong nháy mắt bao trùm ở ngô tri hai tay trên. Sau một khắc, liền thấy

hắn không lùi mà tiến tới hướng về Diệp Không tiến lên nghênh tiếp, song quyền cang là đồng thời đánh ra: "Cùng chết đi!"

Nhìn tâm tình dĩ nhiên mất khống chế, hiển lộ ra vẻ điên cuồng ngô tri, Diệp Không khoe miệng lộ ra một vết vẻ châm chọc.

Mũi đao cùng màu đen ánh quyền rất nhanh sẽ xúc đụng vào nhau.

Chỉ là, kết quả lại hoàn toàn không phải ngô tri suy nghĩ như vậy.

Màu đen ánh quyền, ở Diệp Không mũi đao chạm vào, liền dường như bị một cục đá đập trúng pha lê, trong khoảnh khắc liền triệt để phá nát. Mảnh liệt đao phong cuốn một cái, ngô tri đã mất đi Chân Nguyên khóa hộ hai tay nhất thời liền bị đánh văng ra, bộc lộ ra không hề phòng bị ngực.

Lưỡi đao, không trở ngại chút nào xuyên qua ngô tri ngực.

Có điều lần này, Diệp Không cũng không có bất kỳ lưu thủ, trong cơ thể Chân Nguyên theo ngắn chuỗi đao thâm nhập vào ngô tri lồng ngực, bỗng nhiên một nổ, liền triệt để nổ đoạn ngô tri hết thầy sinh cơ.

"Thành. . . Cái gì. . ." Ngô tri trên mặt, dư âm không rõ.

"Nếu biết là tứ phương Phá Sát, ngươi còn dám đem sức mạnh phân tán, ta chưa từng thấy so với ngươi kẻ càng ngu hơn." Diệp Không thần nhiên nói, "Có điều ta đến cảm tạ ngươi."

Ngô tri trên mặt, lộ ra mờ mịt vẻ.

"Tuy rằng ta biết tân trúc ảo cảnh vị trí, thế nhưng chỉ có ta một người có thể không vào được." Nhìn ngô tri hai mắt, Diệp Không từng chữ từng chữ nói rằng, "Cái này bí cảnh mở ra, ít nhất yêu cầu hai người."

Ngô tri hai mắt tròn tròn, gian nan vươn tay trái ra, gắt gao cầm lấy Diệp Không vai phải, trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng: "Ngươi đến cùng. . . Là ai?"

Nhìn chăm chú ngô tri hai mắt, Diệp Không sắc mặt lộ ra mấy phần cô đơn: "Một biết được thế giới này đại đa số bí mật, lại cũng không thuộc về người của thế giới này."

Nương theo lời nói hạ xuống, Diệp Không đem ngắn chuỗi đao từ ngô tri ngực rút ra, đồng thời cũng hút ra ngô tri hết thầy sinh cơ.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Tân trúc ảo cảnh

Ảo cảnh, là chỉ người thành chế tạo ra địa phương, cùng bí cảnh loại này thiên nhiên học sinh thành địa phương đặc thù có trên bản chất khác nhau.

Thông thường những kia thực lực tương đối mạnh mẽ tông môn, nhà giàu chớ chút, đều sẽ chế tạo như thế một hai ảo cảnh, hoặc cung môn hạ đệ tử thí luyện, hoặc nạp thiên địa linh khí vun bón linh thảo, hoặc gia tốc tu luyện chớ chút không phải trường hợp cá biệt. Thế nhưng mặc kệ kỳ cụ thể tác dụng là cái gì, ảo cảnh trước sau là tồn tại với Thần Châu bên trên, chỉ là bị lấy thủ đoạn nào đó che lấp lên mà thôi.

Tân trúc ảo cảnh, là rừng trúc lão nhân ở mộ Vương Phủ trợ giúp dưới xây dựng đi ra ảo cảnh.

Cái này ảo cảnh chính là rừng trúc lão nhân linh dược phổ, chủ yếu trồng chính là ngọc bích trúc, vân tay hoa, xà hồn thảo, ba thảo này vài loại cấp ba linh dược, chúng nó là luyện chế Bích Linh đan vị thuốc chính. Loại linh đan này dược hiệu so với cấp ba tam phẩm tụ linh đan còn muốn càng tốt hơn một chút, cấp bậc trên là cấp ba ngũ phẩm, có điều làm rừng trúc lão nhân độc môn tuyệt học, Bích Linh đan tự nhiên cũng chỉ có rừng trúc lão nhân mới hiểu được phương pháp luyện chế, cái này cũng là mộ Vương Phủ đồng ý bỏ vốn giúp rừng trúc lão nhân xây dựng cái này ảo cảnh nguyên nhân căn bản.

Làm trao đổi đánh đổi, rừng trúc lão nhân mỗi trăm năm đều nên vì mộ Vương Phủ cung cấp ít nhất 10 ngàn viên Bích Linh đan, số lượng ấy coi như lấy rừng trúc lão nhân luyện chế thành công suất tới nói, cũng gần như là cái này ảo cảnh sản xuất tài nguyên hai phần ba. Mà cũng chỉ có đang thỏa mãn cho mộ Vương Phủ thấp nhất cung cấp lượng sau, còn lại những kia mới là rừng trúc lão nhân tư tàng.

Có điều ở hơn 100 năm trước, rừng trúc lão nhân thân thể Tịch Diệt lại không muốn chuyển thành Quý tu, vì lẽ đó hắn cùng mộ Vương Phủ lại làm một trao đổi.

Do mộc Vương Phủ giúp rừng trúc lão nhân phân tán bích trúc thư tín tức, dù dĩ một ít có khác dùng người người đến đây thăm dò, để rừng trúc lão nhân nắm giữ một cái đoạt xác cơ hội sống lại, mà đánh đổi nhưng là rừng trúc lão nhân muốn giao ra tân trúc ảo cảnh mở ra phương thức cùng với Bích Linh đan thủ pháp luyện chế. Sau đó nếu là rừng trúc lão nhân đoạt xác sống lại thành công, như vậy hắn cũng nhất định phải trở lại mộc Vương Phủ, đương nhiên mặt sau này chính là khác một cái giao dịch nội dung.

Diệp Không đối với những người ngoài này căn bản không biết bí mật, nhưng là rõ ràng trong lòng.

Bởi vì, cái này kịch bản cốt sự chính là Diệp Không tự mình thiết lập.

Đối với người khác mà nói, đây là một linh dược phổ ảo cảnh, nhưng là đối với Diệp Không mà nói, này lại chỉ là một phó bản. Mà quay chung quanh cái này phó bản cốt sự giới thiệu, tự nhiên cũng là chỉ là một văn án, kịch bản, chỉ đến thế mà thôi.

Chỉ là Diệp Không lại không nghĩ rằng, chính mình lại sẽ có một ngày thật sự đi tới chính mình thiết kế trong thế giới game.

Nói là game thế giới hay là cũng không chính xác.

Ở đi tới thế giới này trong nhiều năm như vậy, Diệp Không đã đầy đủ hiểu rõ đến, này cũng không phải hắn thiết kế cái kia game thế giới, mà là một cùng hắn lúc trước thiết kế game có cực cao tương tự độ dị thế giới. Hắn biết được thế giới này rất nhiều công pháp, bí cảnh, ảo cảnh, thậm chí các đại tông môn, thế gia, nhân vật huyền thoại chờ chút, thế nhưng là cũng phát hiện phía trên thế giới này vẫn tồn tại rất nhiều hắn không biết, không biết, không hiểu địa phương, sự vật.

Trong mấy năm nay, Diệp Không tâm thái đã từ mới bắt đầu bàng hoàng, mờ mịt, sợ hãi biến thành bây giờ hiểu kỳ mà lại tràn ngập thăm dò muốn. Hắn không thể chờ đợi được nữa muốn thăm dò thế giới này tất cả, hiểu rõ thế giới này tất cả, chỉ là rất đáng tiếc lấy hắn Quý tu thân phận lại rất khó khăn chính đi chạm đến thế giới này, thậm chí rất nhiều nơi hắn đều không thể đi tới, vì lẽ đó Diệp Không mới sẽ như vậy khát vọng nắm giữ một bộ chân chính thân thể.

Một bộ thuộc về hắn chân chính thân thể.

Thế nhưng muốn thu được như thế một thân thể, cũng không phải một chuyện dễ dàng, bởi vì rất nhiều vật liệu thu được địa phương là hắn không cách nào tiến vào phó bản.

Chỉ ít, Quý tu là không có cách nào tiến vào.

Mà mãi đến tận gặp phải thanh dật sau, Diệp Không trong đầu cái kia mơ hồ ý nghĩ mới rốt cục trở nên rõ ràng lên.

Nếu hắn không có cách nào tiến vào những chỗ này, mà cùng người khác hợp tác lại tràn ngập tín nhiệm nguy cơ, như vậy hà bất dứt khoát chính mình bồi dưỡng mấy tên đệ tử đây?

Có nói là: Sư phụ có việc, đệ tử phục lao.

Có điều tất cả những thứ này, đều phải xây dựng ở đem người đuổi giết thoát khỏi sau khi mới được.

Nhìn trước mắt tân trúc ảo cảnh bên trong các loại đã thành thực linh thực, Diệp Không trên mặt rốt cục lộ ra lâu không gặp ý cười.

Hắn rất nhanh liền bắt ngô tri nạp vật túi —— loại này không gian dự trữ vật, đừng nói là đối với phạm nhân mà nói vốn là có thể tưởng tượng mà không thể được trân bảo, coi như là danh môn vọng tộc đều không nhất định nắm giữ, như Diệp Không thi thể này chủ nhân sẽ không có loại này hàng cao cấp sắc. Có điều trường sinh môn dù sao cũng là đứng Thần Châu đại lục đỉnh cao nhất tông môn một trong, vì lẽ đó dù cho là tới tứ đệ tử đương nhiên cũng sẽ có loại này không gian dự trữ đạo cụ.

Đương nhiên, chất lượng không thể thật đi nơi nào chính là.

Tiêu chuẩn nạp vật túi dự trữ không gian là một thước vuông, có thể yếu bớt 80% trọng lượng. Trường sinh môn cho tới tứ đệ tử phân phối tiêu chuẩn nạp vật túi là hai cái thước vuông, thế nhưng là chỉ có thể yếu bớt 50% trọng lượng —— đây là hi sinh phụ trọng đến tăng cường không gian. Hay là đối với người bình thường mà nói cái này giảm tăng cũng không coi là bao nhiêu hữu hảo, nhưng là đối với vào huyền cảnh tu sĩ mà nói, liền thuộc về còn có thể tiếp thu phạm vi.

Diệp Không đem hai cái nạp vật trong túi không có tác dụng gì đồ vật trực tiếp toàn bộ ném mất sau, ngay lập tức chạy đến một cái ngọc bích trúc trước mặt.

Những này ngọc bích trúc cao chừng ba mươi mét, trúc cái cực kỳ tinh tế, toàn thân xanh biếc tươi đẹp khác nào thượng phẩm mỹ ngọc, này chính là ngọc bích trúc thành thực tiêu chí: Ngọc bích trúc trồng sau khi muốn sáu mươi năm mới thành thực, sau khi phải trải qua khoảng 50 năm thời gian, mới sẽ linh khí no đủ, từ bên trong sinh ra ngọc bích trúc tâm.

Diệp Không muốn hái, chính là này ngọc bích trúc tâm.

Chỉ thấy hắn cấp tốc múa đao mà phẫu, liền ở này ngọc bích trúc trên phẫu ra một vết nứt, một khối ước chừng to bằng ngón cái Ngọc Thạch liền như thế bại lộ ở Diệp Không trước mặt.

Không có do dự chút nào, Diệp Không cấp tốc đưa tay đem khối này giống như là ngọc thạch ngọc bích trúc tâm trích ra.

Sau một khắc, cả cây ngọc bích trúc trên màu xanh biếc trạch cấp tốc trở nên âm đạm đi, sau đó vô số vết rách trải rộng trúc cái, tiếp theo có điều ngăn ngắn ba, bốn giây thời gian, cây này ngọc bích trúc lại như là bị phong hóa hơn trăm năm như thế, triệt để tiêu tan ở Diệp Không trước mặt, chỉ để lại một viên ngọc bích trúc hạt giống.

Đối với này viên hạt giống, Diệp Không thì lại không có đi để ý tới, tùy ý nó lạc xuống mặt đất.

Diệp Không liếc mắt một cái trong tay mình ngọc bích trúc tâm, lông mày nhưng là không khỏi cau lên đến: "Chỉ có trăm năm được hiệu? . . . Nói như vậy, lần trước được liệu đều bị một Vương Phủ người vật hái?"

Một luồng cảm giác nguy hiểm, nhất thời bao phủ ở Diệp Không trong đầu trên.

Lúc trước ở trong game, player coi như tiến vào tân trúc ảo cảnh cái này phó bản, là không thể hái được những này linh thực được liệu, đó chỉ là phó bản bối cảnh mà thôi. Tân trúc ảo cảnh chân chính qua cửa khen thưởng, do đó ngọc bích trúc làm tài liệu chế thành binh khí, là player lúc đầu có thể vào tay : bắt đầu cái thứ nhất linh khí —— đây là chuyên môn thành vào huyền cảnh tu sĩ chuẩn bị binh khí.

Có điều hiện tại, bởi vì là ở thế giới chân thật, vì lẽ đó những này linh thực tự nhiên là có thể hái trạng thái, tuyệt đối không thể có cái gì cái gọi là hệ thống quy tắc bảo vệ, lấy ngăn cản người khác hái. Thế nhưng đồng dạng, muốn hái những này linh thực được liệu có thể không phải là không có đánh đổi: Nơi này nhưng là một Vương Phủ vườn thuốc, người muốn hái có thể, thế nhưng người nhất định phải làm tốt chịu đựng một Vương Phủ lửa giận chuẩn bị tâm lý.

Diệp Không chỉ chần chờ một giây, liền tiện tay đem ngọc bích trúc tâm để vào nạp vật túi, sau đó xoay người liền hướng về dưới một gốc cây ngọc bích trúc đi đến, lấy thủ đoạn giống nhau cấp tốc đem cây thứ hai ngọc bích trúc ngọc bích trúc tâm lấy ra. Đối với hắn mà nói, chỉ cần không phải ở hái hái những này linh thực trên đường cùng một Vương Phủ người đụng với, như vậy một Vương Phủ lửa giận liền không ở hắn cân nhắc trong phạm vi, hơn nữa này lửa giận cuối cùng sẽ đốt tới ai trên người vẫn đúng là khó nói.

Dù sao Diệp Không phía sau, nhưng là còn có một tên trường sinh môn người đuổi giết.

Chỉ là lần này, đảm nhiệm cây thứ hai ngọc bích Trúc Phong hóa tiêu tan thời điểm, một đạo bóng người màu xanh lục nhưng là bỗng nhiên hướng về Diệp Không đánh tới.

Trúc Linh!

Tân trúc ảo cảnh là một người phó bản, tự nhiên là sẽ có phó bản BOSS loại hình thủ quan giả.

Có điều là một người Tân Thủ thôn cấp bậc phó bản, tân trúc ảo cảnh BOSS đương nhiên sẽ không mạnh tới đâu: Lúc trước trong game thiết trí thực lực là tương đương với vào huyền năm tầng. Dù sao tân trúc ảo cảnh chỉ là một vào huyền bốn tầng liền cho phép tiến vào phó bản mà thôi, vì lẽ đó thủ quan BOSS chắc chắn sẽ không mạnh đến nỗi quá bất hợp lý, đặc biệt là vừa rồi đi Tân Thủ thôn player cũng không thể có cái gì tốt trang bị, bí tịch võ công.

Thế nhưng trên thực tế, thế giới hiện thực cùng game thế giới là có tuyệt nhiên khác nhau khác nhau, bởi vậy này con Trúc Linh thực lực chân thật không phải là vào huyền năm tầng, tối đa cũng chính là tương đương với vào huyền bốn tầng trình độ, điểm này ở Diệp Không quá khứ khoảng thời gian này bồng bềnh bên trong cũng đã tràn đầy linh hội.

Mà trước mắt này con Trúc Linh, cũng có điều là lại một lần nữa chứng thực Diệp Không ý nghĩ mà thôi.

Vì lẽ đó đang nhìn đến này con Trúc Linh thì, Diệp Không không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, chủ động ra tay ngược nghênh đón.

Đối mặt Diệp Không chủ động xuất kích, này con Trúc Linh nhưng là không tránh không né, trái lại trực tiếp ngưng tụ ra một thanh thương tự với trường thương như thế binh khí, sau đó hướng về Diệp Không liền thẳng tắp đâm tới, thậm chí ngay cả một điểm chiêu thức biến hóa dư lực đều không có.

Nhìn trường thương sắp đâm trúng bản thân, Diệp Không lạnh rên một tiếng, trong tay ngăn chuỗi đao bỗng nhiên một phát lực, lấy cực nhanh, cực đột nhiên tốc độ cùng sức mạnh liền mạnh mẽ khải ở chuỗi này trúc thương bên trên, mạnh mẽ sức mạnh thậm chí chấn động đến mức này con Trúc Linh đều cảm không vững vũ khí của chính mình, không có bất cứ hồi hộp gì liền bị Diệp Không một đao đánh bay ra ngoài.

Tứ phương bất động!

Đây là (tứ phương đao pháp) bên trong thủ chiêu, lấy dồi dào sức mạnh trực tiếp triển khai phản kích thức phòng ngự, nếu như sức mạnh của đối thủ không đủ, như vậy rất khả năng sẽ bị trực tiếp tước vũ khí: Liền dường như trước mắt này con Trúc Linh hoàn cảnh như thế lúng túng.

Nếu là người bình thường, hoặc là hơi có chút trí tuệ người, vào lúc này nhất định sẽ nhân vũ khí thất lạc mà lựa chọn tránh né mũi nhọn.

Nhưng là này con không cái gì trí tuệ có thể nói Trúc Linh thì lại hoàn toàn không hiểu những này, dù cho vũ khí bị xóa sạch, hắn cũng vẫn không có bất kỳ biến hóa nào thẳng tắp hướng về Diệp Không vọt tới. Đối với này, Diệp Không vén vén chỉ là thủ đoạn xoay một cái, trong tay ngăn chuỗi đao liền thay đổi lưỡi đao, hướng về Trúc Linh đâm tới —— trong giây lát này, người ở bên ngoài xem ra, quả thực liền như cùng là Trúc Linh chính mình ở tự sát như thế.

Không có bất cứ hồi hộp gì, đảm nhiệm thân đao xuyên qua Trúc Linh thân thể thì, Diệp Không cũng trong nháy mắt liền để phụ thuộc vào lưỡi đao trên Chân Nguyên nổ tung, trực tiếp đem này con Trúc Linh thân thể nổ tan, hóa thành một tia khói xanh chui vào đến thổ địa bên trong.

Có điều Diệp Không trên mặt cũng không có bất kỳ sắc mặt vui mừng, bởi vì hắn biết này con Trúc Linh lấy trước mắt hắn trình độ là giết không chết.

Hay là, nếu như hắn không phải bị nguy với thân thể bên trong, mà thôi Quý tu thân phận xuất hiện ở đây, như vậy đúng là có thể giết chết này con Trúc Linh. Mà trước mắt, lấy hắn chỉ là vào huyền cảnh thực lực đến đây, căn bản là không cách nào giết chết như thể một con thuộc về tinh hồn sinh vật, nhiều nhất chỉ là để nó tạm thời bị thương ngủ đông mà thôi, thế nhưng mới trúc ảo cảnh cung cấp chất phác linh khí, đứng đầu nhất nhiều sau một canh giờ nó liền lại sẽ phục sinh.

Vì lẽ đó Diệp Không không có lãng phí thời gian, hắn nhanh chóng vật hái bên trong ảo cảnh các loại thành thực linh thực, trong nháy mắt thì có một phần ba linh thực được liệu toàn bộ đều rơi vào Diệp Không nạp vật trong túi. Chỉ bằng những tài liệu này, dù cho chỉ có 50% tỷ lệ thành công, cũng có thể luyện chế ra tiếp cận ba ngàn viên Bích Linh đan, đối với điểm này, Diệp Không vẫn có chút thoả mãn.

Thừa dịp Trúc Linh phục sinh thời gian còn có mấy khắc chung, Diệp Không nhanh chóng đi tới tân trúc ảo cảnh ngay chính giữa.

Nơi này có một toà độc môn tiểu viện, lúc trước ở trong game là player thu hoạch cuối cùng qua cửa khen thưởng địa phương.

Có điều chính như Diệp Không dự liệu như vậy, hắn ở đây cũng không có tìm được lấy ngọc bích trúc chế thành cái này linh khí, rất hiển nhiên là ở hơn 100 năm trước rừng trúc lão nhân qua đời sau, một Vương Phủ cái thứ nhất phái người đến hái tân trúc ảo cảnh vật tư thì, liền thuận lợi đem cái này linh khí đồng thời lấy đi.

Đối với này, Diệp Không cũng không thất vọng.

Bởi vì linh khí đối với hắn mà nói cũng không có quá to lớn tăng cường, đơn giản chính là tăng cường như vậy vài điểm lực sát thương mà thôi. Hơn nữa càng chủ yếu chính là, Diệp Không đã từng làm (truyền thuyết) trò chơi này tổng bày ra sư, hắn biết rõ ở nơi nào vẫn có thể vào tay : bắt đầu linh khí, cho nên đối với này cũng không vội vã.

Thu được đầy đủ thu hoạch sau khi, Diệp Không liền hào không lưu luyến rồi đi nơi này.

Lúc này bên ngoài sắc trời đã lượng, Diệp Không cũng không muốn thanh dật sau khi tỉnh lại không tìm được chính mình. Hơn nữa hơn nữa đã biết một Vương Phủ người lúc nào cũng có thể sẽ đến tân trúc ảo cảnh, Diệp Không hiện tại liền vạn rừng trúc đều không muốn tiếp tục ở lại. Có điều thật đang giải quyết ngộ tri cái này truy binh, Diệp Không tin tưởng mình đã thêm ra hai ngày lưu vong thời gian, đến thời điểm coi như vị kia trường sinh môn đệ từ lại nghĩ truy sát chính mình, e sợ cũng không dễ dàng tìm tới tung tích của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8 : Nghi hoặc

Vài tên nam nữ trẻ tuổi bước chậm ở vạn trong rừng trúc.

Bọn họ cũng không có đi do an mới bốn dẫn mở ra đến quan đạo, mà là trực tiếp ở vạn trong rừng trúc cắt bước, mỗi người thần thái đều có vẻ phi thường ung dung, hồn nhiên không đem vạn rừng trúc nguy hiểm để vào trong mắt.

"Không nghĩ tới chúng ta lại có thể mò đến như thể một cái thật việc xấu, thực sự là nhờ có hà hùng ngươi." Một tên xem ra ước chừng chừng ba mươi tuổi người đàn ông trung niên cười đối với bị mọi người vây quanh thiếu niên nói rằng, hắn về mặt tuy nhưng đã cất lực ở làm nguy trang, thế nhưng vẫn có này rõ ràng nịnh nọt vẻ.

Chu vi mặt khác hai nam một nữ lúc này cũng là mở miệng cười phụ họa, trên mặt của mỗi người đều mang theo vài phần khen tặng nịnh nọt, không hề chú ý chính mình tuổi tác so với gã thiếu niên này còn lớn hơn.

Thiếu niên xem ra cũng là mười sáu, bảy tuổi đáng đáp, thậm chí khả năng vẫn chưa tới, trên mặt non nớt cùng loại kia thiếu niên người đặc hữu ngây thơ, nhiệt huyết đều đang hướng ra bên ngoài giới đầy đủ cho thấy vị thiếu niên này còn không trải qua xã hội hiểm ác. Vì lẽ đó đang đối mặt người chung quanh khen tặng thì, trên mặt hắn rất nhanh sẽ lộ ra thật không tiện đồ ửng, có vẻ hơi không quá tự tại.

Có điều, gã thiếu niên này cũng quả thật có bị mọi người khen tặng tư cách.

Tuổi tác hẳn tuy nhỏ, thế nhưng trên người toát ra đến khí tức lại cho thấy hẳn đã đạt đến vào huyền bảy tầng.

Ở tu đạo giới, mỗi cái đại cảnh giới đều có chín tầng khác biệt, mà mỗi ba tầng lại là một cảnh giới nhỏ phân chia. Trên căn bản chỉ cần có thể đột phá một cảnh giới nhỏ, như vậy tại hạ một người cảnh giới nhỏ điểm giới hạn trước, cảnh giới tăng lên đều không phải việc khó gì, hoàn toàn chính là nước chảy thành sông sự.

Vì lẽ đó, tên này gọi là hùng thiếu niên, đã là bằng chỉ nửa bước bước vào Thông Huyền cảnh.

Lấy hẳn cái tuổi này mà nói, ở giới tu hành có thể nói là tiền đồ xán lạn, bước vào phá cảnh đã là chuyện ván đã đóng thuyền. Còn nếu như có thể ở ba mươi tuổi trước liền bước vào phá cảnh, như vậy thậm chí có hi vọng tự tương mà xung kích chân chính Tiên đạo.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, tên này là hùng có thể nói là trăm phần trăm không hơn không kém thiên tài thực nhân vật, bất luận phóng tầm mắt nơi nào đều là bị trọng điểm bồi dưỡng nhân tài.

Vì lẽ đó chu vi ba nam một nữ sẽ như vậy nịnh bợ hẳn, tự nhiên không phải là không có lý do.

Đặc biệt là, là hùng triển lộ ra thiên tư đã rõ ràng gây nên thế gia chú ý, bằng không cũng sẽ không bàn giao cho hẳn như thế một cái nhiệm vụ, này rõ ràng là ở rèn luyện là hùng năng lực xử sự cùng năng lực ứng biến. Dù sao lấy là hùng biểu hiện ra tiềm lực, tương lai trở thành chương quản một dẫn nơi chấp sự đã là chạy không thoát chức vụ, vì lẽ đó tự nhiên là muốn sẵn vào lúc này bắt đầu sớm rèn luyện hẳn các loại năng lực.

Chỉ có như vậy, tương lai mới có thể ủy thác trọng trách.

Điểm này, cũng là các môn các phái, các đại thế gia nhất quán tới nay quản lý, thống trị phương châm.

Ở bí mật mang theo khen tặng cùng nịnh hót chuyện phiếm bên trong, một nhóm năm người rất nhanh sẽ đi tới một chỗ ở vào vạn rừng trúc đậm hơn vị trí vùng rừng núi.

Hà hùng liếc mắt nhìn tình huống chung quanh, sau đó khẽ gật đầu, nói: "Nên chính là chỗ này."

Nói như thế đồng thời, còn lấy ra địa đồ so với một hồi, sau đó mới chính thức xác nhận không có sai sót.

Đối với là hùng cẩn thận như vậy tỉ mỉ cách làm, mấy người khác đương nhiên sẽ không có cái gì bất mãn, trái lại lại là sẵn này khen tặng vài câu. Ngược lại những này lời hay lại không muốn tiến, hơn nữa ở giới tu hành từ trước đến giờ do đó thực lực vì tôn, người yếu Phách Cường giả nịnh nọt cũng không chỗ nào không đúng, mấy người này đương nhiên sẽ không bởi vì là hùng tuổi so với bọn họ tiểu mà có lúng túng.

Tuy nói là hùng vẫn còn có chút không quá thích ứng loại này bầu không khí, thế nhưng chính sự quan trọng hẳn cũng không có tiếp tục nói chuyện phiếm, mà là thôi thúc trong cơ thể Chân Nguyên, dựa theo từ chấp sự nơi đó thu được khẩu quyết ngưng tụ ra một Chân Nguyên mật lệnh, sau đó đánh vào phía trước một khối ước chừng cao bằng nửa người trên hòn đá.

Khi này nói do Chân Nguyên ngưng tụ mà thành khí tức đánh vào hòn đá trong nháy mắt, trên hòn đá nhất thời liền hiện ra xanh ngọc sắc đặc thù hoa văn.

Từ phía trên cái kia méo mó khúc khúc hoa văn nhìn lên, ngờ ngợ có thể nhận ra hai chữ phù, cái kia chính là "Mộc" tự, mà một cái khác nhưng là "Huyền" tự.

Đây là thế gia, tông môn thậm chí bang phái dùng cho quyền địa một loại đánh dấu thủ đoạn, mang ý nghĩa cái này ảo cảnh hoặc là nói bí cảnh đã nơi có chủ.

Như trước mắt rõ ràng hiện lên ở giữa không trung cái này "Mộc" tự, liền cho thấy cái này bị mở ra ảo cảnh là mộc gia lãnh địa.

Đừng nói là ở tri châu, coi như là toàn bộ Thần Châu, dám dùng "Mộc" tự làm lãnh địa đánh dấu, cũng chỉ có một nhà.

Tri châu mộc gia, mộc Vương Phủ.

Cái này bị mở ra ảo cảnh, không nghi ngờ chút nào chính là rừng trúc lão nhân ở mộc Vương Phủ ủng hộ mở ra đến tận trúc ảo cảnh.

Rất nhanh, hiện lên ở giữa không trung cái này xanh ngọc sắc mộc tự, đang run rẩy mấy lần sau liền nổ tan ra, vô hình điện lưu ở trong không khí tứ tán lần trốn, sau đó dần dần cấu trúc một như ẩn như hiện màu xanh thẫm thẫm môn hộ.

Nồng nặc đến làm say lòng người tinh khiết linh khí, từ trong cánh cửa dâng trào ra, muốn hóa thành thực chất.

Ngửi được này cổ thơm ngát khí tức, bao quát là hùng ở bên trong tất cả mọi người đều cảm thấy một trận tâm thần thoải mái.

"Được rồi, chúng ta nhanh lên một chút đi, tranh thủ buổi sáng liền đem sự tình giải quyết, đón lấy chúng ta có thể ở đây tu luyện tam thiên." Hà hùng trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, "Ta nghe nói ở này tận trúc trong bí cảnh tu luyện một ngày hiệu quả, gần như tương đương với bình thường chúng ta tu luyện tam thiên đây."

"Đáng tiếc tốc độ thời gian trôi qua không có thay đổi." Trước hết khen tặng hà hùng tên kia hơn ba mươi tuổi trung niên có chút không được hoàn mỹ thời dài.

"Ha, vậy cũng là bí cảnh mới có chỗ đặc thù, ảo cảnh là không cần nghĩ." Trong đội ngũ duy nhất một tên nữ tính mở miệng cười, "Hơn nữa ta nghe nói, cũng không phải hết thảy bí cảnh đều có loại này chỗ đặc thù, chỉ có cực nhỏ cá biệt bí cảnh mới có."

"Bất kể nói thế nào, chúng ta có thể ở cái này ảo cảnh bên trong tu luyện tam thiên, đã là phi thường hiếm thấy chỗ tốt rồi." Lại có một người mở miệng, "Vội vàng đem linh thực hái xong, sau đó chúng ta liền bắt đầu tu luyện đi, bây giờ nói chuyện mỗi một phút mỗi một giây đều rất quý giá."

Đối với điểm này, tất cả mọi người đều cảm giác sâu sắc tán đồng gật gật đầu.

Hà hùng bản thân quản lý tân trúc ảo cảnh mở ra thời gian, chỉ có bốn ngày, nói cách khác bọn họ nhất định phải ở hà hùng Chân Nguyên mật lệnh mất đi hiệu lực trước rời đi nơi này. Thế nhưng, nếu như bọn họ chỉ hoa nửa ngày thời gian liền có thể đem bên trong ảo cảnh linh thực được liệu vật hái xong xuôi, như vậy bọn họ mấy ngày kế tiếp là có thể ở đây tự do tu luyện.

Dù sao, tu luyện tam thiên liền có thể sánh được bình thường tiếp cận nửa tháng hiệu quả, như vậy chỗ tốt có thể không thường có.

Vì lẽ đó vì là có thể gia nhập đi vườn thuốc hái thuốc đội ngũ, bọn họ những này tầng thấp nhất đệ tử có thể nói là muốn triển khai cả người thế võ, trải qua một phen long tranh hổ đấu mới được. Cái này cũng là tại sao cái kia người đàn ông tuổi trung niên sẽ nói bọn họ thác hà hùng phúc, vì lẽ đó nhận được một thật việc xấu nguyên nhân.

Mang theo nụ cười nhẹ nhõm, một nhóm năm người nối đuôi nhau mà vào.

Thế nhưng khi bọn họ tiến vào tân trúc ảo cảnh bên trong thì, năm người nụ cười trên mặt nhưng là trong nháy mắt liền cứng lại rồi.

Toàn bộ ảo cảnh bên trong vườn thuốc viên, có một đám lớn đã đã biến thành đất trống.

Lấy hà hùng nhãn lực, hần trong nháy mắt liền phân biệt ra được ảo cảnh bên trong linh thực ít đi một phần ba, hơn nữa những này ít đi linh thực hiển nhiên vẫn là trải qua tỉ mỉ chọn cùng xứng đôi. Tuy nói hần từ chấp sự nơi đó hiểu rõ đến cái này tân trúc ảo cảnh tri thức cũng không nhiều, nhưng là hần cũng rõ ràng những này ít đi tài nguyên ít nhất có thể luyện chế ra ba ngàn viên Bích Linh đan, này bút tổn thất đối với một Vương Phủ mà nói tuy không coi là nhiều, tuy nhiên tuyệt đối không phải có thể tùy ý lơ là.

Hơn nữa điểm trọng yếu nhất là, chuyện này ý nghĩa là có người có thể tùy ý ra vào cái này ảo cảnh!

Hà hùng tuy rằng tuổi còn nhỏ quá, thế nhưng trải qua một Vương Phủ nghiêm ngặt giáo dục hần, trong nháy mắt liền rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Đặc biệt là, hần còn phát hiện bên trong ảo cảnh có khắp nơi rải rác các loại đồ vật: Bao quát tắm rửa y vật, một ít lương khô nước uống vân vân.

Thậm chí còn có một bộ thi thể!

Hà hùng bước nhanh đi tới thi thể này bên người, sau đó liền ngồi xổm xuống tiến hành kiểm tra.

Nhưng là vừa mới nhìn thấy thi thể này đầu tiên nhìn, ánh mắt của hần liền trở nên ngạc nhiên lên. Hơn nữa không chỉ là hần, liền ngay cả bên cạnh ba nam một nữ cũng đồng dạng toát ra ngạc nhiên đến khó có thể tin vào mắt.

Hay là người khác không thấy được, thế nhưng xuất thân từ một Vương Phủ mấy người này, lại tuyệt đối không thể không thấy được.

Trên khối thi thể này vết thương, đúng là bọn họ một Vương Phủ hết thảy gia đình đều muốn học tập (tứ phương đao pháp) tạo thành! Hơn nữa từ thương thế này nhìn lên, sử dụng tới này tứ phương đao pháp cái kia một gia gia đình, ở môn võ kỹ này trên thông thạo trình độ tuyệt đối vượt xa bọn họ bất cứ người nào!

"Lão Trần. . ." Một tên nam tử nhìn phía giữa sân lớn tuổi nhất người kia.

Thế nhưng âm thanh này, lại chỉ đổi lấy tên này hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên một động tác lắc đầu.

Ánh mắt của hần có vẻ phi thường nghiêm nghị: "Ta không bằng hần. . . Ta thậm chí hoài nghi, lão Triệu khả năng đều không có như thế gọn gàng."

Lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

Hà hùng hay là trong bọn họ thực lực mạnh nhất, có thể nếu bàn về (tứ phương đao pháp) độ thuần thực, hần còn không bằng tên này mở miệng nói chuyện người đàn ông trung niên. Dù sao võ kỹ cùng công pháp là tách ra, người công pháp tu luyện tốc độ càng nhanh, trên đời gia địa vị tăng lên liền càng nhanh, mà (tứ phương đao pháp) chỉ là một môn cho gia đình học tập võ kỹ, chỉ có những kia thực lực tăng lên chậm chậm, không cách nào trở thành hộ viện một Vương Phủ gia đình, mới sẽ ở (tứ phương đao pháp) trên tiếp tục nghiên cứu.

Như hà hùng, một khi hần bước vào Thông Huyền cảnh, thăng cấp thành một Vương Phủ hộ viện, như vậy là có thể học tập so với (tứ phương đao pháp) càng mạnh hơn (bát phương đao pháp), vì lẽ đó hần căn bản cũng không cần phải ở (tứ phương đao pháp) bên trong nghiên cứu xuống, chỉ cần đạt đến cơ bản nhất nắm giữ là có thể.

Trong Mộc vương phủ, lúc nào có như thế một vị đạo pháp tinh xảo gia đình?

Hơn nữa, tại sao tân trúc ảo cảnh bên trong sẽ có một bộ thi thể? Vẫn là chết ở (tứ phương đao pháp) bên dưới!

Các loại nghi vấn, cũng làm cho ở đây năm người cảm thấy một trận phiền muộn cùng khiếp đảm.

Vốn cho là là cái đơn giản ung dung thật việc xấu, hiện tại nhưng bởi vì tân trúc ảo cảnh bên trong ít đi một phần ba linh dược, cùng với thêm ra như thế một bộ không hiểu ra sao thi thể mà biến thành một việc xấu.

"Có thể biết thân phận của người này sao?" Hà hùng mở miệng dò hỏi.

Chu vi mấy người đều lắc lắc đầu.

Đùa giỡn, thân phận của bọn họ đều chỉ là gia đình mà thôi, bình thường cũng chính là ở trong Mộc vương phủ châm trà rót nước, hoặc là thể cao tăng chân chạy, cái nào có thể biết cái khác. Bọn họ lại không giống Hà hùng như vậy tiền đồ rộng lớn, vì lẽ đó có thể thích hợp tiết lộ một ít bí mật.

Nhìn chu vi mấy người phản ứng, Hà hùng cũng đã rất rõ ràng vấn đề, liền không có chần chờ chút nào, cái này trước biểu hiện còn có chút ngây thơ cùng với đối với khen tặng mình hót phi thường không thích ứng ngại ngần nam hài, trong nháy mắt liền toát ra một luồng hung hăng thái độ: "Lưu lại hai người tiếp tục hái linh dược đồng thời trông coi nơi này, lão Trần ngươi (tứ phương đao pháp) tốt hơn, mang một người trả lời gần nhất dưới thành thông báo quản sự, do hấn đăng báo, xem Vương Phủ bên kia nói thế nào."

"Được!" Người đàn ông trung niên cũng biết vấn đề tính chất nghiêm trọng, vì lẽ đó gật gật đầu, "Như vậy ngươi đây?"

"Ta đi xem xem chung quanh đây có còn hay không manh mối, hay là đối phương đi được gần không kịp che lấp manh mối." Hà hùng hồi đáp.

"Ngươi phải cẩn thận!" Lão Trần lần thứ hai dặn một câu, sau đó liền hô một người trẻ tuổi cùng mình rời đi.

Mà Hà hùng, cũng xoay người rời đi tân trúc ảo cảnh, bắt đầu tìm kiếm lên manh mối đến.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9 : Bất ngờ va chạm

Có nghi hoặc, không ngừng đến từ một Vương Phủ những người này.

Cùng tiêu nhân, ngô tri đồng thời hành động người thứ ba trường sinh môn đệ tử, phạm kiên giờ khắc này đồng dạng có sâu sắc nghi hoặc.

Hoặc là nói nghi ngờ.

Hắn đang giải quyết xong cái kia chi đội buồn tất cả mọi người sau khi, cứ dựa theo trước đó ước định đi tới vạn rừng trúc một hội họp địa điểm chờ đợi. Nhưng là bây giờ đã hai ngày quá khứ, ngô tri nhưng không có đến đây đến hẹn, điều này làm cho hắn cảm thấy có chút nôn nóng bất an.

"Có thể hay không xảy ra chuyện gì?" Phạm kiên sắc mặt có vẻ hơi khó coi.

Hắn ngược lại không sẽ hoài nghi ngô tri xảo trá.

Bởi vì học hỏi như buổi tối ngày hôm ấy ngô tri từng nói, hắn đồng dạng biết được bí mật thư bí mật. Vì lẽ đó nếu như ngô tri dám độc chiếm rừng trúc lão nhân để lại bảo tàng, như vậy hắn không ngại trả lời trường sinh môn thể ngô tri khỏe mạnh tuyên dương một phen. Mà như thế làm kết quả, không thể nghi ngờ chính là để ngô tri đem hết thấy nuốt xuống đồ vật đều phun ra, hơn nữa còn là gắp bội loại kia.

Tuy nhiên chính vì như thế, vì lẽ đó phạm kiên sắc mặt mới sẽ có vẻ khó coi như vậy.

Nói riêng về tu vi, ngô tri là ba người bọn họ bên trong cao nhất, tuy nói năng lực thực chiến không bằng chính mình, thế nhưng người bình thường cũng không thể là ngô tri đối thủ. Chỉ ít ở tri châu địa phương này, duy nhất dám nói cùng một cảnh giới dưới giết người vô địch cũng chỉ có Tuyết sơn kiếm phái đệ tử, cái khác coi như là Thiên Nhai sơn trang hoặc là một Vương Phủ người, đều không nhất định chắc chắn có thể ở cùng cảnh giới điều kiện tiên quyết giết chết trường sinh môn người.

Nguyên nhân không gì khác.

Kiểm Mat ở phía thế giới này mãi mãi cũng là sức chiến đấu mạnh nhất tồn tại.

Đặc biệt là hiển nhiên sắt tiên tử cùng thiên đạo lão nhân trận chiến đó bên trong thể hiện ra một kiếm phá vạn phương thức huyền diệu kiếm thuật sau khi, Kiểm Mat liền trở thành toàn bộ Thần Châu mạnh nhất đại danh từ.

Mà Tuyết sơn kiếm phái, vừa vạn chính là chính thống nhất kiếm tu môn phái.

Tuy nói Tuyết sơn kiếm phái thông thường đều ở trì châu vùng phía tây một vùng hoạt động, có điều vạn rừng trúc vị trí địa lý trên nằm ở Tây Nam thiên nam, vì lẽ đó ở đây cũng là có nhất định độ khả thi sẽ gặp phải Tuyết sơn kiếm phái đệ tử. Điểm này, cũng vừa vạn là trước trường sinh môn đệ tử tiêu nhân sẽ đem chính mình nguy trang thành Tuyết sơn kiếm phái đệ tử nguyên nhân —— kiếm kia thương hay là giấu không được một Vương Phủ, Thiên Nhai sơn trang như vậy hàng đầu đại môn phái cùng thế gia xuất thân người, thế nhưng quá an Triệu gia có điều chỉ là một vọng tộc mà thôi, tự nhiên là không nhìn ra những này khác biệt.

Phạm kiên lúc này liền ở suy đoán, có thể hay không là ngô tri cùng Tuyết sơn kiếm phái người va vào?

Rõ ràng hai ngày thất liên, điều này làm cho phạm kiên đã kinh trở nên hơi đứng ngồi không yên.

"Không được, ta phải đi xem xem." Cau mày, phạm kiên đề từ bản thân trường kiếm, sau đó liền rời đi điểm hội họp, bắt đầu theo vạn trong rừng trúc quan đạo mà đi.

Hắn cũng không biết ngô tri cụ thể hành động phương hướng, thế nhưng hắn nhưng là biết, dựa theo trường sinh môn hành động chuẩn tắc, ngô tri chỉ cần không phải muốn hết sức ẩn giấu tung tích, như vậy hắn nhất định sẽ ở quan đạo chỗ rẽ làm ký hiệu. Mà hắn chỉ cần theo những này ký hiệu, là có thể đuổi theo ngô tri, như trước hắn cùng ngô tri tuy rằng không có cùng tiêu nhân đồng thời hành động, thế nhưng vẫn có thể phát hiện Diệp Không tung tích, cũng là bởi vì ven đường tiêu nhân đều làm ký hiệu.

Dường như phạm kiên dự liệu như vậy, ngô tri hai ngày trước truy kích Diệp Không đường xá mặc dù coi như có chút sơ ý, nhưng là trên thực tế hắn đúng là ven đường đều lưu lại chỉ có trường sinh môn đệ tử mới nhìn hiểu đánh dấu. Theo những dấu hiệu này, phạm kiên con đường cũng chưa từng xuất hiện bất kỳ lệch khỏi, rất nhanh hắn liền chạy tới Diệp Không cái thứ nhất phục kích ngô tri địa phương.

Tuy nói đêm hôm ấy, Diệp Không ra tay rất được nhanh, tàn nhẫn, chuẩn ba chữ yếu quyết, hơn nữa bởi vì nhằm vào mục tiêu chính xác, hầu như không có bất kỳ sức mạnh tản mát, nhưng là làm bị phục kích một phương, ngô tri cái kia bỗng nhiên bộc phát ra Chân Nguyên lại vẫn là ở hiện trường lưu lại không ít dấu vết.

Giờ khắc này, phạm kiên liền ngồi chồm hổm trên mặt đất, đưa tay ra cẩn thận tìm tòi một xuống mặt đất.

Sau đó rất nhanh, liền lại quay đầu nhìn phía chu vi gây trúc.

Chu vi gây trúc xem ra tựa hồ cũng không có bất kỳ khác thường gì, thế nhưng đảm nhiệm phạm kiên bỗng nhiên vùng kiếm chém đứt chu vi gây trúc sau khi, đã thấy những này gãy vỡ hạ xuống trong gây trúc cũng đã biến thành một mảnh màu đen, hầu như hết thấy sức sống cũng đã bị lấy sạch.

Sự phát hiện này để phạm kiên khẽ nhíu mày lên.

Có điều hắn vẫn chưa nói cái gì, mà là quay đầu cấp tốc nhìn phía một phương khác cách đó không xa, sau đó bước nhanh trước đi vài bước.

Dường như phạm kiên dự liệu như vậy, ngay ở hắn vừa nãy ngồi xổm xuống vị trí phía trước đại khái chừng mười bộ ở ngoài, mặt đất có một phi thường phi thường đủ ấn.

Thông qua cái này đủ ấn, phạm kiên đại khái đã có thể hoàn nguyên ra tình huống lúc đó: "Ngô tri là ở đây ngộ phục, chu vi bầu trời xanh trúc đều bị ăn mòn, xem đến khi đó hắn ứng đối phi thường vội vàng, liền Chân Nguyên đều cơ hồ không khống chế được. . . Đây là vội vàng cố động trong cơ thể Chân Nguyên phá đến chống đỡ. Sau đó hắn cũng trả lại đối phương một quyền, có điều loại này vội vàng dưới phản kích e sợ rất khó đưa đến cái gì hữu hiệu tác dụng."

Nhìn chung quanh một chút chu vi, phạm kiên rất nhanh sẽ lại tìm tới mấy cái giao chiến dấu vết, hoặc là nói vết máu.

"Vết máu? Là ai bị thương?" Theo những này vết máu, phạm kiên rất nhanh sẽ phát hiện ngô tri cùng Diệp Không hai người một bên chiến một bên trốn phương hướng, "Lẽ nào ngô tri ở Chân Nguyên bạo phát sau khi, vẫn là bị thương? Chuyện này. . ."

Ngay ở phạm kiên nhân vì cái này suy đoán mà lộ ra vẻ kinh ngạc thì, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là nhìn thấy một tên thiếu niên chính hướng về phía bên mình chạy tới.

Gã thiếu niên này đồng dạng chính đang kiểm tra địa phương vết máu, mà từ đối phương khi đến phương hướng, phạm kiên cũng đã suy đoán ra đến, thiếu niên này là từ một cái khác đầu nguồn đi tìm đến. Nói cách khác, vậy thì là đối phương rất có thể có thể biết ngô tri âm tích.

Hoặc là nói, kết cục.

Nghĩ tới chỗ này, phạm kiên vốn còn muốn mở miệng hỏi dò lời nói trong nháy mắt liền ngừng lại.

Bích trúc thư bí mật, hẳn cũng không muốn để người thứ ba biết. Mà ngô tri tâm tích hoặc là nói rằng trảng bất kể như thế nào, chỉ cần hắn có thể hạn chế trước mắt gã thiếu niên này, như vậy như thế nào đều có thể ép hỏi ra đến.

Nghĩ tới đây, phạm kiên liền không chần chừ nữa, một bước xa hướng về thiếu niên vọt tới.

Thân hình trước bên trong, trong tay bội kiếm dĩ nhiên rút ra, sắc bén sát cơ trực tiếp khóa chặt ở trên người của đối phương.

Bị đột nhiên xuất hiện sát cơ khóa chặt, hà hùng sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Tu vi của hắn là rất cao, thế nhưng năng lực thực chiến nhưng cũng không cao, khi hắn cảm ứng được sát cơ khóa chặt thì, phạm kiên trường kiếm đã giết tới trước mặt hắn. Ở tình huống như vậy, hà hùng chỉ có thể cắn răng múa đao —— nếu là Diệp Không đối mặt tình huống như thế, như vậy hắn tất nhiên sẽ chọn tứ phương Phá Sát mạnh mẽ xoay chuyển chính mình thế yếu.

Vào huyền bảy tầng cùng vào huyền bốn tầng trong lúc đó không chỉ có cách hai tầng tu vi chênh lệch, thậm chí còn là một cảnh giới nhỏ chênh lệch.

Hay là vào huyền sáu tầng kiếm Mat có thể không đem vào huyền bảy tầng tu sĩ để ở trong mắt, thế nhưng vào huyền bốn tầng kiếm Mat nhưng tuyệt đối sẽ không như vậy bất cần. Huống chi, trường sinh môn tuy nói có kiếm quyết công pháp, thế nhưng là cũng không thuộc về kiếm tu môn phái, vì lẽ đó kiếm quyết uy lực tự nhiên là không sánh được kiếm tu môn phái.

Vì lẽ đó nếu là thay đổi Diệp Không có gì hùng thực lực, đối mặt phạm kiên chiêu kiếm này tập kích, một chiêu tứ phương Phá Sát liền đủ để để lại trở lại, thậm chí để phạm kiên tự thực ác quả.

Thế nhưng rất đáng tiếc, kinh nghiệm thực chiến không đủ hà hùng, giờ khắc này làm ra lựa chọn nhưng là lựa chọn tứ phương bất động như vậy thủ thế.

Sau một khắc, đao kiếm giao kích!

Tiếng leng keng bỗng nhiên vừa vang, Chân Nguyên xung đột sóng khí trong nháy mắt liền đem hai người chu vi bầu trời xanh trúc toàn bộ đánh gãy.

"Tà kiếm quyết! Trường sinh môn!"

"Tứ phương đao pháp! Mộc Vương Phủ!"

Chân Nguyên phá rung động xung kích sau khi, hà hùng cùng phạm kiên hai người đều lộ vẻ kinh hãi, hiển nhiên không thể nào hiểu được tại sao đối phương sẽ xuất hiện ở đây. Có điều càng làm cho phạm kiên sắc mặt khó coi, là hắn này tập kích một chiêu kiếm lại không có đạt được bất kỳ ưu thế nào, trái lại là bị đối phương lấy Chân Nguyên mạnh mẽ san bằng thế yếu.

Tự tin coi như đối mặt vào huyền sáu tầng cũng có sức đánh một trận phạm kiên, lúc này nếu là còn không biết trước mắt tên này tuổi so với mình còn nhỏ thiếu niên là vào huyền Tam Cảnh cao thủ, như vậy hắn liền không tự cách thành vì trường sinh môn đệ tử.

Vào huyền bốn tầng quyết đấu vào huyền bảy tầng?

Phạm kiên nhìn chằm chằm hà hùng khoe mắt dư quang đã đang quan sát chu vi hai bên động tĩnh, lúc này hắn ý nghĩ cũng không phải là cùng đối phương phân cái cao thấp, mà là suy nghĩ phải như thế nào thoát thân. Nếu như hắn có vào huyền sáu tầng thực lực, như vậy hắn không ngại để trước mắt tên tiểu quỷ này lĩnh giáo một hồi kiếm Mat lợi hại, thế nhưng hắn chỉ có vào huyền bốn tầng, vì lẽ đó hắn quyết định vẫn là trước hết nghĩ muốn như thế nào bảo vệ mạng của mình đi.

...

Diệp Không cũng không biết, mộc Vương Phủ cùng trường sinh môn va chạm, so với hắn theo dự đoán còn nhanh hơn.

Hắn cũng không có ở ngô tri trên người lưu lại bất kỳ chỉ về trường sinh môn chứng cứ, bởi vì loại hành vi này thuộc về vẽ rắn thêm chân. Đương nhiên, hắn cũng không có che lấp ngô tri trên người cái kia thuộc về tứ phương đao pháp thương thế, bởi vì hắn cảm thấy không cần thiết, hơn nữa những này thương thế cũng có thể rất tốt đưa đến một ấn tượng tác dụng.

Ngược lại, Diệp Không cũng không ngại đem thủy quái đục.

Hơn nữa liên tiếp hai ngày an toàn, cũng làm cho Diệp Không rõ ràng truy binh sau lưng tạm thời đã bị bỏ lại, đối phương lại nghĩ phát hiện tung tích của hắn đã không thiên khả năng, trừ phi là hắn tự thân bại lộ, hay hoặc là là có người vận dụng Thiên Cơ suy tính loại hình bí pháp.

Người trước Diệp Không đương nhiên sẽ không như vậy ngốc, người sau nhưng là Diệp Không lưu lại ngô tri thì thế lại vừa không có làm bất kỳ về rắn thêm chân cử động nguyên nhân.

Hay là vật cực tất phản nguyên lý, ở trải qua nhiều như vậy xui xẻo sự tình sau, Diệp Không thuận lợi liên lụy một nhánh đi tới tiêu an đội buôn. Tuy rằng đã như thế hắn muốn dùng nhiều sáu, bảy ngày thời gian mới có thể đến thổ sơn huyền, thế nhưng điều này cũng đồng dạng có thể làm cho hắn tránh khỏi rất nhiều khả năng hành vi.

Dù sao dăm ở vạn rừng trúc này điều trên quan đạo độc hành, khẳng định đều là đối với thực lực của tự thân khá là có tự tin người. Có điều dù cho là độc hành hiệp, cũng xưa nay sẽ không có người mang theo hải đồng cùng nhau lên đường, bởi vì ai cũng không cách nào bảo đảm người không hội ngộ đến bất kỳ bất ngờ hoặc là đột phát tình huống. Cho nên khi Diệp Không mang theo thanh dật yêu cầu đáp đi nhờ xe thì, đội buôn bên trong người xem Diệp Không ánh mắt đều tràn ngập quái dị.

Có điều ở Diệp Không lấy ra ba viên tiền bạc sau, đội buôn thái độ rất nhanh sẽ thay đổi.

Thần Châu trên đại lục giao dịch tiền đều là có định.

Giới trần tục giao dịch ngoại trừ lấy vật dịch vật ở ngoài, lưu thông tiền cơ bản do đó Mỹ kim, ngân lượng, tiền đồng làm chủ lưu.

Mỹ kim chia làm đại kim cùng tiểu Kim hai loại, đều là chân trần kim, người trước trọng lượng ròng năm mươi hai, hình như đại bình, là chuyên môn dùng cho đại tổng chuyện làm ăn hoặc là hàng xa xỉ loại hình chuyện làm ăn; người sau trọng lượng ròng mười lạng, thành nguyên bảo hình dạng, cũng xưng thời vàng ròng, bình thường thị trường giao dịch trên nói Mỹ kim đều là chỉ tiểu Kim. Hơn nữa bởi Mỹ kim công dụng cũng không chỉ chỉ là đem làm đảm nhiệm tiền giao lưu, có lúc dân được sự cùng rèn đúc sự cũng sẽ yêu cầu lấy kim làm tài liệu tiến hành luyện chế, vì lẽ đó đại kim có lúc cũng có thể trở thành tu đạo giới tiền.

Ngân lượng nhưng là chỉ bạc, cùng Mỹ kim như thế có đại Ngân cùng Tiểu Ngân phân chia. Đại Ngân hình như nguyên bảo, tiêu chuẩn trọng lượng ròng là mười lạng, tầm thường nói tới ngân lượng đều là chỉ đại Ngân. Mà Tiểu Ngân mới là chỉ bạc, cũng xưng tiền bạc, cái này cũng là giới trần tục tương đối thông thường giao dịch tiền, nhiều lấy ngoài tròn trong vuông tiền hình thức xuất hiện, tiêu chuẩn trọng lượng ròng là một hai.

Ngân lượng cùng Mỹ kim hối đoái tỉ lệ cơ bản là có định, thông thường một thời tiểu Kim có thể hối đoái một trăm lạng ngân lượng, cũng chính là mười thời bạc ròng, hoặc là một trăm viên tiền bạc.

Tiền đồng hình dạng cùng Tiểu Ngân như thế đều là ngoài tròn trong vuông tiền, có điều giới trần tục các phú thương càng yêu thích đem miết xung là miếng đồng, đồng tử, bởi vì nó là giới trần tục trung hạ tầng dân chúng giao dịch tiền, cũng là giới trần tục chân chính chủ lưu lưu thông tiền. Ở thế tục giới một cái tiền bạc có thể hối đoái một ngàn viên miếng đồng, thế nhưng ngược lại một ngàn viên miếng đồng nhưng cũng không có thể hối đoái một cái tiền bạc, thường thường yêu cầu 1,100 hoặc là 1,200 viên tiền đồng mới có thể đổi được một lượng bạc.

Mà Diệp Không liên lụy này chỉ đội buôn, bởi vì không phải làm cái gì loại cỡ lớn chuyện làm ăn, chỉ là chút khá là vụn vặt buôn đi bán lại, vì lẽ đó đi một chuyến hạ xuống đại khái cũng chỉ có thể kiếm lời mấy chục lượng bạc. Nếu là ngoại trừ hàng hóa thành phẩm, hành trình chi tiêu chờ thượng vàng hạ cám phí dụng sau, trên thực tế đội buôn bọn họ vệ có thể dẫn đến tiền cũng không nhiều, thường thường cũng là như vậy một, hai lượng bạc mà thôi.

Vì lẽ đó Diệp Không này ba viên tiền bạc lên tàu phí, đối với những hộ vệ này tới nói có thể coi là là một phen phát tài.

Phải biết, giới trần tục tầm thường ba thanh nhà một tháng chi tiêu cũng là một, hai lượng bạc mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 : Thổ sơn huyền

Thổ sơn huyền, là khoảng cách vạn rừng trúc người gần nhất thị trấn, cũng là tiêu an dẫn dưới chín thành một trong Hắc Sơn thành phạm vi quân hạt bên trong trọng yếu nhất một huyện.

Sự trọng yếu của nó cũng không chỉ chỉ là bởi vì toà này thị trấn phụ cận nắm giữ một cái mới khai thác không tới trăm năm mỏ vàng, cùng với khác một cái vừa khảo sát đi ra Ngân quặng. Chân chính trọng yếu chính là bởi vì vạn rừng trúc thượng lộ xuất hiện, thổ sơn huyền làm tiêu an dẫn mậu dịch trước chòi canh, đến từ an mới bốn dẫn nơi hết thấy hàng hóa cơ bản đều sẽ ngay đầu tiên hội tụ tới đây.

Cũng chính bởi vì vậy, vì lẽ đó thổ sơn huyền có địa lý ý nghĩa hầu như có thể nói là chỉ đứng sau Hắc Sơn thành.

Nếu không là Thần Châu trên đại lục hết thấy thành trì tuyên chỉ? đều có đặc thù yêu cầu, nói không chắc nơi này liền không phải thổ sơn huyền, mà là thổ sơn thành.

Có điều cũng chính vì như thế, vì lẽ đó thổ sơn huyền ngư long hỗn tạp, rất không giống bình thường thị trấn như vậy, chỉ phải một tên Thông Huyền cảnh người là có thể trấn được.

Thổ sơn huyền thực tế người nắm quyền, là một tên viên cảnh cường giả.

Thần Châu đại lục mấy đại cảnh giới phân chia bên trong, vào huyền sau khi là Thông Huyền, Thông Huyền sau khi mới là viên cảnh.

Nếu như nói vào huyền cảnh đối với tu đạo giới mà nói, chính là dường như trẻ con xem như trẻ sơ sinh. Như vậy viên cảnh, ở tu đạo giới bên trong mới tính được là trên là chân chính thành niên. Mà bị chen lẫn trong đó Thông Huyền cảnh, tối đa cũng có điều chính là một tên thân thể vừa trưởng thành thiếu niên mà thôi.

Thổ sơn huyền làm chỉ đứng sau Hắc Sơn thành trọng yếu khu vực, mà Hắc Sơn thành lại là tiêu an Hứa gia tuyệt đối phạm vi thế lực, như vậy phải một tên có tư cách chương quân một toà dưới thành dự bị tu sĩ trước tới quản lý, tự nhiên cũng không phải cái gì đáng giá khiếp sợ sự tình.

Ngóng nhìn thổ sơn huyền cái kia cùng huyền cái này hành chính cấp bậc hoàn toàn không tương xứng cao tường thành lớn, Diệp Không cặp mắt hồ hững bên trong rốt cục toát ra một tia thần thái khác thường.

Có kích động, có cảm khái, cũng có như vậy một tia bất an.

Làm đối với Thần Châu đại lục có phi thường đầy đủ hiểu rõ cùng nhận thức người, Diệp Không đương nhiên biết hẳn lúc trước thổ sơn huyền thiết kế phương án là trải qua vài cái phiên bản sửa chữa, thậm chí liền ngay cả thổ sơn huyền người nắm quyền kia tính nết, cũng là ở hẳn cùng thiết kế bộ đoàn đội nhiều lần thương thảo bên trong quyết định đi ra.

Một vị dã tâm rất lớn, không chế muốn rất mạnh, năng lực cũng tương tự xứng với hắn dã tâm, hơn nữa lòng dạ còn rất sâu viên cảnh cường giả.

Người như vậy, tự nhiên là rất không dễ tiếp xúc.

Nếu như có thể, Diệp Không cũng không muốn cùng người như vậy giao thiệp với.

Thế nhưng hắn biết, một khi hắn bước vào thổ sơn huyền chợ đêm, như vậy vị này người chương không tuyệt đối thì sẽ biết hắn đến. Thế nhưng Diệp Không lại không thể không đi tới nơi này chợ đêm, bởi vì trên tay hắn có đủ để có thể nói khoai lang bông tay đồ vật —— làm lại trúc ảo cảnh ngộ đến những linh dược kia, muốn phải chờ tới phát huy hiệu quả còn không biết cần muốn thời gian bao lâu, cho nên đối với Diệp Không mà nói, còn không bằng lấy ra bộ phận đến chuyển đổi thành trước mắt thứ cần thiết càng có lợi.

Hơn nữa trên tay hắn hai cái nạp vật túi, đều có trường sinh môn dấu ấn, trừ phi hắn cải thon dài học sinh môn công pháp, đem trong cơ thể Chân Nguyên tiến hành thay, nếu không thì một khi bị trường sinh môn người phát hiện, như vậy hắn sẽ trở nên phi thường phiền phức, vì lẽ đó hắn cũng dự định đem hai người này nạp vật túi xử lý xong.

Mà duy nhất có thể tiến hành loại này giao dịch, lại không cần lo lắng sẽ trên chợ bắt cứ phiền phức gì, cũng chỉ có chợ đêm.

Nhưng là, ở Thần Châu trên đại lục, cũng không phải nơi nào đều sẽ có chợ đêm loại này đặc thù sản giao dịch tồn tại.

Trên căn bản chợ đêm phân hai loại.

Một loại được gọi là di động chợ đêm, chỉ có ở đặc thù trường hợp, thời gian dưới mới sẽ mở ra. Loại này chợ đêm mở ra bình thường đều sẽ sớm tuyên bố thông báo, chỉ có những kia thu được mời nhân tài có tư cách tiến vào. Một loại khác nhưng là tồn tại với mỗi cái thành thị hoặc là một ít loại cỡ lớn trong thị trấn cố định chợ đêm, bọn họ thông thường đều là do thành thị thực quyền giả thao túng hoặc là ở sau lưng chỗ dựa. Có điều loại này chợ đêm tiến vào yêu cầu cũng không cao, chỉ cần người hiểu được trong đó phương pháp, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể tiến vào.

Thế nhưng cố định chợ đêm không thể so di động chợ đêm, thông thường di động chợ đêm mỗi lần mở ra tất nhiên đều sẽ có chân chính tinh phẩm hàng hóa xuất hiện, mà cố định chợ đêm có thể không đào đến thứ tốt, thì lại muốn xem từng người phúc duyên. Có điều cũng chính là bởi vì điểm này, vì lẽ đó cố định chợ đêm dựa theo quy mô, phục vụ đoàn người thực lực, chợ đêm tinh phẩm xuất hiện suất chờ chút, phân ra kim, Ngân, đồng, thiết cấp bốn phân chia, vì lẽ đó trên căn bản chỉ cần biết rằng cái này chợ đêm cấp bậc, cơ bản trên cũng là có thể rõ ràng cái này chợ đêm phục vụ đối tượng, tránh khỏi lãng phí thời gian.

Dù sao, các tu sĩ thời gian đều là phi thường quý giá, dễ dàng lãng phí không được.

Mà thổ sơn huyền, liền có một đồng cấp chợ đêm.

Cái gọi là đồng cấp chợ đêm, là chỉ nơi này thường thường sẽ xuất hiện viên cảnh tu sĩ thứ cần thiết, thậm chí tình cờ còn có thể có phá cảnh tu sĩ thứ cần thiết xuất hiện.

So sánh với Hắc Sơn thành đồng dạng là cái đồng cấp chợ đêm, thế nhưng Hắc Sơn thành người nắm quyền nhưng là một tên viên cảnh bảy tầng tu sĩ, Diệp Không tự nhiên càng nghiêng về ở thổ sơn huyền tiến hành mạo hiểm. Dù sao thổ sơn huyền vị này người nắm quyền ở bề ngoài bày ra thực lực chỉ có viên cảnh hai tầng mà thôi —— cứ việc Diệp Không biết, đối phương trên thực tế là giấu dấu, hắn thực lực chân thật là viên cảnh năm tầng, thế nhưng bất kể nói thế nào, nhất định phải so với Hắc Sơn thành an toàn chút.

Ở vào thành thời khắc, Diệp Không liền mang theo thanh dật cùng đội buôn người cáo biệt.

Dọc theo con đường này, Diệp Không cũng không có ra tay, hơn nữa vẫn luôn biểu hiện ra một loại thể nhược nhiều bệnh đáng dấp, xem ra lại như là chịu đến trọng thương như thế. Hành vi như vậy, xác thực ở rất lớn trình độ bỏ đi đội buôn bộ phận nghi ngờ, thế nhưng là cũng cũng rất dễ dàng gây nên đội buôn tham lam —— ở vạn rừng trúc thương lộ trên, những này đội buôn tình cờ khách mời một hồi giác cướp thổ phi cũng không phải chuyện gì

ngạc nhiên sự, chỉ cần đem đuôi xử lý sạch sẽ là được rồi.

Thế nhưng may mắn chính là, này chỉ đội buôn vẫn không có đối với Diệp Không ra tay, vì lẽ đó song phương ngược lại cũng ở chung vô sự.

Vốn là một lần bèo nước gặp nhau mà thôi, Diệp Không mang theo thanh dật rồi đi tự nhiên cũng không thể được đội buôn giữ lại loại hình.

Ở song phương tách ra sau, Diệp Không cố ý ở lâu thêm sau nửa canh giờ mới mang theo thanh dật vào thành.

Vào thành sau, Diệp Không mang theo thanh dật trước tiên đi té ngủ tạng miếu, sau đó lại cho thanh dật chọn mua một ít đồ giặt quần áo đồng thời ở một cái khách sạn đặt trước gian phòng sau, hẳn mới mang theo thanh dật đi tới chợ đêm.

Vốn là hẳn là định đem thanh dật ở lại khách sạn, có điều cân nhắc đến liền như thế bày đặt thanh dật một người cũng không quá an toàn, vì lẽ đó Diệp Không cuối cùng vẫn là mang theo nàng cùng rời đi.

Đi theo Diệp Không phía sau thanh dật, hiểu kỳ đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Làm một tên trẻ ăn mày, thanh dật nhiều nhất cũng là từng tới trong thôn ăn xin, như thị trấn bình thường đều sẽ có hộ vệ trông coi, căn bản là không thể bỏ mặc thanh dật như vậy ăn mày tiến vào. Mà thổ sơn huyền tuy rằng chỉ là một huyện, thế nhưng quy mô trên lại không có chút nào kém hơn thành thị, ở đây nhìn thấy các loại tất cả đối với chưa bao giờ tiến vào thành thanh dật mà nói, đều tràn ngập một loại khôn kể mới mẻ cảm, điều này làm cho nội tâm của nàng sinh ra một loại vì diệu cảm giác hưng phấn.

Tầng đá lát thành trên đường phố, đại đa số đều là quần áo sạch sẽ, sạch sẽ nam nam nữ nữ. Một số ít người, bọn họ quần áo càng ngăn nắp, diêm lệ, tinh cò còn có mấy vị mặt sau theo người hầu hỗ trợ nhắc theo đồ vật hoặc là che dù.

Ở đường phố hai bên, là đủ loại cửa hàng, có cửa hàng tao nhã giản dị, có cửa hàng phục trang đẹp đẽ, có cửa hàng xa hoa tinh xảo. Những này cửa hàng hay là bán đồ vật khác nhau, thế nhưng nơi cửa hồ hết chiều khách hầu bàn làm cho người ta cảm giác nhưng là như thể ồn ào náo nhiệt. Đi theo Diệp Không bên người thanh dật, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn hai bên trái phải cửa hàng cùng người đi đường, còn có bên trong những kia đặt tại rìa đường quán nhỏ tử.

Người đi trên đường cũng không vội vàng, nhưng cũng không giống thanh dật trước đây nhìn thấy thôn dân như vậy thản nhiên, ngược lại ở đường phố này trên hết thấy người đi đường đều có một loại phần chân phồn thịnh đáng dấp. Bất kể là hồ hết vẫn là thương thảo, hay hoặc là là trò chuyện, mỗi trên người một người đều ở tỏa ra một loại thanh dật chưa từng gặp sức sống.

Cho đến giờ phút này, thanh dật nội tâm mới có một loại đây mới thực sự là thế giới cảm giác.

Nhìn thanh dật trên mặt thần thái, Diệp Không nhẹ nhàng đưa tay đặt ở đầu của nàng trên, sau đó xoa xoa tóc của nàng.

Bởi vì cho tới nay dinh dưỡng không đầy đủ nguyên nhân, thanh dật phát chất cũng không được, mò lên cảm giác khá giống cò khô. Tuy nói từ khi theo Diệp Không này hơn nửa tháng, thanh dật thức ăn đã có cải thiện, không đến nỗi lại giống như kiểu trước đây ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, thế nhưng trên thực tế thể chất thay đổi cũng không thể nhanh như vậy thấy hiệu quả, dựa theo Diệp Không phỏng chừng nhanh nhất cũng đến một năm trở lên điều dưỡng mới được.

Có điều đây là lấy giới trần tục phương thức đến tính toán, tu đạo giới đương nhiên cũng có một chút đặc thù điều dưỡng thủ đoạn, chỉ là vậy cần đan dược phối hợp mới được.

"Có phải là cảm thấy, những chỗ này rất đẹp?" Diệp Không cười nói.

"Ừm!" Thanh dật gật đầu lia lịa, trong mắt nhỏ tất cả đều là không hề che giấu chút nào mừng rỡ cùng hưng phấn.

"Sau đó ngươi sẽ phát hiện, nơi này cũng chỉ đến như thế mà thôi." Diệp Không cười nói, "Thế giới này phi thường rộng lớn, chúng ta hiện tại nhìn thấy, có điều chỉ là một góc mà thôi. Có điều một ngày nào đó, ta sẽ đi khắp thế giới này, xem khắp cả tất cả mỹ cảnh."

"Ta cũng vậy." Thanh dật mở miệng nói rằng, âm thanh có chút, nghe tới càng như là đang làm gì bảo đảm.

Diệp Không trên mặt vẫn mang theo mỉm cười, cũng không có đối với thanh dật câu nói này làm ra đánh giá. Có điều hẳn biết, thanh dật hiện tại câu trả lời này chỉ là không biết hẳn mới vừa nói là có ý gì: "Sau đó a, ngươi sẽ có ngươi mục tiêu của chính mình cùng nguyện vọng."

Còn nhỏ tuổi thanh dật như hiểu mà không hiểu nhìn Diệp Không, cũng không biết lời này ý tứ.

Thế nhưng nàng cũng không có phản bác hoặc là đi biện giải cái gì.

Nàng chỉ biết là, sự phụ nói, khẳng định là chính xác.

Bởi vì trước đây ở trong thôn thời điểm, hẳn liền không chỉ một lần nghe có người đã nói như vậy.

Diệp Không liền như thế mang theo thanh dật một bên đi dạo nhai, một bên hướng về chỗ cần đến đi đến.

Đó là một nhà mở ở hẻm nhỏ vắng vẻ bên trong bàn bạc.

Cửa lớn mở rộng, màu trắng vải màn trên viết một to bằng cái đầu đánh cược tự.

Mà ở ngoài cửa lớn thì lại bày đặt một tấm bàn vuông, bên cạnh bàn bốn cái trên băng ghế ngồi mấy vị tướng mạo hung ác đại hán, trên bàn bày đặt mấy chung tửu cùng mấy đĩa nhắm rượu ăn sáng, mấy người này tiếng ồn ào dù cho là đứng ngõ nhỏ ở ngoài Diệp Không cùng thanh dật cũng đều có thể nghe được rõ rõ ràng ràng.

Tựa hồ là chưa từng gặp có người sẽ mang theo đứa nhỏ đến bàn bạc, này mấy cái sắc mặt của đại hán có vẻ hơi hiếu kỳ.

Có điều Diệp Không nhưng là biết, này mấy cái xem ra thô lỗ hung ác người trong, kỳ thực có một vị nhưng là chân chính thuộc về tu đạo giới người, hơn nữa thực lực còn không thấp. Tâm thường vào huyền cảnh tu sĩ nếu là cho rằng nơi này chỉ là giới trần tục một nhà phổ thông bàn bạc, muốn muốn đi qua mò điểm chỗ tốt, chỉ sợ là rất khó gặp đến ngày thứ hai Thái Dương.

Đảm nhiệm Diệp Không dựa vào đến hơi hơi gần chút thì, một tên trong đó đại hán lông mày chọn một hồi, sau đó hần liền giơ tay bên cạnh bàn mấy người khác, một mình tới đón.

"Bằng hữu, có chút lạ mặt a." Tên này đại hán giống như chậm thực nhanh, vài bước đường liền đi xong gần mười mét khoảng cách, ngăn ở Diệp Không trước mặt.

"Tôi thử ra tay khí." Diệp Không cười cợt.

"Nói thế nào?" Tên này đại hán cũng nở nụ cười.

"Muốn chơi điểm khá là đặc thù." Diệp Không cũng không có bị đối phương có ý tán mát ra khí thế dọa đến, "Tỷ như loại kia không nhìn người, chỉ xem phúc duyên."

"Loại này bãi, có thể không phải người bình thường có thể đi vào." Tên này đại hán nhếch nhếch miệng, lộ ra miệng đầy răng vàng, "Có thể có đề cử người?"

Diệp Không biết, nếu như là ở (truyền thuyết) bên trong, như vậy player là cần phải hoàn thành một loạt nhiệm vụ sau, mới có thể bắt được liên quan với chợ đêm tin tức, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, đây quả thật là là phải có đề cử người đề cử mới có thể biết được này chợ đêm phương pháp. Có điều đó là game vì là hạn chế player tiền độ vì lẽ đó đặc biệt làm được cản trở, ở cái này thế giới chân thật bên trong, có thể không cái này hạn chế, hơn nữa Diệp Không cũng không tâm tư đi làm những kia chân chạy "Nhiệm vụ", cho nên trực tiếp nhảy qua những kia rườm rà bước đi, đi tới điểm cuối.

"Không có." Diệp Không lắc đầu.

Đại hán khề cau mày, dựa theo quy củ, không có đề cử người, là không thể biết được chợ đêm tồn tại, vì lẽ đó bình thường hỏi đề cử người, kỳ thực chính là một câu vết cắt mà thôi. Nhưng là hần lại không nghĩ rằng, trước mắt người đàn ông trung niên này lại thật không có đề cử người, nhưng là rồi lại một mực biết cái này thổ sơn chợ đêm, điều này làm cho hần có chút không biết nên xử lý như thế nào. Bởi vì dựa theo quy củ, cái gọi là người tới là khách, bọn họ mở cửa làm ăn, nhất định phải là muốn thả người đi vào.

Tựa hồ là nhìn ra đại hán do dự cùng xoắn xuýt, Diệp Không cười cợt: "Yên tâm, ta mang theo một đứa bé đây, cũng không thể gây ra chuyện gì đến. . . Hơn nữa, ta tuy rằng không có đề cử người, nhưng cũng không đại biểu ta cái gì cũng không hiểu. Trong này quy củ, ta là biết đến."

Nói như thế đồng thời, cũng móc ra một thỏi ngân lượng lạng lẽ kín đáo đưa cho tên này hán tử: "Cho các anh em mua chút rượu uống."

Đại hán lạng lẽ nhìn lướt qua, này một thỏi bạc ròng để hần khá là động lòng, liền chỉ chân chờ một giây sau, trên mặt liền đổi một bộ nụ cười: "Hóa ra là Kim lão bản đề cử người, vậy thì không thành vấn đề. Ta bây giờ mang ngài đi phòng hảo hạng, hoàn cảnh nơi đây càng tốt hơn một chút, có điều không điểm tay tức giận vẫn là nhanh chóng ra đến đúng lúc."

"Làm phiền." Diệp Không chấp tay, mang theo thanh dật đi theo phía sau của đối phương đi vào bàn bạc bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11 : Thổ sơn chợ đêm

Cùng ở tên tráng hán này phía sau, xuyên qua bàn bạc nội đường sau, Diệp Không cùng thanh dật đi tới một chỗ chỗ dựa thiên thính.

Thổ sơn huyền xây dựa lưng vào núi, nhiều lần xây dựng thêm sau khi, bây giờ càng là đem hai cái mỏ quặng lấy quặng trắng đều nhét vào đến bức tường trong phạm vi, vì lẽ đó thổ sơn huyền có một phần kiến trúc kỳ thực chính là đào không ngọn núi bên trong.

Thổ sơn chợ đêm chính là ở đây sao một chỗ đào không ngọn núi bên trong, chỉ có điều bởi vì giao dịch lượng cùng lượng người đi vắng đề, vì lẽ đó chỗ này chợ đêm là xây dựng ở lòng đất. Cửa ra đứng là có mười mấy, thế nhưng toàn bộ chợ đêm lối vào chỉ có một, vậy thì là trước mắt cái này mở ở hẻm nhỏ vắng vẻ bên trong bàn bạc thiên thính.

Tên kia tráng hán ở đem Diệp Không cùng thanh dật mang tới thiên thính cửa sau, đưa cho Diệp Không hai cái màu đen toàn thân đầu bóng: "Ta chỉ có thể đưa các ngươi tới đây, sau khi đi vào tự nhiên sẽ có người cho các ngươi mở cửa... . Cái khác quy củ, cũng không cần ta nhiều lời đi."

"Cảm ơn." Nhìn đối phương muốn nói lại thôi đáng đáp, Diệp Không chỉ là khẽ gật đầu, nhưng cũng chỉ tiếp nhận một cái.

Nhìn đối phương lộ ra vẻ nghi hoặc, Diệp Không cười đem thanh dật ôm lên, sau đó mới phủ thêm cái này toàn thân đầu bóng.

Loại này đầu bóng, do đó đặc thù vật liệu luyện chế mà thành, chủ yếu công dụng cũng chỉ có một: Che đậy người khác nhận biết.

Chợ đêm cùng bình thường thị trường giao dịch khác nhau, ở đây sẽ không có người hỏi dò người hàng hóa lai lịch, lại càng không có người quan tâm người thân phận và địa vị. Đương nhiên, cũng không bài trừ một ít xác thực người có dụng tâm khác, thế nhưng chợ đêm bình thường đều sẽ bố trí loại cỡ lớn ức chế trận pháp, để phòng ngừa có người ở đây ý mạnh hiếp yếu. Mà như Diệp Không cùng thanh dật trên người cái này toàn thân đầu bóng, trên thực tế cũng là một loại khác bảo hiểm biện pháp.

Dù sao, ở không biết người tướng mạo tính hướng, muốn nhắm vào một người tự nhiên không phải một chuyện dễ dàng.

Nguyên bản Diệp Không mang theo thanh dật mà đến, kỳ thực là rất nguy hiểm một loại hành vi, nếu như có người đối với Diệp Không lòng mang ý đồ xấu, như vậy là có thể từ thanh dật đứa trẻ này thân hình suy đoán ra rất nhiều manh mối. Điềm này cũng là tên kia đại hán sẽ lộ ra muốn nói lại thôi đáng đáp nguyên nhân, dù sao Diệp Không cho hắn một thời bạc rỗng, coi như đối với hắn mà nói cũng gần như tương đương với hơn hai tháng chi tiêu.

Có điều đang nhìn đến Diệp Không cử động sau, hắn đứng là an tâm không ít.

Loại này toàn thân đầu bóng phi thường rộng lớn, mà thanh dật thân hình cũng khá là nhỏ, bị Diệp Không ôm ở trước ngực, chỉ cần nàng không lộn xộn cũng không dễ dàng nhìn ra. Tuy rằng tên đại hán cũng không hiểu tại sao Diệp Không phải mạo hiểm mang như thế một đứa bé đến chợ đêm, có điều chuyện như vậy hắn đương nhiên sẽ không mở miệng hỏi dò, vì lẽ đó rất nhanh sẽ cáo từ rồi đi.

Ôm thanh dật, Diệp Không đẩy ra thiên thính cửa lớn, vừa liếc mắt liền thấy bên trong gian phòng có một tên đồng dạng khoác toàn thân đầu bóng người đang xem thư.

Đối với Diệp Không đến, đối phương cũng không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ là đưa tay chỉ một hồi cửa phòng đối diện mà thôi. Có điều theo đối phương động tác, toát ra đến luồng khí thế kia lại vẫn để cho Shawn cảm thấy một trận hồi hộp.

Thông Huyền cảnh.

Loại khí tức này trên áp chế, là một loại rất tốt thực lực tuyên dương, từ một loại ý nghĩa nào đó xác thực có thể để tránh cho rất nhiều phiền phức.

Diệp Không gật đầu hồi thăm, sau đó liền mang theo thanh dật mở ra một bên khác cửa phòng, một cái nổi thẳng dưới nền đất cầu thang liền như thế không hề che lấp hiện ra ở trước mặt bọn họ.

Đen kịt mà âm lãnh cầu thang đường nối, để thanh dật có vẻ hơi vi bất an. Thế nhưng từ Diệp Không trên người truyền đến loại kia cảm giác ấm áp, ngược lại cũng làm cho nàng trong lúc vô tình trở nên an tâm xuống, cái cảm giác này đối với thanh dật mà nói có chút xa lạ, thế nhưng nàng cũng không bài xích cái cảm giác này, ngược lại cảm thấy có chút ấm áp.

Đi ngang qua thật dài cầu thang đường nối sau khi, Diệp Không rất nhanh sẽ đi tới một nhà đá.

Nhà đá cũng không lớn, ngoại trừ Diệp Không hạ xuống cầu thang ở ngoài, chỉ có ở vào phía trước một tấm cửa sắt. Bên trong thạch thất có hai tên đồng dạng khoác toàn thân đầu bóng hoàn toàn không nhìn ra giới tính, tuổi tác, thân phận, thực lực người, đối với Diệp Không đến, hai người này đều không hề nói gì phí lời, chỉ là đơn giản bàn giao một hồi nơi này chỉ có thể vào không thể ra, muốn rời khỏi liền muốn tìm chợ đêm bên trong giao dịch người phụ trách, hắn sẽ an bài đường nối rồi đi.

Đối với những này thiết lập, Diệp Không tự nhiên cũng không xa lạ gì, hắn gật gật đầu sau liền đẩy ra cửa sắt.

Ở cánh cửa sắt này sau khi, là một to lớn động đá không gian.

Cố gắng là phòng theo thổ sơn huyền kiến trúc cách cục, cái này động đá không gian bị cách ra có vài đường phố, mỗi điều đường phố hai bên đều có cửa hàng. Những cửa hàng này đều là một ít có thực lực tu đạo giới cao thủ ở đây mở môn điểm, bọn họ tự nhiên là có đặc thù nhập hàng con đường, hay là bán đồ vật cũng không thể xem như là tinh phẩm, thế nhưng chỉ ít thắng ở nguồn cung cấp đầy đủ ổn định, không cần lo lắng khuyết hàng.

Đương nhiên, vì để tránh cho một ít không cần thiết cạnh tranh phiền phức, những cửa hàng này đại đa số bán đồ vật không giống nhau.

Cùng mặt đất loại kia ồn ào, náo nhiệt, ánh nắng tươi sáng hoàn cảnh khác nhau, cái này chợ đêm bởi vì xây dựng ở lòng đất động đá không gian, vì lẽ đó có vẻ phi thường tối tăm, chỉ có ánh huỳnh quang thảo tản mát ra yếu ớt hào quang rọi sáng chu vi, có điều cũng là chỉ là tránh khỏi người đi đường va chạm nhau trình độ mà thôi. Ngoài ra nơi này cũng không có hầu bàn ở mời chào khách mời, càng không có loại kia hí lên lực kiệt tiếng rao hàng cùng cò kè mặc cả âm thanh.

Toàn bộ chợ đêm, cho thanh dật cảm giác đầu tiên chính là âm trầm cùng ngọt ngào, làm cho nàng có một loại thờ không nổi cảm giác.

"Thả lỏng." Cảm giác được trong lồng ngực thanh dật run rẩy, Diệp Không nhẹ giọng nói rằng, "Người muốn quen thuộc cái cảm giác này, bởi vì sau đó nói không chắc người muốn chính mình tới chỗ như thế."

"Ta?" Thanh dật âm thanh có chút khẽ run, toát ra khó có thể tin ngờ điệu.

"Àn, cái này cũng là người muốn bước vào tu đạo giới lớp phải học." Diệp Không ôn nhu nói, "Vì lẽ đó lần này, ta mới sẽ mang người tới chỗ như thế và chạm xã hội."

"Ta... Ta biết rồi!" Thanh dật cắn chặt hàm răng, tận lực để cho mình âm thanh nghe tới không như vậy run rẩy cùng sợ sệt.

Biết tâm lý này bầu không khí trong thời gian ngắn là không có cách nào thay đổi, vì lẽ đó Diệp Không cũng không nói gì nữa, hẳn chỉ là thoáng điều chỉnh một hồi tư thế, để thanh dật có thể ngóc đầu càng thoải mái chút, sau đó liền bắt đầu đi vào chợ đêm những này đường phố.

Bởi vì mục tiêu sáng tỏ, vì lẽ đó Diệp Không cũng không có ở những cửa hàng này bên trong lãng phí thời gian, hẳn chỉ là dựa vào lối vào cửa hàng ánh huỳnh quang thảo, liền đại thể trên đã phân biệt ra được những cửa hàng này thu mua cùng bán phạm vi.

"Ta có một nhóm linh dược muốn yếu xuất thụ." Bước vào một nhà môn điểm, Diệp Không đi thẳng vào vấn đề nói rằng.

"Là cái gì?" Trong cửa hàng một tên đồng dạng ăn mặc đầu bông chường quỹ hồi một tiếng.

Diệp Không cũng không nói nhảm, trực tiếp lấy ra một khối ngọc bích trúc trúc tâm.

"Một kim bính hoặc là một viên huyền cảm đan." Nhìn thấy Diệp Không trong tay khối này ngọc bích Trúc Trúc tâm, tên này chường quân đồng dạng không nói nhảm.

"Ba kim bính hoặc là một viên Huyền Nguyên đan." Diệp Không không chút do dự trả giá.

Huyền cảm đan cùng Huyền Nguyên đan, tuy rằng vẹn vẹn chỉ là kém nhau một chữ, thế nhưng trên thực tế nhưng là hai loại công hiệu tuyệt nhiên khác nhau linh đan.

Người trước là một cấp nhị phẩm linh đan, là vào huyền cảnh tu sĩ dùng cho khôi phục chân nguyên trong cơ thể linh đan, xem như là một loại trị liệu dùng linh đan. Tuy nói cũng có thể coi như tài nguyên tu luyện, thế nhưng hiệu quả cực kỳ yếu ớt, một viên huyền cảm đan đại khái cũng sẽ cùng với một tên vào huyền tu sĩ thu nạp thiên địa linh khí một phút hiệu quả.

Mà người sau, nhưng là một cấp ngũ phẩm linh đan. Huyền Nguyên đan mặc dù không cách nào như huyền cảm đan như vậy thành vào huyền tu sĩ cung cấp Chân Nguyên trên khôi phục hiệu quả, thế nhưng nó có linh khí ẩn chứa lượng lại đủ để so với được với vào huyền tu sĩ thu nạp thiên địa linh khí một phút hiệu quả. Từ trên bản chất mà nói, đây là một loại tu luyện dùng linh đan.

"Nơi này là chợ đêm." Đối với Diệp Không trả giá, trong cửa hàng chường quân phát sinh một tiếng không hề che giấu chút nào khinh bỉ tiếng cười.

Tuy nói Diệp Không trong tay này viên ngọc bích trúc trúc tâm chỉ có trăm năm thành phần, thế nhưng ngọc bích trúc vô luận nói như thế nào cũng là hàng thật đúng giá cấp ba linh thực, dùng đảm nhiệm vật liệu chế tác được linh đan, trên căn bản hoặc là là cấp hai cao phẩm hoặc là liền dứt khoát là cấp ba phẩm chất, giá trị vô luận nói như thế nào cũng không thể thấp đi nơi nào. Nếu là bất được bình thường trên thị trường bán, như vậy một khối trúc tâm chỉ ít liền có thể đổi một viên cấp hai ngũ phẩm Chân Nguyên đan.

Thế nhưng liền như tên này chủ quán nói tới.

Nơi này là chợ đêm.

Muốn ở chợ đêm bên trong giao dịch hàng hóa, lai lịch tự nhiên là không sạch sẽ, nếu không thì lại cái nào yêu cầu ở chợ đêm bên trong bán?

Vì lẽ đó điều này cũng làm cho nhất định những này ngọc bích Trúc Trúc tâm thụ giới, không thể cao đi nơi nào.

Mặc kệ là giá thu mua vẫn là tiêu thụ giới, đều là như vậy.

Trừ phi vị ông chủ này có phương pháp có thể đem những này ngọc bích Trúc Trúc tâm bắt được chính quy nơi tiêu thụ, bằng không nếu như ở này chợ đêm bên trong qua tay tiêu thụ, như vậy giá cả cũng là so với Diệp Không cái này định giá hơi cao một chút: Đại khái cũng là trị ngũ kim bính, hoặc là một viên một cấp bát phẩm huyền linh đan.

Có điều đối mặt tên này chủ quán trào phúng, Diệp Không cũng đồng dạng trả lời lấy một tiếng cười gằn: "Chính bởi vì nơi này là chợ đêm, vì lẽ đó ta

mới sẽ phải cầu cái giá này. Một đồng cấp chợ đêm, có hứng thú thu loại vật liệu này, cũng không chỉ người một nhà."

"Chờ một chút." Nhìn Diệp Không không chút do dự xoay người rời đi, tên này chủ quán hiển nhiên có chút ngồi không yên.

Dựa theo Diệp Không chào giá, hẳn mặc dù sẽ ít đi không ít lợi nhuận, thế nhưng trong đó lợi nhuận cũng không phải không tồn tại, hơn nữa có thể thao túng không gian cũng thực tại không nhỏ.

Như linh đan thứ này, giá trị do đó cấp bậc, phẩm chất đến phân chia.

Dường như tu đạo giới mỗi cái cảnh giới như thế, linh đan cũng là dựa theo mỗi tam phẩm làm một cấp chế độ chia làm phẩm chất thấp, trung phẩm, cao phẩm ba loại phẩm chất. Thế nhưng ngoại trừ cấp bậc ở ngoài, một viên linh đan phẩm chất cũng chiếm cứ phi thường trọng yếu phán đoán tiêu chuẩn.

Nắm Huyền Nguyên đan tới nói, tuy nói nó có thể thành vào huyền tu sĩ tiết kiệm 15 phút thời gian tu luyện, thế nhưng thời gian này nhưng là một di động trị. Nếu là phẩm sắc rất tốt, như vậy thậm chí rất có thể có thể tiết kiệm khoảng hai mươi phút, nhưng nếu là phẩm chất đối lập độ chênh lệch, như vậy khả năng cũng chỉ có thể tiết kiệm khoảng mười phút, liền một phút đều không có.

"Người có bao nhiêu?" Tên lão bản này lại mở miệng nói rằng, "Phẩm chất có thể bảo đảm sao?"

"Trăm năm phân." Diệp Không cũng không nhiều, hơn nữa nghe tới phi thường tiếc tự, đây là hẳn hết sức tạo nên đến một loại thân phận, ngược lại có toàn thân đầu bóng che lấp, chỉ cần không phải viên cảnh cường giả, căn bản là không cách nào xuyên thấu qua đầu bóng nhận biết che giấu, vì lẽ đó Diệp Không cũng không để ý dùng loại này hung hăng thái độ đến giao thiệp, "Nếu như người muốn bắt phẩm hàng đến qua loa lấy lệ ta, vậy cho dù, ta đối với phẩm chất có yêu cầu... . Coi như không phải rất tốt, cũng nhất định phải là tiêu chuẩn trị."

Nghe được Diệp Không, tên này cửa hàng ông chủ động tác hiển nhiên dừng lại một chút, rõ ràng là hẳn điểm tiểu tâm tư kia bị Diệp Không vạch trần.

Có điều rất nhanh, hẳn liền lại khôi phục như cũ: "Có thể... . Như vậy người có bao nhiêu?"

"Năm trăm." Diệp Không ngắn gọn thẳng thắn nói rằng.

Số lượng ấy, nhưng là lại một lần đề tên này cửa hàng ông chủ sững sốt, hiển nhiên hẳn không có dự liệu được Diệp Không có lớn như vậy lượng. Hẳn thậm chí bắt đầu hoài nghi, Diệp Không có phải là một Vương Phủ đệ tử, trộm một Vương Phủ tồn kho chạy đến chào hàng.

Trên thực tế, Diệp Không nắm giữ lượng muốn so với tên lão bản này tương đương càng nhiều.

Hẳn nhưng là trực tiếp đoạt tân trúc ảo cảnh tiếp cận một phần ba trữ hàng. Nếu như không phải hẳn nạp vật túi không gian không đủ, như vậy tân trúc ảo cảnh chỉ sợ cũng là thật sự không một chút nào còn lại. Thế nhưng lớn như vậy lượng, coi như là Diệp Không cũng không dám toàn bộ đều bán tháo đi ra, đặc biệt là hẳn còn dự định bán Bích Linh đan ba loại khác tài liệu chính. Có điều những này, hẳn cũng không tính vào hôm nay toàn bộ xử lý xong mà là dự định tiêu tốn một quãng thời gian chậm rãi tiêu hóa xử lý, nếu không thì kẻ ngu si đều biết trong này có vấn đề.

Song phương theo như nhu cầu mỗi bên sau, Diệp Không cũng không làm dừng lại, xoay người liền rời đi.

Có điều phía sau ngơ ngơ còn truyền đến cửa hàng ông chủ âm thanh: "Vị bằng hữu này, nếu như sau đó người còn có như vậy hàng hóa, ưu tiên lo lắng tới ta, giá cả tuyệt đối sẽ không bạc đãi người."

Nghe nói như thế, Diệp Không trong lòng cười lạnh một tiếng, thế nhưng là cũng không có làm ra bất kỳ cái gì đáp lại.

Loại này rõ ràng mua bán lỗ vốn, hẳn cũng chỉ có thể làm lần này mà thôi, này hay là bởi vì hẳn hiện tại xác thực cần gấp những tư nguyên này, nếu không thì Diệp Không càng muốn giữ lại chờ sau này mình có cơ hội hôn lại tay luyện chế Bích Linh đan.

"Tiếp đó, chúng ta trước tiên đi tán thị bên kia nhìn." Diệp Không ôm thanh dật, sau đó thấp giọng nói rằng, "Một hồi nếu như người cảm thấy có cái gì thú vị đồ vật, nếu mà muốn liền trực tiếp mở miệng, bây giờ làm sư cũng coi như là hơi nhỏ tiền."

"Có thật không?" Nghe được Diệp Không, thanh dật rất là hiếm thấy tạm thời lãng quên chợ đêm bên trong âm trầm ngọt ngào, có chút tiểu hưng phấn nói.

"Đương nhiên." Diệp Không gật gật đầu, "Chỉ cần là người vừa ý, chúng ta liền đều mua lại."

Thanh dật trong mắt, có sáng sủa hào quang đang lấp lánh.

Chương 12 : Tán thị

Cái gọi là tán thị, là chỉ tán tu môn mượn chợ đêm hoàn cảnh ở đây bãi quán vỉa hè, thông tục xưng hô chính là tán tu môn thị trường giao dịch.

Có điều đám players thể càng yêu thích xưng thành chợ bán đồ cũ.

Loại này thị trường giao dịch buôn bán không thể so cửa hàng như vậy có công khai yết giá, đa số thời điểm chỉ cần buôn bán song phương đồng ý, như vậy giao dịch coi như thành lập. Có điều bởi tán thị ra sao hàng hóa đều có khả năng xuất hiện, có lúc cũng sẽ xuất hiện một ít bán gia không hiểu việc quý hiếm hàng hóa, đương nhiên cũng không thiếu bán gia nắm một ít rác rưởi nguy mạo thành quý hiếm hàng hóa bán ra, vì lẽ đó giao dịch song phương là thiệt thòi là kiếm lời vậy thì toàn bằng song phương từng người bản lĩnh.

Nhưng cũng chính là bởi vì loại này tương tự với đào bảo vật như thế hành vi rất có gai kích thích, vì lẽ đó tán thị thường thường đều đặc biệt náo nhiệt, hầu như có thể nói là tiếng người huyên náo, tràn ngập một loại tươi tốt độ hot. Không giống cửa hàng nhai bên kia, khiến người ta cảm thấy hoàn toàn không còn gì để nói áp lực, khắp nơi đều có vẻ đặc biệt âm trầm, tĩnh mịch.

Bị Diệp Không ôm vào trong ngực thanh dật, rất là kinh ngạc nhìn trước mắt tình cảnh này.

Còn nhỏ tuổi nàng, thực sự có chút không thể nào hiểu được, tại sao chỉ cách nhau một bức tường, thế nhưng làm cho người ta cảm giác nhưng là như cách nhau một trời một vực.

"Chúng ta một than một than đi dạo, ngươi nếu là có cái gì cảm thấy thú vị hoặc là đồ vật đặc biệt, liền nói cho ta." Diệp Không nói khẽ với thanh dật nói rằng, tiểu tử gật gật đầu, không nói gì, thế nhưng Diệp Không biết ánh mắt của nàng đã bị trên sạp hàng những kia rục rờ muốn màu hàng hóa hấp dẫn lấy.

Trên sạp hàng hàng hóa, đại đa số đều là niên đại không đủ được liệu hoặc là phẩm chất cực sai linh đan, nếu không chính là hao tổn nghiêm trọng linh khí, hơn nữa lập lại tính cực cao. Bất quá đối với này bộ phận, những tán tu này môn cũng rất có một bộ: Nếu như bọn họ chào hàng đồ vật đã có đồng hành đang bán, như vậy bọn họ liền sẽ chọn cách xa nhau khá xa vị trí bày sạp, tránh khỏi không cần thiết ác ý cạnh tranh.

Liên tục mười mấy sạp hàng cuồng hạ xuống, Diệp Không cũng không có phát hiện vật gì tốt, liền ngay cả thanh dật tựa hồ cũng không có cái gì để mắt đồ vật.

Có điều muốn nói hoàn toàn không có thu hoạch, ngược lại cũng không đến nỗi.

Trong quá trình này, Diệp Không phát hiện mình có thể đối với phần lớn item tiến hành giám định. Mà thông qua nhiều lần thực tiễn, Diệp Không cơ bản xác định chính mình cái này giám định năng lực nhất định phải xây dựng ở đối với item tựa hồ có nhất định nhận thức trình độ trên. Thế nhưng cái này nhận thức phán định nhưng cũng không hạn chế với tự thân học thức, nói cách khác nếu như có người bên ngoài nói cho Diệp Không cái này hàng hóa lai lịch, như vậy Diệp Không như thường có thể phát động "Giám định" cái này bị động năng lực.

Trước ở một cái hàng xén trên, Diệp Không liền phát hiện một thanh hao tổn vô cùng nghiêm trọng Trường Dao vũ khí.

Thân đao tràn đầy rỉ sét, xem ra tàn tạ không thể tả, có điều từ rỉ sét bên dưới mơ hồ hiện lộ ra mấy cái phù văn nhưng là để cái này vũ khí xem ra có một loại đặc biệt ý nhị, trong lúc mơ hồ cũng có cực kỳ yếu ớt cảm giác mạnh mẽ toả ra.

Điều này làm cho Diệp Không một lần hoài nghi đây là một cái pháp khí, bởi vì liền ngay cả hấn ở kiểm tra cái này vũ khí thời điểm, hấn trong vồng mạc cho thấy đến hình ảnh cũng là vài cái dấu chấm hỏi.

Ngay ở Diệp Không chần chờ bất định thời điểm, tên kia tán tu nhưng là bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu này món vũ khí, hơn nữa còn một mực chắc chắn đây là một cái hàng thật đúng giá pháp khí, chỉ là bị hao tổn nghiêm trọng, chỉ có thể phát huy ra gần như tạp phẩm pháp khí hiệu quả, nhưng vẫn có cơ hội chữa trị Vân Vân.

Sau đó sau một khắc, để Diệp Không cảm thấy thần kỳ một màn liền xuất hiện.

Nguyên bản hấn trong vồng mạc nổi lên cái kia mấy cái dấu chấm hỏi, rất nhanh sẽ cho thấy tương quan chi tiết cận kề, để Diệp Không biết được này món vũ khí là một thanh tạp phẩm linh khí —— càng trào phúng chính là, nguyên bản đây là một cái hạ phẩm linh khí, thế nhưng người tán tu này tựa hồ là vì là hết sức xây dựng hiệu quả, mạnh mẽ đem này món vũ khí mài mòn thành tạp phẩm linh khí: Giá trị không chỉ có không có lên cao, trái lại còn hạ thấp.

Về phần hấn nói tới có cơ hội chữa trị lời giải thích, Diệp Không càng là trí một trong cười: Vồng mạc Thượng Thanh sở biểu hiện, cái này linh khí không có chữa trị độ khả thi.

Cái gọi là nói nhiều sai nhiều, đại khái chính là chỉ tình huống như vậy.

Thở son chợ đêm nói thể nào cũng là một đồng cấp chợ đêm, nơi này tán thị quy mô đã không coi là nhỏ, thế nhưng ngoại trừ lập lại tính ở ngoài, trên thực tế tán trong thành phố đồ vật cũng không coi là nhiều. Chỉ chốc lát sau, Diệp Không cũng đã đi dạo xong hơn một nửa cái tán thị, thế nhưng hấn lại

vẫn là một món đồ cũng không có mua.

Có "Giám định" cái này bị động năng lực, Diệp Không tự nhiên không thể sẽ bị lừa bị lừa.

Những kia chính hắn cũng đoán không được đồ vật, hắn cũng sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế dụ khiến đối diện than chủ mở miệng giới thiệu, mà chỉ cần than chủ mở miệng giới thiệu, như vậy những thứ đồ này là thật hay giả hắn cũng là rõ ràng rành rành. Nhưng nếu như liền ngay cả than chủ chính mình cũng không biết đồ vật, Diệp Không thì lại sẽ thấp giọng tuân hỏi một chút thanh dật, chỉ tiếc thanh dật đối với những thứ đồ này đều là lắt đầu biểu thị không có hứng thú —— nàng không hiểu những thứ đồ này, phán đoán yêu thích thuần túy là những thứ đồ này có hay không đẹp đẽ.

Diệp Không cũng không bắt buộc những này, ngược lại tán trong thành phố chân chính có thể đào đến bảo bối tỷ lệ còn chưa đủ một phần trăm, thuần túy là xem nhân phẩm.

Tuy nói hắn hiện tại cũng coi như là cái tiểu phú ông, nhưng là hắn bây giờ còn có một đồ đệ phải nuôi, phương diện này tài nguyên cho hắn nhiều hơn nữa hắn đều sẽ không ngại nhiều.

"Xem ra, hắn là không vật gì tốt đây." Diệp Không tiếp tục đi dạo, đồng thời cũng nói khẽ với thanh dật nói rằng, "Như vậy, làm thành lần đầu tiên tới tán thị tham quan, ngươi có muốn hay không mua một cái vật kỷ niệm đây?"

"A..." Thanh dật âm thanh rất nhỏ, có vẻ hơi chần chừ, "Thật sự... Có thể không?"

"Đương nhiên." Diệp Không cười gật đầu.

"Muốn!" Thanh dật vui vẻ nói.

"Vậy chúng ta liền lại cưỡng một hồi."

Diệp Không cười cợt, tiếp tục ở tán trong thành phố đi dạo, có điều lần này tâm thái cùng trước lại có rất lớn khác nhau.

Trước Diệp Không còn muốn nỗ lực ở đây đào đến một ít thứ hữu dụng, thế nhưng rất đáng tiếc ngày hôm nay tán thị không vật gì tốt, đừng nói là hạ phẩm linh khí, liền ngay cả linh khí đều không có vài món còn tất cả đều là tạp phẩm, vật như vậy Diệp Không đương nhiên sẽ không thấy hợp mắt. Mà linh đan loại hình, bởi phẩm chất nguyên nhân, vì lẽ đó Diệp Không cũng cũng không tính ở tán thị trên mua, tuy rằng giá cả so với cửa hàng nhai bên kia muốn tiện nghi rất nhiều. Một viên tiêu chuẩn phẩm chất Huyền Nguyên đan có thể đổi hai viên hạ phẩm Huyền Nguyên đan.

Dựa theo hiệu quả mà nói, chính là do 15 phút biến thành hai mươi phút. Thế nhưng cân nhắc đến đan độc lưu lại ảnh hưởng, trừ phi là những kia phi thường cùng vào huyền tu sĩ, hay hoặc là là đối với mình lên cấp Thông Huyền cảnh không có lòng tin gì cùng hi vọng người, bằng không sẽ không có người làm chuyện ngu xuẩn như thế.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, dùng linh đan là yêu cầu khoảng cách thời gian, trong thời gian ngắn không cách nào liên tục dùng nhiều viên linh đan, đặc biệt là phẩm chất càng kém linh đan dùng khoảng cách thời gian liền càng dài. Nếu như mạnh mẽ trong khoảng thời gian ngắn dùng nhiều viên linh đan, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì độc phát thân vong, đây là tu đạo giới vô số tu sĩ tổng kết ra huyết lệ giáo huấn.

"Ồ?" Đi dạo bên trong, thanh dật đột nhiên mở miệng hô một tiếng, "Sur phụ, cái kia rất đẹp."

"Cái nào?" Diệp Không nhất thời liền dừng bước, nhìn chung quanh một hồi chu vi.

Theo thanh dật mở miệng chỉ thị phương vị, Diệp Không rất nhanh sẽ đi tới một quầy hàng trước.

Cái này bị thanh dật coi trọng đồ vật, là một nhánh màu sắc điểm lệ trầm gài tóc: Trâm thủ là một đoá không biết tên năm biện hoa, cánh hoa bộ phận toàn thể hiện hồng nhạt, thế nhưng cánh hoa cuối cùng nhưng là màu trắng, càng tới gần Hoa Nhị màu sắc càng điểm lệ, mãi đến tận Hoa Nhị đỏ tươi như máu. Thế nhưng có thể rõ ràng nhìn ra Hoa Nhị bộ phận trên có mười ba điểm chỗ trống, mặt trên nguyên bản hẳn là khảm nạm có mười ba viên chừng hạt gạo vật, chỉ là không biết bởi vì nguyên nhân gì mà mất đi.

Trâm cái ước chừng 5 tấc không tới, do hai cái màu vàng giao Xà Bàn toàn quán quanh hình thành, đầu rắn nơi lẫn nhau xen kẽ xoay quanh ở trâm thủ trên đoá hoa.

Diệp Không cho rằng này chi trâm gài tóc là kim chế, thế nhưng nắm lấy tay thì mới phát hiện, này chi trâm gài tóc lại toàn thân là ngọc chế!

Hơn nữa một vệt kỳ quái cảm giác quen thuộc cũng làm cho hắn cảm thấy có chút vi diệu.

"Ra giá đi." Diệp Không trong vòng mặc, ngoại trừ cho thấy này chi trâm gài tóc có tạp phẩm linh khí trình độ ở ngoài, cái khác tất cả đều là cùng một màu dấu chấm hỏi, điều này làm cho Diệp Không rất rõ ràng vật này giá trị chỉ sợ sẽ không tiểu.

Đương nhiên, chân chính gây nên hắn hứng thú, là thanh dật cũng đối với này chi trâm gài tóc biểu hiện ra hứng thú.

"Năm bình huyền linh đan." Than chủ cũng không ngần đầu lên nói rằng.

Bình thường chứa đựng linh đan bồn chứa do đó Không Thạch điều khắc thành đặc thù bình thuốc, dựa theo linh đan tương tính khác nhau, bình thuốc có thể đựng nạp số lượng cũng không giống nhau. Như một cấp bát phẩm huyền linh đan, tiêu chuẩn bình đựng dung lượng chính là mười hai viên, loại

linh đan này được hiệu có thể rút ngắn vào huyền tu sĩ ít nhất nửa canh giờ khổ tu, dùng khoảng cách là sáu cái canh giờ, năm bình vừa vận là một tháng dùng lượng, có thể rút ngắn một tên vào huyền tu sĩ ít nhất ba mươi canh giờ khổ tu.

"Này định giá cao." Diệp Không khẽ nhủ mảy, từ này chi trầm gài tóc trên tần mát ra khí tức đến xem, đúng là miễn cưỡng đạt đến linh khí trình độ, nhưng cũng chỉ là tạp phẩm linh khí mà thôi, "Này trầm gài tóc liền hạ phẩm linh khí tiêu chuẩn đều rất miễn cưỡng."

"Nữ Mat sẽ đồng ý ra cái giá này." Ý tứ, chính là này trầm gài tóc cực kì đẹp đẽ, nữ Mat môn rất tình nguyện vì là cái này về ngoài mà chịu thua.

Có điều Diệp Không có thể không nhắc bấy này: "Tạp phẩm linh khí là ra sao trình độ, ta không nói cũng người cũng rõ ràng. Huống chi đây là chi trầm gài tóc, cũng không phải chủ lưu bình khí, như này trầm gài tóc là hạ phẩm linh khí như vậy còn nói được... Chi trị giá một bình huyền linh đan đồ vật coi như có cái khác bổ trợ điều kiện cùng nhân tố, cũng sẽ không vượt qua ba bình huyền linh đan."

"Vậy người ra cái giá." Trầm mặc chốc lát, tên này than chủ mới chậm rãi mở miệng nói rằng.

"Hai bình đi."

"Ít nhất ba bình... Hoặc là người có một viên tịnh độc đan, cũng được." Than chủ chần chờ chốc lát, có điều mới lên tiếng nói, thế nhưng tựa hồ là biết mình mở Jane Eyre hơi cao hơn, vì lẽ đó lại bổ sung nói rằng: "Nếu như là ba bình huyền linh đan, người có thể ở ta sạp hàng tiền nhiệm ý lại chọn một món đồ. Nếu như người có tịnh độc đan, nơi này tất cả mọi thứ đều quy người."

Tịnh độc đan, đó là so với huyền linh đan càng quý giá linh đan, cấp bậc là cấp hai cửu phẩm, công hiệu là có thể tịnh chế tuyệt đại đa số độc tố, dù cho coi như dù cho không cách nào tịnh chế độc tố, cũng có thể kèm chế độc tố khuếch tán cùng biến hóa. Loại linh đan này phối hợp cấp ba trở xuống tu luyện linh đan dùng hiệu quả càng cao hơn, bởi vì nó có thể hóa giải cấp hai linh đan ở tu sĩ trong cơ thể tích lũy lắng đọng độc tố.

Diệp Không quét một hồi tên này than chủ hàng hóa, cũng không nhìn thấy vật gì tốt, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ thất vọng. Đừng nói không đáng Diệp Không dùng tịnh độc đan đổi, coi như là ba bình huyền linh đan hẳn đều cảm thấy có chút không đáng.

Bị Diệp Không ôm vào trong ngực thanh dật tuy rằng không có mở miệng nói cái gì, thế nhưng nàng hơi nắm chặt tay nhỏ vẫn là bán đi tâm tình của nàng, có thể thấy nàng xác thực rất yêu thích này chi trầm gài tóc, chỉ là nàng không có mở miệng ồn ào, vậy đại khái cùng nàng cho tới nay trẻ ăn mày trải qua có quan hệ.

Đối với thanh dật loại tâm thái này biến hóa, hẳn lại quá là rõ ràng.

Cũng được.

Diệp Không khẽ cười một tiếng, đang chuẩn bị mở miệng mua lại này chi trầm gài tóc thì, dư quang của khoe mắt nhưng là quét đến sạp hàng một bên một cái được thảo, nụ cười trên mặt nhất thời liền cứng lại rồi.

Hắn đã biết này chi trầm gài tóc là thứ đồ gì.

Hai giao tranh Long trầm.

Lúc trước Diệp Không cho (truyền thuyết) bên trong thiết kế một cái nào đó cái duy nhất nhiệm vụ cuối cùng khen thưởng. Tuy rằng mới bắt đầu vào tay : bắt đầu này chi trầm gài tóc chỉ là tạp phẩm linh khí, thế nhưng thắng ở đồ chơi này là khá là hiếm thấy có thể thăng cấp đạo cụ, vì lẽ đó này trầm gài tóc cuối cùng thành phẩm là một cái pháp bảo hạ phẩm, hơn nữa còn là quý giá nhất công phòng một thể hình pháp bảo!

Hầu như là Diệp Không nhớ tới này chi trầm gài tóc lại lịch thời điểm, hẳn trong vòng mạc liên quan với này chi trầm gài tóc số liệu cũng nhất thời sản sinh ra biến hóa.

(hai giao tranh Long trầm (nghiêm trọng tổn hại), tạp phẩm linh khí, thoáng tăng lên thủy hành năng lực nhận biết.)

Nhìn vòng mạc trên giới thiệu, Diệp Không than nhẹ một tiếng: Còn đúng là phi thường thích hợp thanh dật đồ đầu.

Tên tiểu tử này phúc duyên quả nhiên không phải thoải.

Có điều giờ khắc này, Diệp Không cũng coi như biết tại sao tên này than chủ lúc nói chuyện đều là mang một loại sầu bi ngữ khí.

Bởi vì nếu như không thông qua nhiệm vụ phân đoạn mạnh mẽ đạt được cái này đạo cụ, cái kia cùng muốn chết không khác nhau gì cả —— cái này đạo cụ gửi địa điểm tự nhiên là một đặc thù học sinh thành độc lập phó bản, phó bản bên trong tràn ngập đủ loại cạm bẫy cơ quan cùng quái vật, chỉ có thông qua nhiệm vụ phân đoạn đạt được phó bản địa đồ, mới có thể trình độ lớn nhất lần tránh những cạm bẫy này cơ quan, đồng thời ở cuối cùng thu được bảo vật thì sẽ không phát động độc tố cạm bẫy.

Tên này than chủ muốn huyền linh đan cùng tịnh độc đan hiển nhiên cũng không phải cho mình dùng.

Chính như huyền cảm đan loại này trị liệu linh đan có thể xem là tu luyện linh đan dùng như thế, huyền linh đan loại tu luyện này linh đan tự nhiên có thể đảm nhiệm trị liệu linh đan dùng. Huyền linh đan có thể sản sinh lượng lớn linh khí, đem những linh khí này dùng cho hấp thu chính là tu luyện, nhưng nếu chi là lợi dụng linh khí đến chống lại hoặc là áp chế thương thế bên trong cơ thể chuyển biến xấu, như vậy cũng tương tự có thể đưa đến trị liệu hiệu quả, chỉ có điều người bình thường sẽ không như thế làm mà thôi, dù sao tu luyện linh đan được hiệu đương nhiên sẽ không có trị liệu linh đan tốt như vậy.

Thế nhưng ở một số khá là tình huống đặc thù, huyền linh đan có khả năng phát huy hiệu quả tuyệt đối muốn so với trị liệu dùng linh đan càng tốt hơn.

Diệp Không nhìn phía tên này than chủ vẻ mặt, đã có chút đồng tình: Ẩn giấu đến như vậy thâm ngoan ý người cũng có thể tìm ra, không biết nên nói người hạnh vẫn là bất hạnh.

"Ồ? Đây cây trâm thật là đẹp." Đột nhiên, một thanh âm đánh gãy Diệp Không tâm tư, "Ra giá đi."

"Năm bình huyền linh đan." Than chủ không chút nghĩ ngợi liền lập tức mở miệng, "Hoặc một viên tịnh độc đan."

"Ta muốn." Đồng dạng, cái kia đột nhiên mở miệng âm thanh cũng là không chút nghĩ ngợi liền ném ra năm cái bình thuốc, sau đó đưa tay liền hướng về Diệp Không trên tay trâm cài tóc chớp tới.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13 : Người có bệnh

Sư phụ giá lâm toàn văn xem tác giả: Mộc ngư lưu miêu gia nhập giá sách

Một bàn tay nhỏ non mịn, nắm lấy trâm thủ, chỉ là vẫn chưa có thể như này con nhu đề chủ nhân suy đoán như vậy, đêm này chi trâm cài tóc thuận lợi lấy đi.

"Buông tay!" Nhu đề chủ nhân hiển nhiên có chút tức giận, cái kia thanh âm khàn khàn đều có thể nghe ra không hề che giấu chút nào tức giận tâm tình.

Áo bào đen có thể che đầy viên cảnh trở xuống tu sĩ nhận biết, tự nhiên là bởi vì mặt trên có chứa loại nhỏ trận pháp hiệu quả, mà pháp trận này hiệu quả còn mang vào có vận vẹo âm thanh hiệu quả. Bất kể là ai nói ra âm thanh, đều sẽ bị vận vẹo thành một loại khàn khàn tiếng nói. Thế nhưng áo bào đen, nhưng sẽ không thay đổi một người hình thể, vì lẽ đó nếu như không cẩn thận bộc lộ ra cái gì đặc thù, vậy cũng là người vấn đề của chính mình.

Chỉ xem này con da dẻ trắng như tuyết nhũn tay nhỏ, Diệp Không liền biết đối diện là một vị nữ Mat, hơn nữa tuổi e sợ không lớn.

"Mọi việc cũng phải nói cái tới trước tới sau đi." Diệp Không trầm giọng nói rằng, tuy rằng áo bào đen sẽ vận vẹo thanh âm của một người, thế nhưng ngữ khí thái độ nhưng cũng không sẽ bị thay đổi.

"Tới trước tới sau?" Tên này nữ Mat tính khí hiển nhiên có chút kiêu căng, "Tốt, người trở ra lên năm bình huyền linh đan sao? . . . Vậy cũng sao."

Nói như thế đồng thời, nàng lại tung một bình huyền linh đan: "Vậy ta liền ra sáu bình. Bốn tiểu thư những khác không nhiều, chính là loại linh đan này nhiều."

"Người rất ngu xuẩn." Diệp Không khẽ lắc đầu, trong thanh âm có không hề che giấu chút nào châm chọc.

"Người nói cái gì?" Tên này nữ Mat âm điệu cất cao mấy phần, chu vi đã bắt đầu có người vọng hướng bên này.

Ở tán thị bên này sẽ lên phân tranh cũng không hiếm thấy, có lúc vì là một món đồ thậm chí rất có thể sẽ dẫn tới một lần loại nhỏ hỗn chiến. Vì lẽ đó chợ đêm ở tán thị quản lý phương diện tự nhiên cũng là rơi xuống công phu, thấy bên này có phân tranh dấu hiệu, chu vi đã bắt đầu có vài tên tương tự với thị vệ như thế người bắt đầu xúm lại lại đây.

Diệp Không không để ý đến tên này nữ Mat kêu gào, hấn chỉ là quay về tên kia than chủ nói rằng: "Ta có thể trừ độc."

Tên kia than chủ động tác, rõ ràng dừng lại một chút, tiếng nói của hắn có chút run rẩy: "Người nói chính là thật sự? Người là. . . Đan sư?"

"Người không cần phải để ý đến thân phận của ta, thế nhưng nếu như người muốn dựa vào huyền linh đan đến áp chế loại kia độc tố, ta có thể rất phụ trách nói cho người, không thể." Diệp Không âm thanh lạnh lùng mà bình tĩnh, "Tịnh độc đan cũng tương tự không thể. . . Muốn hoàn toàn loại bỏ loại kia độc tố, người yêu cầu chính là Ích Độc Đan."

"Ích độc. . ." Tên này than chủ âm thanh, tràn ngập một loại khôn kể cay đắng.

Ích Độc Đan, là so với tịnh độc đan càng cao cấp giải độc linh đan, chúc cấp năm thất phẩm. Loại linh đan này đã không chỉ chỉ là giải độc đơn giản như

vậy, thậm chí có thể hữu hiệu miễn dịch một số khu vực độc tố chờ chút, giá trị tự nhiên cũng không phải tịnh độ đan có thể so sánh với.

"Vậy người nói người có biện pháp. . ." Tên này than chủ, lại như là một chết chìm người ôm hiểm họa còn sót lại hy vọng cuối cùng, "Ta. . . Không trả nổi Ích Độc Đan tiền."

"Biện pháp của ta rất tinh tiền." Diệp Không đương nhiên biết nói sao tinh tiền, cái kia nhiệm vụ tương quan phân đoạn hẳn đều tham dự thiết kế, tự nhiên biết rất nhiều thứ.

"A." Bên cạnh nữ Mat lại một lần nữa phát sinh xem thường tiếng cười lạnh, "Người cho rằng người là thánh thủ sao? . . . Ta ra mười bình huyền linh đan, này chỉ trăm gài tóc ta muốn!"

Câu nói sau cùng, nàng thái độ đã có vẻ phi thường cứng rắn.

"Ta sai rồi." Diệp Không thái độ trở nên càng càng lạnh lùng, "Người không chỉ có ngu xuẩn, còn phi thường vô tri."

"Người. . ." Nữ Mat không thể từ Diệp Không trong tay cướp đi trăm gài tóc, điểm này chỉ ít chứng minh thực lực của nàng nên cùng Diệp Không gần như, hoặc là không bằng Diệp Không. Bị Diệp Không như vậy kích thích bên dưới, nàng đã tức giận đưa tay nhắm thẳng vào Diệp Không, hơn nữa tâm tình hiện ra nhưng đã rất khó tự kiềm chế.

Diệp Không không để ý đến tên này kiêu căng nữ Mat, hẳn chỉ là quơ quơ trong tay trăm gài tóc.

Tên kia than chủ tựa hồ làm một hít sâu động tác, sau đó mới mở miệng nói rằng: "Xin lỗi, này chỉ trăm gài tóc ta bán cho hân. . . Những này huyền linh đan, xin mời thu hồi."

Nói như thế, cũng đem sáu bình huyền linh đan đẩy trả lại tên kia nữ Mat, sau đó hân bắt đầu thu thập từ bản thân quầy hàng, đồng thời còn không quên quay về Diệp Không nói rằng: "Vị này các hạ, ngài hiện tại có được hay không? Chúng ta có phải là. . ."

Đối với Diệp Không xưng hô, cũng dùng tới kính xưng.

"Có thể, chúng ta đi thôi." Diệp Không cầm trong tay trăm gài tóc thu hồi, ở dưới hắc bào kín đáo đưa cho thanh dật, tiểu tử rất là cao hứng nắm chặt trong tay trăm gài tóc.

Tên kia nữ Mat tựa hồ rất bất mãn trước mắt kết cục, nhưng là ở chợ đêm nơi này nàng cũng không có cách nào làm ra cái gì, dù sao giao dịch đã hoàn thành, nếu như nàng còn muốn tiếp tục gây sự, xui xẻo như vậy người khẳng định là nàng. Bởi vậy nàng cũng chỉ có thể cắn giận thả câu tiếp theo không quá quan trọng lời hung ác, sau đó xoay người rời đi.

"Thanh dật, người sau đó có thể không thể trở thành như nàng như vậy vô tri, ấu trĩ, biết không?" Diệp Không nhìn cái kia nữ Mat bóng lưng, sau đó nói khẽ với thanh dật nói rằng, "Như người như vậy, thông thường đều là sống không lâu. . . Sur phụ cũng không muốn nhọc nhằn khổ sở đem người bồi dưỡng sau khi đứng lên, bởi vì người tự thân ngu muội mà chôn vùi tốt đẹp tiền đồ."

"Ta biết rồi, sur phụ." Thanh dật gật gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ phi thường chăm chú.

Diệp Không thoả mãn gật gật đầu.

Thanh dật tuy rằng bởi vì quá khứ trải qua, cả người hiện ra đến mức dị thường miễn cảm cùng cảnh giác, đối với người ngoài trời sinh có một loại cảm giác không tín nhiệm, thế nhưng Diệp Không cũng không có cảm thấy những này có cái gì không tốt, chỉ ít những kinh nghiệm này có thể làm cho nàng sau đó ngăn chặn bị người lừa dối độ khả thi —— tu đạo giới không phải là một cái gì hiền lành địa phương. Mà ngoài ra, thanh dật cả người liên đường như giấy trắng bình thường sạch sẽ, Diệp Không phi thường hài lòng điểm này, bởi vì chuyện này ý nghĩa là hân có thể tùy ý ở trên mặt này tiến hành bôi lên.

A, muốn dạy dỗ ra một vị ra sao tính cách đệ tử thật đây?

Diệp Không đối với này cũng là rất khổ não đây.

"Người còn có bao nhiêu huyền linh đan." Cùng ở tên này than chủ phía sau, Diệp Không mở miệng hỏi.

"Còn còn lại mười viên." Tên này than chủ không rõ vì sao, suy đoán Diệp Không đại khái là muốn thu phí, dù sao nếu như thật sự dựa theo Diệp Không nói muốn giải độc yêu cầu một viên Ích Độc Đan, như vậy chỉ là một cái tạp phẩm linh khí hiển nhiên là không đủ thanh toán phí dụng, vì lẽ đó khẽ cắn răng, tiếp tục mở miệng nói rằng, "Có điều nếu như tập hợp một tập hợp, ta nên có thể lấy ra mười lăm. . . Không, mười bảy viên huyền linh đan!"

Rất nghèo.

Đây là Diệp Không đối với tên này than chủ đánh giá.

"Không đủ, ít nhất yêu cầu hai mươi bốn viên huyền linh đan mới có thể ngăn chặn độc tố khuếch tán." Diệp Không yên lặng tính toán một chút thời gian, sau đó khẽ lắc đầu, "Không có Ích Độc Đan, muốn loại bỏ cái kia độc tố, chúng ta liền cần trả lời một chuyển mộ huyết. . . Cũng còn tốt người hái một cái thi độc hoa, nếu không coi như là ta cũng không có cách nào có thể không thông qua Ích Độc Đan giải độc."

"Ngài quả nhiên biết!" Tên này than chủ âm thanh biến hóa đến kích động dị thường.

Hai giao tranh Long trâm pháp bảo này là một vị khác đại tu luyện chế cho mình đạo lữ hộ thân pháp bảo, thế nhưng bởi vì một số nguyên nhân dẫn đến hai người tao ngộ kẻ thù trọng thương truy sát, tuy đem hết toàn lực giết ra khỏi trùng vây, thế nhưng nữ Mat vẫn là chết. Liền tên này đại tu liền lưu lại pháp bảo này làm nữ Mat Y Quan trùng, còn có hai người bọn họ hải tử, một thân một mình đi báo thù, kết cục đương nhiên không thể nào đẹp đẽ.

Mà con trai của bọn họ, cũng bởi vì một số nguyên nhân vẫn không có bước vào tu đạo giới, liền như thế sinh sôi sinh lợi hạ xuống, đúng là cũng hình thành một thôn trang nhỏ làng xóm quy mô.

Lúc đó trong game cái kia Ân Tàng Nhiệm Vụ phát động điều kiện, chính là muốn ở trong thôn trang nhỏ này đem độ thiện cảm xoay đến tôn kính, đồng thời hoàn thành một liên quan với trưởng thôn hồi ức trước trí điều tra nhiệm vụ, mới có thể nhận được cái này duy nhất nhiệm vụ. Đương nhiên, Diệp Không lúc trước vì là game thú vị tính, cũng không có cưỡng chế thiết lập game nhất định phải thông qua nhiệm vụ phương thức đến giải tỏa, người nếu là nhân phẩm đầy đủ thật mà sớm phát hiện cái này mộ huyết, người như thường có cơ hội bắt được pháp bảo này, để mặt sau làm nhiệm vụ người tay không mà quay về.

Trước mắt cái này than chủ, hiển nhiên chính là bất ngờ phát hiện cái này mộ huyết, thế nhưng là không tốt như vậy nhân phẩm có thể đủ tất cả thân trở ra.

Rất nhanh, hai người liền rời đi cái này lòng đất chợ đêm.

Xuất hiện ở chợ đêm thì, muốn đem trên người đầu bông trả lại chợ đêm người, Diệp Không cũng là vào lúc này, mới phát hiện tên này than chủ lại là một tên nữ Mat.

Có điều thực lực của đối phương, so với Diệp Không đúng là phải mạnh hơn không ít, đã đạt đến vào huyền tám tầng, khoảng cách Thông Huyền cảnh cũng không coi là xa xôi. Có điều nếu như không có phần này thực lực, e sợ cũng không dám xông vào vào cái kia trong mộ huyết thăm dò —— đối phương nói vậy là bị trong mộ huyết cái kia cũng chẳng mạnh mẽ lắm quái vật cùng cạm bẫy kích phát lòng tự tin, lại không lưu ý đến nguy hiểm lớn nhất kỳ thực là ở mộ huyết cuối cùng bảo tàng nơi.

Nhìn Diệp Không ôm thanh dật như thế một đứa bé, tên này tuổi ở ba mươi có hơn nữ Mat lông mày cũng không khỏi cau lên đến. Không có đầu bông che chở, nàng tự nhiên là nhìn ra Diệp Không thực lực, nhưng cũng bởi vì như thế cho nên nàng đối với Diệp Không tự tin cũng biến thành không quá cao: "Thật sự. . . Không thành vấn đề sao?"

"Nếu như người không tin nhiệm ta, như vậy ta cảm thấy chúng ta cũng không cần thiết tiếp tục." Diệp Không không để ý chút nào hồi đáp, "Này chi cây trâm ta có thể trả lại cho người."

"Không không, ta không phải ý này." Tên này nữ Mat hiển nhiên hoảng loạn, vội vã dừng tay, "Ta chỉ là. . . Người trúng độc, là ta đệ đệ. Nếu như lúc đó ta không phải lòng tham muốn này chi trâm gài tóc, đệ đệ ta hẳn cũng không biết. . . Không biết. . ."

"Không sao." Diệp Không trầm giọng nói rằng, "Ta không tiện lắm đứng ra, có điều ta này có chút vật liệu, người cảm đối trả lời một ít huyền linh đan. Có hai mươi bốn viên huyền linh đan, đại khái đầy đủ chống đỡ, chỉ cần chính hãn không tìm đường chết liền không có vấn đề gì."

Diệp Không suy tư chốc lát, lấy ra đại khái trị tám viên huyền linh đan dược liệu cho tên này nữ Mat.

Những tài liệu này khá là đa dạng, cũng không phải đơn độc một loại, có điều toàn bộ đều là sản xuất với tân trúc ảo cảnh bên trong đồ vật, chỉ có điều cũng không phải tân trúc ảo cảnh chủ yếu bồi dưỡng cái kia bốn loại cấp ba linh thực. Giống như vậy phụ được, ở chợ đêm bên trong đan bán cũng không đáng bao nhiêu tiền, có điều nếu như bắt được chính quy thị trường, đúng là đầy đủ tập hợp mấy viên huyền linh đan —— cho tới liệu sẽ có bị ép giá loại hình, vậy thì không phải Diệp Không yêu cầu cân nhắc chuyện.

Rất nhanh, tên này nữ Mat sẽ trở lại.

Nàng không hề nói gì, trực tiếp trả lại Diệp Không tám viên huyền linh đan, cái này thu hoạch để Diệp Không hơi có chút kinh ngạc.

"Bên trong có vài cây phẩm so sánh lẫn nhau tốt ngân hạnh, chừng quỹ so với ta so sánh thực."

Thoại không có nói quá nhiều, thế nhưng rất ít vài câu cũng đã đem ý tứ biểu đạt đến mức rất rõ ràng, tên này nữ Mat hiển nhiên cũng là từng trải cùng kinh nghiệm phong phú người. Vốn là Diệp Không lấy ra cái kia mấy viên phẩm so sánh lẫn nhau tốt ngân hạnh, chính là sợ những vật khác giá trị quá thấp, tập hợp bất mãn bày viên huyền linh đan, có điều theo như cái này thì tên này nữ Mat vẫn có chút thủ đoạn.

Hai người đều không nói nhảm, Diệp Không đi theo nữ Mat phía sau hướng về thổ sơn huyền một chỗ nhà dân đi đến.

Căn cứ tên này nữ Mat giới thiệu, Diệp Không biết nàng gọi Lưu kỳ, nàng đệ đệ cùng nàng cùng tên khác nhau tự, gọi Lưu Kỳ.

Hai người đều là tán tu.

Cái này giới thiệu để Diệp Không không khỏi đối với Lưu kỳ nhiều liếc mắt nhìn, bởi vì không có ai so với hãn càng rõ ràng "Tán tu" hai chữ này đại biểu hàm nghĩa.

Nói trắng ra, tán tu chính là không sư phụ, không tài nguyên, không hậu trường ba không nhân viên. Bọn họ không chỉ có muốn tự mình tìm tòi công

pháp, đi tới rất nhiều đường rẽ, liền ngay cả đồ thiết yếu cho tu luyện tài nguyên cũng đều cần tự mình nghĩ biện pháp thu được, có thể nói mỗi một bước tiến bước đều nương theo rất nhiều máu lệ.

Mà trước mắt cái này nữ Mat, tuổi nhiều nhất không vượt qua ba mươi lăm tuổi, cũng đã có vào huyền tám tầng thực lực, phần này thiên phú coi như là ở danh môn vọng tộc bên trong, cũng thuộc về đáng giá tông môn gia tộc bồi dưỡng nhân vật.

Phải biết, Diệp Không bây giờ thân thể này chủ nhân, cũng là quá ba mươi tuổi, thế nhưng thực lực cũng chỉ có vào huyền bốn tầng, hơn nữa còn là quá an Triệu gia con cháu đích tôn.

Hơi hơi kinh ngạc với Lưu kỳ thiên phú, Diệp Không đối với Lưu Kỳ hứng thú cũng đại một chút.

Đi theo Lưu kỳ phía sau, ba người rất nhanh sẽ đi tới Lưu kỳ chỗ ở nhà dân.

Nhà dân cũng không lớn, chính là một chỗ có chứa tiền đình độc lập tiểu viện.

Trong viện có đồ vật hai cái phòng nhỏ cùng với một độc lập phòng xá.

Nguyên bản Lưu kỳ tỷ đệ hai là ở tại hai cái trong sương phòng, thế nhưng từ khi Lưu Kỳ trúng độc sau liền chuyển tới khoảng cách phòng nhỏ xa hơn một chút độc lập phòng xá bên trong.

Lưu kỳ không có giải thích nguyên nhân, thế nhưng Diệp Không nhưng là biết tại sao.

Đi tới phòng xá trước, Diệp Không cùng Lưu kỳ còn chưa mở môn mà vào, cũng đã nghe thấy được một luồng mùi hôi dị vị.

Lưu kỳ cùng Diệp Không đều có tu vi tại người cũng còn tốt, Thanh Dật Tài mới vừa vừa nghe tới dị vị cũng đã nôn mửa không ngừng, sắc mặt càng là hơi biến thành màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 : Há mồm uống thuốc

Diệp Không chừng kinh phun một cái, tay phải đột nhiên vung lên, chừng phong uyển như bão táp xem như tàn phá mà ra, trong không khí thậm chí mãnh đến vang lên một thanh âm bạo chấn vang lên.

Kình phong bạo ngược, bỗng nhiên rung ra bão táp đem thâm thấu tràn ngập đến trong không khí độc khí toàn bộ quét đi sạch sành sanh. Thế nhưng đối với phòng xá cửa phòng nhưng không có bất kỳ phá hoại, này cỗ bạo phong ở đến cửa phòng trước thì nhưng là đột nhiên hóa thành một tia gió nhẹ, nhẹ phẩy mà qua.

Lưu kỳ nhìn thấy Diệp Không hiển lộ này một tay, rốt cục đem nội tâm cái kia một tia xem thường triệt để thu hồi.

Nàng kinh ngạc với Diệp Không đối với Chân Nguyên lại có như thế nhỏ bé lực chừng không, không biết chân chính nên khiến người ta khiếp sợ, nhưng là Diệp Không này một tay chừng pháp.

Xé gió chừng, Thiên Nhai sơn trang ba môn cơ sở võ học một trong, cũng là phá không chừng tinh giản chừng pháp.

Cùng mộc Vương Phủ tứ phương đao pháp, Tuyết sơn kiếm phái sương lạnh kiếm quyết, trường sinh môn chết quyền cùng tà kiếm quyết đều là đồng nhất đẳng cấp võ học chiêu thức.

Duy nhất khác nhau chính là, xé gió chừng ở Thiên Nhai sơn trang thường có "Khó học khó tinh" câu chuyện. Mà Diệp Không này một tay xé gió chừng, bất kể là lực chừng không tỉ mỉ trình độ vẫn là ra tay thì uy thế trình độ, nói đắm chìm mười mấy năm e sợ đều sẽ không có người hoài nghi, bởi vì dù cho là Thiên Nhai sơn trang tu luyện xé gió chừng nhiều năm tới tứ đệ tử, e sợ đều không có cách nào làm được như Diệp Không như vậy hạ bút thành văn.

Một chừng tàn ra trong không khí tràn ngập độc tố, Diệp Không thân hình lóe lên, liền mang theo thanh dật rút khỏi mấy chục bước xa. Trong cơ thể Chân Nguyên hướng về thanh dật trên người quét qua, nhất thời liền đem hết thủy độc khí toàn bộ bài trừ đi ra, điều này cũng may là thanh dật chỉ là hút vào một điểm độc khí mà thôi, nếu không thì e sợ hậu quả sẽ trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Lưu kỳ nhìn thanh dật rơi vào trầm tư, chỉ cần không phải người mù liền có thể có thể thấy Diệp Không đối với thanh dật coi trọng.

Cái kia chỉ từ trên tay nàng mua đi chải tóc, hiện tại liền bị thanh dật nắm ở trên tay, nếu như không phải thanh dật tóc quá ngắn không có cách nào bần lên, hiện tại chỉ sợ cũng là cấm ở tóc của nàng bên trong. Nhưng là phải biết, vô luận nói như thế nào vậy cũng chỉ là một nhánh tạp phẩm linh khí, lấy thanh dật chỉ là phẩm nhân thân căn bản là không cách nào mượn dùng mặt trên sức mạnh, càng không cần phải nói điều động.

Nghĩ tới đây, Lưu kỳ không khỏi khẽ thở dài: Nếu là nàng lúc trước cũng có như thế một lời của phụ thân. . .

Có điều một hơn ba mươi tuổi hán tử mang theo một sáu, bảy tuổi con gái, này tựa hồ cũng không cái gì kỳ quái. Lưu kỳ đã đem Diệp Không xem là giống như chính mình là cái ở tu đạo giới gian nan gãy dựa tán tu, chỉ có điều nàng là mang theo đệ đệ, mà Diệp Không là mang theo con gái. Nghĩ như vậy, Lưu kỳ đột nhiên cảm thấy Diệp Không là thật sự phi thường không dễ dàng, nhìn về phía ánh mắt của hắn cũng nhu hòa mấy phần, đại khái là cái gọi là mẫu tính hào quang tràn lan.

Diệp Không vừa căn dặn xong thanh dật không nên lộn xộn, trước tiên nghỉ ngơi thật tốt dưới, quay đầu lại nhìn thấy Lưu kỳ cái kia một mặt nhu hòa đáng đáp, hắn cũng là một mặt mừng bức.

Lẽ nào là cái kia độc khí tỏa ra ở thế giới này sản sinh cái gì hắn không biết dị biến?

Diệp Không về mặt toát ra cảnh giác thận trọng về.

Mang theo ý nghĩ như thế, Diệp Không cẩn thận mà cẩn thận mở cửa phòng ra, cái kia cổ nồng nặc tanh tưởi càng là phả vào mặt.

Lần này, Diệp Không cũng hơi cảm thấy có chút hô hấp không khoái.

"Này linh độc càng mạnh hơn." Diệp Không trầm giọng nói rằng, có điều hắn còn đang lo lắng để Lưu kỳ trở nên hơi quái lạ tác dụng phụ, chỉ là quan sát một hồi lâu, phát hiện không có thay đổi gì sau, mới nhắc chạy bộ vào phòng Xá Nội, "Nếu như lại muốn thêm mấy ngày, chỉ sợ cũng thật sự chỉ có Ích Độc Đan mới có thể cứu."

"Mấy ngày! ?" Lưu kỳ kinh ngạc hỏi tới, "Còn có mấy ngày?"

Diệp Không nhìn lướt qua Lưu kỳ, đối với phản ứng của nàng cũng không kỳ quái.

Một tên còn chỉ là vào huyền cảnh tu sĩ, dù cho táng gia bại sản cũng không thể mua được một viên Ích Độc Đan.

Tuy nói liền về thiên phú mà nói, Lưu kỳ bước vào viên cảnh độ khả thi không thấp, nếu là có đầy đủ cơ duyên như vậy thậm chí còn có hi vọng xung kích một hồi phá cảnh. Thế nhưng rất đáng tiếc, Lưu kỳ không có hậu trường chống đỡ, vì lẽ đó việc tu luyện của nàng tài nguyên chỉ có thể chính mình đi thu thập, bởi vậy nếu như không có đầy đủ cơ duyên nàng thậm chí rất khó xung kích viên cảnh, cái này cũng là tán tu môn to lớn nhất sự bất đắc dĩ chỗ.

"A, mười ngày nửa tháng vẫn có." Diệp Không suy nghĩ một chút, "Cái kia mộ huyết cách này xa sao?"

Lưu kỳ chần chờ một chút, lắc lắc đầu: "Không tính quá xa, đại khái hai, tam thiên lộ trình."

"Mỗi ngày đại khái muốn hai viên huyền linh đan, linh khí không có thể hấp thu, muốn dùng đến áp chế trong cơ thể hắn linh độc." Diệp Không quay đầu lại liếc mắt một cái thanh dật, thấy tiểu tử chính cầm cái kia cây trâm hài lòng chơi đùa, liền thu tâm mắt lại, "Vốn là là chuẩn bị hai mươi bốn viên, bây giờ nhìn lại nếu như tất cả thuận lợi, không cần đã lâu như vậy. . . . Có điều hắn hiện tại không tiện ra đi, còn phải ở đây chờ lâu hai ngày, chờ tình huống của hắn thoáng chuyển biến tốt sau mới có thể rời đi."

Từ Diệp Không quay đầu lại nhìn phía thanh dật trong nháy mắt đó lộ ra ôn nhu, Lưu kỳ đoán Diệp Không hẳn là vô cùng thương nữ nhi này: "Hài tử mẫu thân đây?"

Thanh dật mẫu thân?

Diệp Không suy nghĩ một chút, hắn đã từng cũng hỏi qua thanh dật vấn đề này, thế nhưng tiểu tử cũng không rõ lắm, thật giống đến nàng có ký ức bắt đầu, nàng liền vẫn là một người. Có điều trước đây theo một đối với nàng coi như không tệ lão ăn mày, vì lẽ đó miễn cưỡng không chết đói, chỉ có điều sau đó cái kia lão ăn mày sau khi chết, thanh dật tháng ngày liền triệt để không dễ chịu, trần trọc lẫn trốn vài cái làng.

"Không biết." Diệp Không thần nhiên nói, âm thanh có vẻ hơi lạnh lùng, "Nàng đem đứa nhỏ này bỏ lại."

"Thật đáng thương." Lưu kỳ tình mẹ tựa hồ lại tràn lan, nhìn phía Diệp Không ánh mắt lại trở nên càng ôn nhu mấy phần.

Một bị thê tử vứt bỏ, sau đó độc lập nuôi nấng mang con gái lớn, cái này hình tượng mặc kệ làm sao quần chúng cũng làm cho người cảm thấy phi thường cảm động.

Lại phát bệnh? Tại sao ta không cảm giác?

Diệp Không có chút không hiểu ra sao Lưu kỳ thái độ biến hóa, hắn cẩn thận cảm thụ một hồi trong không khí tràn ngập linh khí độc tố, cũng không có nhận ra được cái gì dị dạng, vì lẽ đó trên mặt né qua vẻ kinh dị rất nhanh sẽ bị ập đi lên.

Mặc cho Diệp Không nào động lớn đến có thể khai phá như thế một trò chơi, hắn cũng tuyệt đối không nghĩ ra được nữ nhân trước mắt này đầu óc đường là cỡ nào thanh kỳ.

Phòng xá bên trong trang trí rất đơn giản, một cái giường, một tấm bàn vuông cùng hai cái băng ghế, cái khác không có thứ gì. Có điều từ phòng xá cách cục ngược lại không khó nhìn ra, cái này phòng xá trước đây hẳn là bị xem là phòng chứa cũi hoặc là nhà kho loại hình công dụng.

Một tên cùng Lưu kỳ giống nhau đến mấy phần người trẻ tuổi liền như thế nằm ở trên giường, trên người che kín một tấm cù nát chắn bông.

Nằm ở trên giường người trẻ tuổi lông mày rậm mắt to, tướng mạo không tính tuấn lãng, nhưng cũng cũng không khó xem, màu da so sánh người thường yếu lược vì sẫm màu một ít. Lúc này bởi vì độc trong người tổ quỷ phá, vì lẽ đó sắc mặt của hắn có vẻ có mấy phần dữ tợn, có điều càng nhiều nhưng là cái kia liếc mắt liền thấy đến đi ra trắng xám vô sắc, rõ ràng là chịu đến trường kỳ dẫn vật.

Cửa phòng đẩy ra âm thanh cũng không có che lấp, vì lẽ đó người trẻ tuổi rất nhanh sẽ mở hai mắt ra, bởi vì đau đớn mang đến dẫn vật để hắn tiêu cự trong lúc nhất thời cũng không có khôi phục, chỉ là hàm hồ nói một tiếng: "Tà. . . ? Ngươi. . . Làm sao đến rồi, nhanh. . . Đi ra ngoài."

Âm thanh hầu như nhược không nghe thấy được, nếu không là bên trong phòng hai người cũng không thể toán người bình thường, e sợ rất khó nghe đến hắn đang nói cái gì.

"A Kỳ, không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta dẫn theo người đến, hắn có thể trị hết ngươi." Lưu kỳ bước nhanh đón nhận trên giường bệnh người trẻ tuổi, âm thanh mang có mấy phần khốc nức nở, thân tay nắm lấy thiếu niên tay phải, "Lần này ngươi nhất định có thể khôi phục."

"Người?" Tựa hồ là nghe được cái gì then chốt từ, thiếu niên tiêu cự rất nhanh sẽ khôi phục như cũ, cứ việc nhân độc tổ dẫn vật mà để hắn đau đớn dị thường, thế nhưng hắn nhìn về phía Diệp Không ánh mắt vẫn là hiện ra đến mức dị thường hung ác, "Tà! Ngươi có phải là bị hồ đồ rồi! Thực lực của hắn. . . Thực lực của hắn. . . Khắc khắc. . ."

Cố gắng là bởi vì kích động, Lưu Kỳ âm thanh không chỉ có lớn hơn mấy phần, hơn nữa còn có vẻ trung khí mùi phần đáng đáp, chỉ là thoại còn chưa nói vài câu, liền lại là một trận ho khan.

"Đừng nói. Đừng nói." Lưu kỳ chăm chú nắm lấy Lưu Kỳ tay, "Lần này thật sự không giống nhau, vị này. . . Vị này Diệp tiên sinh biết những chuyện kia, vì lẽ đó. . ."

Diệp Không lờm một cái, sau đó đi thẳng tới Lưu Kỳ trước mặt, cười nói: "Xem ra, các ngươi không ít bị người lừa gạt nha. Có điều cũng còn tốt, quan trọng nhất mấy món đồ đều không bị người lừa, nếu không ngươi liền thật sự không cứu. . . Há mồm."

Nói xong lời cuối cùng, Diệp Không âm thanh đã kinh biến đến mức lạnh lùng không ít.

Thế nhưng Lưu Kỳ lại chỉ là quật cường nhìn chăm chăm Diệp Không, cũng không phản ứng Diệp Không.

Diệp Không cũng lười phí lời, trực tiếp một cái tát liền quất tới.

Lần này, đánh cho Lưu Kỳ có chút mộng.

"Ngươi làm gì!" Lưu kỳ cũng như là một con hộ độc sư từ cái xem như đột nhiên nhảy lên.

"Cứu ngươi." Thế nhưng Diệp Không một câu nói, liền để Lưu kỳ trầm mặc, "Nếu như ngươi muốn nhìn hắn chết, ta cũng không đáng kể. Nếu ta đã đi tới nơi này, hơn nữa cũng cho ngươi bảy viên huyền linh đan, như vậy coi như ngươi hiện tại muốn đổi ý, ta cũng sẽ không đem cái kia chỉ cây trầm trả lại cho ngươi."

"Tà! Cái kia chỉ trầm gài tóc!" Nghe được Lưu kỳ là dùng trầm gài tóc làm để đánh đổi xin mời Diệp Không đến, Lưu Kỳ nhất thời vừa vội.

Diệp Không có thể không để ý tới nhiều như vậy, âm thanh vẫn lạnh lẽo: "Lặp lại lần nữa, há mồm."

Lưu Kỳ quay đầu cắn tức Diệp Không, thế nhưng đổi lấy nhưng là lại một cái tát.

Bởi vì Lưu Kỳ đã bị độc tổ dẫn vật tốt hơn một chút thiên, một thân Chân Nguyên đều dùng đến áp chế độc trong người tổ khuếch tán, có thể nói cùng phế nhân không khác nhau gì cả, vì lẽ đó giờ khắc này dù cho bị Diệp Không như thế đánh mặt, hắn cũng hoàn toàn không lực phản kháng. Đặc biệt là Diệp Không vẫn là không chút lưu tình đánh mặt, vì lẽ đó này đệ nhị lòng bàn tay quá khứ sau khi, Lưu Kỳ mặt trực tiếp sưng đỏ lên, thế nhưng hắn nhìn thấy Diệp Không đã giơ tay lên rất nhiều không nữa há mồm liền đến lần thứ ba đáng đáp, mà tỷ tỷ của chính mình cũng là một mặt khổ sở cầu xin đáng đáp, Lưu Kỳ rốt cục vẫn là từ bỏ chống lại.

Diệp Không cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp đem một viên huyền linh đan ném vào Lưu Kỳ trong miệng.

Linh đan vừa vào khẩu, lập tức liền triệt để hòa tan ở Lưu Kỳ trong miệng, hóa thành một mùi thơm, điều này làm cho Lưu Kỳ trong miệng cái kia cổ tanh hôi mùi bị hòa tan không ít. Hoàn toàn là theo bản năng cử động, đảm nhiệm linh đan hòa tan bắt đầu tỏa ra linh khí thời điểm, Lưu Kỳ liền muốn vận chuyển công pháp hấp thu này cổ linh khí, mấy ngày qua hắn đều là lợi dụng biện pháp như thế đến áp chế độc trong người tổ, thế nhưng như vậy trị ngọn không trị gốc phương pháp, căn bản là không thể để tình huống của hắn có chuyển biến tốt.

Chỉ có điều lần này, hấn vừa mới một vận chuyển công pháp, Diệp Không cũng đã một chương bỏ vào hấn lòng ngực.

Được đòn nghiêm trọng này, Luru Kỳ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, trong cơ thể tự mình vận chuyển công pháp trực tiếp liền bị cắt đứt, há mồm oa một tiếng chính là phun ra một cái đen thui như mực, mà toả ra một luồng tanh tươi máu tươi.

"A Kỳ!" Luru kỳ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, theo bản năng liền hướng về Diệp Không đánh tới.

"Người muốn nhìn hấn chết sao?" Diệp Không nhìn Luru kỳ, "Liền người này bao che cho con tính cách, các người tỷ đệ hai lại có thể sống đến hiện tại, thực sự là khó mà tin nổi." Dứt lời, cũng không để ý tới Luru kỳ, mà là lướt qua nàng trực tiếp nhìn phía Luru Kỳ: "Mỗi ngày dùng hai lần, chỉ cần dẫn dắt, không cần người đi hấp thu chuyển hóa, thiếu ở cái kia tự cho là thông minh. . . . Người có hai ngày thời gian tiến hành điều dưỡng thân thể, hai ngày sau chúng ta xuất phát trả lời mộ huyết."

Luru Kỳ tuy rằng sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, thể nhưng giờ khắc này hấn nhưng là loại kia không ngừng ăn mòn thân thể hấn độc tố, lại thật sự không lại dần vật hấn, điều này làm cho hấn không khỏi xem thêm Diệp Không một chút. Mà đối với Diệp Không xấu tính, hấn thì lại theo bản năng lựa chọn quên, đương nhiên cũng không có coi thường đến đâu Diệp Không thực lực không bằng ý của chính mình.

Chỉ dùng một viên một cấp thất phẩm huyền linh đan, liền có thể tạm thời áp chế lại những người khác đều căn bản bó tay toàn tập cảnh khốn khó, Luru kỳ tỷ đệ có gốc cũng biết Diệp Không không đơn giản.

Giống như vậy có người có bản lãnh, đừng nói tính khí khá là trùng, coi như tính khí lại quái lạ lại có quan hệ gì đây?

Tu đạo giới, chính là một như vậy hiện thực thể giới.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15 : Mộ huyết

Luru Kỳ tỷ đệ thực lực không yếu, một vào huyền tám tầng, một vào huyền bảy tầng, đều là chỉ nửa bước bước vào Thông Huyền cảnh tu sĩ. Có điều so ra, kỳ thực Diệp Không càng coi trọng chính là Luru Kỳ thiên phú —— tuy rằng Luru Kỳ đã sắp bốn mươi tuổi, thể nhưng nàng dù sao cũng là một tán tu, ở khuyết thiếu tài nguyên, công pháp cũng cần tìm tòi tình huống, còn có thể vững vàng ngăn chặn chính mình đệ đệ một đầu, phần này thiên phú tuyệt đối không thấp.

Đáng tiếc duy nhất, là đến nay mới thôi đều không có xem qua bọn họ tỷ đệ hai ra tay, vì lẽ đó cũng không biết bọn họ tu luyện chính là một loại nào công pháp.

Kinh hai ngày nửa tĩnh dưỡng, Luru Kỳ thực lực đại thể khôi phục một chút, tuy rằng chỉ có thể phát huy vào huyền ba, bốn tầng thực lực, thể nhưng chí ít không đến nỗi như mới bắt đầu Diệp Không nhìn thấy như vậy, chỉ có thể nằm ở trên giường không nhúc nhích mặc người xử lý.

Mộ huyết vị trí cũng không tính quá xa, thể nhưng Luru Kỳ nói hai, ba thiên nhưng là lấy vào huyền tu sĩ thực lực toàn lực chạy trốn làm làm tiêu chuẩn. Nếu là như phạm nhân như vậy chậm rãi chuyển tới, ít nhất cũng cần bảy, tám ngày thời gian mới có thể đến.

Diệp Không tự nhiên không thể ném thanh dật mặc kệ, hơn nữa đem thanh dật bỏ vào khu nhà nhỏ này bên trong, Diệp Không cũng xác thực không yên lòng, liền tự nhiên mang theo thanh dật cùng nhau lên đường.

Đối với Diệp Không hành vi, Luru Kỳ tỷ đệ hai đều không nói gì, hoặc là nói Luru Kỳ xem Diệp Không ánh mắt đều nhu hòa không ít.

Nàng từ đầu đến cuối đều cảm thấy, Diệp Không cái này lại làm cha lại làm nương thực sự là quá khó khăn.

Nếu như Diệp Không biết nữ nhân này đang suy nghĩ gì, nói không chắc sẽ rất muốn đem đầu của nàng cạy ra nhìn bên trong đường về cấu tạo đến cùng là ra sao. Thể nhưng rất đáng tiếc, Diệp Không cũng không biết, vì lẽ đó hấn chỉ là đang hoài nghi, Luru Kỳ có phải là cũng có bệnh gì, hoặc là nói loại kia độc tố sản sinh cái gì dị biến?

Mang theo loại này ý nghĩ cổ quái, một nhóm bốn người ở hoa phí hết mấy ngày bốn ba sau, rốt cục đi tới khoảng cách Hắc Sơn thành phạm vi thể lực bên trong một cái nào đó núi rừng bên trong.

Khoảng cách cái này núi rừng gần nhất làng, chính là hai giao tranh Long trâm con cháu đời sau sinh sôi đi ra làng.

Dựa theo bình thường logic tôi nói, muốn biết cái này mộ huyết khẳng định là muốn trước tiên đến phía trước cái kia làng, sau đó thông qua một loạt manh mối cùng với cuối cùng mới lần đầu tiên trong miệng mới sẽ biết được cái này mộ huyết chính xác vị trí. Đương nhiên, đã như thế bởi vì có "Chính thức" thân phận, vì lẽ đó tiến vào cái này phó bản thì đương nhiên sẽ không tạo ngộ quá mức khốc liệt chống lại, tự nhiên cũng sẽ không trúng rồi cuối cùng khỏi độc cạm bẫy.

Diệp Không nhìn bại lộ ở không khí mộ huyết môn, hẳn thực sự không biết nên làm gì đánh giá đôi này : chuyện này đối với tỷ đệ.

Mộ huyết cửa chính nguyên bản là bị che lấp, tối thiểu cũng phải đào đất ba thước mới sẽ phát hiện cái này mộ huyết môn, bởi vì mộ huyết bản thân là đào móc ở trong dãy núi, cho nên muốn lấy những phương pháp khác tiến vào mộ huyết là không thể.

Thế nhưng trước mắt, không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, mộ huyết trước cửa bùn đất cũng đã bị hất bay, lộ ra ra thật lớn một hố đất.

Liền Diệp Không nhìn ra, đừng nói bốn người bọn họ, trở lại sáu, bảy người trạm này hố đất bên trong đều không một chút nào chen chúc.

Đã như thế mộ huyết cửa chính tự nhiên là bại lộ ở tất cả mọi người ngay dưới mắt.

Mộ huyết cửa chính bị mạnh mẽ dỡ xuống, hai phiến cửa đá đã có nghiêng về một bên dưới, nhìn thấu xấu dấu vết hẳn là bị một loại nào đó lợi khí phá hoại. Có điều Lưu Kỳ tỷ đệ hai cũng không có khiến dùng vũ khí, vì lẽ đó rất hiển nhiên này cửa mộ cũng không phải bọn họ phá hoại.

"Chúng ta phát hiện nơi này thời điểm, cũng đã như vậy." Lưu Kỳ nhẹ giọng nói rằng, "Chúng ta ở bên trong phát hiện máy cổ. . ."

"Không sao." Diệp Không lắc đầu một cái, không nói gì nữa.

Không có ai so với Diệp Không càng rõ ràng cái này mộ huyết tình huống.

Là một người sẽ không quét mới số liệu một lần phó bản, mộ huyết kỳ thực cũng không phức tạp, khiêu chiến độ khó tự nhiên cũng không cao. Hơn nữa toàn bộ phó bản bên trong vật quý giá nhất cũng chỉ có một kiện, vậy thì là cái này có thăng cấp năng lực hai giao tranh Long trâm, ngoài ra phó bản bên trong cái khác bất luận là đồ vật gì đều chỉ là thêm người mà thôi, bao quát cái này phó bản có thể sản xuất một thanh thượng phẩm linh khí trường kiếm.

Có điều, hiện tại hai giao tranh Long trâm đã ở thanh dật trên tay, mà Lưu Kỳ tỷ đệ hai cũng không có bắt được thanh trường kiếm kia, ở Diệp Không xem ra này tỷ đệ hai hẳn là thuộc về bất hạnh.

Cất bước đi vào mộ huyết, Diệp Không vừa liếc mắt liền thấy mộ huyết nơi cửa đã từng bạo phát chiến đấu dấu vết, rất hiển nhiên lúc trước tiến vào cái này mộ huyết người là ở đây tạo ngộ cái thứ nhất tập kích. Hơn nữa từ tập kích tình huống đến xem, tiến vào mộ huyết người nên có ba đến khoảng năm người.

Theo mộ huyết duy nhất một con đường đi xuống, Diệp Không nhìn thấy hết thấy dấu vết đều là tràn ngập bạo lực phá giải mùi vị. Thế nhưng cùng mới bắt đầu ở cửa nhìn thấy dấu vết khác nhau, mộ huyết trung đoạn từ từ bắt đầu xuất hiện chiến đấu dấu vết, thì lại rõ ràng cho thấy xông vào mộ huyết những người này cụ thể thực lực chỉ ít đều ở Thông Huyền cảnh trở lên, bởi vì Diệp Không thậm chí nhìn thấy trên mặt đất có vài thốc màu đen bột phấn.

Âm phân.

Đây chính là Diệp Không chuyển này đến mộ huyết mục tiêu một trong, cũng là muốn giải trừ Lưu Kỳ trên người độc tố chủ yếu vật liệu một trong.

Loại này bột phấn, chỉ có âm quỷ chết rồi mới có thể để lại.

Thế nhưng vào huyền cảnh tu sĩ nếu như không có mượn một số vật liệu phụ trợ, là tuyệt đối không thể giết đến âm quỷ, chỉ có Thông Huyền cảnh tu sĩ mới có thể bằng thực lực của tự thân giết chết âm quỷ. Mà nếu như là mượn dùng thủ đoạn đặc thù giết chết âm quỷ, lại không nói có thể hay không lưu lại âm phân, coi như sẽ lưu lại cũng không thể như Diệp Không lúc này thu thập những này âm phân như vậy thuần túy.

Có điều mọi việc luôn có ngoại lệ.

Duy nhất có thể lấy vào huyền cảnh thực lực giết chết âm tà quỷ vật, liền chỉ có Nho gia đệ tử.

Trên đất hết thấy âm phân, khác nào màu đen hạt cát, ở ánh lửa chiếu rọi xuống càng mờ hồ có mấy phần như đêm tối ngôi sao xem như lấp lánh vẻ đẹp.

Đây là tinh khiết độ cực cao tượng trưng.

"Có Nho gia đệ tử đã tới nơi này." Diệp Không đem hết thấy âm phân thu sạch tập hết sạch, sau đó lại từ Lưu Kỳ trong tay nắm quá thi độc hoa, tiếp theo mới mở miệng nói rằng.

"Nho gia đệ tử?" Lưu Kỳ tỷ đệ hai mặt nhìn nhau.

Diệp Không gật gù đầu, có điều lại không nói gì nữa, thế nhưng sắc mặt lại hiển nhiên trở nên phi thường khó coi.

Hẳn là Quỷ tu, tuy nói hẳn căn cứ với thi thể trên xem ra tương tự với đoạt xác, cũng không giống cái khác Quỷ tu hoặc là quỷ vật như vậy sẽ tạo thành thi thể tiếp tục mục nát, thế nhưng trên bản chất Diệp Không vẫn không thích Nho gia đệ tử. Này quần tu luyện Hạo Nhiên Chính Khí, tự xưng chính đạo nhân sĩ gia hòa, trong mắt hoàn toàn chính là không cho phép một điểm hạt cát, hơn nữa đối với quỷ vật loại hình đồ vật dị thường miễn cảm, quả thực

hận không thể tận diệt thiên hạ hết thảy quý quái yêu quái.

Diệp Không không xác định tình trạng của chính mình làm sao, vì lẽ đó hẳn cũng là không cách nào xác định nếu như gặp phải này quần Nho gia đệ tử thì, những kia kẻ điên có thể hay không nhận ra thân phận chân chính của hắn.

Thế nhưng, Diệp Không không dám đánh cược.

Vì lẽ đó sắc mặt của hắn có vẻ đặc biệt khó coi, đặc biệt là theo đường nói càng thâm nhập, Nho gia đệ tử khí tức liền càng rõ ràng.

Nếu như là những kia nhìn thấy quý vật hãy cùng nhìn thấy giết phụ cừu nhân gia hỏa, sẽ như vậy bạo lực hóa giải cái này mộ huyết, như vậy sự tình liền không có chút nào đáng giá Diệp Không kỳ quái. Đơn giản chính là có người cảm giác được chung quanh đây có tử khí, liền liền thẳng thắn tìm đồng môn các sư huynh đệ đồng thời đến kiểm tra, kết quả phát hiện nơi này không chỉ có cái mộ huyết, hơn nữa quả nhiên còn có quý vật tà vật, sau đó những tình lực này dồi dào con một sách môn liền bắt đầu thay trời hành đạo.

"Các ngươi lúc trước đi vào nơi này thời điểm, cái này mộ huyết có phải là liền một con quý vật đều không có." Đi ở phía trước Diệp Không mở miệng hỏi.

"Đúng thế." Lưu Kỳ tỷ đệ không rõ vì sao, liền gật gật đầu.

Diệp Không một mặt quả nhiên biểu tình như vậy.

Có điều bởi vì Diệp Không quay lưng Lưu Kỳ tỷ đệ, vì lẽ đó hai người này không nhìn thấy Diệp Không đáng đáp, duy nhất có thể nhìn thấy cũng chỉ có bị Diệp Không ôm ở trước ngực thanh dật.

"Lạnh không?" Diệp Không cúi đầu, nhìn trong mắt nhỏ tràn đầy vẻ nghi hoặc thanh dật, nhẹ giọng cười nói.

Thanh dật lắc lắc đầu: "Không lạnh. . . . Lạnh lạnh, rất thoải mái."

Tuy rằng không nhìn thấy thanh dật vẻ mặt, thế nhưng Lưu Kỳ tỷ đệ đối mắt nhìn nhau một chút, vẫn là nhìn thấy trong mắt ngạc nhiên. Ở cái này trong mộ huyết, hai người bọn họ đều cảm thấy một trận âm lãnh, cái cảm giác này để bọn họ cũng không quá thoải mái, nhưng là thanh dật lại lại còn nói thoải mái, bây giờ để cho hai người cảm thấy không thể nào hiểu được, cuối cùng ánh mắt nhưng cũng chỉ có thể rơi vào Diệp Không trên người, suy đoán hẳn là Diệp Không dùng Chân Nguyên che chở thanh dật, không để cho nàng sẽ cảm thấy âm lãnh.

Lưu Kỳ nội tâm không khỏi lại một lần cảm thán: Thực sự là một người cha tốt.

Dọc theo đường đi, Diệp Không ngoại trừ mới bắt đầu hái được âm phân ở ngoài, ven đường cũng vặt hái một chút quý trước mặt cô, đầu bạc hắc trùng cùng âm mộ trầm thủy loại này chỉ có ở âm khí cùng tử khí rất nặng địa mới có thể cho tới vật liệu. Loại này đồ vật tuy rằng chỉ có ở chỗ đặc thù mới có thể nhìn thấy, thuộc về tu đạo giới đặc sản, nhưng nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa cũng không thể xem như là linh thực —— trên thực tế, linh thực chỉ có điều hiện tại lời giải thích, ở càng xa xưa trước đây niên đại, loại này đồ vật đều bị gọi chung thành thiên tài địa bảo.

Ở dài lâu tu đạo giới trong lịch sử, các tu sĩ phát hiện muốn chân chính phát huy những này thiên tài địa bảo hiệu dụng, như vậy biện pháp tốt nhất không thể nghi ngờ là luyện thành linh đan. Thế nhưng trên thực tế, loại này thiên tài địa bảo dù cho không luyện thành linh đan, kỳ thực cũng là có thể dùng hoặc là lợi dụng, chỉ có điều hiệu quả phương diện có thể sẽ kém hơn một chút.

Diệp Không trong tay cũng không có được lô, tự nhiên không cách nào luyện chế thành linh đan.

Có điều, nếu như vẹn vẹn chỉ là giải trừ Lưu Kỳ thể nội độc tố, như vậy cũng không phải yêu cầu luyện chế thành linh đan.

Bởi vì con một sách môn công lao, toàn bộ mộ huyết ngoại trừ tích cữu không tiêu tan đậm âm khí ở ngoài, đúng là liền một con tà vật đều không nhìn thấy, sạch sẽ đến khó mà tin nổi. Vì lẽ đó một nhóm mấy người rất nhanh sẽ đi tới mộ huyết chủ mộ thất ở ngoài, cùng trước ở Lưu Kỳ trụ cái kia phòng xá tản mát ra dị vị như thế, còn không tới gần cũng đã khiến người ta cảm thấy một trận mê muội.

Có điều lần này, Diệp Không đã rất có kinh nghiệm, hắn đem thanh dật đặt ở khoảng cách mộ thất hơi địa phương xa, làm cho nàng tránh khỏi hút tới độc khí.

"Chúng ta, muốn đi vào?" Lưu Kỳ mở miệng hỏi.

"Không phải chúng ta, là ngươi." Diệp Không liếc đối phương một chút, sau đó mở cửa phòng, một luồng nồng nặc đến khiến người ta buồn nôn mùi trong nháy mắt lan tràn ra, toàn bộ mộ thất lúc này cũng đã biến thành độc khí thất, coi như là Thông Huyền cảnh tu sĩ tiến vào bên trong, trong nửa canh giờ không ra, cũng như thường sẽ trúng kịch độc.

"Ta?" Nghe thấy được mùi vị này, Lưu Kỳ cũng đã cảm thấy cả người ngứa, trong cơ thể cái kia thật vất vả mới áp chế xuống độc tố lại một lần bắt đầu rục rạc rục rịch.

"Đúng thế." Diệp Không gật gật đầu.

Đồng thời hắn cũng từ nạp vật trong túi lấy ra một cái bình khẩu trọng đại màu đen bình sứ, đây là trước hắn ở thổ sơn huyền ở lại cái kia hai ngày mua được bình thuốc, gọi Địa Âm bình. Loại này bình thuốc do đó âm khí làm bằng đá thành bình thuốc, trời sinh liền có chứa âm khí, chuyên dụng dùng cho

bảo tồn một ít có chứa âm khí thuốc không sẽ nhờ đó mà mất đi âm khí.

Ngay ở trước mặt Lưu Kỳ tỷ đệ trước mặt, Diệp Không đầu tiên là đem thi độc hoa ném vào, sau đó sẽ để vào ba con đầu bạc hắc trùng cùng mấy thóc âm phân, tiếp theo đổ vào âm mộ trầm thủy, mãi đến tận đem toàn bộ đầu bạc hắc trùng ngâm trong đó mới định chỉ. Nhìn đầu bạc hắc trùng ở bên trong không ngừng giãy dụa, thi độc hoa lại dần dần hòa tan với âm mộ trầm trong nước thì, Diệp Không mới đưa quỹ trước mặt cô nghiền nát thành phân đổ vào trong đó, con kia còn đang không ngừng giãy giụa đầu bạc hắc trùng nhất thời liền phát sinh một tiếng thê thảm tiếng thét chói tai.

Thế nhưng thanh âm này kéo dài thời gian rất ngắn, có điều chỉ có một, hai giây mà thôi, sau đó này con ngón trở trường, hai ngón tay rộng sâu cũng là theo tan rã ở này đã khác nào hắc hạt vùng hồ bình thường quý dị chất lỏng bên trong.

Xem tới đây, Diệp Không mới thoả mãn gật gật đầu, sau đó lại ném vào một viên huyền linh đan, chậm rãi lay động lên bình thân. Mà theo Diệp Không lay động, Địa Âm trong bình này đen sì sì chất lỏng cũng dần dần đã biến thành trong suốt thủy dịch, thậm chí còn tỏa ra một loại cây cỏ mùi thơm.

Tiếp đó, Diệp Không liền đem này Địa Âm bình đưa cho Lưu Kỳ, mở miệng nói rằng: "Uống vào, sau đó đi vào mộ thất, không muốn làm bất luận sự chống cự nào, sau nửa canh giờ đi ra. . . . Sau khi trong vòng ba tháng không thể công pháp tu luyện, cũng không thể có bất kỳ lao động chân tay, sau đó là tốt rồi."

"Chỉ đơn giản như vậy?" Lưu Kỳ tỷ đệ có chút khó có thể tin.

"Đơn giản?" Diệp Không nhìn lướt qua hai người này, khóe miệng ngâm lấy một tia cười khê, "Này thi độc hoa chỉ ở này trong mộ thất mới có, tổng cộng liền ba cây, gặp phải này phệ linh hoa tàn mất ra khí thể liền sẽ lập tức tan rã. Các ngươi mò ra cơ quan cạm bẫy thời điểm, nếu như không phải may mắn hái được một cây này thi độc hoa đồng thời mang ra đến, đệ đệ ngươi liền không cứu. . . . Ngoài ra, âm mộ trầm thủy cũng chỉ có ở khá là chỗ đặc thù mới có thể học sinh thành, này hai loại vật liệu thiếu một thứ cũng không được, cái này gọi là đơn giản?"

Lưu Kỳ tỷ đệ hai cũng không biết có nhiều như vậy học vấn, bọn họ chỉ là xem Diệp Không cử động tựa hồ rất dễ dàng đáng vẻ, cho nên mới theo bản năng cảm thấy đơn giản mà thôi. Lúc này bị Diệp Không như thế một trận trào phúng, đương nhiên biết trong này kỹ thuật hàm lượng cao bao nhiêu, thậm chí bọn họ dám khẳng định, nếu như không phải Diệp Không, chính là cuối cùng này thuốc điều phối cũng hiển nhiên không thể thoải mái như vậy, liền tự nhiên lại là một trận cảm tạ.

"Có điều ta trước tiên nhắc nhở ngươi một tiếng, tu vi giảm xuống là tất nhiên kết quả, số may như vậy ngươi đại khái còn có thể có vào huyền bốn, năm tầng thực lực, nếu là vận may không được, như vậy chỉ còn một, hai tầng cũng là có thể."

"Lần này đúng là cảm Tạ tiên sinh ân cứu mạng của ngài." Trước cho rằng hẳn phải chết, không nghĩ tới lại vẫn có cứu, chỉ là thực lực giảm xuống Lưu Kỳ đương nhiên sẽ không lưu ý.

Có điều Diệp Không đã không thèm để ý này tỷ đệ, đem dược ném cho Lưu Kỳ sau, liền lập tức mang theo thanh dật xoay người rời đi.

Hắn biết, này Hắc Sơn thành đã không thể lại ở lại.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16 : Nước đục

Thần Châu trên đại lục, công pháp lưu phái chủ yếu có thể chia làm bốn loại: Tứ Nho gia, nói tông, Phật Môn, võ tu.

Trong đó, lại lấy Nho gia đặc thù nhất.

Bởi vì bất kể là nói tông, Phật Môn, võ tu, đều là nạp thiên địa linh khí với tự thân, thông qua loại này thiên địa bổ dưỡng phương thức đến tiến hành tu luyện công pháp. Thế nhưng chỉ có Nho gia đệ tử ngoại lệ, này quân con một sách chỉ tu Hạo Nhiên Chính Khí, không nạp thiên địa linh khí, bọn họ chú ý "Mang trong lòng chính khí, ví dụ tà bất xâm", một thân tu vi hoàn toàn đến từ chính tự thân chính khí.

Nếu như nhất định phải ví mới, như vậy Diệp Không có thể dùng hai chữ khái quát.

Tín ngưỡng.

Cũng chính vì như thế, vì lẽ đó này quân thờ phụng "Chính khí trường tồn, thiên địa Bất Hủ" con một sách, so với những kia Phật Môn nói tông đệ tử càng khó khăn triển. Diệp Không Quý tu thân phận một khi bại lộ, hẳn quả thực không thể nào tưởng tượng được những sách này tên gốc sẽ làm ra cái

gi chuyện kinh thiên động địa.

Vì lẽ đó, đang giúp Lưu Kỳ tỷ đệ giải quyết xong việc này sau, hắn không muốn dừng lại dù chỉ một khắc liền rời đi cái này mộ huyết, trực tiếp trở lại thổ son huyền.

Diệp Không nội tâm đã quyết định chủ ý, trong thời gian ngắn tái xuất thụ một nhóm linh thực, thuận tiện nhìn có thể hay không cho tới một viên tẩy phạt đan, sau đó lập tức rời đi Hắc Sơn thành phạm vi. Bởi vì hắn biết rõ, những kia con một sách đã ở Hắc Sơn thành nơi này phát hiện một toà sinh sôi âm tà đồ vật mộ huyết, như vậy bọn họ nhất định sẽ ở Hắc Sơn thành phạm vi thể lực bên trong tiến hành một lần chính khí gột rửa.

Hắn cũng không muốn cùng này quần con một sách chạm mặt.

Trở lại thổ son huyền, cơ bản đã là sau ba ngày, Diệp Không cũng không có đi Lưu Kỳ bộ kia trạch viện, mà là vẫn lựa chọn khách sạn đầu túc. Dàn xếp thật thanh dật sau, Diệp Không liền đứng dậy rời đi lại một lần nữa đi tới chợ đêm, lần này hắn đúng là không có mang theo thanh dật đi, có điều nhưng cũng cho thanh dật sắp xếp một chút hoạt chuyển động thân thể công phu quyền cước, làm cho năng trước tiên thích ứng một hồi tu luyện về sau sinh hoạt.

Bởi vì trước đã ở cửa hàng nhai dầm lên điểm, hơn nữa sau khi Lưu Kỳ điều dưỡng thân thể cái kia hai ngày Diệp Không cũng đều có đã tới chợ đêm, bởi vậy lần này lại đây tự nhiên là quen cửa quen nẻo. Trước sau có điều nửa canh giờ mà thôi, Diệp Không cũng đã đem muốn yếu xuất thụ vật tư cơ bản đều bán tháo hết sạch, đồng thời còn thay đổi một cang tốt hơn nạp vật túi.

' nạp vật túi, 5 thước vuông, ngoài ngạch giảm miễn 50% trọng lượng. '

Trên thực tế, Diệp Không đều hơi kinh ngạc, không nghĩ tới một đồng cấp chợ đêm lại sẽ có người bán như thế cao cấp mặt hàng.

Nạp vật túi giá trị, do đó giảm tăng tỉ lệ cùng nạp vật không gian đến tính toán, có điều bởi vì kỹ thuật trên nguyên nhân, nạp vật túi cao nhất giảm tăng so với là 80%, to lớn nhất không gian là tám thước vuông. Nhưng cũng chính là bởi vì loại kỹ thuật này hạn chế, vì lẽ đó nạp vật túi không gian mỗi tăng cường một thước vuông hoặc là mỗi giảm thiểu năm phần trăm giảm tăng, giá trị đều là gấp mấy lần tăng vọt đi tới.

Nếu là muốn thông qua chính quy con đường mua như thế một nạp vật túi, Diệp Không yêu cầu thanh toán giá cả tuyệt đối là một con số trên trời —— này một đẳng cấp nạp vật túi, dù cho là Thông Huyền cảnh tu sĩ, đều không nhất định mua được. Mà mua được Thông Huyền cảnh tu sĩ hiển nhiên càng vui theo đuổi giảm tăng so với càng cao hơn nạp vật túi, cái này 50% giảm tăng so với người tình huống vừa nhìn, liền biết tất nhiên là hi sinh giảm tăng mạnh mẽ tăng lên nạp vật không gian.

Ở chân chính hiểu việc trong mắt người, cái này nạp vật túi tuyệt đối là thuộc về vô bổ cấp bậc tồn kho đọng lại hàng.

Cho nên khi cười nói ân cần đưa ra muốn bắt hai cái hai thước vuông nạp vật túi cộng thêm một ít thượng vàng hạ cám linh thực đổi mua thì, cái kia cửa hàng ông chủ vén vén chỉ là chần chờ một chút liền lập tức đồng ý. Bởi vì đối lập với cái này năm thước vuông đất giá vô bổ, Diệp Không từ trường sinh môn tới tứ đệ tử trên người cướp đến cái kia hai cái hai thước vuông nạp vật túi càng dễ dàng bán, hơn nữa vị này cửa hàng ông chủ cũng không có chịu thiệt.

Ngược lại có thể nói hắn còn tàn nhẫn kiếm lời một bút: Bán cho Diệp Không cái này năm thước vuông nạp vật túi so với giá thị trường muốn cao hơn đại khái khoảng ba phần mười.

Có điều Diệp Không cũng không để ý điểm ấy.

Hắn ở ngăn ngắn thời gian mấy ngày bên trong đã bán tháo ra lượng lớn tân trúc ảo cảnh bên trong cướp đến linh thực, Diệp Không tin tưởng nếu không mấy ngày, lấy một Vương Phủ linh thông trình độ, nhất định sẽ phái người tới nơi này điều tra. Hơn nữa Diệp Không cũng đã an bài xong một ít manh mối, e sợ Đại đội trưởng học sinh môn bên kia cũng sẽ đến tham gia chút náo nhiệt, đến lúc đó đừng nói là thổ son huyền, toàn bộ Hắc Sơn thành thủy đều sẽ trở nên hỗn loạn lên.

Diệp Không liền không tin, dưới tình huống như vậy, đám kia con một sách còn có thể an tâm tiến hành chính khí gột rửa.

Nên xử lý sự tình toàn bộ xử lý xong sau, Diệp Không ngày thứ hai liền mang theo thanh dật rời đi thổ son huyền, vừa vặn cùng vừa trở về Lưu Kỳ tỷ đệ dịch ra.

Cho tới thổ son huyền sẽ gây ra ra sao nhiễu loạn, vậy thì không phải hắn muốn cân nhắc sự tình.

Duy nhất để Diệp Không cảm thấy tiếc nuối, đại khái chính là hắn không thể ở thổ son chợ đêm tìm tới tẩy phạt đan. Nếu như có như thế một viên linh đan, như vậy hắn thì có thể làm cho thanh dật sớm một năm bắt đầu tu luyện, mà không đến nỗi giống như bây giờ vẫn còn chậm chậm điều dưỡng thân thể trình độ.

Bởi vội vã rời đi Hắc Sơn thành phạm vi quần hạt, vì lẽ đó Diệp Không ôm thanh dật hầu như lại là một đường vượt núi băng đèo. Bất quá lần này nạp vật túi có thể dự trữ đồ vật nhiều hơn không ít, mặc dù trọng lượng phương diện khiến người ta có chút không hài lòng lắm, có điều tốt xấu không cần lại giống như trước như vậy ăn gió uống sương, vì lẽ đó vẫn không tính là quá mức khổ cực.

Liên tiếp mười mấy ngày chạy đi, Diệp Không chỉ là quyết định một phương hướng vui đùa chạy, vì lẽ đó cũng không rõ lắm mình tới cái gì địa giới.

Lúc này, Diệp Không mang theo thanh dật chính đang một chỗ rừng sâu núi thẳm bên trong.

Hắn không xác định mình lúc này vị trí phương vị, thế nhưng chỉ ít có thể khẳng định, này không phải Hắc Sơn quần phong.

Thanh dật đầy cháy chông bên trong củi khô, có chút ngạc nhiên nhìn sự phụ của chính mình.

"Sự phụ, chúng ta đây là muốn đi đâu?" Liên với bốn ba chừng mười ngày, tuy nói thanh dật rất nhỏ liền quen thuộc kiểu sinh hoạt này, có điều này nhìn như lung tung không có mục đích một cái trùng, vẫn để cho nàng cảm thấy nghi hoặc không rõ.

"Đi kết cỏ cư." Diệp Không chính đang nhận thật cẩn thận khảo trong tay thổ kê, cũng không ngừng đầu lên đáp, "Mua cho người một viên tẩy phạt đan."

"Ồ." Tuy rằng không hiểu lắm tẩy phạt đan là cái gì, thế nhưng nghe tới tựa hồ là rất cao lớn trên ngoại ý, thanh dật khuôn mặt nhỏ rất nhanh sẽ lộ ra cười híp mắt hài lòng đáp.

Diệp Không thất cười một tiếng, đưa tay xoa xoa cái đầu nhỏ của hắn: "Chờ mua được tẩy phạt đan, liền bắt đầu dạy người luyện công."

Nghe được "Luyện công" hai chữ, thanh dật trong mắt nhỏ trong nháy mắt liền toát ra vẻ hưng phấn.

Nàng vĩnh viễn cũng không quên được một tháng trước buổi tối hôm đó, ở vạn trong rừng trúc cái kia máu tanh một mảnh. Đương nhiên càng không quên được, là Diệp Không hỏi hột ở mấy câu nói công phu, liền để một người triệt để hóa thành bột mịn, biến mất ở trên thế giới này.

Loại kia trong lúc vung tay nhắc chân là có thể quyết định một người sinh tử khí thế mạnh mẽ, loại kia sau đó không cần tiếp tục phải vì là đồ ăn mà phát sầu về đẹp tương lai, cũng làm cho thanh dật cảm thấy dị thường hưng phấn. Nàng khát vọng một ngày kia đến đã rất lâu, tuy nhiên chính vì như thế, vì lẽ đó thanh dật cũng là càng giữ được bình tĩnh, nàng không hy vọng chính mình hoàn toàn mới tương lai mới vừa mới bắt đầu liền muốn bị ép gián đoạn, nàng hi vọng trở thành những ngày qua bên trong, Diệp Không vô số lần cùng với nàng giảng quá những kia cổ sự bên trong, đứng ở đỉnh cao nhất người.

Vẫn quan tâm thanh dật Diệp Không, tự nhiên có thể rõ ràng cảm nhận được nàng vừa nảy tâm tình chấp chôn.

Từ kích động đến hưng phấn, lại từ hưng phấn đến bình tĩnh, toàn bộ tâm tình biến hóa trước sau cũng không vượt qua ba mươi giây, lòng này tính để Diệp Không cảm thấy phi thường thoải mái.

Diệp Không vừa cùng thanh dật nói chuyện phiếm, một bên hướng về nàng Kopp[phổ cập tri thức] một ít chính mình bản thân biết tu đạo giới sự hạng. Đương nhiên, tuy nói thế giới này cùng hắn lúc trước thiết kế 《 truyền thuyết 》 có cực cao tương tự độ, thế nhưng rất nhiều thứ Diệp Không cũng Phát Hiện Kỳ thực đều có biến hóa, mà những biến hóa này đến cùng là tốt hay xấu, thậm chí sẽ khiến cho ra sao biến động, liền ngay cả Diệp Không chính mình cũng nói không chừng, bởi vậy hắn đương nhiên sẽ không đem những chuyện này cùng nhau nói cho thanh dật nghe.

Chậm một chút thời điểm, ăn uống no đủ thầy trò tổ hai người liền như thế ngồi xuống đất mà ngủ.

Có điều không thể so dĩ vãng không có thứ gì, Diệp Không hiện tại nạp vật trong túi còn có đủ vài điều phẩm, vì lẽ đó ngược lại cũng vẫn tính ngủ thoải mái.

Tuy còn chưa tới cuối thu, thế nhưng theo Bóng đêm dần dần dày, hàn khí lại tăng thêm mấy phần.

Ở yên tĩnh núi rừng bên trong, đột nhiên vang lên binh khí giao kích tiếng va chạm có vẻ đặc biệt đình tại nhức óc.

Diệp Không ngay lập tức liền mở hai mắt ra, bỗng nhiên nhảy lên.

Trong giây lát này, có một luồng vô hình gió mạnh bỗng nhiên thổi mà lên, bên cạnh vốn là chỉ còn một vệt tro tàn đồng lửa, lúc này càng là triệt để tắt.

Bốn phía, rơi vào một vùng tăm tối.

Nguyên bản khác nào ở Diệp Không vang lên bên tai tiếng đánh nhau, lúc này lại trở nên nhỏ đến mức không nghe thấy được, hiển nhiên khoảng cách hắn nghỉ ngơi nơi này còn rất xa một khoảng cách.

Điều này làm cho Diệp Không chau mày.

Hắn liếc mắt liếc mắt một cái hồ hấp đều đặn thanh dật, thấy nàng cũng không có vì vậy mà bị làm tỉnh lại, liền ánh mắt không khỏi rơi vào truyền đến tiếng đánh nhau phương xa.

Liên tiếp mười mấy thiên quá thường ngày tử, để Diệp Không đều có chút lãng quên thế giới này không phải là loại kia an toàn thế giới.

Thế giới này, không thì không khắc đều ở biểu lộ ra xích. Lỏa. Lỏa nhục nhục cường thực pháp tắc.

Muốn ở thế giới này bình yên vô sự sinh tồn được, như vậy duy nhất đạo lý chính là quả đấm của người muốn so với người khác ngành. Bởi vậy trên thực tế này chừng mười ngày thời gian trong, Diệp Không nhận hạ vô sự tự nhiên cũng sẽ tiếp tục công pháp tu luyện, có điều hiện nay hiệu quả rất ít cũng không có cái gì tiến triển, vẫn còn chỉ là vào huyền cảnh bốn tầng thực lực. Hoặc là nói, bởi vì hắn cũng không phải bộ thân thể này chân chính chủ nhân, thậm chí cũng không phải đoạt xác bộ thân thể này, vì lẽ đó hắn hiện tại có thể phát huy được thực lực cũng còn lâu mới có được đạt đến chân chính vào

huyền bốn tầng.

Có điều căn cứ Diệp Không suy đoán của chính mình, hẳn dựa vào tứ phương đao pháp, xé gió chường loại này không cần đặc thù công pháp tâm quyết chống đỡ võ kỹ, lẽ ra có thể phát huy ra so với bình thường vào huyền bốn tầng tu sĩ hơi cường một ít thực lực.

Giờ khắc này, Diệp Không chính là đang suy tư, chính mình có hay không muốn đi thăm dò nhìn một chút tranh đấu song phương rốt cuộc là ai.

Có điều ngay ở hẳn suy tư như thế một hồi trong công phu, cái kia tiếng đánh nhau đột nhiên lại gần thêm không ít, tựa hồ là tranh đấu song phương đang đứng ở di động trạng thái. Mà hơi hơi vì diệu, nhưng là đối phương di động phương hướng chính là Diệp Không cùng thanh dật nghỉ ngơi vị trí này.

Một chút suy tư, Diệp Không cũng đã rõ ràng: Nói vậy tranh đấu bên trong song phương có một phương là nằm ở chạy trốn trạng thái, mà mới vừa rồi không có triệt để tắt tro tàn thì lại bại lộ vị trí của hẳn vị trí, cho nên mới phải hấp dẫn song phương lại đây.

Nghĩ tới đây, Diệp Không liền nhắc lên này thanh ngắn chuỗi đao, sau đó hướng về tranh đấu thanh nguyên chạy đi, nếu để cho đối phương chạy đến bên này, lấy hẳn tình huống trước mắt e sợ rất khó bảo vệ được thanh dật, vì lẽ đó còn không bằng đem có thể nguy hiểm triệt để bóp chết.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17 : Diệp Không rất mờ mịt

Diệp Không hướng về tranh đấu thanh nguyên tiềm hành quá khứ.

Động tác của hẳn rất cẩn thận, Kinh Nhu, vì lẽ đó cũng không có phát ra bất kỳ cái gì dị vang lên. Mà tranh đấu bên trong song phương hiển nhiên cũng đang đứng ở tâm thần tập trung ác chiến trạng thái, bởi vậy cũng không có phát hiện đã ẩn núp đến cách đó không xa Diệp Không.

Bóng đêm tràn ngập xuống núi lâm, tầm nhìn cũng không cao lắm, thế nhưng này vền vền chỉ là đối với phạm nhân mà nói. Đối với đã bước vào tu đạo giới vào huyền cảnh tu sĩ mà nói, tuy không cách nào nhìn ra đặc biệt rõ ràng, nhưng ít ra tầm nhìn kỳ thực cũng không tính thấp, hơn nữa một khi đột phá vào huyền sáu tầng sau, là có thể lợi dùng thần niệm đối với chu vi mười mét trong phạm vi tiến hành nhận biết thăm dò.

Bởi vì khoảng cách xa hơn một chút, Diệp Không cũng không cách nào xác định giao thủ song phương có hay không đột phá vào huyền sáu tầng, có điều nhân số phương diện vẫn là có thể xác nhận.

Giao thủ song phương tổng cộng có bảy người.

Một phương ba người, hai nam một nữ, nữ tử rất trẻ trung, ước chừng mười tám, mười chín đáng vẻ, bị hai người đàn ông tuổi trung niên hai bên trái phải che chở. Bên phải tên nam tử kia xiêm y rách nát, trên người có mười mấy nơi đâm dĩa máu tươi vết thương, hầu như đem hẳn nhuộm thành một người toàn máu; bên trái tên nam tử kia tình huống hơi hơi khá hơn một chút, thế nhưng sắc mặt lại trắng xám đến đáng sợ, rõ ràng là chân nguyên trong cơ thể tiêu hao, coi như có thể tránh được đây cơ hồ kiếp số hẳn phải chết, chỉ sợ tu vi cũng sẽ giảm nhiều.

Chỉ xem này hai người đàn ông tuổi trung niên khốc liệt đáng sợ, lại nhìn bị hai người che chở cô gái kia tuy rằng có chút chật vật, thế nhưng trên người cũng chẳng có bao nhiêu huyết ô, Diệp Không cũng đã biết ba người này thân phận: Gia tộc con cháu. Chỉ có điều Diệp Không lúc này cũng không biết hẳn vị trí phương vị, vì lẽ đó cũng không được rõ lắm ba người này là người nào con em của gia tộc.

Mà truy sát ba người này một phương, nhưng là bốn tên nam tử, tuổi không giống nhau, to lớn nhất vị kia nên có ba mươi sáu, bảy tuổi đáng sợ, ít nhất một vị xem ra tựa hồ so với cô gái kia còn muốn trẻ mấy tuổi. Bốn người này tuy rằng trên người cũng có thương tích ngân, thế nhưng tinh khí thần lại rõ ràng muốn so với uest oài không thể tả ba người càng tốt hơn một chút, vì lẽ đó này truy sát tiết mục Diệp Không coi như là dùng ngón chân đoán, cũng có thể đoán được kết cục.

Nhìn chăm chú giữa sân cục diện, Diệp Không không thấy cái gì nhìn quen mắt nhân vật, vì lẽ đó cũng lười xuất hiện.

Tiền đề là đối phương không muốn lại hướng về thanh dật chỗ ngủ chạy.

Song phương ở vừa chạy vừa truy trong quá trình, lại hướng về Diệp Không tiềm tàng vị trí tới gần không ít.

Thế nhưng bị đuổi giết ba người kia hiển nhiên vận may đã dùng hết.

Thiếu nữ đối thủ đột nhiên hư lác một chiêu, nhìn như hung ác vô giết trên thực tế lại để lại bảy phần lực, thế nhưng người thiếu nữ kia phản ứng không

vội, không nhìn ra này bí mật trong đó, liền nhoáng lên dưới chỉ có thể trở mắt nhìn mình đối thủ ngược lại tấn công về phía tên kia người bị thương nặng người đàn ông trung niên.

Vốn là đã bị thương không nhẹ, lại đồng thời chống đỡ hai tên đối thủ, không nghĩ tới sẽ bị người thứ ba kẻ địch tập kích, do xoay sở không kịp phần eo liền bị đối phương lợi kiếm cắt ra một vết thương, máu tươi nhất thời phun tung toé mà ra. Hai tên cùng giao thủ đối thủ lại làm sao có khả năng buông tha cơ hội tốt như vậy, lúc này lại là một trận đánh mạnh, này người đàn ông tuổi trung niên không thể làm gì khác hơn là một vừa đưa tay che tả bên eo vết thương, một bên múa đao rời ra hai người công kích.

Thiếu nữ muốn cứu viện, thế nhưng tên kia tập kích thành công nam tử ở một chiêu kiếm lập công sau khi, liền từ bỏ tiếp tục truy kích, trái lại xoay người cuốn lấy thiếu nữ, đưa nàng bức cách chiến trường, không cách nào đối với tên này trọng thương nam tử tiến hành viện trợ. Mà một bên khác, tên kia Chân Nguyên tiêu hao nam tử lại bị trong bốn người lớn tuổi nhất vị kia gắt gao cản vào, tương tự không cách nào lại đây cứu viện, trái lại bởi vì vừa này đồng bạn bị đau kêu rên mà phân tâm, lúc này đã bị đặt ở hạ phong.

Xem tới đây, Diệp Không khẽ lắc đầu, hẳn đã có thể đoán được ba người này kết cục.

Tên thiếu nữ này kinh nghiệm thực chiến rõ ràng không đủ, cho nên nàng rất dễ dàng bị đối thủ thiên chiêu do đó triệt để mất đi tiết tấu, nếu như đối phương thật sự muốn dưới lời của sát thủ, tên thiếu nữ này tuyệt đối không sống nổi. Thế nhưng đối phương chậm chạp không thể bắt tên thiếu nữ này, hiển nhiên chính là muốn hoạt trá, đương nhiên cũng có bộ phận nguyên nhân là muốn cho người thiếu nữ kia cho cùng giao thủ thiếu niên này chiêu.

Nếu như không có tên thiếu nữ này, cái kia hai người đàn ông tuổi trung niên căn bản sẽ không bị ở lại chỗ này.

Lấy thực lực của hai người bọn họ muốn giết ngược lại bốn người này không có khả năng lắm, thế nhưng nếu như phân công nhau phá vòng vây chạy trốn, đối phương bốn người muốn đồng thời lưu lại hai người này cũng tuyệt đối không thể. Diệp Không đã nhìn ra, hai người này kinh nghiệm thực chiến phi thường phong phú, đối phương không có ba người trở lên căn bản không thể lưu lại hai người này bên trong bất luận cái nào, vì lẽ đó nếu như hai người này phân công nhau phá vòng vây, đối phương hoặc là thả đi một cái, hoặc là hai cái đều để cho chạy.

"Đáng tiếc." Diệp Không thờ dài, hẳn biết, ba người này đều lại ở chỗ này bị đối phương giải quyết đi, đã không thể uy hiếp đến hắn cùng thanh dật nghị ngôi vị trí.

Ngay ở Shawn phát sinh khê than thờ một tiếng thời điểm, tên kia bị thương nặng người đàn ông trung niên rốt cục không chống đỡ nổi, bị đối phương nắm lấy một sơ hở trong nháy mắt, trực tiếp phá tan đối phương đón đỡ phòng ngự. Cùng đánh một người khác kẻ địch, lập tức nắm lấy cơ hội khó có này, một đạp bước thiếp thân, hữu quyền mạnh mẽ đánh ở này người đàn ông tuổi trung niên trên lồng ngực, xương gãy vỡ tiếng vang ở này yên tĩnh dưới bóng đêm có vẻ rõ ràng có thể nghe.

Đòn đánh này, liền dường như bị đẩy ngã cốt nặc bài xem như cấp tốc gây nên phản ứng dây chuyền.

Không ra ba cái hiệp, tên này khổ cực chống đỡ người đàn ông trung niên liền bị hai người hợp lực đánh chết: Toàn bộ đầu đều bị đối phương một chiêu kiếm chém xuống, chết đến mức không thể chết thêm.

"Đồng thúc!"

"A Đồng!"

Thiếu nữ bị thương tiếng la cùng một gã đồng bạn khác kinh ngạc thốt lên, có vẻ đặc biệt chói tai.

Thế nhưng bốn người này cũng không có để ý tới hai người này kinh ngạc thốt lên, hai tên vừa giải quyết đối thủ mình nam tử cũng không có hướng về người thiếu nữ kia ra tay, trái lại là cùng mình đoàn đội người đàn ông trung niên hội hợp, lấy ba người vây kín tử thế liền thủ đối với tên kia Chân Nguyên tiêu hao người đàn ông trung niên tạo áp lực. Chiến trường một bên khác, nhưng là thiếu niên cùng thiếu nữ trong lúc đó tranh đấu, thế nhưng bất luận ai này đều thấy được, tên thiếu nữ này đã không phải gã thiếu niên này đối thủ, bị thua chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi.

Thiếu nữ kinh nghiệm thực chiến không đủ, nhãn lực cũng không được, thế nhưng cũng không đại biểu phụ trách bảo vệ nàng người đàn ông trung niên cũng không được.

Hắn vừa này chỉ là khoe mắt dư quang nhìn liếc qua một chút, cũng đã biết thiếu nữ tình hình, lúc này liền hô: "Tiểu thư, ngươi đi mau!"

"Không!" Thiếu nữ liếc mắt một cái bị rơi vào tầng tầng trong vòng vây hộ vệ, há mồm nhưng là trực tiếp từ chối tên hộ vệ này lòng tốt đề nghị, "Đức thúc ngươi không đi, ta cũng không đi!"

"Tiểu thư! Ta đi không được!" Người đàn ông trung niên trầm giọng gầm lên, hiển nhiên là phát ra hỏa, "Đề ta ở lại cản bọn hắn! . . . Ngươi chỉ cần chạy đi, ta liền không tính chết vô ích! Ngươi một khi về đến gia tộc, gia tộc sẽ báo thù cho ta!"

"Hanh." Tổ bốn người bên trong người đàn ông trung niên lạnh rên một tiếng, âm thanh tràn đầy châm chọc, "Triệu gia thực sự là nuôi một cái thật cầu. Có điều nơi này không phải là các ngươi quá an! Nơi này là tiêu an! Muốn trách, liền trách các ngươi Triệu gia chọn sai đối tượng hợp tác."

Quá an?

Triệu gia?

Tiền an?

Đối tượng hợp tác?

Diệp Không xin thề, chính mình dùng ngón chân đoán, cũng có thể đoán ra toàn bộ sự việc bấy, tám phần mạch lạc.

Trước mắt người thiếu nữ kia cùng vị kia bị thiếu nữ gọi đức thúc người, lại là quá an Triệu gia người? Là chính mình thì thể này người?

Diệp Không sắc mặt có vẻ rất khó coi.

Nếu như giờ khắc này đứng ở núi rừng bên trong chính là cái gì đại tông môn chương môn, trưởng lão, hay hoặc là là những kia thể gia tộc trưởng, thiên tài con cháu hàng ngũ, Diệp Không khẳng định một chút liền có thể nhận ra. Có thể hai người kia tự xưng là quá an Triệu gia người, Diệp Không liền thật sự mộng ép: Hắn không quen biết a!

Tuy nói hắn là 《 truyền thuyết 》 đứng đầu thiết kế sư, nhưng là giống như vậy chỉ là tương đương với chừng mười cấp NPC thiết lập, Diệp Không hiển nhiên không thể tự thân làm đi thiết kế. Hắn đều là nói thẳng ra một cách đại khái phương hướng, sau đó liền giao do dưới trướng cái khác đoàn đội phụ trách. Vì lẽ đó nếu như hắn có thể nhận ra toàn bộ Thần Châu tất cả nhân vật, như vậy đây mới là một cái chân chính đáng giá lấy làm kỳ quái sự.

Ngay ở Diệp Không ngây người như thể một hồi,

Bên kia trong sân cũng phát sinh ra biến hóa.

Tên kia Triệu gia hộ vệ đột nhiên đột phá đối phương ba người phong tỏa, từ tên thiếu niên kia trong tay cứu Triệu gia thiếu nữ. Thế nhưng hắn hiển nhiên biết rõ chính mình không thể thoát được, vì lẽ đó liền tự lực ngăn lại đối phương bốn người, nỗ lực cho Triệu gia thiếu nữ cung cấp một cơ hội chạy trốn.

Cho tới thiếu nữ có hay không có thể bình yên rời đi, vậy thì chỉ nghe theo mệnh trời.

Có điều, tên thiếu nữ này chạy trốn phương hướng nhưng là Diệp Không tiềm tàng vị trí.

Nếu như tùy ý đối phương như thể chạy xuống đi, như vậy thanh dật nhất định sẽ bị phát hiện. Mà đối phương mấy người này, nếu như vậy hiểu rõ Triệu gia tình huống, hiển nhiên khẳng định cũng là nhận thức Triệu Hồ thì thể này, đến thời điểm một khi cùng đối phương đụng với, như vậy Diệp Không cảm thấy coi như nói mình kỳ thực là Quý tu e sợ cũng không ai sẽ tin tưởng.

Nghĩ tới đây, Diệp Không ánh mắt phát lạnh, một luồng lạnh lẽo sát ý từ núi rừng bên trong tán ra.

Đối phương mấy người bởi vì khoảng cách xa hơn một chút, còn chưa có cảm giác gì, thế nhưng hướng về Diệp Không chạy tới tên kia Triệu gia thiếu nữ, nhưng là đột nhiên dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Lạnh lẽo sát ý, để mặt của cô gái sắc trở nên trắng, khác nào đặt mình trong kẽ băng nứt.

Vây công Triệu gia cái kia bốn tên nam tử, sự chú ý vẫn luôn thả ở tên thiếu nữ này trên người, vì lẽ đó giờ khắc này nhìn thấy nàng biến hóa, tự nhiên cũng là thoáng trì hoãn tiến công tiết tấu, cũng không tiếp tục quay về tên kia Triệu gia hộ vệ ra tay, ánh mắt của bọn họ không khỏi nhìn phía núi rừng bên trong cái kia dần dần đi ra bóng người.

Triệu gia hộ vệ hiển nhiên cũng nhìn thấy có một bóng người từ trong rừng xuất hiện, có điều ở trước mắt địch hữu khó phân biệt tình huống, hắn đương nhiên sẽ không tùy tiện tiến công, đặc biệt là nhìn đối phương mấy người này đáng đáp, hắn liền có thể kết luận người trước mắt này cũng không phải đối phương viện quân. Coi như đúng là đối phương viện quân, hiển nhiên cũng không có cùng đối phương có thương lượng, nếu không thì mấy người này sẽ không lộ ra cẩn thận như vậy tư thái.

Vì lẽ đó, hắn rất nhanh sẽ lùi tới Triệu gia thiếu nữ bên người, đem vị này Triệu gia tiểu thư đội ngũ qua một bên, mà không phải nỗ lực lựa chọn phá vòng vây chạy trốn.

Theo Diệp Không chậm rãi đi ra trong rừng âm u nơi, bại lộ ở trước mặt mọi người bóng người cũng dần dần trở nên rõ ràng lên.

Ánh mắt của hắn, vẫn luôn rơi vào cái kia bốn tên vây công Triệu gia con cháu nam tử trên mặt.

Nhìn đối phương do cẩn thận biến thành kinh ngạc, sau đó là một mặt nghiêm nghị, thậm chí trong đó còn chen lẫn mấy phần căng thẳng, Diệp Không liền biết, đối phương quả nhiên là biết Triệu Hồ thân phận.

So sánh với đối phương bốn người nghiêm nghị vẻ sốt sắng, tên kia được gọi là đức thúc Triệu gia hộ vệ nhưng là lộ ra một mặt thoải mái vẻ mặt: "Nhị gia. . ."

"Nhị bá!" Triệu gia thiếu nữ, khi nhìn rõ Diệp Không thân phận sau, càng là khóc lóc nhào tới Diệp Không trong lòng, âm thanh tràn ngập một loại ai quý, "Đông thúc hắn. . . Đông thúc hắn chết rồi! Bị bọn họ giết chết! Nhị bá. . ."

Diệp Không có chút mờ mịt nhìn thiếu nữ, bộ mặt bấp bệch hơi co giật mấy lần.

Chờ chút! Thiếu nữ!

Này kịch bản không đúng!

Người tốt xấu nói cho ta biết trước, này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì!

Còn có tại sao các người nhúng này vào huyện năm tầng, vào huyện sáu tầng gia hỏa vừa nhìn thấy ta cái này vào huyện bốn tầng người, ngược lại sẽ lộ ra như vậy sợ hãi về đề phòng. Dựa theo bình thường cấp độ thực lực đến phân chia, lẽ nào vào lúc này không phải nên ta chạy trốn chết sao?

Diệp Không nội tâm, giờ khắc này là thật sự có đến mấy chục vạn con đường đã lao nhanh mà qua.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 : Quá an hổ điên

Diệp Không chần chờ một chút, có điều vẫn là đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ tên thiếu nữ này phía sau lưng.

"Nhị bá?" Thiếu nữ hai mắt đầm lệ, cái mũi nhỏ vừa kéo vừa kéo, ngẩng đầu lên nhìn Diệp Không, trong mắt mất lộ oan ức vẻ.

Bên cạnh đức thúc giờ khắc này cũng đi tới Diệp Không bên người, thế nhưng trong mắt của hắn nhưng là có mấy phần che giấu rất khá nghi hoặc.

Cư hắn biết, vị này Triệu gia đòi thứ bốn nhị gia không phải là một tính tình tốt người, đừng nói là trước mặt đối với người ngoài, coi như là trong gia tộc người cũng không thấy hắn đối với người nào về mặt ôn hòa, đệ tử đòi thứ năm bên trong vài vị đều hắn đánh ra bóng tối. Hơn nữa bởi vì vị này nhị gia thực lực tuy rằng không cao, thế nhưng kinh nghiệm thực chiến phi thường phong phú, thường thường chỉ cần không phải cao hơn hắn một cánh giới nhỏ người đều sẽ bị hắn treo lên đánh, vì lẽ đó hắn đối với những gia chỉ có thực lực lại không cái gì kinh nghiệm thực chiến người đều phi thường thiếu kiên nhẫn.

Vừa vặn, hắn bảo vệ vị này Triệu gia bốn tiểu thư chính là bị vị này nhị gia xếp vào danh sách đen người.

Nhưng nhìn lần này...

Nhị gia tựa hồ không chán ghét như vậy bốn tiểu thư?

Diệp Không không biết vị này đức thúc đang suy nghĩ gì, thế nhưng trong mắt hắn cái kia một vết vẽ nghi hoặc, lại vẫn bị Diệp Không rõ ràng bắt lấy. Vì lẽ đó hắn biết rõ, chính mình vừa nảy động viên vị này Triệu gia thiếu nữ sự tuyệt đối là một cái không phù hợp tự thân hành vi sự, lại như lần trước ở vạn rừng trúc thương lộ gặp phải cái kia chi đội buồn thì như thế.

« Tá Thi Hoàn Hồn thì gặp phải nguyên thi thể người nhà, không biết ta bây giờ nói ta mất trí nhớ vẫn tới kịp không? Ở tuyến các loại, gấp! »

Diệp Không cũng đã nghĩ kỹ mình muốn ở diễn đàn tuyên bố cầu cứu tiêu đề.

Nhìn còn ở vừa kéo vừa kéo thiếu nữ, Diệp Không ho nhẹ một tiếng, sau đó vỗ vỗ thiếu nữ người, ra hiệu nàng đứng ở một bên, tiếp theo mới cất bước đi về phía trước mấy bước.

Cây có bóng, người tên, Triệu Hồ bạo tính khí cũng không chỉ ở quá an truyền bá, trên thực tế lấy vạn rừng trúc thành thương lộ này bốn dẫn đều có nghe thấy. Đương nhiên, người bình thường coi như nghe nói Triệu Hồ tên cũng chưa chắc sẽ nhận được vị này Hồ Gia, bất quá dưới mắt đứng ở Diệp Không trước mặt bốn người này, hiển nhiên cũng không phải người bình thường.

Chỉ ít, người bình thường vẫn đúng là sẽ không đi tìm quá an Triệu gia phiền phức.

Vẫn là như vậy đuổi tận giết tuyệt phương thức.

Cho nên nhìn thấy Diệp Không hướng về trước đi mấy bước, mấy người này sắc mặt đều biến hóa đến ngưng trọng dị thường lên. Liên quan với Triệu gia vị này Hồ Gia tin tức, bọn họ nhưng là nghe nói không ít, tuy rằng chỉ có vào huyện bốn tầng thực lực, thế nhưng là nắm giữ cực kỳ kinh nghiệm chiến đấu phong phú cùng ý thức, tầm thường vào huyện năm tầng tu sĩ đều không phải là đối thủ của hắn, nếu là chiến đấu ý thức không đủ vào huyện sáu tầng tu sĩ, đều không nhất định có thể thắng được vị này Hồ Gia.

"Muốn chết như thế nào?" Diệp Không quét đối phương bốn người chúng một chút, âm thanh lạnh lạnh nói rằng.

"Không hổ là quá an hủ điền, quả nhiên nghe danh không bằng gặp mặt." Tên kia thực lực mạnh nhất, trước biểu hiện hung hăng nhất người đàn ông trung niên giãn nở cười, trầm giọng quát lên, "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ là một người thông minh, không nghĩ tới lại như vậy ngu xuẩn, lại mưu toan lấy sức lực của một người khiêu chiến chúng ta bốn người?"

Diệp Không quay đầu lại liếc mắt một cái Triệu gia hai người, nhẹ giọng nói rằng: "Ai ở đoạn hậu?"

Âm thanh cũng không lớn, thế nhưng ở đây yên tĩnh trong hoàn cảnh lại có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Song phương sáu người sắc mặt, đều là khê biến.

Có điều so sánh với đối phương bốn người kinh ngạc, tên kia Triệu gia hộ vệ cùng Triệu gia tiểu thư sắc mặt liền biến hóa đến mức dị thường hoang mang.

"Vâng... Lão Đình." Đức thúc có chút gian nan mở miệng, "Chúng ta gặp phải phục kích, lão Đình dẫn người đoạn hậu, ta cùng a Đông mang theo tiểu thư phá vòng vây..."

"Ồ." Không chờ hắn nói xong, Diệp Không đã khê gật đầu ra hiệu tự mình biết, sau đó lại quay đầu nhìn phía đối phương bốn người, "Các ngươi là nỗ lực bại lộ các ngươi phương vị cùng đối thủ tin tức, cho người của các ngươi nhắc nhở chế tạo cơ hội sao?"

Vừa này tên kia mở miệng người đàn ông trung niên, sắc mặt có vẻ phi thường khó coi.

Ở đây yên tĩnh núi rừng bên trong, hắn lớn tiếng như thể nói chuyện xác thực có thể truyền ra đủ xa khoảng cách, chỉ cần bọn họ người vẫn không có bị triệt để ngăn lại, có mấy người đột phá đối phương phong tỏa tới rồi trợ giúp, như vậy nhất định sẽ phát hiện nơi này. Chỉ là hắn không nghĩ tới, lại sẽ nhanh như thế liền bị Triệu Hổ nhìn thấu, này có thể cùng hắn bản thân biết liên quan với Triệu Hổ nghe đồn không giống nhau lắm.

"Không mở miệng cũng sao." Diệp Không thần nhiên nói, "Ngược lại chẳng mấy chốc sẽ giải quyết, người của các ngươi không có cơ hội đến trợ giúp."

Lần này, này người đàn ông tuổi trung niên là chân chính sự phẫn nộ.

Tuy nói lấy bọn họ hiện nay trạng thái, xác thực rất khó lưu được Triệu Hổ, thế nhưng bốn người bọn họ nhưng cũng không phải cái gì quả hồng nhũn. Trước như vậy cẩn thận, đó là bởi vì bọn họ là bị Triệu Hổ uy danh kinh sợ, nhưng là bị Triệu Hổ như vậy không coi ai ra gì luôn mãi khiêu khích, liền toán bốn người bọn họ đối với Triệu Hổ có kiêng dè, cũng tuyệt đối không thể như vậy lạc mất mũi. Vì lẽ đó bốn người rất nhanh sẽ bày ra trận hình, sau đó hướng về Triệu Hổ từng bước ép sát.

"Thực sự là Tứ Bất Tượng (không ra ngô ra khoai)." Diệp Không khòe miệng giật giật.

Trước khoảng cách xa, hắn còn không thấy rõ mấy người này cùng đánh vì sao lại như vậy có uy hiếp tính. Thế nhưng bây giờ cách gần vừa đủ, Diệp Không liền biết chuyện gì thế này.

Bình trận.

Lúc trước hắn cho 《 truyền thuyết 》 tiến hành hệ thống thiết lập thì, ngoại trừ thuộc về cá nhân công pháp, tâm pháp, võ kỹ loại hình ở ngoài, còn dẫn vào trận pháp hệ thống. Trong đó trận pháp lại chia làm bình trận, trận pháp chờ hai đại loại, người trước là nhiều người phối hợp thì có thể sản sinh ngoài ngạch hiệu quả đặc biệt đoàn thể hình chiến đấu trận hình, người sau nhưng là chuyên môn dùng cho sơn môn, gia tộc, trong ảo cảnh cố định hình pháp trận phòng ngự.

Giờ khắc này, nhìn thấy mấy người này thân hình trạm vị cùng phối hợp, Diệp Không cũng đã biết đối phương mấy người này thân phận.

Tiêu an La gia.

Gia tộc kia ở tiêu an địa vị liền dường như Triệu gia ở quá an như thế, đều là thuộc về đủ để hô mưa gọi gió vọng tộc. Mà cùng tiêu an La gia quan hệ bất hòa, nhưng là cùng quá an Triệu gia có bách năm trở lên quan hệ hợp tác tiêu an Hứa gia, cái này cũng là tại sao trước những người kia sẽ nói bọn họ Triệu gia chọn sai đối tượng hợp tác nguyên nhân.

Có điều Diệp Không nhận ra bốn người này thân phận, cũng không phải bởi vì tiêu an La gia cỡ nào nổi danh.

Thuần túy là bởi vì tiêu an La gia nắm giữ an mới chín dẫn bên trong tốt nhất hai cái bình trận: Ba bên cùng đánh trận cùng tứ phương đột kích trận.

Mà hai người này bình trận, trên thực tế là thoát thai từ Tam Tài trận cùng Tứ Tượng trận hai người này trâu bò rầm rầm cao cấp bình trận —— dựa theo trong game nội dung võ kích thiết lập, tiêu an La gia người khai sáng là ở ngẫu nhiên tình huống thu được Tam Tài trận cùng Tứ Tượng trận bình trận tàn kiệt, sau đó thông qua nghiên cứu mới lĩnh ngộ được hai người này đặc thù bình trận, do đó mới ở tiêu an thành công đặt chân, xông ra bây giờ bộ này cơ nghiệp.

Hai người này bình trận nếu như phóng tới một phương nơi, thậm chí là toàn bộ tri châu, như vậy hay là không tính là gì, có thể như quả chỉ là dùng ở một dẫn nơi tranh đấu, như vậy hai người này trận uy lực liền phi thường khả quan. Vì lẽ đó trước tên kia gọi a Đông người đàn ông trung niên sẽ bị đột nhiên trọng thương, cũng không phải cái gì chuyện kỳ quái, mà tên này gọi đức thúc suýt chút nữa cũng chết ở đối phương ba người vây kín dưới, thì càng

không phải cái gì quái sự.

Nếu không có tên kia Triệu gia bốn tiểu thư ngăn cản một người, làm cho đối phương thành công bày ra tứ phương đột kích trận, như vậy chỉ sợ hắn sẽ càng chóng chết.

Nhìn đối phương từ từ hình thành binh trận khí thế, Diệp Không cười lạnh một tiếng: Nếu như bọn họ có thể bày ra Tứ Tượng trận, như vậy hẳn tuyệt đối không nói hai lời quay đầu liền đi.

Nhưng hiện tại?

Diệp Không cũng không để ý đến hai bên trái phải cái kia vài tên người thực lực hơi yếu, mà là một bước xa liền hướng thực lực mạnh nhất cái kia người đàn ông tuổi trung niên vọt tới.

Tứ phương đột kích trận là một chú ý thủ đoạn công kích liên miên không ngừng công kích hình binh trận, thông qua từ bốn phương tám hướng không ngừng quấy rầy, công kích tạo nên một loại đại quân vây kín chiến trận khí thế, do đó khiến cho đối thủ ở đáp ứng không xuể chống đỡ bên trong bại lộ tự thân kẻ hở, cuối cùng dành cho đối thủ một đòn trí mạng chiến trận. Cái này binh trận nhìn bề ngoài là một chủ ba phụ, thế nhưng trên thực tế nhưng là một ngược hành nói một phụ ba chủ hình binh trận: Thông qua một tên thực lực người mạnh nhất làm chủ công tay, phụ trách kiểm chế cùng mạnh mẽ tấn công hãm trận giả, đem dành cho một đòn trí mạng chân chính sát chiêu ẩn giấu ở ba tên thực lực hơi yếu một bậc, nhìn bề ngoài chỉ là phụ trách quấy rầy, nhiễu từ trận giả trong tay.

Tuy nhiên chính vì như thế, vì lẽ đó trên thực tế cái này binh trận hạt nhân phá trận điểm, chính là tên này thực lực người mạnh nhất.

Hắn mới là tứ phương đột kích trận chân chính mắt trận.

Diệp Không ở nhận ra cái này binh trận thời điểm, cũng là một chút hiểu ra phá trận then chốt.

Mà đối phương bốn người, đang nhìn đến Diệp Không cử động thì, cũng là sợ hết hồn. Người khác có lẽ sẽ cảm thấy Diệp Không là đang tìm cái chết, nhưng là làm học tập tứ phương đột kích trận bọn họ, lại làm sao có khả năng không biết mình cái này binh trận nhược điểm ở đâu? Nhưng là, bởi vì trước bọn họ muốn triệt để giết chết Diệp Không, vì lẽ đó do đó bãi trận phương thức tiến bước, lúc này bốn người trong lúc đó khoảng cách hơi hơi đội ngũ đến có chút mở, căn bản là không thể ngay lập tức chạy tới người đàn ông trung niên bên người tiến hành viện trợ.

Đã như thế, chân chính đối mặt Diệp Không, cũng chỉ có đứng ở Diệp Không chính diện này người đàn ông tuổi trung niên.

Nhìn Diệp Không khí thế hùng hổ vọt tới, này người đàn ông tuổi trung niên dư quang của khoe mắt nhìn lướt qua đồng bạn của chính mình, sau đó cắn răng đón lấy Diệp Không. Hắn biết rõ, lấy thực lực của chính mình muốn chính diện đối phó Diệp Không, điều này hiển nhiên là không thể, thế nhưng đã bày ra binh trận hắn, nhưng cũng chỉ cần chống đỡ ba giây, liền đủ để chống được chính mình tiếp viện của đồng bạn, đến thời điểm rơi vào binh trong trận yêu cầu khổ não, liền không phải hắn, mà là trước mặt hắn này con quá an hổ điên!

Chỉ cần sống quá ba giây!

Này người đàn ông tuổi trung niên, nội tâm ở cho mình tiếp sức.

Nhưng là Diệp Không, sẽ cho đối phương này ba giây bước đệm thời gian sao?

Đáp án rất rõ ràng.

Diệp Không một khi ra tay, chắc chắn sẽ không cho đối thủ lưu lại bất kỳ sinh cơ.

Giây thứ nhất, Diệp Không dĩ nhiên áp sát này tên bên cạnh trung niên nam tử, trong tay ngắn chuỗi đao đồng thời bỗng nhiên vung kích mà rơi.

Giây thứ hai, này người đàn ông tuổi trung niên sắc mặt dữ tợn, trường kiếm trong tay vẩy một cái, từ thấp tới cao đón nhận Diệp Không trong tay ngắn chuỗi đao, lại không nhìn thấy Diệp Không khoe miệng hơi vung lên cái kia một vết cười nhạo.

Đao mãnh, Kiếm Linh.

Lấy kiếm chỉ nhược đi đón đao mạnh?

Diệp Không ngoại trừ biểu thị đối phương là cái trí chường ở ngoài, sẽ không có loại thứ hai ý nghĩ.

Đệ tam giây, đao kiếm giao kích.

Tuy rằng này người đàn ông tuổi trung niên ý nghĩ do đó kiếm nghênh đón đao, sau đó tan mất Diệp Không gây với trên thân đao sức mạnh, từ mà đưa đến chống đỡ hiệu quả. Nhưng là hắn lại hoàn toàn không nghĩ tới, Diệp Không dám lấy này một đao mãnh phách mà rơi, rõ ràng là đã toán thật tất cả, lại làm sao có khả năng phạm thấp như vậy cấp sai lầm.

Thân đao phá tan đối phương trường kiếm thế tiến công —— tuy rằng này người đàn ông tuổi trung niên được này một trận, không thể tránh khỏi bị thương nhẹ, thế nhưng nguyên bản Diệp Không nên bị nghẹt công kích, nhưng là ra ngoài hắn dự liệu tiếp tục hạ xuống, không ngừng nghỉ chút nào tiếp tục triển khai thế tiến công: Tăm tích thân đao ở phá tan trường kiếm đồng thời, Diệp Không thủ đoạn xoay một cái, mũi đao đâm một cái vẩy một cái

liền thẳng thắn dứt khoát cắt ra này người đàn ông tuổi trung niên cảnh động mạch.

Một đạo mũi tên máu, bắn ra.

Ở mặt khác ba tên vừa chạy tới địch trong mắt người, này người đàn ông tuổi trung niên một mặt khó có thể tin ngã xuống, chỉ từ hán đều không thể nào hiểu được, tại sao Diệp Không đao có thể nhanh như vậy nổi liền ra lần công kích thứ hai?

Nếu như bọn họ đầy đủ kiến thức rộng rãi, như vậy tự nhiên có thể nhận ra Diệp Không đao pháp cũng không phải Triệu gia đao pháp, mà là đến từ một Vương Phủ tứ phương đao pháp!

Chỉ tiếc, mấy người này kiến thức hiển nhiên không đủ.

Nương theo này người đàn ông tuổi trung niên ngã xuống, đối phương bình trận tự nhiên cũng là trở thành một chuyện cười.

Người ngoài không biết Diệp Không bộ này đao pháp cao thâm tinh diệu, bọn họ chỉ biết là, Diệp Không chỉ điểm một đao liền đem ở đây bên trong thực lực mạnh nhất người đàn ông trung niên tại chỗ đánh chết.

Mà Diệp Không vừa nãy cái kia không chút do dự vọt tới trước khí thế, giờ khắc này ở trong mắt bọn họ, cũng là khác nào Phong Ma(điên đại)!

Quá an hồ điên!

Danh tự này, bọn họ lúc này mới là thật sự cảm nhận được.

Chỉ là, đối mặt này đã mất đi bình trận phối hợp khí thế, lại chính mình đưa đến Diệp Không trước mặt đối thủ, hán lại làm sao có khả năng hạ thủ lưu tình.

Hầu như chỉ là thời gian một cái nháy mắt, này ba tên tiêu an người của La gia cũng là trước sau ngã xuống, trở thành một cụ dư Ôn Chính ở từ từ trôi đi thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19 : Nói mất trí nhớ vẫn tới kịp à

Tên kia Triệu gia hộ vệ một mặt ngây người như phỗng nhìn đứng ở bốn bộ thi thể trung ương Diệp Không.

Nhị gia lúc nào mạnh như vậy?

Bốn đao liền giải quyết bốn cái vào huyện bốn, năm tăng tu sĩ?

Hán cũng chưa từng thấy tận mắt Triệu Hồ ra tay, thế nhưng quá an dẫn thịnh truyền lâu như vậy Triệu Hồ uy danh, vì lẽ đó tên này Triệu gia hộ vệ tự nhiên cũng đối với Triệu Hồ ôm ấp khá mạnh tự tin. Chỉ là hán cũng không nghĩ tới, Triệu Hồ lợi hại lại sẽ hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hán, chuyện này quả thật so với nghe đồn còn còn đáng sợ hơn.

Tuy nói đối phương bốn người bởi vì ở cùng bọn họ giao thủ, truy kích, thế năng cùng Chân Nguyên đều tiêu hao không ít, nhưng là cũng không đến nỗi ngay cả Triệu Hồ một đao đều không tiếp nổi.

Như vậy cách xa so sánh chênh lệch, dễ tên này Triệu gia hộ vệ cảm giác mình này mấy chục năm đều sống đến cầu trên người: Chỉ có vào huyện năm tăng cảnh giới, thế nhưng bàn về năng lực thực chiến, hán có thể không cảm giác mình sẽ là Triệu Nhị gia đối thủ.

"Nhị bá." Triệu gia bốn tiểu thư hướng về Diệp Không chạy tới, khuôn mặt nhỏ tuy rằng còn mang theo nước mắt, thế nhưng ánh mắt lại lượng đến kinh người, "Người thật là lợi hại a!"

"Nhị gia." Tên kia Triệu gia hộ vệ hướng về Diệp Không đi tới, cùng với trước gặp gỡ thì cung kính khác nhau, lần này trên mặt hán về cung kính là chân chính xuất phát từ nội tâm.

Diệp Không nhìn trước mắt hai người này, một mặt học sinh không thể luyến.

《 Tá Thi Hoàn Hồn thi thể cùng người nhà gấp gờ, ta bây giờ nói chính mình mất trí nhớ vẫn tới kịp sao? Ở tuyến các loại, gấp! 》

"Nhị bá... Ngươi... Làm sao?" Tựa hồ là nhìn ra Diệp Không sắc mặt không đúng lắm, Triệu gia bốn tiểu thư có chút sốt sáng hỏi.

Trước là bởi vì bị sợ hãi từ vong dọa đến, vì lẽ đó ở nhìn thấy người thân thì mới sẽ như vậy thất thố. Thế nhưng lúc này họa lớn đã trừ, nàng không khỏi cũng nhớ tới Triệu Hồ ở quá an nghe đồn, đặc biệt là vừa nãy tận mắt nhìn chính mình vì này nhị bá cái kia trạng thái như Phong Ma(điên dại) xem như giết chóc, lúc này tỉnh táo lại sau càng là có mấy phần sợ hãi.

Nhìn vị này Triệu gia tiểu thư cử động, Diệp Không nội tâm yên lặng lờm một cái, có điều hẳn đúng là không biết nên mở miệng như thế nào giải thích tốt hơn.

Bầu không khí, vì điều có chút lúng túng.

"Nhị bá, ngươi... Không có sao chứ?" Triệu gia bốn tiểu thư chần chờ một chút, có điều vẫn là lại mở miệng hỏi một câu.

"A..." Diệp Không thật lòng suy nghĩ một chút, phát hiện mình ngoại trừ mất trí nhớ ở ngoài thật sự không tìm được có thể giải thích tình huống của chính mình, đặc biệt là hẳn còn không thể đem thanh dật một người bỏ lại, "Kỳ thực... Ai ở cái kia!"

Ngay ở Diệp Không dự định trước tiên tôn lên một hồi bầu không khí, sau đó sẽ có chính mình mất trí nhớ thời điểm, một luồng âm lãnh sát cơ nhưng là đột nhiên từ một đầu khác núi rừng bên trong truyền đến.

Chịu đến luồng hơi thở này kích thích, Diệp Không bỗng nhiên quay đầu, về mặt nghiêm túc nhìn cái kia mảnh Hắc Ám, trầm giọng hét lên một tiếng.

Triệu gia hộ vệ cùng Triệu gia bốn tiểu thư hai người không có cảm nhận được chỗ kỳ quái gì, thế nhưng bọn họ biết, thường thường kinh nghiệm thực chiến cùng ý thức phong phú người, đều nắm giữ phi thường đáng sợ nhận biết trực giác, đây là tương tự với bói toán một loại tiên cơ. Vì lẽ đó lúc này nhìn thấy Diệp Không lộ ra như vậy vẻ mặt thận trọng, hai người này cũng bài làm ra một bộ chiến đấu chuẩn bị tư thái.

"Rất nhạy cảm trực giác." Một đạo lạnh lẽo tiếng nói ở trong rừng vang lên, tiếp theo chính là một bóng người từ từ đi ra.

Đúng lúc gặp lúc này, giữa bầu trời mây đen đột nhiên tản ra, ánh trăng lạnh lẽo chiếu rọi xuống đến, cho vốn là âm u núi rừng tăng thêm trên mấy phần mông lung vẻ đẹp. Có điều người ở chỗ này đều không phải cái gì phạm nhân, lấy tu vi của bọn họ mà nói, chỉ cần hơi có chút ánh sáng liền có thể dễ dàng nhìn thấy mấy chục mét ở ngoài tình huống.

Vì lẽ đó Diệp Không ba người, liền nhìn thấy một tên vóc người lồi lõm có hừng thú nữ tử từ một mặt thông dong từ trong rừng đi ra.

Ở trong giới Tu Đạo, trừ phi tuổi thọ đại nạn sắp tới, nếu không thì có thừa biện pháp thanh xuân mãi mãi, thậm chí thay đổi tự thân khí chất, tướng mạo vân vân. Cho nên muốn đơn thuần lấy một người bên ngoài để phán đoán một người tu sĩ tuổi, biện pháp như thế tuyệt đối là không thể thực hiện được, chí ít ở trong giới Tu Đạo sẽ không có người sẽ phạm dưới loại này ngu xuẩn sai lầm.

Đương nhiên, loại thủ đoạn này thông thường đều là chỉ năm mươi tuổi sau đó.

Ở năm trước kia mười tuổi, bất kỳ một người tu sĩ sinh mệnh đặc thù khí tức vẫn tương đối rõ ràng, chỉ có đến năm mươi tuổi sau đó, loại khí tức này đặc thù mới sẽ hoàn toàn biến mất. Vì lẽ đó phán đoán một người tu sĩ có hay không thiên tài, ở năm mươi tuổi trước có thể đạt đến ra sao trình độ, liền trở thành một cực kì trọng yếu phán định tiêu chuẩn.

Cái này cũng là "Năm mươi mà biết mệnh trời" lời giải thích nguyên do.

Trước mắt xuất hiện ở Diệp Không ba người trước mặt tên này cô gái trẻ, tuổi chừng mặc ở chừng hai mươi tuổi. Tướng mạo của nàng cũng không tính đặc biệt đẹp đẽ, có thể nàng vền vẹn chỉ là đứng ở chỗ này, khắp toàn thân nhưng là tỏa ra một luồng người sống chớ tiền vào xa cách cảm, cảnh này khiến nàng có một loại siêu nhiên với ở ngoài đặc biệt khí chất, so sánh với những kia tướng mạo tuyệt mỹ rồi lại không có khí chất gì có thể nói nữ tu mà nói, cô gái này muốn xuất sắc nhiều lắm.

Có điều không giống với Triệu gia bốn tiểu thư cùng Triệu gia hộ vệ đánh giá cùng phán đoán cô gái này tiêu chuẩn, Diệp Không ánh mắt nhưng là ở đối phương xuất hiện ngay lập tức liền rơi vào binh khí trên.

Đó là một thanh trường kiếm.

Đối lập bình thường kiếm khách bội kiếm mà nói, nữ tử trên tay thanh kiếm này có vẻ so sánh ngắn một chút, ước chừng hai thước tám, chín trình độ. Thân kiếm trắng nõn như tuyết, ở mông lung nguyệt quang chiếu rọi dưới tỏa ra màu nhũ bạch thiên quang, phối hợp cô gái này cái kia cổ lạnh lạnh cao ngạo khí chất, còn danh vọng mắt.

Đây là một cái linh khí.

Hơn nữa linh khí tản ra thành trạch, đây là thượng phẩm linh khí tiêu chí.

Cô gái trẻ tầm mắt, ở Triệu gia hộ vệ, Triệu gia bốn tiểu thư trên mặt từng cái đảo qua, chưa làm dừng lại. Ngược lại là nhìn phía Diệp Không thì, hai con mắt mới có thoáng rõ ràng tức giận, tựa hồ là đối với Diệp Không cùng hai người khác không giống nhau lắm quan tâm điểm mà sản sinh hứng thú.

"Người biết ta?" Cô gái trẻ mở miệng, ngữ khí tuy rằng hơi chút lãnh đạm, thế nhưng là làm cho người ta một loại thanh tuyến leng keng xem như dễ nghe cảm, "Hoặc là nhận thức thanh kiếm này?"

Diệp Không khẽ lắc đầu, nói: "Ta không quen biết người, ta cũng không biết thanh kiếm này... . Thế nhưng ta biết đây là một cái thượng phẩm linh khí."

Triệu gia hộ vệ cùng Triệu gia bốn tiểu thư tuy rằng không có linh khí có thể dùng, thế nhưng xuất thân từ gia tộc bọn họ tự nhiên cũng từng thấy thượng phẩm linh khí đáng đáp. Vì lẽ đó bọn họ cũng biết, nữ tử trong tay thanh trường kiếm kia tản mát ra ánh sáng là linh khí tản ra hình thành thực chất ánh sáng lộng lẫy, chỉ có điều biết quy biết, nhưng là nhìn cô gái này tùy ý cầm một cái thượng phẩm linh khí, hai người này vẫn bị mạnh mẽ chấn động một hồi.

Thế nhưng chỉ ít bọn họ biết, tên thiếu nữ này không phải tiêu an người của La gia.

Quá an Triệu gia tuy cũng coi như là vọng tộc, nhưng là toàn bộ trong tộc lại cũng chỉ có ba cái thượng phẩm linh khí mà thôi, hơn nữa đa số thời điểm còn chỉ là một cái trang trí, biểu lộ ra gia tộc địa vị bất phàm, dễ dàng sẽ không vận dụng. Mà tiêu an La gia tuy rằng cũng là một đấng vọng tộc, thế nhưng bọn họ thực lực tổng hợp trên so với Hứa gia còn muốn hơi yếu một ít, coi như có linh khí cũng không thể nhiều đến có thể làm cho người tùy ý lấy ra sử dụng tình huống.

"Luyện tuyệt." Cô gái trẻ giơ lên trong tay bội kiếm, trong mắt tức giận có ẩn giấu đến mức rất thâm mường rờ, "Lấy Huyền Băng thiết làm chủ tài, gia nhập Tuyệt Tinh, bạch quang thạch, hàn thiết chờ phụ tài, dùng thủy luyện băng hòa rèn đúc phương thức rèn đúc mà thành, dài hai thước tám... . Người không sợ ta giết các người sao?"

Câu cuối cùng, nữ tử âm thanh lại trở nên lạnh lùng, mơ hồ mang có mấy phần sát ý, lao thẳng tới Diệp Không chờ người.

Đột ngột như vậy trần trụi cùng ngưng tụ sát khí, Triệu gia bốn tiểu thư sắc mặt đột nhiên trở nên phi thường trắng xám, hàm răng cũng bắt đầu run lên. Bên cạnh Triệu gia hộ vệ tuy rằng thực lực muốn so với Triệu gia bốn tiểu thư khá hơn một chút, nhưng là ở cô gái trẻ không chút nào che giấu sát khí uy thế dưới, nguyên bản nhân Chân Nguyên tiêu hao vốn là sắc mặt tái nhợt bỗng nhiên lại trắng mấy phần.

Duy nhất không bị ảnh hưởng, chỉ có Diệp Không.

"Người không biết." Không để ý đến cái kia cổ trần trụi đến không hề che giấu chút nào sát khí, Diệp Không thản nhiên nói, "Tuyệt son kiếm phái đệ tử sẽ không làm chuyện loại này."

Đột nhiên, trước muốn hóa thành thực chất sát khí liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nếu như không phải Triệu gia bốn tiểu thư cùng Triệu gia hộ vệ hai người trên mặt trắng xám về mặt cùng mờ hôi lạnh, chỉ sợ vừa nãy cô gái trẻ tản mát ra sát khí chỉ là một ảo giác.

Cô gái trẻ hơi nghiêng đầu, trong mắt rốt cục toát ra mấy phần vẻ tò mò.

Có điều không giống với cô gái trẻ lộ ra vẻ tò mò, Diệp Không nhưng là cảm thấy phi thường nghi hoặc.

Tuyệt son kiếm phái là cùng trường sinh môn, một Vương Phủ như thế đều thuộc về trì châu đứng trên tất cả thế lực, thế nhưng cùng trường sinh môn làm việc như thế thủ đoạn quỷ dị, bên trong cạnh tranh dị thường kịch liệt Tà đạo tông môn khác nhau. Trở thành Tuyệt son kiếm phái đệ tử sau, thông thường chỉ có đệ tử ngoại môn mới sẽ thu được xuống núi lịch lãm tư cách, hơn nữa đệ tử ngoại môn thường thường đều chỉ có thể ở Tuyệt son kiếm phái thế lực phạm vi bao trùm bên trong rèn luyện, chỉ có nội môn cấp bậc trở lên đệ tử mới cho phép ở trì châu trong phạm vi cất bước.

Mà Tuyệt son kiếm phái thế lực ảnh hưởng phạm vi chủ yếu là ở trì châu Đông Bắc Bắc Đường, vân trạch, trả lời mộng này ba bên.

An mới, ở vào trì châu Tây Nam thiên nam, càng không cần phải nói tiêu an vẫn là ở an mới càng phía nam.

Trước mắt tên này Tuyệt son kiếm phái nữ đệ tử, hay là người khác không thấy được, thế nhưng Diệp Không nhưng là có thể có thể thấy, đối phương chỉ là vào huyền chín tầng cảnh giới, thậm chí còn không có đại viên mãn. Vào huyền cảnh, ở Tuyệt son kiếm phái cũng chính là mới vào tông môn tới đệ tử mà thôi, đừng nói là ở Tuyệt son kiếm phái thế lực ảnh hưởng trong phạm vi rèn luyện, liền ngay cả hạ sơn đều là không cho phép sự tình.

Cho nên đối với tên này cô gái trẻ sẽ xuất hiện ở đây, Diệp Không nhưng là phải so với những người khác càng thêm nghi hoặc.

Tuy nói đây là một thế giới chân thực, không còn là Diệp Không lúc trước cái kia thiết kế game thế giới, sẽ không có nhiều như vậy mới khung vuông khuôn. Nhưng là cơ bản nhất logic lý niệm, Diệp Không có thể không tin sẽ có chỗ bất đồng, bởi vậy Diệp Không càng tin tưởng, tên này Tuyệt son kiếm phái đệ tử sẽ xuất hiện ở đây, khẳng định là có cái gì cái khác nguyên nhân.

"Người tứ phương đạo pháp rất tốt." Cô gái trẻ không để ý đến Diệp Không vì sao lại nhận ra mình thân phận vấn đề, mà là mở miệng nói rằng, "Người là một Vương Phủ dòng chính?"

Diệp Không không để ý đến lời của đối phương, thế nhưng hần lại nhạy cảm chú ý tới cô gái này lúc nói chuyện có như vậy trong nháy mắt dừng lại. Tuy nói nàng bởi vì tự thân khí chất cùng tính cách nguyên nhân, bởi vậy cũng không có khiến người ta nhìn ra nàng trong lời này chần chờ, nhưng là Diệp Không là người nào? Trước đây mỗi ngày cùng các loại đầu trâu mặt ngựa giao thiệp với nhân tình, lại làm sao có khả năng không có phát hiện trong này cái kia cực kỳ vi diệu chần chờ.

Chỉ là không giống nhau : không chờ Diệp Không nghĩ ra cái nguyên do, bên cạnh Triệu gia bốn tiểu thư cũng đã mở miệng phát sinh một tiếng thét kinh hãi: "Tứ phương đạo pháp? Một Vương Phủ tứ phương đạo pháp? ... Nhị bá, người lúc nào sẽ cái môn này đạo pháp?" Thế nhưng rất nhanh, vị này

Triệu gia thiên kim sắc mặt trong nháy mắt tiếp theo liền biến hóa đến mức dị thường trắng xám: "Nhị bá, ngài... Ngài sẽ không phải là đi học trộm chứ? Đây, này nếu để cho một Vương Phủ biết rồi... Đây, này chuyện này..."

Diệp Không liếc mắt một cái vị này Triệu gia thiên kim, nội tâm hơi có chút bất đắc dĩ: Nha đầu này trí tưởng tượng làm sao liền như vậy phong phú đây?

Có điều chờ hán thu hồi ánh mắt nhìn phía tên kia Tuyết sơn kiếm phái đệ tử thì, nhưng là nhìn thấy trong mắt đối phương một vết lóe lên một cái rồi biến mất về kinh dị.

Nữ nhân này rất nguy hiểm!

Theo bản năng, Diệp Không đột nhiên liền sản sinh cái cảm giác này, điều này làm cho hán hận không thể lập tức rời đi nơi này. Thế nhưng hán biết rõ, nếu như giờ khắc này hán không nói rõ ràng liền rời đi, như vậy nữ nhân này là tuyệt đối sẽ hướng về hán ra tay.

Nếu như thay đổi người bình thường, Diệp Không tự nhiên là chẳng muốn đi cùng đối phương nói cái gì, không phục như vậy liền nhiều lần xem quả đấm của người nào lớn được rồi. Có thể nếu như đối phương là Tuyết sơn kiếm phái xuất thân kiếm tu, hơn nữa thực lực cảnh giới còn vượt xa hán, như vậy Diệp Không liền không có hứng thú đi cùng đối phương phân cao thấp.

"Kỳ thực... Ta mất trí nhớ." Diệp Không suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là mở miệng nói ra.

"Cái gì?" Triệu gia hộ vệ một mặt khó có thể tin.

"Nhị bá..." Mà Triệu gia bốn tiểu thư trên mặt cũng đồng dạng toát ra mấy phần kinh ngạc.

Chỉ có tên kia tuổi trẻ nữ kiếm tu, nàng chỉ là lặng lẽ nhìn Diệp Không, không nói gì, nhưng là Diệp Không lại vì điều phát hiện, đối phương hứng thú chính đang từ từ đất đỏ.

Đây là một tín hiệu vô cùng nguy hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 : Ma xui quỷ khiến

"Mất trí nhớ?" Nữ tử hơi nhíu mày lại, cái kia cổ để Diệp Không cảm thấy khí tức nguy hiểm càng ngày càng nghiêm trọng.

"Ta không rõ lắm xảy ra chuyện gì, thế nhưng ta không có một tháng trí nhớ trước kia." Diệp Không giờ khắc này cũng là cười hồ hồ khó xuống, chỉ có thể nhắm mắt tiếp tục nói, "Ta duy nhất nhớ tới, chính là mình tỉnh lại thời điểm vết thương chẳng chịt, sau đó bị một người cứu, đạo pháp này cũng là hán dạy ta."

Nữ tử cũng không nói lời nào, liền như thế nhìn Diệp Không, dáng dấp kia nếu như không phải còn tim có đập, quả thực lại như là cái điều khắc.

"Ta hiện tại ngay cả mình gọi cái gì cũng không biết..." Suy nghĩ một chút, Diệp Không lại bổ sung một câu, "Ta chỉ là nhìn thấy bọn họ thì, có một loại không tên thân cận cảm, vì lẽ đó ta mới sẽ xuất thủ... . Giáo đạo pháp ta người cũng không có nói cho ta bộ này đạo pháp cấm kỵ, có điều hán quả thật có từng căn dặn, nếu như không tất yếu tốt nhất không muốn ở nhiều người địa phương triển khai."

"Nhị bá, ngài không có sao chứ?" Diệp Không vừa mới dứt lời, Triệu gia bốn tiểu thư cũng đã mở miệng, chỉ là quan tâm điểm tựa hồ có hơi không đúng lắm, "Ngài... Ngài thật sự không nhớ ta sao? Ta là tiểu đệ a. Triệu dụ, ngài cháu gái."

Diệp Không liếc mắt một cái cái này Triệu dụ, khế lác đầu, trên mặt có vẻ vừa đúng đã qua cùng đau thương.

"Nhị bá..." Triệu dụ miệng cong lên, một bộ lại muốn gấp khóc đáng yêu.

Bên cạnh Triệu gia hộ vệ, biết đến sự tình đúng là so với vị này Triệu gia bốn tiểu thư nhiều một chút, thế nhưng cũng không tính rõ ràng. Hán biết Triệu gia gần đây tựa như ở tranh đoạt món đồ gì, vạn rừng trúc bốn dẫn bên trong biết chuyện này cũng không có nhiều người, hơn nữa ở Triệu gia cùng Hứa gia liên thủ dưới cũng đều cho những người này chế tạo một chút phiền phức, trong thời gian ngắn bọn họ e sợ đều không có cơ hội đi theo Triệu gia cướp đồ vật.

Nhưng chuyện này tự nhiên cũng không phải cái gì chuyện dễ dàng, nếu không thì thì sẽ không để Triệu Hổ vị này bây giờ Triệu gia đòi thứ bốn nhị gia tự

mình ra tay.

Bởi vậy, đối với Diệp Không nói mình bị thương sự, hẳn đương nhiên sẽ không có nghi hoặc. Thế nhưng trong mắt nhưng cũng vẫn có mấy phần vẻ hoài nghi, bởi vì Diệp Không vừa nãy tuy rằng nói một tràng thoại, xem ra tựa hồ giải thích không ít, thế nhưng trên thực tế chân chính hạt nhân then chốt nội dung nhưng là một chữ đều không có tiết lộ, ngoại trừ Triệu dụ cái này quan tâm điểm có chút vụn vặt người ở ngoài, những người khác tự nhiên không thể nghe không hiểu.

Chỉ bất quá hẳn chỉ là Triệu gia hộ viện, người xem thường vì, vì lẽ đó tự nhiên không thể mở miệng hỏi dò cái gì.

Tình cảnh, trong lúc nhất thời liền rơi vào yên lặng một hồi.

Có thể ở này nhìn như gió êm sóng lặng bầu không khí dưới, Diệp Không nhưng là không một chút nào dám bắt cần.

Phải biết, trước mắt cái này cô gái trẻ tuy rằng chỉ là vào huyền chín tầng, có thể năng nhưng là một vị hàng thật đúng giá kiếm tu. Đối mặt kiếm tu đột nhiên một lời không hợp liền "Lượng Kiếm đi!" Động tác này, Diệp Không không một chút nào sẽ cảm thấy kinh ngạc, vì lẽ đó hẳn đã làm tốt thời khắc chày trốn chuẩn bị.

Có điều, cô gái này tựa hồ cũng không nhúc nhích vũ ý tứ.

Nàng đang trầm mặc một hồi lâu sau, mới mở miệng nói rằng: "Người kia, trường ra sao?"

"Cái gì?" Diệp Không có chút không phản ứng lại.

"Ta hỏi, cái kia cứu người người, trường ra sao." Nữ tử lại lặp lại một câu.

Người này quan tâm điểm không đúng sao?

Người này suy nghĩ logic cùng Triệu dụ như thế vụn vặt a!

Diệp Không sắc mặt giật giật, thế nhưng đại não cũng đã là bắt đầu điên cuồng nhanh chóng vận chuyển: Hẳn lại muốn đi diễn đàn mở topic.

《 thuận miệng nói có bị yêu cầu mạnh mẽ che lấp, ta nên làm như thế nào? Ồ tuyển các loại, hết sức khẩn cấp! 》

"Lẽ nào người liền cứu người người, đều không nói ra sao?" Nữ tử nhún mày, cái kia cổ để Diệp Không cảm thấy da dẻ hơi đầm nhói cảm giác nguy hiểm, lại một lần xuất hiện.

"Vóc người hơi cao, tuổi xem ra cũng không lớn, hẳn là cùng người gần như..."

Diệp Không mặc dù là game đứng đầu thiết kế sư, thế nhưng trên thực tế có rất nhiều sự vụ hẳn đều chỉ là đưa ra một cách đại khái, sau đó liền giao cho phía dưới hạng mục tổ đoàn đội đi phụ trách. Hơn nữa rất nhiều nội dung, văn án, thiết kế cũng đều chỉ là bị coi như trong game một bối cảnh tư liệu sơ lược, chân chính cụ thể hạng mục nội dung đều không có mở phát ra, nhiều nhất cũng chính là đang phục vụ khí bên trong tiến vào hàng tư liệu dành trước lưu trữ, chuẩn bị chờ sau này đảm nhiệm bức tư liệu khai phá lấy ra dùng.

Dù sao, lúc trước 《 truyền thuyết 》 vụn vặt chỉ là vừa mới bắt đầu công tác.

Mà Diệp Không đối với thế giới kia cuối cùng ký ức, cũng dừng lại ở hẳn tự tay ấn xuống phục vụ khí bắt đầu vận hành một khắc đó.

Chuyện sau đó, bao quát phục vụ khí bắt đầu vận hành sau phản ứng, hẳn là làm sao đi tới thế giới này, cùng với trong đầu cái kia một đồng lung ta lung tung hẳn đến hiện tại đều vẫn không có chính lý tốt nội dung, hẳn vốn là nằm ở luồng cuồng trạng thái.

Giờ khắc này, Diệp Không cũng là ở lật tung rồi hết thấy ký ức sau khi, mới rốt cục miễn cưỡng tìm tới một phù hợp hẳn yêu cầu nhân vật.

Cái này ở chuyện xưa của hẳn bên trong cứu hẳn nhân vật then chốt, nhất định phải là ở một Vương Phủ nắm giữ rất cao địa vị cùng rất mạnh thực lực, thế nhưng bởi vì một số không muốn người biết nguyên nhân, vì lẽ đó hẳn hành tung bất định, rất khó bị người tìm kiếm, thậm chí bao gồm một Vương Phủ cũng không cách nào nắm giữ hẳn động thái. Đương nhiên, người này cũng nhất định phải là ở trong Một vương phủ có trên danh nghĩa, trên căn bản đi một Vương Phủ cổ vấn nhất định có thể được chính xác trả lời.

Như vậy nhân vật như vậy, có hay không đây?

Đáp án tự nhiên là có.

Mộc an.

Chỉ là nhân vật này, ở game công tác trong lúc cũng không thể xuất hiện, hẳn chỉ sẽ trở thành một không quá quan trọng tiểu bối cảnh mà thôi. Chỉ có ở 《 truyền thuyết 》 vận hành hai năm sau mở ra thứ hai bức tư liệu, cái này một Vương Phủ ẩn giấu nhân vật mới sẽ lên sân biểu hiện, mà player ở cùng nhân vật này tiếp xúc sau, cũng có tỷ lệ nhất định có thể từ trên tay của hẳn học được một Vương Phủ nghe tên đao kỹ: 《 Bát Hoang Lục Hợp đao pháp 》.

Chỉ là, Diệp Không cũng không thể xác định, cái này mới bắt đầu chỉ là một không quá quan trọng tiểu bối cảnh nhân vật là có hay không sẽ ở trên cái thế giới này xuất hiện.

Bất quá dưới mắt hắn đã không có lựa chọn, vì lẽ đó cũng chỉ có thể mở miệng lập.

Ở Diệp Không miêu tả dưới, một mơ hồ hình tượng rất nhanh sẽ hiện lên ở trước mặt mọi người: Thích mặc quần áo màu trắng, mặt trắng không cần, trên mặt đều là mang theo nụ cười, có màu đen cùng eo tóc dài, xem ra như cái nho sinh giống hơn là một đạo khách, tay phải trên ngón giữa mang một cái thanh chiếc nhẫn màu xám, tiếng nói không nhanh không chậm, thanh tuyến nhẹ nhàng khoan khoái, làm cho người ta cảm giác đầu tiên chính là sạch sẽ.

Cái này hình tượng tuy rằng rất chuẩn xác, thế nhưng càng nhiều nhưng là Diệp Không thông qua ngôn ngữ trên miêu tả khiến người ta sản sinh một liên tưởng.

Có điều trên thực tế, cái này hình tượng cũng đúng là lúc trước cái kia hạng mục tổ cho một đặt kế đệ nhất bản hình tượng, chỉ có điều Diệp Không cũng không phải đặc biệt thoải mái, vì lẽ đó để bọn họ trở lại sửa chữa bộ phận chi tiết nhỏ. Thế nhưng rất đáng tiếc chính là, Diệp Không cũng không nhìn thấy đệ nhị bản hình tượng, hắn cũng đã đi tới trong thế giới này, vì lẽ đó giờ khắc này cũng chỉ có thể lấy đệ nhất bản hình tượng đến tiến hành miêu tả.

"Đúng rồi, hắn thật giống là ở truy một người." Miêu tả xong hình tượng sau khi, thấy đối phương vẫn không có phản ứng, Diệp Không không mở miệng không được lại tung một câu, "Nghe tới, tựa hồ là cái gọi là phượng nữ nhân... . Thế nhưng tình huống cụ thể, ta cũng không rõ lắm. Bởi vì thương thế của ta được rồi sau khi, hắn liền rời đi, ta lại cũng chưa từng thấy hắn."

"Thì ra là như vậy." Nữ tử gật gật đầu, tựa hồ là nàng thành không nhiều động tác một trong.

Ở điểm xong người sau, nữ tử liền lại đưa tay chỉ về nàng vừa nãy khi đến phương hướng, mở miệng nói rằng: "Các ngươi là không phải còn có đồng bạn ở bên kia?"

Vào lúc này, tên kia Triệu gia hộ vệ cùng Triệu dụ mới phản ứng được, vội vàng mở miệng hắn là.

Chỉ là nữ kiếm tu nhưng là lắc lắc đầu; "Không cần đi tới, chết hết. Một nhóm khác người đang giết chết bọn họ sau khi, vừa vặn va vào ta."

"Chết...?" Triệu dụ mặc dù biết, phụ trách đoạn hậu cho bọn họ tranh thủ phá vòng vây thời gian người nhất định sẽ rất nguy hiểm, thế nhưng là không nghĩ tới lại sẽ là kết quả như thế.

Vị này Triệu gia thiên kim hiển nhiên không có trải qua quá nhiều loại này máu tanh tình cảnh, vì lẽ đó giờ khắc này cả người trạng thái đều có chút không đúng. Mà tên kia Triệu gia hộ vệ, đại khái là đã nhìn quen sinh tử, vì lẽ đó cũng không có quá mãnh liệt tâm tình biểu hiện, chỉ có điều tâm tình của hắn lúc này cũng là tương đối thấp lẹ, khó coi.

Chỉ có Diệp Không, bởi vì hắn cùng những người kia không có chút nào thực, vì lẽ đó tự nhiên cũng sẽ không có vẻ mặt gì.

Lúc này hắn chân chính lưu ý, nhưng là tại sao một Tiểu Tiểu an mới lại sẽ hội tụ nhiều như vậy hàng đầu tông môn đệ tử.

Ngoại trừ Thiên Nhai sơn trang ở ngoài, trì châu đứng đầu nhất cùng mạnh mẽ bốn cái thế lực, đã có ba cái đều tại đây lộ diện: Trường sinh môn là được rừng trúc lão nhân giả tạo tuyên truyền mê hoặc, một Vương Phủ nếu như đi tận trúc ảo cảnh phát hiện ít đi linh thực, đang hỏi thăm sau khi khẳng định cũng sẽ đến thổ sơn huyền điều tra. Như vậy trước mắt Tuyết sơn kiếm phái người xuất hiện ở đây, lại là vì là cái gì đây?

Diệp Không cái thứ nhất cảm giác, Thần Châu thế giới này, có vẻ đặc biệt xa lạ.

Ở tên này cô gái trẻ không có biểu hiện ra rõ ràng địch ý sau, cuối cùng vẫn là Diệp Không mang theo hai người rời đi nơi này. Hắn đã đi ra quá lâu, đem thanh dật một người bỏ vào núi rừng bên trong hắn cũng không yên lòng, vì lẽ đó giờ khắc này tránh khỏi xung đột sau tự nhiên là muốn muốn ngay lập tức trở lại.

Tuyết sơn kiếm phái tuổi trẻ nữ đệ tử chỉ là nhìn theo Diệp Không ba người rời đi, cũng không có làm tiếp bất kỳ cử động.

Mãi đến tận ba người đều triệt để sau khi rời đi, nàng mới nghiêng đầu nhìn phía bên phải rừng rậm, lạnh lùng nói: "Ngươi còn dự định xem bao lâu?"

"Ta vẫn là cái thứ nhất nhìn thấy Lâm đại tiểu thư ngài lại tốt như vậy tính khí." Rừng rậm bên trong có một tên nam tử chậm rãi đi ra, hắn tuy rằng mặt mỉm cười, thế nhưng trên người luồng khí thế lạnh như băng kia lại cùng tên này nữ kiếm tu giống nhau như đúc, "Ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ đem ba người kia cùng trước những kia mạo phạm ngươi như thế đều giết đây."

"Người đàn ông kia, là một an người." Nữ kiếm tu nhìn tên nam tử này, lạnh giọng nói rằng, "Đạo pháp của hắn tuy không Lục Hợp tâm ý, nhưng có bát hoang hình bóng, giống như vậy võ kỹ thiên phú cao như thế người, ngươi dám cam đoan một an không ở trên người hắn lưu lại chút gì?"

"Hắc." Nam tử phát sinh một tiếng cười khế, chỉ là bất kể như thế nào nghe, đều tràn ngập nồng đậm xem thường tâm ý, "Ngược lại một an muốn tìm người là ngươi lại không phải ta."

Nữ kiếm tu không có nói tiếp, chỉ là nhìn đối phương, thế nhưng cái kia cổ lạnh lẽo sát ý lại giống như thực chất xem như tản mát ra, nhiệt độ chung quanh đột nhiên giảm xuống.

Bị nữ kiếm tu như vậy nhìn chăm chăm nam tử, sắc mặt có vẻ có mấy phần không quá tự tại, thế nhưng hấn lại vẫn là cứng rắn đứng, cũng không có vì vậy lùi bước: "Lâm phượng, lấy người tình huống bây giờ chắc chắn sẽ không là ta đối thủ, người tốt nhất không muốn tự mình chuốc lấy cực khổ!"

"Người dám giết ta?" Lâm phượng lạnh lùng nói.

Nam tử cũng không dám mở miệng.

"Hoàng sở quế, người không dám giết ta, nhưng ta lại dám giết người." Lâm phượng sắc mặt có vẻ phi thường lạnh lùng, trước Diệp Không nhìn thấy cái kia cổ tức giận đã hoàn toàn tiêu tan, thay vào đó nhưng là một loại như vạn niên hàn băng bình thường lạnh lẽo khí tức, "Người tốt nhất không muốn lại khiêu khích ta, nếu không thì ta không dám hứa chắc chờ ta tìm tới hàn phách thạch sau, người sẽ có ra sao kết cục."

Hoàng sở quế khuôn mặt âm lãnh, thế nhưng là thật sự không dám tiếp tục khiêu khích cô gái trước mắt, cuối cùng nhưng cũng chỉ có thể lấy cực kỳ đông cứng khẩu khí nói rằng: "Gần nhất an mới rất không yên ổn, vì lẽ đó sư phụ để cho ta tới tiếp người."

Lâm phượng không có mở miệng, chỉ là nhìn hoàng sở quế.

Biết lâm phượng tính nết hấn ở thoáng dừng lại một hồi sau, liền lại tiếp tục nói: "Sự tình nguyên nhân là một Vương Phủ phái người đi tân trúc ảo cảnh đoạt lại linh thực dược liệu thì, phát hiện tân trúc ảo cảnh bị người xông vào cũng đánh cấp một nhóm linh thực dược liệu, hơn nữa bên trong còn để lại một bộ trường sinh môn đệ tử thi thể. Sau khi mấy người này rời đi tân trúc ảo cảnh thì, lại cùng trường sinh môn đệ tử phát sinh xung đột, vì lẽ đó một Vương Phủ người cho rằng là trường sinh môn người ra tay, chỉ là bởi vì chính bọn hấn bên trong chia của không đều, cho nên mới làm lộn tung lên. Mà gần nhất đám này linh thực dược liệu ở thổ sơn chợ đêm bị tung ra bán, đã gây nên trường sinh môn cùng một Vương Phủ người chú ý, hiện tại một Vương Phủ đã phái người lại đây."

Lâm phượng mở miệng nói rằng: "Cho nên?"

"Vì lẽ đó?" Hoàng sở quế sắc mặt hiện ra đến mức dị thường khó coi, "Vì lẽ đó hiện tại an mới rất có thể sẽ biến thành một Vương Phủ cùng trường sinh môn trong lúc đó chiến trường, tông môn cũng không tính cuốn vào đến trận sóng gió này. Đang không có tông môn trợ giúp tình huống, lấy người tình huống trước mắt căn bản là không thể ở bên trong chiến trường này ngang dọc. Gặp phải một Vương Phủ người còn nói được, nếu là gặp phải trường sinh môn người... Hấn. Càng không cần phải nói, hiện tại đã cơ bản có thể khẳng định, một an cũng ở an mới nơi này, trường sinh môn tuy rằng đề xướng bên trong cạnh tranh, thế nhưng cũng không thể ở biết rõ có cao thủ ở tình huống còn đề những đệ tử bình thường kia đi tìm cái chết."

Nghe được hoàng sở quế, lâm phượng hiềm thấy không có mở miệng phản bác cùng khiêu khích, thế nhưng lòng mảy của nàng nhưng cũng không khỏi cau lên đến: "Đây quả thật là là phiền phức."

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21 : Quen thuộc xa lạ

Diệp Không cũng không biết, người phụ nữ kia chính là lâm phượng.

Lúc trước ở thiết kế một an cố sự thì, hấn cũng là nói ra như thế một phương án đi ra, thế nhưng nào sẽ một an người thiết đều còn không đánh nhịp quyết định, lâm phượng người thiết tự nhiên cũng sẽ không có người đi thiết kế. Hấn nhớ mang máng, nào sẽ cái kia phụ trách hạng mục đoàn đội đầu lĩnh vẫn cùng hấn oán giận quá kiến mô sư cùng nhà thiết kế quá ít, hy vọng có thể điều tạm những người này tay đến nhiều tuyến thao tác, chỉ tiếc khi đó 《 truyền thuyết 》 nằm ở sót sáng nhất cùng bận rộn kiểm tra kỹ, vì lẽ đó Diệp Không không đáp ứng.

Bây giờ suy nghĩ một chút, Diệp Không thực sự là quá hối hận rồi, biết sớm như vậy hấn lúc đó liền nên đem một Anna cái bức tư liệu trước thời gian mở phát ra.

"Nhị bá, ngài đang suy nghĩ gì đấy?" Triệu dụ nhìn hiển nhiên chính đang hôn ở trên mây Diệp Không, nhẹ giọng dò hỏi.

"Không có gì." Diệp Không lắc lắc đầu, "Chính là cảm thấy, hết thấy đều trở nên rất xa lạ."

"A." Triệu dụ vẻ mặt um tùm, tựa hồ có hơi không biết nên làm sao mở miệng.

Nàng cảm thấy, nếu như mình cũng mất trí nhớ, như vậy rất khả năng tình huống có thể so với Triệu Hổ vị này nhị bá còn bết bát hơn. Đặc biệt là trải qua buổi tối trận chiến đó sau, nàng càng là cảm giác mình thực sự là quá ngây thơ. Trước đây nàng đều là cảm thấy chỉ cần cảnh giới tăng lên đến đầy đủ cao, như vậy cái khác đều là không đáng kể, vì lẽ đó một lòng một dạ đều ở làm sao tăng lên trên cảnh giới, rất ít đi tiến hành võ kỹ phương diện nghiên

cứ tu luyện.

Tối hôm nay trận chiến đó, làm cho nàng đầy đủ ý thức được, coi như cảnh giới tăng cao, nhưng là cũng không đủ kinh nghiệm thực chiến, cũng như thường là khiến người ta xấu xí đối tượng. Đặc biệt là Diệp Không cái kia Phong Ma (điên đại) xem như thể tiến công bốn đao, càng làm cho nàng ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

Triệu dụ lên lút liếc mắt một cái Diệp Không, càng phát cảm giác mình vị này nhị bá thực sự quá đáng thương: Mất trí nhớ, rất nhiều chuyện đều không nhớ ra được, đúng là sẽ có một loại cảnh còn người mất xem như ảo giác.

"Không có chuyện gì, nhị bá, hết thấy đều sẽ tốt lên!" Triệu dụ nắm chặt quả đấm nhỏ, sau đó cô vũ giống như đối với Diệp Không nói rằng, "Cha hiện tại chính đang không son thành, chờ chúng ta sau khi trở về, sự tình nhất định sẽ có chuyển biến tốt... . Đúng rồi, đức thúc, vị trí này..."

"Ta đã ghi chép xuống, tiểu thư." Tên kia gọi đức thúc hộ vệ một mặt cung khiêm hồi đáp, "Trở lại không son thành sau, sẽ cùng lão gia báo cáo, đến thời điểm sẽ có người lại đây điều tra. Chính là những thi thể này..."

Diệp Không biết người này đang lo lắng cái gì.

Dù sao nơi này vùng hoang dã, thi thể ném đến ở đây kết cục là cái gì, quả thực chính là có thể tưởng tượng được. Thế nhưng chỉ bằng hai người bọn họ, muốn đem những hộ vệ kia thi thể mang về, hiển nhiên cũng là không thể sự —— Diệp Không có thể không dự định tham dự đến bọn họ chuyển thi thể kế hoạch, hẳn hiện đang lo lắng chính là thanh dật an toàn —— hơn nữa cũng không biết La gia bên kia là còn có hay không cái khác hậu chiêu, vì lẽ đó còn không bằng trước tiên chạy về trong thành cùng gia tộc những người khác hội họp sau mới quyết định.

Bởi vậy Diệp Không vẫn chưa liền như vậy sự phát biểu bất kỳ ý kiến gì cùng cái nhìn.

Đương nhiên, trên mặt hẳn phiền muộn về cùng hẳn nói tới "Hết thấy đều trở nên xa lạ" lời này, cũng cùng Triệu dụ cho rằng mất trí nhớ không hề quan hệ.

Thế giới này trở nên xa lạ, đó là bởi vì Diệp Không hiện tại đã có thể khẳng định, Thần Châu đại lục lịch sử cũng không có dựa theo trong game thiết lập lịch sử sự kiện lớn như vậy tiến triển. Nếu không thì, Tuyết son kiếm phái, trường sinh môn, mặc Vương Phủ người khẳng định đều sẽ không hội tụ đến an mới nơi này đến, dù sao dù cho chỉ là tội tử thân phận đệ tử, thế nhưng bọn họ mỗi tiếng nói cử động cũng là đại diện cho từng người sau lưng tông môn thế gia.

Đặc biệt là, ngoại trừ trường sinh môn loại này ở thiết lập trên thuộc về Tà đạo tông môn vẫn ở trì châu các nơi khắp nơi quấy rối ở ngoài, bất kể là Tuyết son kiếm phái vẫn là Thiên Nhai son trang, hay hoặc là là mặc Vương Phủ, trên thực tế đều có chính bọn họ phạm vi hoạt động cùng thế lực ảnh hưởng khu vực. Vì lẽ đó như không nếu cần, này tam đại hàng đầu thế lực rất ít sẽ chạy đến những thế lực khác địa bàn, đặc biệt là những kia thực lực bản thân không đủ cường đệ tử.

Duy nhất ngoại lệ, chỉ có trường sinh môn.

Vì lẽ đó Diệp Không gặp phải trường sinh môn đệ tử, cũng không kinh sợ.

An mới làm mặc Vương Phủ thế lực ảnh hưởng phạm vi một trong, vì lẽ đó dù cho là ở đây gặp phải mặc Vương Phủ đệ tử, Diệp Không cũng đồng dạng sẽ không kinh ngạc.

Có thể ở đây gặp phải Tuyết son kiếm phái đệ tử, vậy thì không giống nhau.

Mặc cho Diệp Không vắt hết óc, hẳn cũng thực sự không nghĩ ra vì sao lại ở đây gặp phải Tuyết son kiếm phái đệ tử. Đương nhiên, điều này cũng cùng Diệp Không khuyết thiếu đầy đủ tình báo có quan hệ, nếu là hẳn biết vừa này gặp phải cô gái kia chính là lâm phượng, như vậy hẳn đại khái liền có thể đoán ra vì sao lại ở đây gặp phải Tuyết son kiếm phái đệ tử.

Dọc theo con đường này, Triệu dụ đem Diệp Không trầm mặc xem là hẳn mất trí nhớ sau không thích ứng, vì lẽ đó dọc theo đường đi lú ra lú rú nói rồi rất nhiều, cũng làm cho Diệp Không hiểu rõ đến không ít đồ vật.

Nhìn Diệp Không một đường trầm mặc, cũng không có mở miệng bộ thoại, biểu hiện hoàn toàn lại như là một vị chân chính mất trí nhớ người, tên kia phụ trách Triệu dụ an toàn hộ vệ cũng dần dần thả xuống lòng cảnh giác. Tuy nói hẳn không biết rõ đoạt xác nguyên lý, dù sao lấy cảnh giới của hẳn cũng không thể tiếp xúc được những bí ẩn này, thế nhưng hoặc nhiều hoặc ít vẫn có nghe thấy.

"Nhị bá, chúng ta đây là... Muốn đi đâu?" Triệu dụ liếc mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh, tựa hồ là cảm thấy phương hướng này không phải đi không son thành con đường, liền không khỏi mở miệng hỏi, "Không son thành không phải hướng về phương hướng này a."

Không giống với Triệu dụ đối với Diệp Không tín nhiệm, nghe nói như thế sau, đức thúc cả người đúng là trở nên hơi căng thẳng, hiển nhiên là nằm ở cảnh giác trạng thái.

Điểm ấy phản ứng, tự nhiên không thể giấu giếm được Diệp Không.

Diệp Không phát hiện từ khi chính mình chiếm cứ thi thể này thân thể sau, tuy nói không cách nào như cái khác Quý tu như vậy có thể bất cứ lúc nào rời đi thi thể, cũng không cách nào vận dụng một ít Quý tu có thể sử dụng năng lực pháp thuật. Thế nhưng đối lập, hẳn chiếm cứ bộ thân thể này sau ngoại trừ thần kinh tiếp xúc có chút vì lú lại ở ngoài, thân thể cũng sẽ không bất cứ lúc nào biến hóa mà mục nát, cũng không sợ hãi ánh mặt trời chiếu, càng là

có thể tiến hành tu luyện, hơn nữa Linh Giác ngũ giác giác quan thứ sáu cũng đều trở nên phi thường nhạy cảm

Điểm ấy cùng Diệp Không biết Quý tu chiếm cứ có khác nhau rất lớn.

"Đi đón một người." Diệp Không không thêm đề ý phía sau này tên họ vệ, hần loại này lo được lo mất tâm thái, Diệp Không cũng không phải là không thể lý giải, có điều có thể lý giải cũng không đại biểu Diệp Không liền có thể tiếp thu loại này nhằm vào tự thân địch ý.

"Người nào?" Triệu dụ có chút ngạc nhiên nói rằng, "Không đúng, nhị bá, người lại cũng có quan tâm người?"

Diệp Không nội tâm lừm một cái, bộ thân thể này nguyên chủ đến cùng là có bao nhiêu gay go a, lại như thế khiến người ta ghét bỏ.

Có điều ở thoáng chần chờ một chút sau, Diệp Không mới lên tiếng nói: "Ta thu một đồ đệ... . Gọi thanh dật, ta bị thương đoạn thời gian đó, cơ vốn là nàng phụ trách chăm sóc. Vì lẽ đó khoảng thời gian này, ta vẫn đem nàng mang theo bên người."

Nghe được Diệp Không, Triệu dụ trong mắt tràn đầy vẻ tò mò.

Nàng thực sự rất muốn biết, có thể làm cho chính mình nhị bá quan tâm như vậy người, đến cùng là dài đến nhiều đẹp để.

Sau đó, Triệu dụ sắc mặt liền có vẻ phi thường quái dị.

Đứng ở Triệu dụ trước mắt, là một tên vẫn tính sạch sẽ bé gái, xem ra cũng là ước chừng sáu, bảy tuổi đáng đáp, cùng Triệu dụ trước tương tượng mười sáu, mười bảy tuổi thiếu nữ đáng đáp có khác nhau rất lớn.

Có điều...

"Nhị bá, người liền như thế đem nàng một người bỏ ở nơi này?" Triệu dụ đi lên trước, tựa hồ muốn đem bé gái ôm vào trong ngực, "Ở này hoang sơn dã lĩnh, thực sự là quá nguy hiểm."

Nàng nghĩ đến chính mình trước lại còn cảm thấy nhị bá trở nên ôn nhu, đây tuyệt đối là một chuyện cười. Có thể đem như thế tiểu nhân : nhỏ bé hài tử một người bỏ vào hoang sơn dã lĩnh, nàng nhị bá cùng trước đây thật giống cũng không có thay đổi gì, vẫn là lãnh khốc như vậy vô tình đây.

Chỉ là thanh dật lại cũng không có tiếp nhận Triệu dụ lấy lòng, nàng rất là sợ hãi né tránh ra, chạy đến Diệp Không phía sau, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc nhìn Diệp Không.

Nhị bá?

Danh xưng này hay là rơi vào ngoài trong tai người có vẻ rất bình thường, thế nhưng rơi vào thanh dật trong tai, nhưng là rõ ràng không bình thường. Nhân vì những thứ khác người hay là không biết, thế nhưng thanh dật nhưng là rất rõ ràng, Diệp Không là quý, hần chỉ là bám thân ở trên khối thi thể này mà thôi. Trước Diệp Không chọn rời đi vạn rừng trúc, cũng đã nói cho nàng, hần không muốn cùng thi thể này nguyên lai tộc nhân dính líu quan hệ.

Vì lẽ đó giờ khắc này, đối với Diệp Không lại sẽ mang theo hai người trở về, hơn nữa trong đó một vị còn gọi hần là nhị bá, nàng tự nhiên là cảm thấy phi thường nghi hoặc.

Cái ánh mắt này chỉ có Diệp Không mới hiểu.

Hần đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ thanh dật người, cho nàng một yên tâm ánh mắt.

Tiểu tử rất nhanh sẽ yên tĩnh lại, bất quá đối với Triệu dụ cùng đức thúc hai người, vẫn còn có chút đề phòng, bản năng cũng không muốn quá mức tới gần nơi này hai người.

Diệp Không suy nghĩ một chút, liền đưa tay đem thanh dật ôm lấy đến.

Tình cảnh này, rơi vào Triệu dụ cùng đức thúc hai trong mắt người, nhất thời liền cảm thấy toàn bộ thế giới quan tựa hồ bị quét mới. Gia tộc của bọn họ bên trong vị kia đối với người nào đều không sắc mặt tốt, phong bình vẫn phi thường kém, hầu như không người nào nguyện ý cùng hần đi được quá gần hồ điện, lại cũng có thể lộ ra như vậy ôn nhu săn sóc một mặt, chuyện này quả thật chính là một cái hoàn toàn chuyện khó mà tin nổi.

Triệu dụ thậm chí đang nghĩ, chính mình nhị bá có phải là bị người giả mạo? —— tuy rằng liên trình độ nào đó trên mà nói, Triệu dụ suy đoán là phù hợp sự thực, có điều chuyện như vậy người trong cuộc không nói, hơn nữa lại khuyết thiếu đầy đủ chứng cứ tình huống, cũng không có ai sẽ hướng về phương diện này suy nghĩ nhiều.

Có điều so với Triệu dụ suy nghĩ lung tung, đức thúc đúng là cảm thấy, nhị gia bây giờ bộ dáng này hay là đối với Triệu gia mà nói sẽ càng có lợi một ít.

Hần mặc dù là bị sắp xếp đến bảo vệ Triệu dụ vị này Triệu gia bốn tiểu thư, thế nhưng trên thực tế hần nhưng là Triệu gia đệ tử đời thứ ba Triệu Khang người.

Quá an Triệu gia từ Triệu Đại có thể lập tộc đến nay đã có gần bốn trăm năm lịch sử, trước sau trải qua ba đời người cộng đồng phấn đấu hơn ba trăm năm, mới rốt cục triệt để ở quá an bài thành đặt chân, trở thành quá an vọng tộc một trong, đồng thời vẫn tương đối hưng hăng vọng tộc.

Triệu Đại có thể mọc ra hai từ một nữ, cũng chính là bây giờ quá an Triệu gia đòi thứ hai con cháu.

Con lớn nhất Triệu Văn cưới vợ hai vị cộng dục có ba con trai, con thứ hai Triệu Vũ tuy rằng cưới vợ năm vị thế nhưng là chỉ dục có sáu nữ, dưới gối không con. Mà ba nữ nhi Triệu Duyệt thì lại gả ra ngoài đến tiêu an Hứa gia, thành Hứa gia sinh hai đứa con trai.

Có điều Triệu gia đòi thứ ba tuy rằng vừa bắt đầu là có ba nam sáu nữ, thế nhưng theo Triệu gia ở quá an một đường vượt mọi chông gai, trước sau ngã xuống một nam ba nữ, thậm chí lúc trước vì là lôi kéo đầy đủ mình hữu, còn lại ba vị con gái cũng đều không thể không gả ra ngoài đi ra ngoài.

Bây giờ Triệu gia đòi thứ ba bên trong chân chính dòng chính chính là Triệu Văn con thứ Triệu kiện, ba con trai Triệu Khang.

Mà đòi thứ bốn bên trong, đại gia Triệu Long, Ngũ Gia Triệu Hùng là Nhị lão gia Triệu kiện nhi tử, nhị gia Triệu Hồ, tam gia Triệu Văn, tứ gia Triệu Phong nhưng là Tam lão gia Triệu Khang nhi tử. Hiện nay Triệu gia đòi thứ nhất huyền thái gia Triệu Đại có thể tuổi thọ đã hết, đã không lại quản lý trong tộc sự vụ; đòi thứ hai hai thái gia Triệu Vũ đã là phá cảnh hai tầng tu sĩ, hiện nay đang lúc bế quan xung kích phá cảnh bốn tầng, nếu như có thể thành công, như vậy chỉ ít còn có thể bảo đảm Triệu gia đón lấy bách năm trở lên an ổn.

Nếu là thất bại, như vậy Triệu gia cũng là rơi vào bấp bênh hoàn cảnh.

Mà đại thái gia Triệu Văn hiện nay tuy rằng cũng là phá cảnh hai tầng tu sĩ, thế nhưng năm đó khi theo huyền thái gia Triệu Đại năng lực gia tộc sự nghiệp mà phấn đấu phấn đấu thì chịu nội thương nghiêm trọng, đòi này đã vô vọng phá cảnh ba tầng trở lên cảnh giới.

Đã như thế, Triệu gia bên trong tranh cướp địa vị người thừa kế, tự nhiên chính là đòi thứ ba bên trong Triệu kiện cùng Triệu Khang hai người.

Luận tu vi, Triệu kiện là viên cảnh bảy tầng tu sĩ, hoàn toàn xứng đáng Triệu gia dòng chính viên cảnh người số một.

Thế nhưng nếu bàn về nhân duyên cùng với năng lực xử sự, tự nhiên là Triệu Khang càng hơn một bậc. Có điều Triệu Khang nhưng là có một nhược điểm lớn nhất, vậy thì là Triệu Hồ vị trưởng tử này, bởi vì hắn yêu thích gây chuyện thị phi, tu vi lại thấp, vì lẽ đó cho tới nay đều trở thành Triệu kiện công kích Triệu Khang nhược điểm—— trên thực tế, Triệu gia đúng là tiêu tốn lượng lớn tài nguyên đi thế Triệu Hồ chùi đi. Có điều Triệu gia vẫn không hề từ bỏ Triệu Hồ, thậm chí là không có giam lỏng hắn nguyên nhân, cũng ở chỗ Triệu Hồ tuy rằng tính nết không được, nhưng hắn nhưng là hàng thật đúng giá kinh nghiệm thực chiến phong phú.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, vì lẽ đó Triệu gia đòi thứ hai bên trong đại thái gia Triệu Văn phi thường xem trọng Triệu Hồ tiềm lực, mới sẽ hạ lệnh bảo vệ Triệu Hồ, không để Triệu Hồ bị Triệu gia từ bỏ.

Bởi vì ở Triệu Văn trong mắt, chỉ cần Triệu Hồ tu vi tới, dù cho không cách nào bước vào viên cảnh, chỉ cần có thể bước vào Thông Huyền cảnh giới thứ ba, cũng đủ để trở thành Triệu gia một thành viên hồ tướng. Đã như thế, coi như tương lai Triệu gia không cách nào ở quá an đặt chân, bị người chạy tới dưới chân thành đi, cũng không đến nỗi sẽ bị cái khác danh môn vây công làm khó dễ mà rơi vào cửa nát nhà tan.

Mang theo tâm tư như thế, đức thúc xem Diệp Không ánh mắt đúng là không có lớn như vậy định ý cùng cảnh giác.

Ở nhận được thanh dật sau, Diệp Không liền do đức thúc cùng Triệu dụ mang theo, hướng về không sơn thành phương hướng tiến lên, không làm tiếp bất kỳ dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22 : Bàn tính

Không sơn thành, tiêu an dưới chín thành một trong, cùng Hắc Sơn thành địa giới láng giềng mà cư.

Tiêu an dẫn nhiều sơn mạch, chủ sơn mạch là do thiên phong sơn kéo dài đi ra thiên phong sơn mạch, trong đó hắc thạch sơn mạch, bạch phong sơn mạch là thiên phong sơn mạch to lớn nhất hai cái chi mạch. Đây hai cái chi mạch ở thiên phong sơn mạch bên trái một cái nào đó điểm vừa vụn chia làm một bắc một nam kéo dài ra đi, phân ra bốn cái dưới thành địa vực. Trong đó Hắc Sơn thành, đá tảng thành là dựa vào hắc thạch sơn mạch mà phân, không sơn thành, bạch phong thành thì lại dựa vào bạch phong sơn mạch mà phân.

Không sơn thành, không giống với Hắc Sơn thành cùng đá tảng thành đem toàn bộ hắc thạch sơn mạch chia đều.

Bạch phong sơn mạch có tiếp cận ba phần tư khu vực đều bị bạch phong thành bao quát trong đó, không sơn thành chỉ chia lải đúng chỗ với chi mạch bắt đầu cái kia một đoạn ngắn căn cỗi sơn mạch.

Đoạn này son mạch không có bất kỳ mỏ quặng, càng không cần phải nói là càng hiếm có : yêu thích linh quặng.

Có điều này không son thành đúng là có một chỗ tốt, vậy thì là rất lớn.

Thành phố này là xây dựng ở bạch phong son mạch bắt đầu bên trong, hầu như đào rỗng son mạch một phần hai không gian, liền quy mô trên mà nói là Hắc Sơn thành, bạch phong thành mấy lần trở lên. Hơn nữa không son thành vẫn là đi về xám trắng rừng rậm duy nhất một cái an toàn con đường.

Xám trắng rừng rậm tây tiếp bạch phong son mạch hiểm lĩnh, muốn vượt qua bạch phong son mạch mà qua, liền cần đối mặt lượng lớn bên trong yêu thú cấp cao, thậm chí nghe đồn bên trong còn muốn yêu ma quỷ quái ở tại trên núi. Hơn nữa dù cho coi như may mắn sẽ không chết với yêu thú loại hình quái vật trong miệng, muốn từ dãy núi này đoạn xuống cũng không phải một chuyện dễ dàng, nơi đó quanh năm có mây mù che lấp, dù cho tiêu hao thần niệm cảm ứng cũng rất thăm dò đến quá xa, hơi bất cần một chút chính là hạ xuống vách núi kết cục.

Phía đông thậm chí toàn bộ Đông Bắc đến bắc bộ, nhưng là thiên nhiên vùng bùn cấm địa. Cụ thể hình thành nguyên nhân đã không ai biết, thế nhưng mọi người chỉ biết là dù cho là phá cảnh tu sĩ đều không có cách nào vượt qua mảnh này diện tích rộng lớn vùng bùn, bởi vì mảnh này vùng bùn tựa hồ đối với linh khí có thiên nhiên bài xích, một người tu sĩ nếu như ở Chân Nguyên tiêu hao hết tình huống không cần thận hiểm tiến vào đầm lầy địa, như vậy rồi cùng người chết không cái gì khác nhau, bởi vì mảnh này vùng bùn đầm lầy không phải là cái gì quá bình địa.

Mà phương Bắc, không ai biết đó là cái nào, lại đi về nơi nào.

Chỉ ít, thông qua không son thành này điều an toàn đường nói tiến vào xám trắng rừng rậm người, còn không ai có thể từ Bắc Phương đi ra xám trắng rừng rậm. Lại không nói càng là hướng về bắc tiến bước, sẽ tạo ngộ đến yêu thú liền càng ngày càng mạnh mẽ, tuyệt đại đa số người thậm chí tại triều bắc tiến bước trong quá trình, thường thường còn có thể không hiểu ra sao đột nhiên biến mất, không còn có người gấp tung tích của bọn họ.

Vì lẽ đó lâu dần, xám trắng rừng rậm bắc bộ cũng là có cấm địa sinh mệnh lời giải thích.

Ôm thanh dật, Diệp Không chính đang nhỏ giọng cho nàng phổ cập kiến thức về phương diện này.

Tuy nói hiện tại hắc tam thời còn không có cách nào giáo thanh dật cái gì công pháp, thế nhưng trước tiên hướng về nàng toàn diện phổ cập những này thường thức, Diệp Không cho rằng vẫn rất có cần phải.

Có điều bởi vì có Triệu dụ cùng Triệu đức hai người ở, bởi vậy rất nhiều có thể tính là bí ẩn nội dung Diệp Không tự nhiên cũng sẽ không nói ra. Triệu dụ cái tiểu nha đầu này đối với Diệp Không cái này nhị bá thân phận có không tên tín nhiệm cảm, vì lẽ đó ở Diệp Không xem ra xem như là tốt hơn dao động người.

Thế nhưng Triệu đức liền không phải cái gì thật dao động người, lão này Diệp Không phỏng chừng ít nhất cũng được với trăm tuổi, đời này hẳn là vô vọng đột phá Thông Huyền cảnh. Có điều giống như vậy nhân sinh từng trải phong phú lão gia hoá, cũng là có rất rất nhiều phiền phức, điểm trọng yếu nhất chính là lão này bệnh đa nghi rất nặng, chỉ cần Diệp Không hơi hơi lộ ra điểm không quá bình thường địa phương, lão này lập tức liền có thể nào động mở ra, sau đó bắt đầu bộ thoại.

Diệp Không thực sự rất phiền người như thế.

Vì lẽ đó dọc theo con đường này, hẳn hầu như đều hoàn toàn không đi phản ứng Triệu cầu 嵯 @ hoàng kiều cấp đà tạp cốt hoá khô phụ hoàn br >

Bởi vì Diệp Không bọn họ vị trí núi rừng khoảng cách không son thành không tính quá xa, ở phân biệt phương hướng sau khi, một nhóm bốn người chỉ bỏ ra không tới ba ngày liền chạy trở về không son thành. Có điều ngoại trừ Triệu dụ ở ngoài, Diệp Không cùng Triệu đức đều phi thường hiểu ngầm không đi để những kia chết ở núi rừng trong trận chiến ấy Triệu gia hộ vệ.

Những người kia, đại đa số đều chỉ là luyện huyết cao thủ, cũng chính là giới trần tục cái gọi là cao thủ nhất lưu, vào huyền cảnh loại này bị coi như Tiên Thiên cấp độ tu sĩ không phải là không có, thế nhưng trên thực tế cũng không nhiều. Ngoại trừ bị Triệu đức xưng là lão Đình người là cái hàng thật đúng giá cao thủ ở ngoài, những người khác đều chỉ là vào Huyền Nhất, hai tầng thực lực, gặp phải tiêu an La gia có chuẩn bị mà đến mai phục, những người này hiển nhiên là không thể hoạt động.

Duy nhất để Triệu đức cảm thấy tiếc hận, chính là lão Đình.

Hơn nữa cái kia núi rừng cũng không phải cái gì khu vực an toàn, những người kia tử vong mùi máu tanh đã sớm phát tán ra, coi như không nói hiện tại đã qua tam thiên, e sơ buổi tối hôm đó sẽ hấp dẫn rất nhiều dã thú lại đây, thậm chí yêu thú loại hình đều có khả năng.

Triệu dụ không hiểu, thế nhưng không đại biểu Diệp Không cùng Triệu đức không hiểu, chỉ có điều hai người nhưng là cái gì đều không nói.

Đoàn người đến không son thành hậu, rất nhanh sẽ bị người nghênh đón tiến vào một toà dinh thự.

Không son thành cái gì cũng không nhiều, chính là địa nhiều; cái gì cũng không lớn, chính là địa đại.

Toà này đã bị Triệu gia bí mật mua lại dinh thự, ở Diệp Không xem ra đã cùng lâm viên không cái gì khác nhau. Nơi này giả bộ sơn, đình viện, tiểu hồ nhân tạo, mấy chục phòng xá tầng tầng lớp lớp quay chung quanh những này lâm viên quang cảnh xây lên, làm cho người ta cảm giác đầu tiên chính là xa hoa cùng cao quý, dựa theo Triệu gia phổ trương mà nói, nơi này cũng xác thực phi thường phù hợp thân phận của bọn họ.

Có điều Triệu đức cũng không có lập tức mang Diệp Không đi gặp bây giờ ở không sơn thành nơi này Triệu gia quản sự giả, cũng chính là Diệp Không thì thể này nguyên chủ đệ đệ, Triệu dụ phụ thân, Triệu Vân.

Trái lại là để hạ nhân cho Diệp Không sắp xếp một sạch sành sanh sạch sẽ trụ sở, để Diệp Không cùng thanh dật trước tiên vào ở.

Đối với này, Diệp Không cũng không có bất kỳ bất mãn, chỉ bất quá dưới mắt hắn muốn đóng vai thật một vị mất trí nhớ Triệu gia con trai trưởng thân phận, vì lẽ đó cũng là chỉ là dùng mang theo cảnh giác cùng đề phòng ánh mắt nhìn chăm chăm Triệu đức một hồi lâu, sau đó ở Triệu dụ không rõ vì sao đúng lúc động viên dưới, mới ôm thanh dật cùng tên kia tới rồi đi.

Cho Diệp Không sắp xếp phòng xá, vẫn tính là xứng đáng "Triệu gia nhị gia" thân phận này.

Một bộ hoàn cảnh thanh u tiểu viện, hai tiến vào lạc, không có phòng gác công, đúng là dùng ly ba vây lên một đạo cách ly, xem như là quyền địa. Tiền đường bên trong bày gia cụ đều là giới trần tục hàng cao cấp, chi phí không ít, bất quá đối với tu đạo giới mà nói liền không đáng nhắc tới. Hậu viện là hai cái trái phải phòng nhỏ, trung gian dùng tảng đá bày ra một cái đi ra, cách ra bốn khối vườn hoa nhỏ, trong đó một khối còn trồng trọt một chút quả sơ.

Vốn là tên kia quản gia còn muốn cho Diệp Không sắp xếp mười hai cái hầu gái, có điều lại đều bị Diệp Không cho cự.

Quản gia hiển nhiên là biết nhị gia tính nết cùng quen thuộc, đối với hắn từ chối sắp xếp hầu gái sự cũng không có quá mức lưu ý. Có điều vẫn là cho Diệp Không nói rõ ràng một chuyện hạng, tỷ như đồ ăn loại hình, đúng giờ định điểm đều sẽ có người đưa tới, mỗi ngày sau trưa cũng sẽ dưới phò đến quét tước vệ sinh.

Đối với này, Diệp Không không tỏ rõ ý kiến.

"Sư phụ, chúng ta thật sự muốn lưu lại sao?" Thanh dật đầu tiên là hiếu kỳ đi dạo một lần phòng xá, sau đó mới mở miệng hỏi dò Diệp Không.

"Ân." Diệp Không gật gật đầu, "Vốn là dự định đi kết cô cư mua cho ngươi một viên tẩy phạt đan. Có điều hiện tại liền không cái này cần phải, một sẽ trực tiếp tìm Triệu gia người nắm một viên là tốt rồi... Nếu bọn họ muốn cho chúng ta tặng đồ, chúng ta cũng không thể không nắm, coi như là cứu hai người kia thù lao."

Diệp Không nói tới ung dung.

Trước không nghĩ đến, là bởi vì sợ gây phiền toái, thế nhưng hiện tại không đến đều đến rồi, như vậy hắn cũng là không đáng kể tình thế phát triển. Ngược lại hắn cũng tìm cái cơ nói mình mất trí nhớ, mặc kệ Triệu gia người có tin hay không, ngược lại hắn là tin.

Hơn nữa, trước cùng Tuyết sơn kiếm phái tên nữ đệ tử kia chạm mặt, Diệp Không luôn cảm thấy tình huống có gì đó không đúng.

Nhưng là đến tốt cùng là lạ ở chỗ nào, hắn nhưng là không nói ra được.

Cũng chính vì như thế, vì lẽ đó cho thanh dật thụ nghiệp sự, nhất định phải đăng lên nhật báo.

Thanh dật tuy rằng còn nhỏ, thế nhưng nàng cũng không phải cái gì cũng không hiểu người. Tuy rằng xem Diệp Không nói tới ung dung, có điều trong mắt nàng lại vẫn có khó nén vẻ ưu lo.

"Không có chuyện gì." Diệp Không cười xoa xoa thanh dật người, "Sư phụ tự có dự định, không cần lo lắng... Ta hiện tại càng tò mò, là này Hứa gia cùng Triệu gia đến cùng có cái gì hoạt động, nói không chắc chúng ta có thể từ bên trong kiếm bộn."

Thanh dật tuy rằng nghe không hiểu "Kiếm bộn" là ý gì, thế nhưng chỉ ít nàng là biết, chính hắn một sư phụ e sợ cũng không có ý định làm gì ma chuyện tốt.

Mà ngay ở Diệp Không suy tư phải như thế nào nghiền ép Triệu gia tài nguyên thời điểm, Triệu đức cũng mang theo Triệu dụ hướng về Triệu Vân báo cáo.

Đơn giản giải thích bọn họ tạo ngộ sau khi, Triệu Vân cũng là để Triệu dụ đi xuống trước, chỉ để lại Triệu đức.

Tuy nói Triệu đức là Triệu Khang sắp xếp cho Triệu Vân nhân thủ, thế nhưng cho tới nay Triệu Vân đối với Triệu đức đều là tín nhiệm rất nhiều, vẫn chưa nhân thực lực đó thấp hơn mà có ghét bỏ. Hơn nữa vẫn đến, Triệu đức biểu hiện cũng rất để Triệu Vân thoải mái, tuy nói thực lực thấp kém trước sau là cái ngăn cản, thế nhưng Triệu đức cái kia phong phú từng trải cùng kinh nghiệm cũng thường thường để Triệu Vân được ích lợi không nhỏ, cũng chính vì như thế, vì lẽ đó Triệu Vân mới sẽ an bài Triệu đức đi theo Triệu dụ bên người.

Cũng không phải bảo vệ Triệu dụ, mà là phụ trách giáo dục Triệu nói là người xử sự năng lực.

Triệu Vân tên, vốn là là Triệu kiện muốn vì chính mình con thứ hai lấy, ý thành "Vân Tông Long", ám chỉ huynh đệ hai người hợp lực ý tứ.

Thế nhưng không nghĩ tới lại bị Triệu Khang cho tiết lộ, hơn nữa sau khi Triệu Khang chi thứ hai cũng so với Triệu kiện ba phòng tiên sinh dưới ba con trai, bị Triệu Khang lấy "Phong Tông Hồ" loại này ý tứ sâu xa tên —— cái này cũng là Triệu kiện cùng Triệu Khang này hai huynh đệ bây giờ không quá hoà thuận nguyên nhân.

Có điều Triệu Vân tuy rằng lấy như thế cái ngoan ngoãn biết điều tên, nhưng là trên thực tế Triệu Vân nhưng là có được ngu đại tam thô, hơn nữa cùng

Triệu Hổ cũng là cùng cha khác mẹ huynh đệ. Cho tới nay, đối với Triệu Hổ hẳn đều có không nhỏ ý kiến, dù sao rất nhiều lúc Triệu Hổ gây ra phiền phức, đều là Triệu Vân đi phụ trách thu thập.

Lúc này nghe được Triệu đức ngờ vực hậu, nội tâm đối với Triệu Hổ cũng là có chút lo lắng : "Đức thúc, chuyện này ngươi sao vậy xem?"

Đối với Triệu đức, Triệu Vân vẫn tương đối tôn kính.

Biết Triệu Vân hỏi dò chính là cái gì sự, Triệu đức cũng không có hàm hồ : "Mặc kệ nhị gia là thật hay giả, chúng ta đều chỉ có thể đem hẳn xem là thật sự đến xử lý."

"Ý của ngươi là..." Triệu Vân sừng sốt một chút, có điều rất nhanh sẽ phản ứng lại.

"Hứa gia lần này hàng đều bị cướp, nếu như ta cùng bốn tiểu thư cũng chết như vậy dĩ nhiên là không ai biết tình huống, thế nhưng hiện tại liền không giống." Triệu đức mở miệng nói rằng, "La gia nhất định phải vì thế trả giá thật lớn. Ở tình huống như vậy, có nhị gia ở đây, chỉ cần không phải vào huyền Tam Cảnh, như vậy không ai có thể đỡ được nhị gia một đao."

Triệu Vân sắc mặt âm trầm gật gật đầu, nói : "Dám thương ta dụ nhĩ, La gia những này rác rưởi! Ta nhất định sẽ làm cho bọn họ trả giá thật lớn!"

Triệu dụ là Triệu Vân con gái, cũng là Triệu Vân duy nhất dòng dõi, ở Triệu gia đòi thứ năm gia phá bên trong đứng hàng thứ thứ sáu, mà ở Triệu gia đòi thứ năm nữ tính bên trong xếp hạng thứ tư, cho nên mới được gọi là Triệu gia bốn tiểu thư. Năng lực thiên phú đúng là biểu hiện ra không tầm thường một mặt, có điều hay là bởi vì nàng là Triệu Vân hôn ngọc quý trên tay, cũng là Triệu Vân này một phòng duy nhất dòng dõi, từ nhỏ đã bị Triệu Vân sủng, vì lẽ đó năng lực thực chiến phi thường đáng lo.

"Như vậy..."

"Đức thúc, gần nhất không được." Triệu Vân biết Triệu đức ý tứ, có điều hẳn nhưng là khẽ lắc đầu, trầm giọng nói rằng, "Ngươi có đoạn thời gian không trở về, vì lẽ đó còn không rõ ràng lắm, Hắc Sơn bên dưới thành hạt thổ sơn huyền gần nhất gặp phải đại loạn tử, mộ Vương Phủ bên kia đã người đến điều tra. Hơn nữa trường sinh môn cũng phái người đến, hiển nhiên là dự định đối với mộ Vương Phủ người ra tay, có người nói trước ở vạn rừng trúc bên kia, trường sinh môn bị mộ Vương Phủ giết vài cái đệ tử, vì lẽ đó lần này khẳng định là đến báo thù."

"Chuyện này..." Triệu đức hơi thay đổi sắc mặt.

"Nếu như các ngươi trước nói người phụ nữ kia đúng là Tuyết sơn kiếm phái đệ tử, như vậy này tiêu an... Hoặc là nói ở này Hắc Sơn thành cùng không sơn thành hai người này Hứa gia phạm vi thế lực quản hạt thành thị, thì có tri châu tam đại hàng đầu tông môn tụ hội." Triệu Vân lông mày cũng trướng rất chặt, hầu như đều muốn thành Nhất Tự Mi, "Vì lẽ đó hiện tại đừng nói là La gia cùng Hứa gia như vậy chỉ là một dân vọng tộc, liền ngay cả an mới những kia nhà giàu thế tộc, hiện tại cũng đều nom nớp lo sợ."

"Đáng tiếc." Triệu đức thở dài.

"Không cái gì đáng tiếc, nơi này tuy không phải quá an, thế nhưng đừng nói hai cái người không phận sự, coi như trở lại mười cái cũng không là vấn đề." Triệu Vân thần nhiên nói, "Tình huống cụ thể, xem những này bá chủ sao vậy nói đi... . Có điều nếu ta cái kia ca ca trở về, ta cũng không thể để cho hẳn quá nhàn."

Triệu Vân đưa tay nhẹ nhàng gõ bàn, cười nói : "Bạch phong thành bên kia La gia bàng chi gần nhất đem bàn tay đến không sơn thành bên này, Hứa gia muốn ứng phó thổ sơn huyền bên kia phiền phức, thực sự đáng không ra tay, bên này vị kia 'Thành chủ' cầu đến trên đầu chúng ta đến, ta đang lo muốn cho ai đi hỗ trợ đây."

"Thành chủ" hai chữ, Triệu Vân nhấn mạnh, nụ cười trên mặt đúng là có vẻ ý tứ sâu xa.

Bạn đang đọc truyện *Sư Phụ Giá Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.